

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
November 2019

“ મીઠા બાળકો - સ્વયં પર પુરી નજર રાખો , કોઈ પણ બેકાયદેસર ચલન નહીં ચાલતા , શ્રીમત નું ઉલ્લંઘન કરવાથી નીચે પડી જશો ”

પ્રશ્ન :- પદમાપદમપતિ બનવા માટે કઈ ખબરદારી જોઈએ?

ઉત્તર :- સદેવ ધ્યાન રાખો - જેવું કર્મ આપણે કરશું આપણને જોઈ બીજા પણ કરવા લાગશે. કોઈપણ વાતમાં મિથ્યા અહંકાર ના આવે. મુરલીમાં ક્યારેય પણ ગેરહાજરી ન થાય. મનસા-વાચા-કર્મણા સ્વયંની સંભાળ રાખો. આ આંખો દગો ન આપે તો પદમોની કમાણી જમા કરી શકશો. એના માટે અન્તર્મુખી થઈને બાપને યાદ કરો અને વિકર્મો થી બચીને રહો.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાળકોને બાપ એ સમજાવ્યું છે, અહીંયા આપ બાળકોને આ વિચાર થી જરુર બેસવાનું હોય છે, આ બાબા પણ છે, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ પણ છે. અને આ પણ અનુભવ કરો છો - બાબા ને યાદ કરતા-કરતા પવિત્ર બની, પવિત્ર ધામમાં જઈને પહોંચશું. બાપ એ સમજાવ્યું છે કે પવિત્ર ધામ થી જ તમે નીચે ઊતરો છો. એનું નામ જ છે પવિત્ર ધામ. સતોપ્રધાન થી પછી સતો, રજો, તમો...હમણાં તમે સમજો છો કે આપણે નીચે ઉતર્યા છીએ અર્થાત વૈશ્યાલય માં છીએ. ભલે તમે સંગમયુગ પર છો, પરંતુ જ્ઞાનથી તમે જાણો છો કે આપણે કિનારો કર્યો છે ફરી પણ છો આપણે શિવ બાબા ની યાદ માં રહીએ છીએ તો શિવાલય દૂર નથી. શિવબાબા ને યાદ નથી કરતા તો શિવાલય બહુ દૂર છે. સજાઓ ખાવી પડે છે તો બહુ દૂર થઈ જાય છે. તો બાપ બાળકોને કોઈ વધારે તકલીફ નથી આપતા. એક તો વારંવાર કહે છે મનસા-વાચા-કર્મણા પવિત્ર બનવાનું છે. આ આંખો પણ બહુ જ દગો દે છે, આનાથી બહુ જ સંભાળીને ચાલવાનું હોય છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે કે ધ્યાન અને યોગ બિલકુલ અલગ છે. યોગ અર્થાત યાદ. આંખો ખુલ્લી હોય તો પણ તમે યાદ કરી શકો છો. ધ્યાનને કંઈ યોગ નથી કહેવાતું. ભોગ પણ લઈ જાઓ છો તો ડાયરેક્શન અનુસાર જ જવાનું છે. આમાં માયા પણ બહુ જ આવે છે. માયા એવી છે જે એકદમ નાકમાં દમ કરી દે છે. જેમ બાપ બળવાન છે, તેમ માયા પણ બહુ જ બળવાન છે. એટલી બળવાન છે જે આખી દુનિયાને વૈશ્યાલયમાં ધકેલી દીધી છે એટલે આમાં બહુ જ ખબરદારી રાખવાની હોય છે. બાપની કાયદા અનુસાર યાદ જોઈએ. બેકાયદે કોઈ કામ કર્યું તો એકદમ પાડી દે છે. ધ્યાન વગેરેની ક્યારેય કોઈ ઈચ્છા નથી રાખવાની. *ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા...* બાપ તમારી બધી મનોકામનાઓ વગર માંગે પુરી કરી દે છે, જો બાપ ની આજ્ઞા પર ચાલો તો. જો બાપની આજ્ઞા ન માની ઊલટો રસ્તો લીધો તો બની શકે છે સ્વર્ગ ના બદલે નરકમાં જ જઈ ને પડશો. ગાયન પણ છે ગજને ગ્રાહ એ ખાધો. અનેકોને ને જ્ઞાન આપવા વાળા, ભોગ લગાવવા વાળા આજે છે ક્યાં, કારણકે બેકાયદાસર ચલન નાં કારણે પુરા માયાવી બની જાય છે. દેવતા બનતા-બનતા અસુર બની જાય છે. બાપ જાણે છે કે બહુ જ સારા પુરુષાર્થી જે દેવતા બનવાવાળા હતાં તે અસુર બની અસુરોની સાથે રહે છે. ટ્રેટર (દગાબાજ) થઈ જાય છે. બાપ નાં બની ને પછી માયાના બની જાય, તેને ટ્રેટર કહેવાય છે. સ્વયં ઉપર નજર રાખવાની હોય છે. શ્રીમત નું ઉલ્લંઘન કર્યું તો આ પડ્યા. ખબર પણ નહીં પડે. બાપ તો બાળકોને સાવધાન કરે છે કે એવી ચલન ન ચાલો જે રસાતાળ માં પહોંચી જાઓ.

કાલે પણ બાબા એ સમજાવ્યું - ઘણા ગોપ છે આપસ માં કમિટીઓ (સભા) વગેરે બનાવે છે, જે કંઈ કરે છે, શ્રીમત ના આધાર વગર કરે છે તો કુસેવા કરે છે. વગર શ્રીમત કરશો તો પડતાં જ જશો. બાબા એ શરુઆતમાં કમિટી બનાવી હતી તો માતાઓની બનાવી હતી કારણકે કળશ તો માતાઓને જ મળે છે. વંદે માતરમ ગાયેલું છે ને. સમજો ગોપ લોકો કમિટી બનાવે છે તો વંદે ગોપ તો ગાયન છે નહિ. શ્રીમત પર નથી તો માયાની જાળમાં ફસાઈ જાય છે. બાબા એ માતાઓની કમિટી બનાવી, તેમના હવાલે બધું જ કરી દીધું. પુરુષ વધારે કરીને દેવાળું મારે છે, સ્ત્રીઓ નહીં. તો બાપ પણ કળશ માતાઓ ઉપર રાખે છે. આ જ્ઞાન માર્ગમાં માતાઓ પણ દેવાળું મારી શકે છે. પદમાપદમ ભાગ્યશાળી જે બનવા વાળા છે, તે માયાથી હાર ખાઈને દેવાળું મારી શકે છે. આમાં સ્ત્રી-પુરુષ બંને દેવાળું મારી શકે છે અને મારે પણ છે. કેટલા હાર ખાઈને ચાલ્યા ગયા એટલે દેવાળું મારી દીધું ને. બાપ સમજાવે છે ભારતવાસીઓએ તો પુરુ દેવાળું માર્યું છે. માયા કેટલી જબરદસ્ત છે. જે સમજી નથી

શકતા અમે શું હતા, ક્યાંથી એકદમ નીચે આવીને પડ્યા છે. અહીંયા પણ ઊંચા ચઢતા-ચઢતા પછી શ્રીમત ને ભૂલી સ્વયંની મત પર ચાલે છે તો દેવાળું મારી દે છે. તે લોકો તો દેવાળું મારી ૫-૭ વર્ષ પછી ઊભા થઈ જાય છે. અહીંયા તો ૮૪ જન્મોનું દેવાળું મારે છે. ઊંચ પદ પામી ન શકે. દેવાળું મારતા જ રહે છે. બાબાની પાસે ફોટો હોત તો બતાવત. તમે કહેશો બાબા તો બિલ્કુલ ઠીક કહે છે. આ કેટલા મોટા મહારથી હતા, અનેકોને ઉઠાવતા હતા. આજે છે નહીં. દેવાળા માં છે. બાબા ઘડી-ઘડી બાળકોને સાવધાન કરતા રહે છે. સ્વયંની મત પર કમિટીઓ વગેરે બનાવવી આમાં કંઈ રાખ્યું નથી. આપસ માં મળીને જરમુઈ જગમુઈ કરવાનું, આ આવું કરતા હતા, ફલાણા પણ આવું કરતા હતા... આખો દિવસ આ જ કરતા રહે છે. બાપ થી બુદ્ધિયોગ લગાવવાથી સતોપ્રધાન બનશો. બાપ ના બની અને બાપ થી યોગ નહીં તો ઘડી-ઘડી પડતાં જ રહેશો. કનેક્શન જ તુટી જાય છે. લિંક તૂટી જાય તો ગભરાવવું ન જોઈએ. માયા અમને આટલું હેરાન કેમ કરે છે. કોશિશ કરી બાપની સાથે લિંક જોડવી જોઈએ. નહીં તો બેટરી ચાર્જ કેવી રીતે થશે. વિકર્મ થવાથી બેટરી ડિસ્ચાર્જ થઈ જાય છે. શરુઆતમાં કેટલા ટોળા નાં ટોળા બાબા નાં આવીને બન્યા. ભઠ્ઠીમાં આવ્યા પછી આજે ક્યાં છે. પડી ગયા કારણકે જૂની દુનિયા યાદ આવી. હમણાં બાપ કહે છે હું તમને બેહદ નું વૈરાગ્ય અપાવું છું, આ જૂની દુનિયા થી દિલ નહિ લગાવો. દિલ સ્વર્ગ થી લગાવવાનું છે. જો આવા લક્ષ્મી-નારાયણ બનવું છે તો મહેનત કરવી પડે. બુદ્ધિયોગ એક બાપની સાથે હોવો જોઈએ. જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય. સુખધામ અને શાંતિધામ ને યાદ કરો. જેટલું થઈ શકે ઉઠતાં, બેસતાં, ચાલતાં, ફરતાં બાપ ને યાદ કરો. આ તો બિલકુલ સહજ છે. તમે અહીંયા આવ્યા જ છો નર થી નારાયણ બનવા માટે. બધાને કહેવાનું છે કે હવે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે કારણકે રિટર્ન જર્ની થાય છે. વિશ્વ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી (ઈતિહાસ-ભૂગોળ) એટલે નરક થી સ્વર્ગ, ફરી સ્વર્ગથી નર્ક. આ ચક્ર ફરતું જ રહે છે.

બાપ એ કહ્યું છે અહીંયા સ્વદર્શન ચક્રધારી થઈને બેસો. એ જ યાદ માં રહો કે આપણે કેટલી વખત ચક્ર લગાવ્યું છે. હવે ફરીથી આપણે દેવતા બની રહ્યા છે. દુનિયામાં કોઈ પણ આ રહસ્ય ને નથી સમજતા. આ જ્ઞાન દેવતાઓને છે નહીં. તે તો છે જ પવિત્ર. તેમનામાં જ્ઞાન જ નથી જે શંખ વગાડે. તેઓ પવિત્ર છે, તેમને આ નિશાની આપવાની દરકાર નથી. નિશાની ત્યારે હોય છે જ્યારે બંને સાથે હોય છે. તમને પણ નિશાની નથી કારણ કે તમે આજે દેવતા બનતા-બનતા કાલે અસુર બની જાઓ છો. બાપ દેવતા બનાવે, માયા અસુર બનાવી દે છે. બાપ જ્યારે સમજાવે છે ત્યારે ખબર પડે છે કે સાચે જ આપણી અવસ્થા નીચે પડી ગઈ છે. કેટલા બિચારા શિવબાબા નાં ખજાના માં જમા કરાવે પછી માંગીને અસુર બની જાય છે. આમાં યોગની જ બધી કમી છે. યોગથી જ પવિત્ર બનવાનું છે. બોલાવો પણ છો બાબા આવો, અમને પતિત થી પાવન બનાવો, જેથી અમે સ્વર્ગમાં જઈ શકીએ. યાદ ની યાત્રા છે જ પાવન બની ઉચ્ચ પદ પામવા માટે. જે મરી જાય છે પછી પણ જે કંઈ સાંભળ્યું છે તો શિવાલયમાં આવશે જરૂર. પદ ભલે કેવું પણ મળે. એક વખત યાદ કરશે તો સ્વર્ગમાં આવશે જરૂર. બાકી ઊંચું પદ પામી ન શકે. સ્વર્ગ નું નામ સાંભળી ખુશ થવું જોઈએ. નાપાસ થઈ ને પાઈ-પૈસાનું પદ પામી લીધું, એમાં ખુશ નથી થઈ જવાનું. ફીલિંગ તો આવે છે ને - હું નોકર છું. પાછળથી તમને બધા સાક્ષાત્કાર થશે કે અમે શું બનીશું, અમારાથી કયું વિકર્મ થયું છે, જેનાથી આવી હાલત થઈ છે. હું મહારાણી કેમ નહિ બનું. કદમ-કદમ પર ખબરદારી થી ચાલવાથી તમે પદમમાપદમપતિ બની શકો છો. મંદિરોમાં દેવતાઓને પદમની નિશાની દેખાડે છે. હોદ્દા માં ફરક પડી જાય છે. આજની રાજાઈ નો કેટલો દબદબો રહે છે! છે તો અલ્પકાળ નો. સદાકાળ ના રાજા તો બની ન શકે. તો હવે બાપ કહે છે - તમારે લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું છે તો પુરુષાર્થ પણ એવો જોઈએ. કેટલું આપણે બધાનું કલ્યાણ કરીએ છીએ? અન્તર્મુખ થઈ કેટલો સમય બાબા ની યાદ માં રહીએ છીએ? હવે આપણે જઈ રહ્યા છીએ આપણા સ્વીટ હોમ (શાંતિધામ) માં. પછી આવીશું સુખધામ માં. આ બધું જ્ઞાનનું મંથન અંદર ચાલતું રહે. બાપ માં જ્ઞાન અને યોગ બંને છે. તમારામાં પણ હોવું જોઈએ. જાણો છો આપણને શિવબાબા ભણાવે છે તો જ્ઞાન પણ થયું અને યાદ પણ થઈ. જ્ઞાન અને યોગ બંને સાથે-સાથે ચાલે છે. એવું નહીં, યોગમાં બેસો, બાબા ને યાદ કરતા રહો અને જ્ઞાન ભૂલી જાય. બાપ યોગ શીખવાડે છે તો જ્ઞાન ભૂલી જાય છે કે? બધું જ્ઞાન એમનામાં રહે છે. આપ બાળકોમાં પણ જ્ઞાન હોવું જોઈએ. ભણવું જોઈએ. જેવા કર્મ હું કરીશ મને જોઈને બીજા પણ કરશે. હું મુરલી નહીં વાંચું તો બીજા પણ નહીં વાંચે. ખોટો અહંકાર આવી જાય છે તો માયા ઝટ વાર કરી દે છે. કદમ-કદમ બાપ થી શ્રીમત લેતા રહેવાનું છે. નહીં તો કોઈને કોઈ વિકર્મો બની જાય છે. ઘણા બાળકો ભૂલો કરી બાપને નથી બતાવતા તો સ્વયંનો સત્યાનાશ કરી લે છે. ગફલત થવાથી માયા થપ્પડ લગાવી દેશે. વર્થ નોટ અ પેની (કોડીતુલ્ય) બનાવી દે છે. અહંકારમાં આવવાથી માયા બહુ જ વિકર્મો

કરાવે છે. બાબાએ એવું થોડી કહ્યું છે, એવી-એવી પુરુષોની કમિટીઓ બનાવો. કમિટીમાં એક-બે સમજુ બુદ્ધિશાળી બહેનો જરૂર હોવી જોઈએ. જેમની મત પર કામ થાય. કળશ તો લક્ષ્મી પર રાખવામાં આવે છે ને. ગાયન પણ છે, અમૃત પીવડાવતા હતા પછી ક્યાક યજ્ઞ માં વિઘ્ન નાખતા હતા. અનેક પ્રકારના વિઘ્ન નાખવા વાળા છે. આખો દિવસ આજ જરમુઈ જગમુઈ ની વાતો કરતા રહે છે. આ બહુ જ ખરાબ છે. કોઈ પણ વાત હોય તો બાપને રિપોર્ટ (જાણ) કરવો જોઈએ. સુધારવા વાળા તો એક જ બાપ છે. તમે સ્વયંના હાથ માં લો (કાયદો) નહીં ઉઠાવો. તમે બાપ ની યાદ માં રહો. સર્વને બાપ નો પરિચય આપતા રહો ત્યારે આવા બની શકશો. માયા બહુ જ કડક છે. કોઈને નથી છોડતી. સદેવ બાપને સમાચાર લખવા જોઈએ. ડાયરેક્શન લેતા રહેવું જોઈએ. આમ તો ડાયરેક્શન સદેવ મળતા રહે છે. એમ તો બાળકો સમજે છે બાબાએ તો સ્વયં જ આ વાત પર સમજાવી દીધું, બાબા તો અંતર્યામી છે. બાબા કહે છે ના, હું તો જ્ઞાન ભણાવું છું. આમાં અંતર્યામી ની વાત જ નથી. હાં, એ હું જાણું છું કે આ બધા મારા બાળકો છે. દરેક શરીરની અંદર મારા બાળકો છે. બાકી એવું નથી કે બાપ બધાની અંદર વિરાજમાન છે. મનુષ્ય તો ઊંધું સમજી લે છે. બાપ કહે છે હું જાણું છું કે બધા તખ્ત પર આત્મા વિરાજમાન છે. આ તો કેટલી સહજ વાત છે. બધી ચૈતન્ય આત્મા ઓ પોત-પોતાના તખ્ત પર બેઠી છે છતાં પણ પરમાત્માને સર્વવ્યાપી કહી દે છે. આ છે એક જ ભૂલ. આના કારણે જ ભારત આટલું નીચે પડી ગયું છે. બાપ કહે છે તમે મારી બહુ જ ઝલાની કરી છે. વિશ્વના માલિક બનાવવા વાળા ને તમે ગાળો આપી છે. એટલે બાપ કહે છે *યદા યદા હી...* બહારવાળા આ સર્વવ્યાપી નું જ્ઞાન ભારતવાસીઓ થી શીખે છે. જેમ ભારતવાસી તેમનાથી હુનર (કળા) શીખે છે તેઓ પછી ઊંધું સીખે છે. તમારે તો એક બાપ ને યાદ કરવાનું છે અને બાપ નો પરિચય પણ બધાને આપવાનો છે. તમે છો આંધળાઓ ની લાઠી. લાઠી થી રસ્તો બતાઓ છો ને. અચ્છા !

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ ની આજ્ઞા અનુસાર દરેક કાર્ય કરવાનું છે. ક્યારે પણ શ્રીમત નું ઉલ્લંઘન ના થાય ત્યારે જ સર્વ મનોકામનાઓ વગર માંગે પૂરી થશે. ધ્યાન દીદાર ની ઈચ્છા નથી રાખવાની, *ઈચ્છા માત્રમ અવિદ્યા* બનવાનું છે.
2. પરસ્પર મળીને જરમુઈ જગમુઈ (એકબીજાનું પરચિંતન) નથી કરવાનું. અંતરમુખી થઈ સ્વયંની તપાસ કરવાની છે કે અમે બાબા ની યાદ માં કેટલો સમય રહીએ છીએ, જ્ઞાનનું મંથન અંદર ચાલે છે?

વરદાન :- બિંદુ રૂપમાં સ્થિત રહી બીજાઓને પણ ડ્રામા નાં બિંદુની સ્મૃતિ અપાવવા વાળા વિઘ્ન - વિનાશક ભવ : જે બાળકો કોઈપણ વાતમાં પ્રશ્ન નથી કરતાં, સદા બિંદુ રૂપમાં સ્થિત રહીને દરેક કાર્યમાં બીજાઓને પણ ડ્રામાનાં બિંદુ ની સ્મૃતિ અપાવે છે - તેમને જ વિઘ્ન-વિનાશક કહેવાય છે. તે બીજાઓને પણ સમર્થ બનાવી સફળતાની મંજિલ ની સમીપ લઈ આવે છે. તેઓ હદની સફળતાની પ્રાપ્તિ ને જોઈ ને ખુશ નથી થતા પરંતુ બેહદ નાં સફળતામૂર્ત હોય છે. સદા એકરસ, એક શ્રેષ્ઠ સ્થિતિમાં સ્થિત રહે છે. તેઓ સ્વયં ની સફળતાની સ્વ-સ્થિતિ થી અસફળતાને પણ પરિવર્તન કરી દે છે

સ્લોગન :- દુવાઓ લો, દુવાઓ દો તો બહુ જલ્દી માયાજીત બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યા છે આપ બાળકો નો શ્રંગાર કરવા , બધાથી સારો શ્રંગાર છે પવિત્રતાનો ”

પ્રશ્ન :- પુરા ૮૪ જન્મ લેવા વાળાઓ ની મુખ્ય નિશાની કઈ હશે?

ઉત્તર :- ૧. તેઓ બાપની સાથે-સાથે શિક્ષક અને સદ્ગુરુ ત્રણેય ને યાદ કરશે. એવું નહીં, બાપ યાદ આવે તો શિક્ષક ભુલાઈ જાય. જ્યારે ત્રણેયને યાદ કરશે ત્યારે કૃષ્ણપુરીમાં જઈ શકે અર્થાત શરુઆત થી પાર્ટ ભજવી શકે.
૨. તેમને ક્યારેય પણ માયા નાં તોફાન હરાવી નહીં શકે.

ઓમ શાંતિ! બાપ પહેલાં બાળકો ને કહે છે આ ભૂલી તો નથી જતા - આપણે બાપ ની આગળ, શિક્ષક ની આગળ અને સદ્ગુરુ ની આગળ બેઠેલા છીએ. બાબા નથી સમજતા કે બધા આ યાદમાં બેઠા છે. તો પણ બાપ ની ફરજ છે સમજાવવું. આ છે અર્થ સહિત યાદ કરવું. આપણા બાબા બેહદ ના બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે અને બરાબર આપણા સદ્ગુરુ પણ છે જે બાળકો ને સાથે લઈ જશે. બાપ આવ્યા છે બાળકોનો શ્રંગાર કરવા. પવિત્રતાથી શ્રંગાર કરતાં આવે છે. ધન પણ અથાહ આપે છે. ધન આપે જ છે નવી દુનિયાના માટે, જ્યાં તમારે જવાનું છે. આ બાળકોએ યાદ કરવાનું છે. બાળકો ગફલત કરે છે જે ભૂલી જાય છે. તે જે પૂરી ખુશી હોવી જોઈએ તે ઓછી થઈ જાય છે. આવાં બાપ તો ક્યારેય મળતા જ નથી. તમે જાણો છો આપણે બાબા નાં બાળકો જરુર છીએ. તેઓ આપણને ભણાવે છે એટલે શિક્ષક પણ જરુર છે. આપણું ભણતર છે જ નવી દુનિયા અમરપુરી નાં માટે. હમણાં આપણે સંગમ યુગ પર બેઠા છીએ. આ યાદ તો જરુર બાળકો ને હોવી જોઈએ. પાકું-પાકું યાદ કરવાનું છે. એ પણ જાણો છો આ સમય કંસપુરી આસુરી દુનિયામાં છે. સમજો કોઈને સાક્ષાત્કાર થાય છે પરંતુ સાક્ષાત્કારથી કોઈ કૃષ્ણપુરી, એમની ડિનાયસ્ટી (વંસજ) માં નહીં જઈ શકશે. જઈ ત્યારે શકે જ્યારે બાપ, શિક્ષક, ગુરુ ત્રણેય ને યાદ કરતા રહેશે. આ આત્માઓથી વાત કરાય છે. આત્મા જ કહે છે હાં બાબા. બાબા તમે તો સત્ય કહો છો. તમે બાપ પણ છો, ભણાવવા વાળા શિક્ષક પણ છો. સુપ્રીમ આત્મા ભણાવે છે. લૌકિક ભણતર પણ આત્મા જ શરીરની સાથે ભણે છે. પરંતુ તે આત્મા પણ પતિત તો શરીર પણ પતિત છે. દુનિયાના મનુષ્યને આ ખબર નથી કે આપણે નર્કવાસી છીએ.

હમણાં તમે સમજો છો આપણે તો હવે જઈએ આપણા વતન. આ તમારું વતન નથી. આ છે રાવણનું પારકું વતન. તમારા વતન માં તો અથાહ સુખ છે. કોંગ્રેસી લોકો એવું નથી સમજતા - આપણે પારકા રાજ્યમાં છીએ. પહેલા મુસલમાનોનાં રાજ્ય માં બેઠા હતા પછી ક્રિશ્ચનનાં રાજ્ય માં બેઠા. હવે તમે જાણો છો આપણે પોતાનાં રાજ્યમાં જઈએ છીએ. પહેલા રાવણ રાજ્યને આપણે પોતાનું સમજી બેઠા હતા. આ ભૂલી ગયા છીએ આપણે પહેલા રામરાજ્ય માં હતા. પછી ૮૪ જન્મોનાં ચક્રમાં આવવાથી રાવણ રાજ્યમાં, દુઃખ માં આવી પડ્યા છીએ. પારકા રાજ્યમાં તો દુઃખ જ હોય છે. આ પૂરું જ્ઞાન અંદર આવવું જોઈએ. બાપ તો જરુર યાદ આવશે. પરંતુ ત્રણેય ને યાદ કરવાના છે. આ નોલેજ પણ મનુષ્ય જ લઈ શકે છે. જાનવર નહીં ભણે. આપણ આપ બાળકો સમજો છો ત્યાં કોઈ વકીલાત વગેરે નું ભણતર હશે નહીં. બાપ અહિયાં જ તમને માલામાલ કરી રહ્યા છે તો બધા તો રાજાઓ નહીં બને. વ્યાપાર પણ ચાલતો હશે પરંતુ ત્યાં તમને અઢળક ધન હોય છે. નુકસાન વગેરે થવાનો કાવદો જ નથી. લુટમાર વગેરે ત્યાં હશે જ નહીં. નામ છે જ સ્વર્ગ. હમણાં આપ બાળકોને સ્મૃતિ આવી છે આપણે સ્વર્ગમાં હતા પછી પુનર્જન્મ લેતા-લેતા નીચે ઉતરીએ છીએ. બાપ કહાની પણ તેમનીજ બતાવે છે. ૮૪ જન્મ નહિ લીધા હોય તો માયા હરાવી દેશે. આ પણ બાપ સમજાવતા રહે છે. માયા નું કેટલું મોટું તોફાન છે. અનેકો ને માયા હરાવવાની કોશિશ કરે છે, આગળ ચાલી તમે બહુ જ જોશો, સાંભળશો. બાપ ની પાસે બધા નાં ચિત્ર હોત તો તમને વન્ડર (આશ્ચર્ય) દેખાડત - આ ફલાણો આટલા દિવસ આવ્યો, બાપનો બન્યો પછી માયા ખાઈ ગઈ. મરી ગયો, માયાની સાથે જઈને મળ્યો. અહીંયા આ સમયે કોઈ શરીર છોડે છે તો આજ દુનિયામાં આવી જન્મ લે છે. તમે શરીર છોડશો તો બાબાની સાથે બેહદ ઘરમાં જશો. ત્યાં બાબા, મમ્મા, બાળકો બધાં છે ને. પરિવાર એવો જ હોય છે. મૂળ વતન માં બાપ અને ભાઈ-ભાઈ છે બીજો કોઈ સંબંધ નથી. અહીંયા બાપ અને

ભાઈ-બહેન છે પછી વૃદ્ધિ થાય છે. કાકા, મામા વગેરે બહુ જ સંબંધ થઈ જાય છે. આ સંગમ પર તમે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં બનો છો તો ભાઈ-બહેન છો. શિવબાબા ને યાદ કરો છો તો ભાઈ-ભાઈ છો. આ બધી વાતો સારી રીતે યાદ કરવાની છે. ઘણાં બાળકો ભૂલી જાય છે. બાપ તો સમજાવતા રહે છે. બાપની ફરજ છે બાળકોને માથા પર ચઢાવાની, ત્યારે તો નમસ્તે-નમસ્તે કરતા રહે છે. અર્થ પણ સમજાવે છે. ભક્તિ કરવા વાળા સાધુ-સંત વગેરે કોઈ તમને જીવનમુક્તિ નો રસ્તો નથી બતાવતા, તે મુક્તિ માટે પુરુષાર્થ કરતા રહે છે. તે છે જ નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા. તે રાજયોગ કેવી રીતે શીખવાડશે. રાજયોગ છે જ પ્રવૃત્તિ માર્ગ નો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને ચાર ભુજાઓ આપે છે તો પ્રવૃત્તિ માર્ગ થયો ને. અહીંયા બાપએ એમને એડીપ્ટ (દત્તક) કર્યા તો નામ રાખ્યું છે બ્રહ્મા અને સરસ્વતી. ડ્રામા માં નુંધ જુઓ કેવી છે. વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં જ મનુષ્ય ગુરુ કરે છે, ૬૦ વર્ષના પછી. એમાં પણ ૬૦ વર્ષના પછી બાપએ પ્રવેશ કર્યો તો બાપ, શિક્ષક, ગુરુ બની ગયા. હવે તો કાયદા પણ બગડી ગયા છે. નાના બાળકોને પણ ગુરુ કરાવી દે છે. આ તો છે જ નિરાકાર. તમારી આત્માઓના આ બાપ પણ બને, શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ બને છે. નિરાકારી દુનિયાને કહેવાય છે આત્માઓની દુનિયા. એવું તો નહીં કેહશું દુનિયા જ નથી. શાંતિધામ કહેવાય છે. ત્યાં આત્માઓ રહે છે. જો કહે પરમાત્માનું નામ, રૂપ, દેશ, કાળ નથી તો બાળકો પછી ક્યાંથી આવશે.

આપ બાળકો હવે સમજો છો આ વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી (ઈતિહાસ-ભૂગોળ) કેવી રીતે રિપિટ થાય છે. હિસ્ટ્રી ચૈતન્યની હોય છે, જોગ્રાફી તો જડ વસ્તુની છે. તમારી આત્મા જાણે છે આપણે ક્યાં સુધી રાજ્ય કરીએ છીએ. હિસ્ટ્રી ગવાય છે જેને વાર્તા કહેવાય છે. જોગ્રાફી દેશની હોય છે. ચૈતન્ય એ રાજ્ય કર્યું, જડ તો રાજ્ય નહીં કરશે. કેટલા સમયથી ફલાણા નું રાજ્ય હતું, કિશ્નન એ ભારત પર ક્યાર થી ક્યાં સુધી રાજ્ય કર્યું. તો આ વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ને કોઈ જાણતું નથી. કહે છે સતયુગ ને તો લાખો વર્ષ થયા. એમાં કોણ રાજ્ય કરીને ગયા. કેટલો સમય રાજ્ય કર્યું - આ કોઈ નથી જાણતા. આને કહેવાય છે હિસ્ટ્રી. આત્મા ચૈતન્ય, શરીર જડ છે. આખી રમત જડ અને ચૈતન્ય ની છે. મનુષ્ય જીવન જ ઉત્તમ ગવાય છે. આદમશુમારી પણ મનુષ્યોની ગણાય છે. જાનવરોની તો કોઈ ગણતરી કરી પણ ન શકે. આખી રમત તમારા પર છે. હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી પણ તમે સાંભળો છો. બાપ એમનામાં આવી તમને બધી વાતો સમજાવે છે, આને કહેવાય છે બેહદની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી. આ નોલેજ ન હોવાના કારણે તમે કેટલા બેસમજ બની પડ્યા છો. મનુષ્ય થઈ દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ન જાણી તો એ મનુષ્ય જ શું કામના. હમણાં બાપ દ્વારા તમે વિશ્વની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સાંભળી રહ્યા છો. આ ભણતર કેટલું સરસ છે, કોણ ભણાવે છે? બાપ. બાપ જ ઊંચેથી ઊંચું પદ અપાવવાવાળા છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું અને જે એમની સાથે સ્વર્ગમાં રહે છે એમનું ઊંચેથી ઊંચું પદ છે ને. ત્યાં વકીલાત વગેરે તો કરતા નથી. ત્યાં તો ફક્ત શીખવાનું છે. કળા નહીં શીખે તો મકાન વગેરે કેવી રીતે બને. એક-બીજાને કળા શીખવાડે છે. નહીં તો આટલા મકાન વગેરે કોણ બનાવશે. જાતે તો નહીં જ બની જાય. આ બધાં રહસ્ય હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર રહે છે. તમે જાણો છો આ ચક્ર ફરતું રહે છે, આટલો સમય આપણે રાજ્ય કરતા હતા પછી રાવણનાં રાજ્યમાં આવીએ છીએ. દુનિયાને આ વાતોની ખબર નથી કે આપણે રાવણ રાજ્યમાં છીએ. કહે છે અમને બાબા રાવણનાં રાજ્યથી મુક્ત કરો. કોંગ્રેસી લોકોએ કિશ્નનનાં રાજ્યથી પોતાને મુક્ત કર્યા. હવે ફરી કહે છે ગોડફાધર અમને મુક્ત કરો. સ્મૃતિ આવે છે ને કોઈપણ આ નથી જાણતા કે આવું કેમ કહે છે. હવે તમે સમજો છો આખી સૃષ્ટિ પર જ રાવણ રાજ્ય છે, બધા કહે છે રામરાજ્ય જોઈએ તો મુક્ત કોણ કરશે? સમજે છે ગોડફાધર મુક્ત કરી ગાઈડ(માર્ગદર્શક) બની લઈ જશે. ભારતવાસીઓ ને એટલી અક્કલ નથી. આ તો બિલ્કુલ તમોપ્રધાન છે. તેઓ ન આટલું દુઃખ ઉઠાવે છે, ન આટલું સુખ પામે છે. ભારતવાસી સૌથી સુખી બને છે તો દુઃખી પણ બન્યા છે. હિસાબ છે ને. હમણાં કેટલું દુઃખ છે! જે રિલિજિયસ માઈન્ડેડ (ધાર્મિક મનોવૃત્તિવાળા) છે તેઓ યાદ કરે છે - ઓ ગોડ ફાધર, મુક્તિદાતા. તમારા પણ દિલ માં છે બાબા આવીને અમારા દુઃખ હરો અને સુખધામ લઈ જાઓ. તમે કહેશો શાંતિધામ અને સુખધામ માં લઈ જાઓ. હવે બાપ આવ્યા છે તો બહુજ ખુશી થવી જોઈએ. ભક્તિમાર્ગમાં કનરસ કેટલો છે. તેમાં સાચી વાત કઈ પણ છે નહીં. એકદમ લોટમાં મીઠું છે. ચંડિકા દેવીનો પણ મેળો લાગે છે. હવે ચંડીઓ નો પછી મેળો કેમ લાગે છે? ચંડી કોને કહેવાય છે? બાબાએ બતાવ્યું છે ચંડાળ નો જન્મ પણ અહિયાં વાળા જ લે છે. અહીંયા રહીને ખાઈ-પીને કઈ આપી પછી કહે છે - અમે જે દીધું તે અમને આપો. અમે નથી માનતા. સંશય પડી જાય છે. તો તેઓ શું જઈને બનશે. આવી ચંડિકા નો પણ મેળો લાગે છે. છતાં પણ સતયુગી તો બને છે ને. થોડો સમય પણ મદદગાર બન્યા તો સ્વર્ગમાં આવી ગયા. તે ભક્ત લોકો તો જાણતા નથી, જ્ઞાન તો કોઈની પાસે છે નહીં. તે ચિત્રો વાળી ગીતા છે, કેટલા પૈસા કમાય છે. આજકાલ

ચિત્ર પર તો બધા આશિષ થાય છે. એને કળા સમજે છે. મનુષ્યને શું ખબર દેવતાઓનાં ચિત્ર કેવા હોય છે. તમે અસલમાં કેટલા ફર્સ્ટ ક્લાસ હતા. ફરી શું બની ગયા છે. ત્યાં કોઈ આંધળા, કાણા વગેરે હશે નહીં. દેવતાઓની કુદરતી શોભા હોય છે. ત્યાં કુદરતી સૌંદર્ય હોય છે. તો બાપ પણ સમજાવી પછી કહે છે - બાળકો, બાપ ને યાદ કરો. બાપ, બાપ પણ છે શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ છે. ત્રણેય રૂપમાં યાદ કરો તો ત્રણે વારસા મળશે. પાછળ આવવાવાળા ત્રણેય રૂપમાં યાદ કરી નહિ શકશે. પછી મુક્તિમાં ચાલ્યા જશે.

બાબા એ સમજાવ્યું છે સૂક્ષ્મ વતન વગેરેમાં જે કંઈ જોવો છો આ તો બધી છે સાક્ષાત્કાર ની વાતો. બાકી હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી બધી અહીંયાની છે. આમની આયુની કોઈને ખબર નથી. હવે આપ બાળકોને બાપ એ સમજાવ્યું છે તમે ફરી કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. પહેલા-પહેલા તો બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. આ બેહદ નાં બાપ છે સુપ્રીમ. લૌકિક બાપ ને પરમાત્મા અથવા સુપ્રીમ આત્મા ક્યારેય નહીં કહેવાય. સુપ્રીમ તો એક જ છે જેને ભગવાન કહેવાય છે. એ નોલેજકુલ છે તો તમને નોલેજ શીખવાડે છે. આ ઈશ્વરીય નોલેજ છે સોર્સ ઓફ ઇન્ક્રમ (આવક નું સાધન). નોલેજ પણ ઉત્તમ, મધ્યમ, કનિષ્ઠ હોય છે ને. બાપ છે ઊંચેથી ઊંચા તો ભણતર પણ ઊંચેથી ઊંચું છે. પદવી પણ ઊંચી છે. હિસ્ટ્રી, જોગ્રાફી તો ઝટ જાણી જાય છે. બાકી યાદની યાત્રામાં યુદ્ધ ચાલે છે. આમાં તમે હારો છો તો નોલેજમાં પણ તમે સારો છો. હારીને ભાગાન્તી થઈ જાય છે તો નોલેજમાં પણ ભાગાન્તી થઈ જાય છે. પછી જેવા હતા તેવા બની જાય છે વધારે જ એનાથી પણ ખરાબ. બાપ ની આગળ ચલન થી દેહ-અભિમાન ઝટ પ્રસિદ્ધ થઈ જાય છે. બ્રાહ્મણોની માળા પણ છે પરંતુ ઘણાને ખબર નથી કે અમે કેવી રીતે નંબરવાર અહીંયા બેસીએ. દેહ-અભિમાન છે ને. નિશ્ચયવાળા ને જરૂર અપાર ખુશી હશે. કોને નિશ્ચય છે અમે આ શરીર છોડી રાજકુમાર બનશું? (બધાએ હાથ ઉઠાવ્યો) બાળકોને આટલી ખુશી રહે છે. તમારા બધામાં તો પૂરા દેવી ગુણ હોવા જોઈએ, જ્યારે નિશ્ચય છે. નિશ્ચય બુદ્ધિ એટલે વિજય માળામાં પીરોવન્તી, એટલે શહેજાદા બનન્તી. એક દિવસ જરૂર આવશે જ્યારે ફોરેનર્સ (વિદેશી) સૌથી વધારે આબૂ માં આવશે અને બધા તીર્થ યાત્રા વગેરે છોડી દેશે. તેઓ ઇચ્છે છે ભારતનો રાજયોગ શીખીએ. કોણ છે જેમને પેરેડાઇઝ (સ્વર્ગ) સ્થાપન કર્યું. પુરુષાર્થ કરાય છે, કલ્પ પહેલા આ થયું હશે તો જરૂર મ્યુઝિયમ બની જશે. સમજાવવાનું છે આવી પ્રદર્શની હંમેશા માટે લગાવવા માંગીએ છીએ. ૪-૫ વર્ષના માટે ભાડા પર પણ મકાન લઈને લગાવી શકે છે. અમે ભારત ની જ સેવા કરીએ છીએ, સુખધામ બનાવવા માટે. આમાં અનેકો નું કલ્યાણ થશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અપાર ખુશી માં રહેવા માટે સદા સ્મૃતિ રહે કે સ્વયં બાપ આપણો શ્રંગાર કરી રહ્યા છે, તેઓ આપણને અથાહ ધન આપે છે. આપણે નવી દુનિયા અમરપુરી માટે ભણીએ છીએ.
2. વિજયમાળા માં પીરોવા માટે નિશ્ચયબુદ્ધિ બની દેવીગુણ ધારણ કરવાના છે. જે આપ્યું છે તે પાછું લેવાનો સંકલ્પ ક્યારેય ન આવે. સંશયબુદ્ધિ બની પોતાનું પદ નથી ગુમાવાનું.

વરદાન :- વિઘ્નોને મનોરંજનની રમત સમજી પાર કરવા વાળા નિર્વિઘ્ન, વિજયી ભવ વિઘ્ન આવવું એ સારી વાત છે પરંતુ વિઘ્ન હાર ન ખવડાવે. વિઘ્ન આવે જ છે મજબૂત બનાવવા માટે. એટલે વિઘ્નોથી ગભરાવવાની બદલે એને મનોરંજનની રમત સમજી પાર કરી લો ત્યારે કહેશે નિર્વિઘ્ન વિજયી. જ્યારે સર્વ શક્તિમાન બાપ નો સાથ છે તો ગભરાવવાની કોઈ વાત જ નથી. ફક્ત બાપની યાદ અને સેવામાં વ્યસ્ત રહો તો નિર્વિઘ્ન રહેશો. જ્યારે બુદ્ધિ ફી (ખાલી) હોય છે ત્યારે વિઘ્ન કે માયા આવે છે, વ્યસ્ત રહો તો માયા કે વિઘ્ન કિનારો કરી લેશે.

સ્લોગન :- સુખ નાં ખાતા ને જમા કરવા માટે મર્યાદા પૂર્વક દિલથી બધાને સુખ આપો.

“વર્તમાન ઈશ્વરીય જન્મ - અમૂલ્ય જન્મ”

આજે રત્નાગર બાપ પોતાનાં અમૂલ્ય રત્નોને જોઈ રહ્યા છે. આ અલૌકિક અમૂલ્ય રત્નો ની દરબાર છે. એક-એક રત્ન અમૂલ્ય છે. આ વર્તમાન સમયનાં વિશ્વની બધી મિલકત અથવા વિશ્વનાં બધા ખજાનાં ભેગા કરો અને એનાં અંતરમાં એક ઈશ્વરીય રત્ન અનેક ગુણા અમૂલ્ય છે. આપ એક રત્નનાં આગળ વિશ્વનાં બધા ખજાનાં કંઈ પણ નથી. એટલા અમૂલ્ય રત્ન છે. આ અમૂલ્ય રત્ન સિવાય આ સંગમ યુગ નાં આખા કલ્પમાં નહીં મળી શકે. સતયુગી-દેવ-આત્માનો પાર્ટ આ સંગમયુગી ઈશ્વરીય અમૂલ્ય રત્ન બનવાના પાર્ટ ની આગળ બીજો નંબર થઈ જાય છે. હવે તમે ઈશ્વરીય સંતાન છો, સતયુગમાં દેવી સંતાન હશો. જેમ ઈશ્વર નું સૌથી શ્રેષ્ઠ નામ છે, મહિમા છે, જન્મ છે, કર્મ છે, એમ ઈશ્વરીય રત્નોનું અથવા ઈશ્વરીય સંતાન આત્માઓનું મૂલ્ય સર્વશ્રેષ્ઠ છે. આ શ્રેષ્ઠ મહિમા નું અથવા શ્રેષ્ઠ મૂલ્ય નું યાદગાર હમણાં પણ ૯ રત્નો નાં રુપમાં ગવાય અને પૂજાય છે. ૯ રત્નો ને ભિન્ન-ભિન્ન વિધ્ન-વિનાશક રત્ન ગવાય છે. જેવું વિધ્ન એવી વિશેષતા વાળું રત્ન વીંટી બનાવી પહેરે છે અથવા લોકેટ માં નાખે છે અથવા કોઈપણ રુપમાં એ રત્નને ઘરમાં રાખે છે. હમણાં છેલ્લા જન્મ સુધી પણ વિધ્નવિનાશક રુપમાં પોતાનું યાદગાર જોઈ રહ્યા છો. નંબરવાર જરૂર છે પરંતુ નંબરવાર હોવા છતાં પણ અમૂલ્ય અને વિધ્નવિનાશક બધાં છે. આજે પણ શ્રેષ્ઠ સ્વરુપથી આપ રત્નોનું આત્માઓ સ્વમાન રાખે છે. બહુ પ્રેમથી, સ્વચ્છતાથી સંભાળીને રાખે છે કારણકે તમે બધા જે પણ છો ભલે પોતાને એટલા યોગ્ય નહીં પણ સમજતા હોવ પરંતુ બાપએ આપ આત્માઓને યોગ્ય સમજી પોતાનાં બનાવ્યા છે. સ્વીકાર કર્યો "તમે મારા હું તમારો". જે આત્માની ઉપર બાપની નજર પડી, એ પ્રભુની નજરનાં કારણે અમૂલ્ય બની જ જાય છે. પરમાત્મા દ્રષ્ટિનાં કારણે ઈશ્વરીય સૃષ્ટિની, ઈશ્વર સંસારની શ્રેષ્ઠ આત્મા બની જ જાય છે. પારસનાથ નાં સંબંધમાં આવ્યા તો પારસનો રંગ લાગી જ જાય છે એટલે પરમાત્મા પ્રેમ ની દ્રષ્ટિ મળવાથી આખા કલ્પ યાહે દેવતાઓનાં રુપમાં, યાહે અડધો કલ્પ જડ ચિત્રોનાં રુપમાં અથવા ભિન્ન-ભિન્ન યાદગારનાં રુપમાં જેમ રત્નોનાં રુપમાં પણ તમારું યાદગાર છે. સિતારો (તારાઓ) નાં રુપમાં પણ તમારું યાદગાર છે. જે પણ રુપમાં યાદગાર છે, આખા કલ્પ સર્વનાં પ્રિય રહ્યા છો કારણકે અવિનાશી પ્રેમનાં સાગરનાં પ્રેમ ની નજર આખા કલ્પ માટે પ્રેમનાં અધિકારી બનાવી દે છે. એટલે ભક્ત લોકો અડધી ઘડી એક ઘડી ની દ્રષ્ટિ માટે તડપે છે કે નજરથી નિહાલ થઈ જઈએ એટલે આ સમયનાં પ્રેમની નજર અવિનાશી પ્રેમનાં યોગ્ય બનાવી દે છે. અવિનાશી પ્રાપ્તિ સ્વતઃ જ થઈ જાય છે. પ્રેમથી યાદ કરે, પ્રેમથી રાખે. પ્રેમથી જુએ.

બીજી વાત - સ્વચ્છતા અર્થાત પવિત્રતા. તમે આ સમયે બાપ દ્વારા પવિત્રતા નો જન્મસિદ્ધ અધિકાર પ્રાપ્ત કરો છો. પવિત્રતા અથવા સ્વચ્છતા પોતાનો સ્વધર્મ જાણો છો - એટલે પવિત્રતાને અપનાવવાનાં કારણે જ્યાં તમારું યાદગાર હશે ત્યાં પવિત્રતા અથવા સ્વચ્છતા હમણાં પણ યાદગાર રુપમાં ચાલી રહી છે. અને અડધો કલ્પ તો છે જ પવિત્ર પાલના, પવિત્ર દુનિયા. તો અડધો કલ્પ પવિત્રતાથી પેદા થશે, પવિત્રતાથી ઉછેર થશે અને અડધો કલ્પ પવિત્રતાથી પૂજાય છે.

ત્રીજી વાત - બહુ જ દિલથી, શ્રેષ્ઠ સમજ, અમૂલ્ય સમજ સાંભળે છે. કારણ કે આ સમયે સ્વયં ભગવાન માત-પિતાનાં રુપથી આપ બાળકોને સંભાળે છે અર્થાત પાલના કરે છે. તો અવિનાશી પાલના થવાનાં કારણે, અવિનાશી સ્નેહનાં સાથે સંભાળવાનાં કારણે આખું કલ્પ બહુ જ રોયલ્ટી થી, સ્નેહથી, રિગાર્ડ(સન્માન) થી સંભાળ થાય છે. આવો પ્રેમ, સ્વચ્છતા, પવિત્રતા અને સ્નેહથી સંભાળવાના અવિનાશી પાત્ર બની જાઓ છો. તો સમજ્યા કેટલા અમૂલ્ય છો? દરેક રત્નનું કેટલું મૂલ્ય છે! તો આજે રત્નાગર બાપ દરેક રત્નનાં મૂલ્યને જોઈ રહ્યા હતા. આખી દુનિયાની અક્ષોણી આત્માઓ એક તરફ છે પરંતુ તમે ૫ પાંડવ અક્ષોણી થી શક્તિશાળી છો. અક્ષોણી તમારી આગળ એકનાં બરાબર પણ નથી, એટલા શક્તિશાળી છો. તો કેટલા મૂલ્યવાન થઈ ગયા! એટલા મૂલ્ય ને જાણો છો? કે ક્યારેક-ક્યારેક પોતાને ભૂલી જાઓ છો. જ્યારે પોતાને જ ભૂલી જાઓ છો તો હેરાન થાઓ છો. પોતાને નહિ ભુલો. હંમેશા પોતાને અમૂલ્ય સમજીને ચાલો. પરંતુ નાની એવી ભૂલ નહીં કરતા.

અમૂલ્ય છે પરંતુ બાપનાં સાથનાં કારણે અમૂલ્ય છે. બાપને ભૂલીને ફક્ત પોતાને સમજશો તો પણ ખોટું થઈ જશે. બનાવવા વાળા ને નહિ ભુલો. બની ગયા પરંતુ બનાવવા વાળા ની સાથે બન્યા છે. આ છે સમજવાની વિધિ. જો વિધિ ને ભૂલી જશો તો સમજ, બેસમજ નાં રૂપમાં બદલાઈ જશે. પછી હું-પણ આવી જાય છે. વિધિ ને ભૂલવા થી સિદ્ધિ નો અનુભવ નથી થતો, એટલે વિધિપૂર્વક પોતાને મૂલ્યવાન જાણી વિશ્વનાં પૂર્વજ બની જાઓ. હેરાન પણ નહીં થાઓ કે હું તો કંઈ નથી. ન એ વિચારો કે હું કંઈ નથી. ન એ વિચારો કે હું જ બધું છું. બંને ખોટું છે. હું છું પરંતુ બનાવવા વાળા એ બનાવ્યા છે. બાપ ને કાઢી નાખો છો તો પાપ થઈ જાય છે. બાપ છે તો પાપ નથી. જ્યાં બાપનું નામ છે ત્યાં પાપ નું નામ નિશાન નથી. અને જ્યાં પાપ છે ત્યાં બાપ નું નામોનિશાન નથી. તો સમજ્યા પોતાના મૂલ્ય ને.

ભગવાનની દ્રષ્ટિનાં પાત્ર બન્યા છે, સાધારણ વાત નથી. પાલનાનાં પાત્ર બન્યા છે. અવિનાશી પવિત્રતાનાં જન્મસિદ્ધ અધિકાર નાં અધિકારી બન્યા છે. એટલે જન્મસિદ્ધ અધિકાર ક્યારે મુશ્કેલ નથી હોતો. સહજ પ્રાપ્ત થાય છે. એવી જ રીતે સ્વયં અનુભવી છો કે જે અધિકારી બાળકો છે એમને પવિત્રતા મુશ્કેલ નથી લાગતી. જેમને પવિત્રતા મુશ્કેલ લાગે તેઓ ડગમગ વધારે થાય છે. પવિત્રતા સ્વધર્મ છે, જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે તો સદા સહજ લાગશે. દુનિયા વાળા પણ દૂર ભાગે છે તે શેના માટે? પવિત્રતા મુશ્કેલ લાગે છે. જે અધિકારી આત્માઓ નથી એમને મુશ્કેલ જ લાગશે. અધિકારી આત્મા આવતાં જ દ્રઢ સંકલ્પ કરે કે પવિત્રતા બાપ નો અધિકાર છે, એટલે પવિત્ર બનવાનું જ છે. દિલને પવિત્રતા સદા આકર્ષિત કરતી રહેશે. જો ચાલતા-ચાલતા ક્યાંય માયા પરીક્ષા લેવા આવે પણ છે, સંકલ્પનાં રૂપમાં, સ્વપ્નનાં રૂપમાં તો અધિકારી આત્મા નોલેજ હોવાનાં કારણે ગભરાશે નહીં. પરંતુ નોલેજની શક્તિથી સંકલ્પને પરિવર્તિત કરી દેશે. એક સંકલ્પ નાં પાછળ અનેક સંકલ્પ પેદા નહીં કરશે. અંશ ને વંશ નાં રૂપમાં નહીં લાવશે. શું થયું, આ થયું... આ છે વંશ. સંભળાવ્યું છે ને શું થી કેમ લગાવી દે છે. આ વંશ પેદા કરી દે છે. આવ્યો અને સદા માટે ગયો. પેપર લેવાનાં માટે આવ્યો, પાસ થઈ ગયા સમાપ્ત. માયા કેમ આવી, ક્યાંથી આવી. અહીંથી આવી ત્યાંથી આવી. આવી નહોતી જોઈતી. કેમ આવી ગઈ, આ વંશ ન થવો જોઈએ. અચ્છા આવી પણ ગઈ તો તમે બેસાડો નહીં. ભગાવો! આવું કેમ... એવું વિચારશો તો બેસી જશે. આવી આગળ વધારવા માટે, પેપર લેવા માટે. ક્લાસ ને આગળ વધારવા માટે અનુભવી બનાવવા માટે આવી! કેમ આવી, એમ આવી, તેમ આવી આ નહીં વિચારો. પછી વિચારો છો શું માયાનું આવું રૂપ હોય છે. લાલ છે, લીલું છે, પીળું છે. આ વિસ્તારમાં ચાલ્યા જાય છે. આમાં નહિ જાઓ. ગભરાઓ કેમ છો, પાર કરી લો. પાસ વીથ ઓનર બની જાઓ. નોલેજની શક્તિ છે, શસ્ત્ર છે. માસ્ટર સર્વશક્તિમાન છો, ત્રિકાળદર્શી છો, ત્રિવેણી છો. શું ખોટ છે! જલ્દી માં ગભરાવો નહીં. કીડી પણ આવી જાય તો ગભરાઈ જાઓ છો. વધારે વિચારો છો. વિચારવું અર્થાત માયાને મહેમાની આપવી. પછી એ ઘર બનાવી દેશે. જેમ રસ્તે ચાલતા કોઈ ગંદી વસ્તુ દેખાય પણ જાય તો શું કરશો! ઉભા રહીને વિચારશો કે આ કોણે ફેંક્યું, કેમ-શું થયું! થવું ન જોઈએ, આ વિચારશો કે કિનારો કરી ચાલ્યા જશો. વધારે વ્યર્થ સંકલ્પનાં વંશ ને પેદા થવા ન દો. અંશના રૂપમાં જ સમાપ્ત કરી દો. પહેલા સેકન્ડ ની વાત હોય છે પછી એને કલાકોમાં, દિવસોમાં, મહિનામાં વધારી દો છો. અને જો એક મહિના પછી પૂછશે કે શું થયું હતું તો વાત સેકન્ડની હશે, એટલે ગભરાવો નહીં. ગહેરાઈ માં જાઓ - જ્ઞાનની ગહેરાઈ માં જાઓ. વાતોની ગહેરાઈ માં નહિ જાઓ. બાપદાદા આટલા શ્રેષ્ઠ મૂલ્યવાન રત્નો ને નાનાં-નાનાં માટીનાં કણોથી રમતા જોવે તો વિચારે છે આ રત્ન, રત્નોથી રમવાવાળા માટીનાં કણોથી રમી રહ્યા છે. રત્ન છો રત્નોથી રમો.

બાપદાદા એ કેટલા લાડ-પ્યાર થી ઉછેર્યા છે પછી માટીનાં કણ કેવી રીતે જોઈ શકશે. પછી મેલા થઈને કહો છો - હવે સાફ કરો, સાફ કરો. ગભરાઈ પણ જાઓ છો. હવે શું કરું, કેવી રીતે કરું. માટી થી રમો જ કેમ છો. એ પણ કણ જે ધરતીમાં પડી રહેવા વાળા. તો સદા પોતાનાં મૂલ્ય ને જાણો. અચ્છા!

આવા આખા કલ્પ નાં મૂલ્યવાન આત્માઓને, પ્રભુ પ્રેમ નાં પાત્ર આત્માઓને, પ્રભુ પાલના નાં પાત્ર આત્માઓને, પવિત્રતાનાં જન્મ-સિદ્ધ અધિકાર નાં અધિકારી આત્માઓને, સદા બાપ અને હું આ વિધિથી સિદ્ધિને પામવા વાળી આત્માઓને, સદા અમૂલ્ય રત્ન બની રત્નોથી રમવાવાળા રોયલ (શ્રેષ્ઠ) બાળકોને બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

પાટીઓ થી -

૧- સદા બાપનાં નયનોમાં સમાયેલી આત્મા સ્વયંને અનુભવ કરો છો? નયનોમાં કોણ સમાય છે? જે બહુ જ હલ્કા બિંદુ છે. તો હંમેશા છો જ બિંદુ અને બિંદુ બની બાપનાં નયનોમાં સામાવવાવાળા. બાપદાદા તમારા નયનોમાં સમાયેલા છે અને તમે બધાં બાપદાદાનાં નયનોમાં સમાયેલા છો. જ્યારે નયનોમાં છે જ બાપદાદા તો બીજું કંઈ દેખાશે નહીં. તો સદા એ સ્મૃતિથી ડબલ લાઈટ રહો કે હું છું જ બિંદુ. બિંદુમાં કોઈ બોજ નથી. આ સ્મૃતિ સ્વરૂપ સદા આગળ વધારતી રહેશે. આંખોમાં વયમાં જુઓ તો બિંદુ જ છે. બિંદુ જ જુઓ છો. બિંદુ ન હોય તો આંખ હોવા છતાં પણ જોઈ નહીં શકો. તો સદા આ જ સ્વરૂપને સ્મૃતિમાં રાખી ઉડતી કળા નો અનુભવ કરો. બાપદાદા બાળકોનાં વર્તમાન અને ભવિષ્યનાં ભાગ્યને જોઈ હર્ષિત છે, વર્તમાન કલમ છે ભવિષ્યની તકદીર બનાવવાની. વર્તમાનને શ્રેષ્ઠ બનાવવાનું સાધન છે - મોટાઓનાં ઈશારા ને સદા સ્વીકાર કરી સ્વયંને પરિવર્તન કરી લેવું. એ જ વિશેષ ગુણ થી વર્તમાન અને ભવિષ્ય તકદીર શ્રેષ્ઠ બની જશે.

૨- બધાનાં મસ્તક પર ભાગ્ય નો સિતારો ચમકી રહ્યો છે ને! સદા ચમકે છે? ક્યારેક ઝબુકતો તો નથી ને? અખંડ જ્યોતિ બાપની સાથે તમે પણ અખંડ જ્યોતિ સદા જાગવાવાળા સિતારા બની ગયા. એવો અનુભવ કરો છો. ક્યારેક વાયુ હલાવતો નથી દિપક અથવા સિતારાને? જ્યાં બાપ ની યાદ છે એ અવિનાશી જગમગાતા સિતારાઓ છે. ઝબુકતા નહીં. લાઈટ પણ જ્યારે ઝબુકે છે તો બંધ કરી દઈએ છે, કોઈને સારી નથી લાગતી. તો આ પણ સદા જગમગાતા સિતારા. સદા જ્ઞાન સૂર્ય બાપથી પ્રકાશ લઈ બીજાઓને પણ પ્રકાશ દેવા વાળા. સેવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ કાયમ રહે છે. બધા શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો, શ્રેષ્ઠ બાપની શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો.

યાદની શક્તિથી સફળતા સહજ પ્રાપ્ત થાય છે. જેટલી યાદ અને સેવા સાથે-સાથે રહે છે તો યાદ અને સેવાનું સંતુલન સદાની સફળતાનાં આશીર્વાદ સ્વતઃ પ્રાપ્ત કરાવે છે. એટલે સદા શક્તિશાળી યાદ સ્વરૂપનું વાતાવરણ બનવાથી શક્તિશાળી આત્માઓનું આહવાન થાય છે અને સફળતા મળે છે. નિમિત્ત લૌકિક કાર્ય છે પરંતુ લગન બાપ અને સેવામાં છે. લૌકિક પણ સેવા પ્રતિ છે. પોતાનાં લગાવથી નથી કરતા, માર્ગદર્શન પ્રમાણે કરે છે. એટલે બાપનાં સ્નેહ નો હાથ આવા બાળકોની સાથે છે. સદા ખુશીમાં ગાવો, નાચો આજ સેવાનું સાધન છે. તમારી ખુશીને જોઈ બીજા ખુશ થઈ જશે તો એ જ સેવા થઈ જશે. બાપદાદા બાળકોને સદા કહે છે - જેટલા મહાદાની બનશો એટલો ખજાનો વધતો જશે. મહાદાની બનો અને ખજાનાંને વધારો. મહાદાની બની ખુબ દાન કરો. આ દેવું જ લેવું છે. જે સારી વસ્તુ મળે છે એ આપ્યા વગર રહી નથી શકાતું.

સદા પોતાનાં ભાગ્યને જોઈ હર્ષિત રહો. કેટલું મોટું ભાગ્ય મળ્યું છે, ઘરે બેઠા ભગવાન મળી જાય આનાંથી મોટું ભાગ્ય બીજું શું હશે! આજ ભાગ્યને સ્મૃતિમાં રાખી હર્ષિત રહો. તો દુઃખ અને અશાંતિ સદા નાં માટે સમાપ્ત થઈ જશે. સુખ સ્વરૂપ, શાંત સ્વરૂપ બની જશે. જેનું ભાગ્ય સ્વયં ભગવાન બનાવે એ કેટલા શ્રેષ્ઠ થયા. તો સદા પોતાનામાં નવો ઉમંગ, નવો ઉત્સાહ અનુભવ કરી આગળ વધતા જાઓ કારણકે સંગમયુગ પર દરેક દિવસનો નવો ઉમંગ, નવો ઉત્સાહ છે.

જેમ ચાલી રહ્યા છો, નાં. સદા નવો ઉમંગ, નવો ઉત્સાહ સદા આગળ વધારે છે. બધા દિવસ જ નવા છે. સદા સ્વયંમાં કે સેવામાં કોઈને કોઈ નવીનતા જરૂર જોઈએ જેટલા પોતાને ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રાખશો એટલી નવી-નવી ટચિંગ થતી રહેશે. સ્વયં કોઈ બીજી વાતોમાં વ્યસ્ત રહો તો નવી ટચિંગ પણ નહીં થાય. મનન કરો તો નવો ઉમંગ રહેશે.

બાંધેલીઓને યાદ પ્યાર આપતા -

બાંધેલીઓની યાદ તો સદા બાપની પાસે પહોંચે છે અને બાપદાદા બધી બાંધેલીઓને એ જ કહે છે કે યોગ અર્થાત યાદની લગનને અગ્નિ રૂપ બનાવો. જ્યારે લગન અગ્નિ રૂપ બની જાય છે તો અગ્નિમાં બધું ભસ્મ થઈ જાય છે. તો આ બંધન પણ લગન ની અગ્નિમાં સમાપ્ત થઈ જશે અને સ્વતંત્ર આત્મા બની જે સંકલ્પ કરો તેની સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરશો. સ્નેહી છો, સ્નેહની યાદ પહોંચે છે. સ્નેહનાં વળતર માં સ્નેહ મળે છે. પરંતુ હવે યાદને શક્તિશાળી અગ્નિ રૂપ બનાવો. પછી એ દિવસ આવી જશે જે સમ્મુખ પહોંચી જશે.

વરદાન :-

સદા રુ હાની સ્થિતિમાં રહી બીજા ની પણ રુ હને જોવા વાળા રુહે ગુલાબ ભવ :
રુહે ગુલાબ અર્થાત જેમાં સદા રુહાની સુગંધ હોય. રુહાની સુગંધવાળા જ્યાં પણ જોશે, જેને પણ જોશે તો રુહ ને જોશે, શરીરને નહીં. તો સ્વયં પણ સદા રુહાની સ્થિતિમાં રહો અને બીજાઓની પણ રુહ ને જુઓ. જેમ બાપ ઉંચે થી ઊંચા છે, એમ એમનો બગીચો પણ ઊંચેથી ઊંચો છે, જે બગીચાનાં વિશેષ શ્રંગાર રુહે ગુલાબ આપ બાળકો છે. તમારી રુહાની સુગંધ અનેક આત્માઓનું કલ્યાણ કરવાવાળી છે.

સ્લોગન :-

મર્યાદા તોડીને કોઈને સુખ આપ્યું તો એ પણ દુઃખનાં ખાતામાં જમા થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - બધાં ને પહેલા - પહેલા અલ્ફ નો પાઠ પાક્કો કરાવો , તમે આત્મા ભાઈ - ભાઈ છો ”

પ્રશ્ન :- કઈ એક વાતમાં શ્રીમત, મનુષ્ય મત થી બિલ્કુલ જ વિપરીત છે?

ઉત્તર :- મનુષ્ય મત કહે છે અમે મોક્ષમાં ચાલ્યા જઈશું. શ્રીમત કહે છે આ ડ્રામા અનાદિ અવિનાશી છે. મોક્ષ કોઈને મળી નથી શકતો. ભલે કોઈ કહે આ પાર્ટ ભજવવો અમને પસંદ નથી. પરંતુ આમાં કંઈ પણ કરી નથી શકાતું. પાર્ટ ભજવવા આવવાનું જ છે. શ્રીમત જ તમને શ્રેષ્ઠ બનાવે છે. મનુષ્ય મત તો અનેક પ્રકારની છે.

ઓમ શાંતિ ! હમણાં આ તો બાળકો જાણે છે કે આપણે બાબાની સામે બેઠા છીએ. બાપ પણ જાણે છે બાળકો મારી સામે બેઠા છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો બાપ આપણને શિક્ષા આપે છે જે ફરી બીજાઓને આપવાની છે. પહેલા-પહેલા તો બાપનો જ પરિચય આપવાનો છે કારણ કે બધાં બાપને અને બાપની શિક્ષાઓને ભૂલેલાં છે. હમણાં જે બાપ ભણાવે છે આ ભણતર પછી ૫ હજાર વર્ષ બાદ મળશે. આ જ્ઞાન બીજા કોઈને છે નહીં. મુખ્ય થયો બાપનો પરિચય પછી આ બધું સમજાવવાનું છે. આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. આખી દુનિયાની જે બધી આત્માઓ છે, બધાં આપસમાં ભાઈ-ભાઈ છે. બધાં સ્વયંનો મળેલો પાર્ટ આ શરીર દ્વારા ભજવે છે. હમણાં તો બાપ આવ્યા છે નવી દુનિયામાં લઈ જવા માટે, જેને સ્વર્ગ કહેવાય છે. પરંતુ હમણાં આપણે બધાં ભાઈ પતિત છીએ, એક પણ પાવન નથી. બધાં પતિતોને પાવન બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે. આ છે જ પતિત વિકારી રાવણની દુનિયા. રાવણ નો અર્થ જ છે - ૫ વિકાર સ્ત્રીમાં, ૫ વિકાર પુરુષમાં. બાબા બહુ જ સરળ રીતે સમજાવે છે. તમે પણ આમ સમજાવી શકો છો. તો પહેલા-પહેલા આ સમજાવો કે આપણે આત્માઓનાં આ બાપ છે, બધાં બ્રધર્સ (ભાઈઓ) છે. પૂછો આ ઠીક છે? લખો આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. આપણા બાપ પણ એક છે. આપણે બધી સોલ્સનાં (આત્માઓનાં) એ છે સુપ્રીમ સોલ (પરમ આત્મા). એમને ફાધર કહેવાય છે. આ પાક્કું બુદ્ધિમાં બેસાડો તો સર્વવ્યાપી વગેરેની ક્રિયડપટ્ટી નીકળી જાય. અલ્ફ પહેલા ભણાવવાનું છે. બોલો, આ પહેલાં સારી રીતે બેસીને લખો - પહેલાં સર્વવ્યાપી કહેતો હતો, હવે સમજાવું છું સર્વવ્યાપી નથી. આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. બધી આત્માઓ કહે છે ગોડફાધર, પરમપિતા પરમાત્મા, અલ્લાહ. પહેલાં તો આ નિશ્ચય બેસાડવાનો છે કે આપણે આત્મા છીએ, પરમાત્મા નહીં. ન આપણામાં પરમાત્મા વ્યાપક છે. બધામાં આત્મા વ્યાપક છે. આત્મા શરીરનાં આધારથી પાર્ટ ભજવે છે. આ પાક્કું કરાવો. અચ્છા, પછી એ બાપ સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ, મધ્ય, અંતનું જ્ઞાન સંભળાવે છે. બાપ જ શિક્ષકનાં રૂપમાં બેસી ને સમજાવે છે. લાખો વર્ષની તો વાત નથી. આ ચક્ર અનાદિ બન્યો-બનાવેલ છે. ઇક્વલ (એક સરખો) કેવી રીતે છે - આને જાણવું પડે. સતયુગ-ત્રેતા પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થયું, નોટ (નોંધ) કરો. તેને કહેવાય છે સ્વર્ગ અને સેમી સ્વર્ગ. ત્યાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય ચાલે છે. સતયુગમાં છે ૧૬ કળા, ત્રેતામાં છે ૧૪ કળા. સતયુગનો પ્રભાવ બહુ જ ભારે છે. નામ જ છે સ્વર્ગ, હેવેન. નવી દુનિયા સતયુગ ને કહેવાય છે. તેની જ મહિમા કરવાની છે. નવી દુનિયામાં છે જ એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ. ચિત્ર પણ તમારી પાસે છે નિશ્ચય કરાવવા માટે. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરતું રહે છે. આ કલ્પની આયુ જ ૫ હજાર વર્ષ છે. હવે સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી તો બુદ્ધિમાં બેઠું. વિષ્ણુપુરી બદલાઈ રામ-સીતા પુરી બને છે. તેમની પણ ડિનાયસ્ટી (વંશ) ચાલે છે ને. બે યુગ વીતી ગયા પછી આવે છે દ્વાપરયુગ. રાવણનું રાજ્ય. દેવતાઓ વામમાર્ગમાં ચાલ્યા જાય છે તો વિકારની સિસ્ટમ (પ્રથા) બની જાય છે. સતયુગ-ત્રેતામાં બધાં નિર્વિકારી રહે છે. એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ રહે છે. ચિત્ર પણ દેખાડવાના છે, મોઢે પણ સમજાવાનું છે. બાપ આપણને શિક્ષક બનીને આવું ભણાવે છે. બાપ સ્વયંનો પરિચય જાતે જ આવીને આપે છે. સ્વયં કહે છે હું આવું છું પતિતો ને પાવન બનાવવા માટે તો મને શરીર જરૂર જોઈએ. નહીં તો વાત કેવી રીતે કરુ. હું ચૈતન્ય છું, સત છું અને અમર છું. સતો, રજો, તમો માં આત્મા આવે છે. આત્મા જ પતિત, આત્મા જ પાવન બને છે. આત્મામાં જ બધાં સંસ્કાર છે. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) નાં કર્મ અથવા વિકર્મ નાં સંસ્કાર આત્મા લઈ આવે છે. સતયુગમાં તો વિકર્મ થતાં નથી, કર્મ કરે છે, પાર્ટ ભજવે છે. પરંતુ તે કર્મ અકર્મ બની જાય છે. ગીતામાં પણ અક્ષર છે. હમણાં તમે પ્રેક્ટીકલમાં સમજી રહ્યા છો. જાણો છો બાબા આવેલાં છે જૂની દુનિયાને બદલી નવી દુનિયા બનાવવા, જ્યાં કર્મ અકર્મ થઈ જાય છે. તેને

જ સતયુગ કહેવાય છે અને અહિયાં પછી આ કર્મ વિકર્મ થઈ જાય છે જેને કળયુગ કહેવાય છે. તમે હમણાં છો સંગમ પર. બાબા બંને તરફની વાત સંભળાવે છે. એક-એક વાત સારી રીતે સમજો - બાપ શિક્ષકએ શું સમજાવ્યું? અચ્છા, બાકી છે ગુરુનું કર્તવ્ય, એમને બોલાવ્યા જ છે કે આવીને અમને પતિતો ને પાવન બનાવો. આત્મા પાવન બને છે પછી શરીર પણ પાવન બને છે. જેવું સોનું, તેવાં દાગીના પણ બને છે. ૨૪ કેરેટનું સોનું લો અને ખાદ નહીં નાખો તો દાગીના પણ એવાં સતોપ્રધાન બનશે. એલોય (ખાદ) નાખવાથી પછી તમોપ્રધાન બની જાય છે કારણકે ખાદ પડે છે ને. પહેલા ભારત ૨૪ કેરેટ પાક્કું સોનાની દુનિયા હતી અર્થાત સતોપ્રધાન નવી દુનિયા હતી ફરી હવે તમોપ્રધાન છે. પહેલા પ્યોર (અસલી) સોનું છે. નવી દુનિયા પવિત્ર, જૂની દુનિયા અપવિત્ર. ખાદ પડતી જાય છે. આ બાપ જ સમજાવે છે બીજા કોઈ મનુષ્ય ગુરુ લોકો નથી જાણતાં. બોલાવે છે આવીને પાવન બનાવો. સદ્ગુરુનું કામ છે વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં મનુષ્યને ગૃહસ્થ થી કિનારો કરાવાનું. તો આ બધું નોલેજ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બાપ જ આવીને આપે છે. એ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ. એ જ આખાં વૃક્ષનું નોલેજ સમજાવે છે. શિવબાબા નું નામ સદેવ શિવ જ છે. બાકી આત્માઓ બધી આવે છે પાર્ટ ભજવવા, તો ભિન્ન-ભિન્ન નામ ધરાવે છે. બાપ ને બોલાવે છે પરંતુ એમને જાણતાં નથી - એ કેવાં ભાગ્યશાળી રથમાં આવે છે તમને પાવન દુનિયામાં લઈ જવા. તો બાપ સમજાવે છે હું આમનાં તનમાં આવું છું, જે બહુ જ જન્મોનાં અંતમાં છે, પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે. રાજાઓના રાજા બનાવવા માટે આ ભાગ્યશાળી રથમાં પ્રવેશ કરવાનો હોય છે. પહેલા નંબરમાં છે શ્રીકૃષ્ણ. તે છે નવી દુનિયાનાં માલિક. પછી તે જ નીચે ઉતરે છે. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી, પછી વૈશ્ય, શુદ્ર વંશી પછી બ્રહ્મા વંશી બને છે. ગોલ્ડન થી સિલ્વર.... પછી તમે આઈરન થી ગોલ્ડન બની રહ્યા છો. બાપ કહે છે મુજ એક સ્વયંનાં બાપને યાદ કરો. જેનામાં મેં પ્રવેશ કર્યો છે, તેમની આત્મામાં તો જરા પણ આ નોલેજ ન હતું. આમનાંમાં પ્રવેશ કરું છું, એટલે તેમને ભાગ્યશાળી રથ કહેવાય છે. સ્વયં કહે છે હું આમનાં બહુ જ જન્મોનાં અંતમાં આવું છું. ગીતામાં અક્ષર એક્યુરેટ છે. ગીતાને જ સર્વ શાસ્ત્રોમઈ શિરોમણી કહેવાય છે.

આ સંગમયુગ પર જ બાપ આવીને બ્રાહ્મણ કુળ અને દેવી-દેવતાં કુળની સ્થાપના કરે છે. બીજાની તો બધાંને ખબર છે જ, આમની કોઈને ખબર નથી. બહુ જન્મોનાં અંતમાં અર્થાત સંગમયુગ પર જ બાપ આવે છે. બાપ કહે છે હું બીજરૂપ છું. કૃષ્ણ તો છે જ સતયુગનાં રહેવાસી. તેમને બીજો જગ્યાએ તો કોઈ જોઈ ન શકે. પુનર્જન્મમાં તો નામ, રૂપ, દેશ, કાળ બધું બદલાઈ જાય છે. પહેલા નાનાં બાળક સુંદર હોય છે પછી મોટા થાય છે પછી તે શરીર છોડી બીજું નાનું લે છે. આ બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. ડ્રામાની અંદર ફિક્સ (નક્કી) છે. બીજા શરીરમાં તો તેમને કૃષ્ણ નહીં કહેશે. તે બીજા શરીર પર નામ વગેરે ફરી બીજું પડશે. સમય, ફીચર્સ, તિથિ, તારીખ વગેરે બધું બદલાઈ જાય છે. દુનિયાની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી હૂબહૂ રીપીટ કહેવાય છે. તો આ ડ્રામા રીપીટ થતો રહે છે. સતો, રજો, તમો માં આવવાનું જ છે. સૃષ્ટિનું નામ, યુગનું નામ, બધું જ બદલાઈ જાય છે. હમણાં આ છે સંગમયુગ. હું આવું છું જ સંગમ પર. આ આપણે અંદરમાં પાક્કું કરવાનું છે. બાપ આપણા બાપ, શિક્ષક ગુરુ છે જે ફરી સતોપ્રધાન બનવાની યુક્તિ બહુ જ સરસ બતાવે છે. ગીતામાં પણ છે દેહ સહિત દેહનાં બધાં ધર્મ છોડી સ્વયંને આત્મા સમજો. પાછા સ્વયંનાં ઘરે જ જરૂર જવાનું છે. ભક્તિમાર્ગમાં કેટલી મહેનત કરે છે ભગવાન પાસે જવા માટે. એ છે મુક્તિધામ. કર્મથી મુક્ત આપણે ઇનકોર્પોરિયલ (નિરાકારી) દુનિયામાં જઈને બેસીએ છીએ. પાર્ટધારી ઘરે ગયા તો પાર્ટ થી મુક્ત થયા. બધાં ઈચ્છે છે અમે મુક્તિ પામીએ. પરંતુ મુક્તિ તો કોઈને મળી ન શકે. આ ડ્રામા અનાદિ અવિનાશી છે. કોઈ કહે આ પાર્ટ ભજવવો અમને પસંદ નથી, પરંતુ આમાં કોઈ કંઈ કરી ન શકે. આ અનાદિ ડ્રામા બનેલો છે. એક પણ મુક્તિને નથી પામી શકતાં. તે બધી છે અનેક પ્રકારની મનુષ્ય મત. આ છે શ્રીમત, શ્રેષ્ઠ બનાવવા માટે. મનુષ્યને શ્રેષ્ઠ નહીં કહેશે. દેવતાઓને શ્રેષ્ઠ કહેવાય છે. તેમની આગળ બધાં નમન કરે છે. તો તે શ્રેષ્ઠ થયા ને. પરંતુ આ પણ કોઈને ખબર નથી. હમણાં તમે સમજો છો કે ૮૪ જન્મ તો લેવાનાં જ છે. શ્રીકૃષ્ણ દેવતાં છે, વૈકુંઠનાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર). તે અહીંયા કેવી રીતે આવશે. ન તેમણે ગીતા સંભળાવી. ફક્ત દેવતાં હતાં એટલે બધાં લોકો તેમને પૂજે છે. દેવતાં છે પાવન, સ્વયં પતિત થયા. કહે પણ છે મુજ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહી.. તમે અમને આવા બનાવો. શિવની આગળ જઈને કહેશે અમને મુક્તિ આપો. એ ક્યારેય જીવનમુક્ત, જીવનબંધ માં આવતાં જ નથી એટલે પોકારે છે મુક્તિ આપો. જીવનમુક્તિ પણ એ જ આપે છે.

હમણાં તમે સમજો છો બાબા અને મમ્મા નાં આપણે બધાં બાળકો છીએ, એમનાંથી આપણને અથાહ ધન મળે છે. મનુષ્ય તો બેસમજ થી માંગણી કરતાં રહે છે. બેસમજ તો જરૂર દુઃખી જ હશે ને. અથાહ દુઃખ ભોગવવા પડે

છે. તો આ બધી વાતો બાળકોએ બુદ્ધિમાં રાખવાની છે. એક બેહદનાં બાપને ન જાણવાનાં કારણે કેટલા પરસ્પર લડતાં રહે છે. ઓરફન (અનાથ) બની ગયા છે. તે હોય છે હદનાં ઓરફન (અનાથ), આ છે બેહદના અનાથ. બાપ નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. હમણાં છે જ પતિત આત્માઓની પતિત દુનિયા. પાવન દુનિયા સતયુગને કહેવાય છે, જૂની દુનિયા કળયુગને. તો બુદ્ધિમાં આ બધી વાતો છે ને. જૂની દુનિયાનો વિનાશ થઈ જશે પછી નવી દુનિયામાં ટ્રાન્સફર થઈ જશે. હમણાં આપણે ટેમ્પરરી (અલ્પસમય) સંગમયુગ પર ઊભા છીએ. જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયા બની રહી છે. નવી દુનિયા ની પણ ખબર છે. તમારી બુદ્ધિ હવે નવી દુનિયામાં જવી જોઈએ. ઉઠતાં-બેસતાં આ જ બુદ્ધિમાં રહે કે અમે ભણતર ભણી રહ્યા છીએ. બાપ અમને ભણાવે છે. સ્ટુડન્ટને (વિદ્યાર્થીને) આ યાદ રહેવું જોઈએ તો પણ તે યાદ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર રહે છે. બાપ પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર યાદ-પ્યાર આપે છે. અચ્છ ભણવાવાળા ને શિક્ષક જરૂર પ્રેમ વધારે કરશે. કેટલું અંતર પડી જાય છે. હવે બાપ તો સમજાવતાં રહે છે. બાળકોએ ધારણા કરવાની છે. એક બાપનાં સિવાય બીજે કોઈ તરફ બુદ્ધિ ન જાય. બાપ ને યાદ નહીં કરશો તો પાપ કેવી રીતે કપાશે. માયા ઘડી-ઘડી તમારો બુદ્ધિયોગ તોડી દેશે. માયા બહુ જ દગો દે છે. બાબા ઉદાહરણ આપે છે ભક્તિમાર્ગમાં અમે લક્ષ્મીની બહુ જ પૂજા કરતાં હતાં. ચિત્રમાં જોયું લક્ષ્મી પગ દબાવી રહ્યા છે તો તેમને મુક્ત કરાવી દીધા. તેમની યાદમાં બેસતાં જ્યારે બુદ્ધિ અહિયાં-ત્યાં જતી હતી તો પોતાને થપ્પડ મારતાં હતાં - બુદ્ધિ બીજી તરફ કેમ જાય છે? છેલ્લે વિનાશ પણ જોયો, સ્થાપના પણ જોઈ. સાક્ષાત્કારની આશ પૂરી થઈ, સમજ્યા હવે નવી દુનિયા આવે છે, આપણે આ બનશું. બાકી જૂની દુનિયા તો વિનાશ થઈ જશે. પાકો નિશ્ચય થઈ ગયો. આપણી રાજધાનીનો પણ સાક્ષાત્કાર થયો તો બાકી આ રાવણ નાં રાજ્યને શું કરશું, જ્યારે સ્વર્ગની રાજાઈ મળે છે, આ થઈ ઈશ્વરીય બુદ્ધિ. ઈશ્વરે પ્રવેશ કરી આ બુદ્ધિ ચલાવી. જ્ઞાન કળષ તો માતાઓને મળે છે, તો માતાઓને જ બધું જ આપી દીધું, તમે કારોબાર સંભાળો, બધાંને શીખવાડો. શીખવાડતાં-શીખવાડતાં અહીં સુધી આવી ગયા. એક-બીજાને સંભળાવતાં-સંભળાવતાં જુઓ હવે કેટલા થઈ ગયા છે. આત્મા પવિત્ર થતી જાય છે પછી આત્માને શરીર પણ પવિત્ર જોઈએ. સમજે પણ છે તો પણ માયા ભુલાવી દે છે.

તમે કહો છો ૭ દિવસ ભણો, તો કહે છે કાલે આવશું. બીજા દિવસે માયા ખલાસ કરી દે છે. આવતાં જ નથી. ભગવાન ભણાવે છે તો ભગવાનથી નથી આવીને ભણતાં! કહે પણ છે - હા, જરૂર આવશું પરંતુ માયા ઉડાવી દે છે. રેગ્યુલર (નિયમિત) થવા નથી દેતી. જેમણે કલ્પ પહેલા પુરુષાર્થ કર્યો તે જરૂર કરશે બીજી કોઈ હટ્ટી (દુકાન) છે નહીં. તમે પુરુષાર્થ બહુજ કરો છો. મોટા-મોટા મ્યુઝિયમ બનાવો છો. જેમણે કલ્પ પહેલા સમજ્યું છે તે જ સમજશે. વિનાશ થવાનો છે. સ્થાપના પણ થતી જાય છે. આત્મા ભણીને ફર્સ્ટ ક્લાસ શરીર લેશે. લક્ષ-હેતુ આ છે ને. આ યાદ કેમ ન આવવું જોઈએ. હમણાં આપણે નવી દુનિયામાં જઈએ છીએ, સ્વયંનાં પુરુષાર્થ અનુસાર. અચ્છ!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતાં બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બુદ્ધિમાં સદા યાદ રહે કે હમણાં અમે થોડા સમય માટે સંગમયુગ માં બેઠા છીએ, જૂની દુનિયા વિનાશ થશે તો આપણે નવી દુનિયામાં ટ્રાન્સફર થઈ જઈશું એટલે આમાંથી બુદ્ધિયોગ નિકાળી દેવાનો છે.
2. બધી આત્માઓને બાપનો પરીચય આપી કર્મ, અકર્મ, વિકર્મની ગુહ્ય ગતિ સંભળાવવાની છે, પહેલા અલ્ફનો જ પાઠ પાકો કરાવવાનો છે.

વરદાન :- કર્મ અને યોગ ના બેલેન્સ (સંતુલન) દ્વારા કર્માતીત સ્થિતિનો અનુભવ કરવાવાળા કર્મબંધન મુક્ત ભવ : કર્મની સાથે-સાથે યોગનું બેલેન્સ હોય તો દરેક કર્મમાં સ્વતઃ સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે. કર્મયોગી આત્મા ક્યારેય કર્મનાં બંધનમાં નથી ફસાતી. કર્મનાં બંધનથી મુક્તને જ કર્માતીત કહેવાય છે. કર્માતીતનો અર્થ એ નથી કે કર્મ થી અતીત થઈ જાઓ. કર્મથી ન્યારા નહીં, કર્મનાં બંધનમાં ફસાવાથી ન્યારા બનો. આવી કર્મયોગી આત્મા સ્વયંનાં કર્મથી અનેકોનાં કર્મ શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળી હશે. તેમનાં માટે દરેક કાર્ય મનોરંજન લાગશે, મુશ્કેલીનો અનુભવ નહીં થાય.

સ્લોગન :- પરમાત્મ પ્રેમ જ સમયની ઘંટી છે જે અમૃતવેલા જગાડી દે છે.

“ મીઠા બાળકો આ આંખોથી જે કંઈ દેખાય છે , એને જોવા છતાં પણ નહીં જુઓ , એમાંથી મમત્વ નિકાળી દો કારણકે એને આગ લાગવાની છે.”

પ્રશ્ન :- ઈશ્વરીય ગવર્મેન્ટ (સરકાર) નું ગુપ્ત કર્તવ્ય કયું છે, જેને દુનિયા નથી જાણતી?

ઉત્તર :- ઈશ્વરીય ગવર્મેન્ટ આત્માઓને પાવન બનાવી દેવતા બનાવે છે – આ છે બહુજ ગુપ્ત કર્તવ્ય, જેને મનુષ્ય નથી સમજી શકતાં. જ્યારે મનુષ્ય દેવતા બને ત્યારે તો નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બની શકે. મનુષ્યનું આખું કેરેક્ટર (ચરિત્ર) વિકારો એ બગાડ્યું છે. હવે તમે બધાને શ્રેષ્ઠ કેરેક્ટર વાળા બનાવવાની સેવા કરો છો, આજ તમારું મુખ્ય કર્તવ્ય છે.

ઓમ શાંતિ ! જ્યારે ઓમ શાંતિ કહેવાય છે, તો પોતાનો સ્વધર્મ અને પોતાનું ઘર યાદ આવે છે પછી ઘરમાં બેસી તો નથી જવાનું. બાપનાં બાળકો બન્યા છે તો જરૂર સ્વર્ગનો વારસો પણ યાદ આવશે. ઓમ શાંતિ કહેવાથી પણ આખું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં આવી જાય છે. હું આત્મા શાંત સ્વરૂપ છું, શાંતિનાં સાગર બાપનો બાળક છું. જે બાપ સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે, એ જ બાપ આપણને પવિત્ર, શાંત સ્વરૂપ બનાવે છે. મુખ્ય વાત છે પવિત્રતાની. પવિત્ર દુનિયા અને અપવિત્ર દુનિયા છે. પવિત્ર દુનિયામાં એક પણ વિકાર નથી. અપવિત્ર દુનિયામાં ૫ વિકાર છે એટલે કહેવાય છે વિકારી દુનિયા. એ છે નિર્વિકારી દુનિયા. નિર્વિકારી દુનિયાથી સીડી ઉતરતાં-ઉતરતાં ફરી નીચે વિકારી દુનિયામાં આવે છે. એ છે પાવન દુનિયા, આ છે પતિત દુનિયા. રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્ય છે ને! સમય પર દિવસ ને રાત ગવાયેલા છે. બ્રહ્માનો દિવસ અને બ્રહ્માની રાત. દિવસ સુખ, રાત દુઃખ. રાત ભટકવાની હોય છે. આમ તો રાતમાં કોઈ ભટકવાનું નથી હોતું પરંતુ ભક્તિને ભટકવાનું કહેવાય છે. આપ બાળકો અહીં આવ્યા છો સદગતિ પામવા માટે. તમારી આત્મામાં ૫ વિકારોનાં કારણે પાપ હતાં, એમાં પણ મુખ્ય છે કામ વિકાર, જેનાંથી જ મનુષ્ય પાપ આત્મા બને છે. આ તો દરેક જાણે છે આપણે પતિત છીએ. ભ્રષ્ટાચારથી પેદા થયાં છીએ. એક કામ વિકારનાં કારણે આખું ક્વોલિફિકેશન (ભણતર) બગડી પડે છે એટલે બાપ કહે છે આ કામ વિકારને જીતો તો જગત જીત નવી દુનિયાનાં માલિક બનશો. તો અંદરમાં એટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. મનુષ્ય પતિત બને છે તો કંઈ સમજતાં નથી. આ કામ પર જ કેટલા હંગામા થાય છે. કેટલી અશાંતિ, હાહાકાર થઈ જાય છે. આ સમયે દુનિયામાં હાહાકાર કેમ છે? કારણકે બધી પાપ આત્માઓ છે. વિકારોનાં કારણે જ અસુર કહેવાય છે. હવે બાપ દ્વારા સમજો છો આપણે તો બિલ્કુલ કોડી જેવા વર્થ નોટ પેની હતાં. કામની જે ચીજ નથી એને આગમાં બાળી દેવાય છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો દુનિયામાં કોઈ કામની ચીજ નથી. બધા મનુષ્ય માત્રને આગ લાગવાની છે. જે કંઈ આ આંખોથી જુઓ છો, બધાને આગ લાગી જશે. આત્માને તો આગ લાગતી નથી. આત્મા તો જેમકે ઇન્સ્યોર (સલામત) છે. આત્માને ક્યારેય ઇન્સ્યોર કરાવે છે શું? ઇન્સ્યોર તો શરીરનું કરાવે છે. બાળકોને સમજાવાયું છે આ ખેલ છે. આત્મા તો ઉપરમાં ૫ તત્વોથી પણ ઉપર રહે છે. ૫ તત્વોથી જ આખી દુનિયાની સામગ્રી બને છે. આત્મા તો નથી બનતી, આત્મા તો સદેવ છે જ. કુક્ત પુણ્ય આત્મા, પાપ આત્મા બને છે. ૫ વિકારોથી આત્મા કેટલી ગંદી બની જાય છે. હવે બાપ આવ્યા છે પાપોથી છોડાવવા. વિકારથી આખું કેરેક્ટર (ચરિત્ર) બગડે છે. ચરિત્ર કોને કહેવાય છે - આ પણ કોઈને ખબર નથી. ગવાય પણ છે પાંડવ રાજ્ય, કૌરવ રાજ્ય. હમણાં પાંડવ કોણ છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. હવે તમે સમજો છો આપણે ઈશ્વરીય ગવર્મેન્ટ નાં છીએ. બાપ આવ્યા છે રામરાજ્ય સ્થાપન કરવા. આ સમયે ઈશ્વરીય ગવર્મેન્ટ શું કરે છે? આત્માઓને પાવન બનાવી દેવતા બનાવે છે. નહીં તો પછી દેવતા ક્યાંથી આવ્યા - આ કોઈ નથી જાણતાં એટલે આને ગુપ્ત ગવર્મેન્ટ કહેવાય છે. છે તો આ પણ મનુષ્ય પરંતુ દેવતા કેવી રીતે બન્યા, કોણે બનાવ્યા? દેવી-દેવતા તો હોય જ છે સ્વર્ગમાં. તો તેમને સ્વર્ગવાસી કોણે બનાવ્યા. સ્વર્ગવાસી થી પછી નર્કવાસી બને છે. પછી નર્કવાસી સો સ્વર્ગવાસી બને છે. આ તમે પણ નહોતા જાણતાં. પછી બીજા કેવી રીતે જાણે. સ્વર્ગ સતયુગને, નર્ક કળયુગને કહેવાય છે. આ પણ તમે હમણાં સમજો છો. આ ડ્રામા બનેલો છે. આ ભણતર છે જ પતિત થી પાવન બનવાનું. આત્મા જ પતિત બને છે. પતિત થી પાવન બનાવવું - આ ધંધો બાપએ તમને શીખવાડ્યો છે. પાવન બનો તો પાવન દુનિયામાં ચાલશો. આત્મા જ પાવન બને ત્યારે તો

સ્વર્ગનાં લાયક બને. આ જ્ઞાન તમને આ સંગમ પર જ મળે છે. પવિત્ર બનવાનું હથિયાર મળે છે. પતિત-પાવન એક બાબતે જ કહેવાય છે. કહે છે અમને પાવન બનાવો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગનાં માલિક હતાં. પછી ૮૪ જન્મ લઈ પતિત બન્યાં છે. શ્યામ અને સુંદર તેમનું નામ પણ એવું રાખેલ છે. પરંતુ મનુષ્ય અર્થ થોડી સમજે છે. કૃષ્ણની પણ ક્લીયર (સ્પષ્ટ) સમજણ મળે છે. આમાં બે દુનિયાઓ કરી દીધી છે. હકીકતમાં દુનિયા તો એક જ છે. તે નવી અને જૂની થાય છે. પહેલા નાનાં બાળકો પછી મોટા થઈ બુઢા થાય છે. દુનિયા પણ નવી સો જૂની થાય છે. તમે કેટલા માથા મારો છો સમજાવવા માટે. પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યા છો ને. આમને પણ સમજ્યું છે ને. સમજ થી કેટલા મીઠા બન્યા છે. કોણે સમજાવ્યું? ભગવાને. લડાઈ વગેરેની તો વાત જ નથી. ભગવાન કેટલા સમજદાર, નોલેજકુલ બનાવે છે. શિવનાં મંદિરમાં જઈને નમન કરે છે પરંતુ એ શું છે, કોણ છે આ કોઈ નથી જાણતું. શિવ કાશી વિશ્વનાથ ગંગા.... બસ ફક્ત કહેતાં રહે છે, અર્થ જરા પણ નથી સમજતાં. સમજાવો તો કહેશે તમે અમને શું સમજાવશો, અમે તો વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે બધું વાંચેલું છે. આપ બાળકોમાં નંબરવાર છે જે આ ધારણા કરે છે. કોઈ તો ભૂલી જાય છે કારણ કે બિલ્કુલ પથ્થર બુદ્ધિ બની ગયા છે. તો હમણાં જે પારસ બુદ્ધિ બન્યા છે એમનું જ કામ છે બીજાને પણ પારસ બુદ્ધિ બનાવવું. પથ્થર બુદ્ધિની એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) જ એવી રીતે ચાલે છે કારણકે હંસ-બગલા થયા ને. હંસ ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી દેતા. બગલા દુઃખ દે છે. તેમને અસુર કહેવાય છે. ઓળખ નથી રહેતી. ઘણા સેન્ટર પર પણ આવા વિકારી બહુ જ આવી જાય છે. બહાના બનાવે છે અમે પવિત્ર રહીએ છીએ પરંતુ છે જૂઠું. કહેવાય પણ છે જૂઠી દુનિયા..... હમણાં છે સંગમ. કેટલો ફરક રહે છે. જે જૂઠું બોલે, જૂઠા કામ કરે, તે જ થઈ ગેડ બને છે. ફર્સ્ટ, સેકન્ડ, થર્ડ ગેડ હોય છે ને. બાપ બતાવી શકે છે - આ થર્ડ ગેડ છે.

બાપ સમજાવે છે પવિત્રતાનું પૂરું સબૂત (પ્રમાણ) દેવાનું છે. કોઈ કહે છે તમે બંને સાથે રહી પવિત્ર રહો છો - આ તો અસંભવ છે. પરંતુ બાળકોમાં યોગબળ ન હોવાનાં કારણે આટલી સહજ વાત પણ પૂરી રીતે સમજાવી નથી શકતા. તેમને આ વાત કોઈ નથી સમજાવતું કે અહિંયાં અમને ભગવાન ભણાવે છે. તે કહે છે પવિત્ર બનવાથી તમે ૨૧ જન્મ સ્વર્ગનાં માલિક બનશો. જબરદસ્ત લોટરી મળે છે. આપણને વધારે જ ખુશી થાય છે. ઘણા બાળકો ગાંધર્વ વિવાહ કરી પવિત્ર રહી દેખાડે છે. દેવી-દેવતાઓ પવિત્ર છે ને. અપવિત્ર થી પવિત્ર તો એક બાપ જ બનાવશે. આ પણ સમજાવ્યું છે જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. જ્ઞાન અને ભક્તિ અડધું-અડધું છે પછી ભક્તિ પછી છે વૈરાગ્ય. હવે આ પતિત દુનિયામાં નથી રહેવાનું, આ કપડા ઉતારી ઘરે જવાનું છે. ૮૪નું ચક્ર હવે પૂરું થયું. હવે આપણે જઈએ છીએ શાંતિધામ. પહેલા-પહેલા અલ્હની વાત નથી ભૂલવાની. આ પણ બાળકો સમજે છે આ જૂની દુનિયા ખતમ જરૂર થવાની છે. બાપ નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. બાપ અનેકવાર નવી દુનિયા સ્થાપન કરવા આવે છે. પછી નર્કનો વિનાશ થઈ જાય છે. નર્ક કેટલું મોટું છે, સ્વર્ગ કેટલું નાનું છે. નવી દુનિયામાં છે એક ધર્મ. અહીંયા તો કેટલા અસંખ્ય ધર્મ છે. લખેલું પણ છે શંકર દ્વારા વિનાશ. અનેક ધર્મોનો વિનાશ થાય છે પછી બ્રહ્મા દ્વારા એક ધર્મની સ્થાપના થાય છે. આ ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો? બ્રહ્માએ તો નથી કર્યો! બ્રહ્મા જ પતિત થી પછી પાવન બને છે. મારા માટે તો નહીં કહેશે પતિત થી પાવન. પાવન છે તો લક્ષ્મી-નારાયણ નામ છે, પતિત છે તો બ્રહ્મા નામ છે. બ્રહ્માનો દિવસ, બ્રહ્માની રાત. એમને (શિવબાબાને) અનાદિ ક્રિએટર (રચયિતા) કહેવાય છે. આત્માઓ તો છે જ. આત્માઓનાં ક્રિએટર નહીં કહેશે એટલે અનાદિ કહેવાય છે. બાપ અનાદિ તો આત્માઓ પણ અનાદિ છે. ખેલ પણ અનાદિ છે. આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે. સ્વ આત્માને સૃષ્ટિ ચક્રનાં આદિ, મધ્ય, અંતનું ડ્યુરેશન (સમયગાળા) નું જ્ઞાન મળે છે. આ કોણે દીધું? બાપ એ. તમે ૨૧ જન્મનાં માટે ધનવાન બની જાઓ છો પછી રાવણનાં રાજ્યમાં નિર્ધન બની જાઓ છો. પછી કેરેક્ટર બગડવા લાગે છે. વિકાર છે ને. મનુષ્ય સમજે છે નર્ક-સ્વર્ગ બધું સાથે ચાલે છે. હવે આપ બાળકોને કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) સમજાવાય છે. હમણાં તમે ગુપ્ત છો, શાસ્ત્રોમાં શું-શું લખી દીધું છે. કેટલું સુત મુંઝાવેલું છે. બાપને જ બોલાવે છે અમે કોઈ કામનાં નથી રહ્યા. આવીને પાવન બનાવી અમારા કેરેક્ટર સુધારો. તમારા કેટલાં કેરેક્ટર્સ સુધરે છે. કોઈ તો સુધરવાનાં બદલે વધારે જ બગડે છે. ચલન થી જ ખબર પડી જાય છે. આજે હંસ કહેવાય છે, કાલે બગલા બની જાય છે. વાર નથી લાગતી. માયા પણ બહુ જ ગુપ્ત છે. અહીંયા કંઈ જોવામાં આવે થોડી છે. બહાર નીકળવાથી દેખાઈ જાય છે પછી આશ્ચર્યવંત સુનન્તી...ભાગન્તી થઈ જાય છે. એટલાં જોરથી પડે છે જે હડગુડ જ તૂટી જાય છે. ઇન્દ્રપ્રસ્થ ની વાત છે. ખબર તો પડી જ જાય છે. આવાએ પછી સભામાં ન આવવું જોઈએ. થોડું ઘણું જ્ઞાન સાંભળ્યું છે તો સ્વર્ગમાં આવી જ જાય છે. જ્ઞાન નો વિનાશ નથી થતો. હવે બાપ કહે છે પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદને પામો. જો વિકારમાં ગયા તો પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. હમણાં તમે સમજો છો

ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે.

હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિ કેટલી પલટાય છે તો પણ માયા દગો જરૂર દે છે. ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા. કોઈ ઈચ્છા રાખી તો ગયા. વર્થ નોટ અ પેની બની જાય છે. સારા-સારા મહારથીઓને પણ માયા કોઈને ન કોઈ પ્રકારથી દગો દઈ દે છે પછી તેઓ દિલ પર ચઢી નથી શકતાં. કોઈ તો બાળકો એવા હોય છે જે બાપને પણ ખતમ કરવામાં વાર નથી કરતાં. પરિવારને પણ ખતમ કરી દે છે. મહાન પાપ આત્માઓ છે. રાવણ શું-શું કરાવી દે છે. બહુજ નફરત આવે છે. કેટલી ડટી (ગંદી) દુનિયા છે. આનાથી ક્યારેય દિલ નથી લગાડવાનું. પવિત્ર બનવાની બહુજ હિમ્મત જોઈએ. વિશ્વની બાદશાહીની પ્રાઈઝ (ઇનામ) લેવા માટે પવિત્રતા છે મુખ્ય. પવિત્રતા પર કેટલા હંગામા થાય છે. ગાંધીજી પણ કહેતાં હતાં હે પતિત-પાવન આવો. હવે બાપ કહે છે હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ફરીથી રીપીટ થાય છે. બધાએ પાછું આવાનું જ છે, ત્યારે તો સાથે જઈએ. બાપ પણ તો આવ્યા છે ને - બધાને ઘરે લઈ જવા માટે. બાપનાં આવ્યા વગર કોઈ પાછું જઈ ન શકે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતાં બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. માયા નાં દગાથી બચવા માટે કોઈપણ પ્રકારની ઈચ્છા નથી રાખવાની. ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા બનવાનું છે.
2. વિશ્વની બાદશાહીની પ્રાઈઝ (ઇનામ) લેવા માટે મુખ્ય છે પવિત્રતા, એટલે પવિત્ર બનવાની હિમ્મત રાખવાની છે. પોતાનું કેરેક્ટર સુધારવાનું છે.

વરદાન :- રહે મની ભાવ ના દ્વારા નિમિત્ત ભાવથી સેવા કરવાવાળા સર્વ લગાવ મુક્ત ભવ :
વર્તમાન સમય જ્યારે બધી આત્માઓ થાકીને નિરાશ થઈ મર્સી (રહેમ) માંગે છે. તો તમે દાતાનાં બાળકો પોતાનાં ભાઈ-બહેનો પર રહેમ દિલ બનો. કોઈ કેટલા પણ ખરાબ હોય, એમનાં પ્રતિ પણ રહેમ ની ભાવના હોય તો ક્યારેય ધૂણા, ઈર્ષ્યા અથવા ક્રોધ ની ભાવના નહીં આવશે. રહેમની ભાવના સહેજ નિમિત્ત ભાવ ઈમર્જ કરી દે છે, લગાવથી રહેમ નહીં પરંતુ સાચો રહેમ લગાવ મુક્ત બનાવી દે છે કારણ કે એમાં દેહભાન નથી હોતું.

સ્લોગન :- બીજાને સહયોગ આપવો જ સ્વયંનું ખાતું જમા કરવું છે.

“ મીઠા બાળકો સ્વયંની તપાસ કરો કે કેટલો સમય બાપની સ્મૃતિ રહે છે , કારણકે સ્મૃતિમાં છે ફાયદો , વિસ્મૃતિ માં છે નુકશાન ”

પ્રશ્ન :- આ પાપ આત્માઓ ની દુનિયામાં કઈ વાત બિલ્કુલ અસંભવ છે અને કેમ?

ઉત્તર :- અહીં કોઈ કહે અમે પુણ્ય આત્મા છીએ, આ બિલ્કુલ અસંભવ છે કારણ કે દુનિયા જ કળયુગી તમોપ્રધાન છે. મનુષ્ય જેને પુણ્યનું કામ સમજે છે એ પણ પાપ થઈ જાય છે કારણ કે દરેક કર્મ વિકારોનાં વશ થઈ કરે છે.

ઓમ શાંતિ ! આ તો બાળકો સમજતાં હશે આપણે હવે બ્રહ્માનાં બાળકો-બ્રહ્માકુમારીઓ છીએ. પછી થઈએ છીએ દેવી-દેવતા. આ તો તમે જ સમજો છો, બીજા કોઈ નથી સમજતાં. તમે જાણો છો આપણે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ બેહદનું ભણતર ભણી રહ્યા છીએ. ૮૪ જન્મોનું ભણતર પણ ભણીએ, સૃષ્ટિ ચક્રનું ભણતર પણ ભણીએ. પછી તમને આ શિક્ષણ મળે છે કે પવિત્ર બનવાનું છે. અહીંયા બેઠા આપ બાળકો બાપને યાદ તો જરૂર કરો છો પાવન બનવા માટે. પોતાનાં દિલને પૂછો, સાચે-સાચે અમે બાપની યાદમાં બેઠા હતાં કે માયા રાવણ બુદ્ધિને બીજી તરફ લઈ ગઈ. બાપ એ કહ્યું છે મામેકમ્ યાદ કરો તો પાપ કપાય. હવે સ્વયંથી પૂછવાનું છે અમે બાબાની યાદમાં રહ્યા કે બુદ્ધિ ક્યાંય ચાલી ગઈ? સ્મૃતિ રહેવી જોઈએ - કેટલો સમય આપણે બાબાની યાદમાં રહ્યા? કેટલો સમય આપણી બુદ્ધિ ક્યાં-ક્યાં ગઈ? પોતાની અવસ્થાને જુઓ. જેટલો સમય બાપને યાદ કરશો, એનાથી જ પાવન બનશો. જમા અને બાદ નું પણ પોતામેલ રાખવાનું છે. આદત હશે તો યાદ પણ રહેશે. લખતાં રહેશો. ડાયરી તો બધાનાં પાકીટમાં રહે જ છે. જે પણ વ્યાપાર વાળા હોય છે, એમની છે હદની ડાયરી. તમારી છે બેહદની ડાયરી. તો તમારે પોતાનો ચાર્ટ નોટ કરવાનો છે. બાપનું ફરમાન છે - ધંધો વગેરે બધું કરો પરંતુ થોડો સમય કાઢી મને યાદ કરો. સ્વયંનાં પોતામેલ ને જોઈ ફાયદો વધારતાં જાઓ. નુકશાન ન કરો. તમારું યુદ્ધ તો છે ને. સેકન્ડમાં ફાયદો, સેકન્ડમાં નુકશાન. ઝટ ખબર પડે છે, આપણે ફાયદો કર્યો કે નુકશાન? તમે વ્યાપારી છો ને. કોઈ વિરલા આ વ્યાપાર કરે છે. સ્મૃતિ થી છે ફાયદો, વિસ્મૃતિ થી છે નુકશાન. આ પોતાની તપાસ કરવાની છે, જેમને ઉંચ પદ પામવું છે તેમને તો ઈચ્છા રહે છે - જોઈએ, અમે કેટલો સમય વિસ્મૃતિમાં રહ્યા? આ તો આપ બાળકો જાણો છો આપણે બધી આત્માઓનાં બાપ પતિત-પાવન છે. આપણે અસલમાં આત્માઓ છીએ. પોતાનાં ઘરેથી અહીં આવ્યા છીએ, આ શરીર લઈ પાર્ટ ભજવીએ છીએ. શરીર વિનાશી છે, આત્મા અવિનાશી છે. સંસ્કાર પણ આત્મામાં રહે છે. બાબા પૂછે છે - હેં આત્મા યાદ કરો, આ જન્મમાં નાનપણમાં કોઈ ઊલટું કામ તો નથી કર્યું ને? યાદ કરો. ૩-૪ વર્ષથી લઈ યાદ તો રહે છે, અમે નાનપણ કેવું વિતાવ્યું છે, શું-શું કર્યું છે? કોઈ પણ વાતે દિલ અંદર ખાતી તો નથી ને? યાદ કરો. સતયુગમાં પાપ કર્મ હોતાં જ નથી તો પૂછવાની વાત નથી રહેતી. અહીં તો પાપ થાય જ છે. મનુષ્ય જેમને પુણ્યનું કામ સમજે છે એ પણ પાપ જ છે. આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા. તમારી લેણ-દેણ પણ છે પાપ આત્માઓથી. પુણ્ય આત્મા અહીં છે જ નહીં. પુણ્ય આત્માઓની દુનિયામાં પછી એક પણ પાપ આત્મા નથી. પાપ આત્માઓની દુનિયામાં એક પણ પુણ્ય આત્મા ન હોઈ શકે. જે ગુરુઓનાં ચરણોમાં પડે છે એ પણ કોઈ પુણ્ય આત્મા નથી. આ તો છે જ કળયુગ એ પણ તમોપ્રધાન. તો આમાં કોઈપણ પુણ્ય આત્મા હોવું જ અસંભવ છે. પુણ્ય આત્મા બનવા માટે જ બાપને બોલાવે છે કે આવીને અમને પાવન આત્મા બનાવો. એવું નથી, કોઈ બહુ જ દાન-પુણ્ય વગેરે કરે છે, ધર્મશાળા વગેરે બનાવે છે તો એ કોઈ પુણ્ય આત્મા છે. ના, લગ્ન વગેરે માટે હોલ બનાવે છે આ કોઈ પુણ્ય થોડી છે. આ સમજવાની વાત છે. આ છે રાવણ રાજ્ય, પાપ આત્માઓની આસુરી દુનિયા. આ વાતોને સિવાય તમારા બીજું કોઈ નથી જાણતું. રાવણ ભલે છે પરંતુ તેને ઓળખે થોડી છે. શિવનું ચિત્ર પણ છે પરંતુ ઓળખતાં નથી. મોટા-મોટા શિવલિંગ વગેરે બનાવે છે, તો પણ કહી દે નામ-રૂપ થી ન્યારા છે, સર્વવ્યાપી એટલે બાપએ કહ્યું છે *યદા યદાહિ...* ભારતમાં જ શિવબાબાની ઝાનિ થાય છે. જે બાપ તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે, તમે મનુષ્ય મત પર ચાલી એમની કેટલી ઝાનિ કરો છો. મનુષ્ય મત અને ઈશ્વરીય મતની પુસ્તક પણ છે ને. આ તો તમે જાણો છો અને સમજાવો છો અમે શ્રીમત પર દેવતા બનીએ છીએ. રાવણ મત પર પછી આ આસુરી મનુષ્ય બની જાય છે. મનુષ્ય મતને

આસુરી મત કહેવાય છે. આસુરી કર્તવ્ય જ કરતાં રહે છે. મૂળ વાત ઈશ્વરને સર્વવ્યાપી કહી દીધા. કચ્છ અવતાર, મચ્છ અવતાર..... તો કેટલા આસુરી છી-છી બની ગયા છે. તમારી આત્મા કચ્છ-મચ્છ અવતાર નથી લેતી, મનુષ્ય તનમાં જ આવે છે. હવે તમે સમજો છો આપણે કોઈ કચ્છ-મચ્છ થોડા બનીએ છીએ, ૮૪ લાખ યોની થોડી લઈએ છીએ. હવે તમને બાપની શ્રીમત મળે છે - બાળકો, તમે ૮૪ જન્મ લો છો. ૮૪ અને ૮૪ લાખનાં શું પર્સન્ટેજ (ટકા) કહેશો! જૂઠું તો પૂરું જૂઠું, સાચાંની રત્તી નથી. આનો પણ અર્થ સમજાવવો જોઈએ. ભારતનો હાલ જુઓ શું છે. ભારત સચખંડ હતું, જેને સ્વર્ગ જ કહેવાતું હતું. અડધો કલ્પ છે રામરાજ્ય, અડધો કલ્પ છે રાવણ રાજ્ય. રાવણ રાજ્યને આસુરી સંપ્રદાય કહેશે. કેટલો કડક અક્ષર છે. અડધો કલ્પ દેવતાઓનું રાજ્ય ચાલે છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે લક્ષ્મી-નારાયણ ધી ફર્સ્ટ, ધી સેકન્ડ, ધી થર્ડ કહેવાય છે. જેમ એડવર્ડ ફર્સ્ટ, સેકન્ડ હોય છે ને. પહેલી પેઢી, પછી બીજી પેઢી આવી રીતે ચાલે છે. તમારુ પણ પહેલાં હોય છે સૂર્યવંશી રાજ્ય પછી ચંદ્રવંશી. બાપએ આવીને ડ્રામાનું રહસ્ય પણ સારી રીતે સમજાવ્યું છે. તમારા શાસ્ત્રોમાં આ બધી વાતો ન હતી. કોઈ-કોઈ શાસ્ત્રોમાં થોડી રેખાઓ લગાડેલી છે પરંતુ તે સમયે જેમણે પુસ્તક બનાવ્યા છે એમણે કંઈ સમજ્યું નથી.

બાબા પણ જ્યારે બનારસ ગયા હતાં એ સમયે આ દુનિયા સારી નહોતી લાગતી, ત્યાં બધી દિવાલો પર રેખાઓ બેસી લગાડતાં હતાં. બાપ આ બધું કરાવતાં હતાં પરંતુ અમે (બ્રહ્મા બાબા) તો એ સમયે બાળક હતાં ને. પૂરું સમજમાં નહોતું આવતું. બસ કોઈ છે જે અમારાથી આ કરાવે છે. વિનાશ જોયો તો અંદરમાં ખુશી પણ હતી. રાતનાં સૂતાં હતાં તો પણ જાણે ઉડતાં રહેતાં હતાં પરંતુ કંઈ સમજમાં નહોતું આવતું. આમ-આમ રેખાઓ ખેંચતા રહેતાં હતાં. કોઈ તાકાત છે જેમણે પ્રવેશ કર્યો છે. અમે વન્ડર ખાતાં હતાં. પહેલા તો ધંધો વગેરે કરતાં હતાં પછી શું થયું, કોઈને જોતાં હતાં અને ઝટ ધ્યાનમાં ચાલ્યા જતાં હતાં. કહેતાં હતાં આ શું થાય છે જેમને જોવે છે એમની આંખો બંધ થઈ જાય છે. પૂછતાં હતાં શું જોયું તો કહેતાં હતાં વૈકુંઠ જોયું, કૃષ્ણ જોયા. આ પણ બધી સમજવાની વાતો થઈ ને એટલે બધુંજ છોડીને બનારસ ચાલ્યા ગયા સમજવા માટે. આખો દિવસ બેસી રહેતાં હતાં. પેન્સિલ અને દિવાલ બીજો કોઈ ધંધો જ નહી. બાળક હતાં ને. તો આમ-આમ જ્યારે જોયું તો સમજ્યા હવે આ કંઈ કરવાનું નથી. ધંધો વગેરે છોડવો પડશે. ખુશીથી આ ગદાઈ છોડવાની છે. રાવણ રાજ્ય છે ને. રાવણ પર ગધેડાનું શીશ દેખાડે છે ને, તો ખ્યાલ આવ્યો આ રાજાઈ નથી, ગદાઈ છે. ગધેડો ઘડી-ઘડી માટીમાં આળોટી ધોબીનાં કપડા બધા ખરાબ કરી દે છે. બાપ પણ કહે છે તમે શું હતાં, હવે તમારી શું અવસ્થા થઈ ગઈ છે. આ બાપ જ બેસી સમજાવે છે અને આ દાદા પણ સમજાવે છે. બંનેનું ચાલતું રહે છે. જ્ઞાનમાં જે સારી રીતે સમજાવે છે એ હોશિયાર કહેવાશે. નંબરવાર તો છે ને. આપ બાળકો પણ સમજાવો છો, આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. જરુર નંબરવાર પદ પામશે. આત્મા જ પોતાનો પાર્ટ કલ્પ-કલ્પ ભજવે છે. બધા એક સમાન જ્ઞાન નહી ઉઠાવશે. આ સ્થાપના જ વન્ડરફુલ છે. બીજું કોઈ સ્થાપના નું જ્ઞાન થોડી આપે છે. સમજો શીક્ર્મ ધર્મની સ્થાપના થઈ. શુદ્ધ આત્માએ પ્રવેશ કર્યો, થોડા સમય પછી શીક્ર્મ ધર્મની સ્થાપના થઈ. તેમનાં હેડ કોણ? ગુરુનાનક. તેમણે આવીને જપ સાહેબ બનાવ્યું. પહેલા તો નવી આત્મા જ હશે કારણ કે પવિત્ર આત્મા હોય છે. પવિત્રને મહાન આત્મા કહે છે. સુપ્રીમ તો એક બાપને કહેવાય છે. તેઓ પણ ધર્મ સ્થાપના કરે છે તો મહાન કહેવાશે. પરંતુ નંબરવાર પાછળ-પાછળ આવે છે. ૫૦૦ વર્ષ પહેલા એક આત્મા આવી, આવીને શીક્ર્મ ધર્મ સ્થાપન કર્યો, એ સમયે ગ્રંથ ક્યાંથી આવશે. જરુર સુખમણી જપ સાહેબ વગેરે પછી બનાવ્યા હશે ને! શું શિક્ષણ આપે છે. ઉમંગ આવે છે તો બાપની બેસી મહિમા કરે છે. બાકી આ પુસ્તક વગેરે તો પછી બને છે. જ્યારે ઘણા હોય. વાંચવાવાળા પણ જોઈએ ને. બધાનાં શાસ્ત્ર પાછળથી બન્યા હશે. જ્યારે ભક્તિ માર્ગ શરુ થાય ત્યારે શાસ્ત્ર વાંચે. જ્ઞાન જોઈએ ને. પહેલા સતોપ્રધાન હશે પછી સતો, રજો, તમો માં આવે છે. જ્યારે બહુ જ વૃદ્ધિ થાય ત્યારે મહિમા થાય અને શાસ્ત્ર વગેરે બને. નહી તો વૃદ્ધિ કોણ કરે. ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) બન્યાં ને. શીક્ર્મ ધર્મની આત્માઓ આવે જે આવીને અનુકરણ કરે. આમાં ઘણો સમય જોઈએ. નવી આત્મા જે આવે છે તેમને દુઃખ તો હોઈ ન શકે. લો (કાયદો) નથી કહેતો. આત્મા સતોપ્રધાન થી સતો, રજો, તમો માં આવે ત્યારે દુઃખ થાય. લો (કાયદો) પણ છે ને! અહીંયા છે મિક્સઅપ (મિશ્રણ) રાવણ સંપ્રદાય પણ છે, તો રામ સંપ્રદાય પણ છે. હમણાં તો સંપૂર્ણ બન્યા નથી. સંપૂર્ણ બનશે તો પછી શરીર છોડી દેશે. કર્માતીત અવસ્થા વાળાને કોઈ દુઃખ હોઈ ન શકે. તે આ છી-છી દુનિયામાં રહી ન શકે. તેઓ ચાલ્યા જશે બાકી જે રહેશે એ કર્માતીત નહીં બન્યા હશે. બધાં તો એક-સાથે કર્માતીત થઈ ન શકે. ભલે વિનાશ થાય છે તો પણ થોડાક બચશે. પ્રલય નથી થતી. ગાયે પણ છે રામ ગયો, રાવણ ગયો.... રાવણનો બહુ જ પરિવાર હતો. આપણો પરિવાર તો થોડો છે. તે કેટલા અસંખ્ય ધર્મ

છે. હકીકતમાં સૌથી મોટો આપણો પરિવાર હોવો જોઈએ કારણ કે દેવી-દેવતાં ધર્મ સૌથી પહેલા છે. હવે તો બધું મિશ્રણ થયું છે તો ક્રિશ્ચન બહુજ બની ગયા છે. જ્યાં મનુષ્ય સુખ જુએ છે, પોઝીશન (પદ) જુએ છે તો એ ધર્મનાં બની જાય છે. જ્યારે-જ્યારે પોપ આવે છે તો બહુજ ક્રિશ્ચન બને છે. પછી વૃદ્ધિ પણ ઘણી થાય છે. સતયુગમાં તો છે જ એક બાળક, એક બાળકી. બીજા કોઈ ધર્મની આવી વૃદ્ધિ નથી થતી. હવે જુઓ સૌથી ક્રિશ્ચન હોશિયાર છે. જે બહુજ બાળકો પેદા કરે છે એમને ઇનામ મળે છે કારણ કે તેમને તો મનુષ્ય જોઈએ ને. જે મિલેટ્રી લશ્કર કામમાં આવશે. છે તો બધા ક્રિશ્ચન. રશિયા, અમેરિકા બધાં ક્રિશ્ચન છે, એક વાર્તા છે બે વાંદરા લડ્યા માખણ બિલાડી ખાઈ ગઈ. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. પહેલાં તો હિંદુ, મુસલમાન એક-સાથે રહેતાં હતાં. જ્યારે અલગ થયા ત્યારે પાકિસ્તાનની નવી રાજધાની ઊભી થઈ ગઈ. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. બે લડશે તો બારુદ લેશે, ધંધો થશે. ઊંચેથી ઊંચા તેમનો આ ધંધો છે. પરંતુ ડ્રામામાં વિજય ની ભાવી તમારી છે. ૧૦૦ ટકા સરટેન (નિશ્ચિત) છે, તમને કોઈ પણ જીતી નથી શકતું. બાકી બધું ખતમ થઈ જશે. તમે જાણો છો નવી દુનિયામાં આપણું રાજ્ય હશે, જેનાં માટે જ તમે ભણો છો. લાયક બનો છો. તમે લાયક હતાં હવે ન લાયક બની ગયા છો ફરી લાયક બનવાનું છે. ગાએ પણ છે - પતિત-પાવન આવો. પરંતુ અર્થ થોડી સમજ છે. આ છે જ આખું જંગલ. હવે બાપ આવ્યા છે, આવીને કાંટા નાં જંગલને ગાર્ડન ઓફ ફ્લાવર (ફૂલોનો બગીચો) બનાવે છે. એ છે ડીટી વર્લ્ડ (દૈવી દુનિયા). આ છે ડેવિલ વર્લ્ડ (આસુરી દુનિયા). આખી મનુષ્ય સૃષ્ટીનું રહસ્ય સમજાવ્યું છે. તમે હવે સમજો છો આપણે પોતાનાં ધર્મને ભૂલી ધર્મ ભ્રષ્ટ થઈ ગયા છીએ. તો બધા કર્મ વિકર્મ જ થાય છે. કર્મ, વિકર્મ, અકર્મ ની ગતિ બાબા તમને સમજાવીને ગયા હતાં. તમે સમજો છો બરાબર કાલે આપણે આવા હતાં પાછા આજે આપણે આ બનીએ છીએ. નજીક છે ને. બાબા કહે છે કાલે તમને દેવતા બનાવ્યા હતાં. રાજ્ય-ભાગ્ય આપ્યું હતું પછી બધું ક્યાં ગયું? તમને સ્મૃતિ આવી છે - ભક્તિમાર્ગમાં આપણે કેટલું ધન ગુમાવ્યું છે. કાલની વાત છે ને. બાપ તો આવીને હથેળી પર બહિશ્ત (સ્વર્ગ) આપે છે. આ જ્ઞાન બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. બાબાએ આ પણ સમજાવ્યું છે આ આંખો કેટલી દગો દે છે, ક્રિમિનલ (અપવિત્ર) આંખો ને જ્ઞાનથી સિવિલ (પવિત્ર) બનાવવાની છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની બેહદની ડાયરીમાં ચાર્ટ નોટ કરવાનો છે. અમે યાદમાં રહીને કેટલો ફાયદો વધાર્યો? નુકસાન તો નથી પડ્યું? યાદનાં સમયે બુદ્ધિ ક્યાં-ક્યાં ગઈ?
2. આ જન્મમાં નાનપણથી આપણાથી કયા-કયા ઉલ્ટા કર્મ કે પાપ થયા છે, એ નોટ કરવાનું છે. જે વાતમાં દિલ ખાય છે એને બાપને સંભળાવી હલકા થઈ જવાનું છે. હવે કોઈ પણ પાપનું કામ નથી કરવાનું.

વરદાન :- સારા પર પ્રભાવિત થવાને બદલે તેને સ્વયંમાં ધારણ કરવાવાળા પરમાત્મ સ્નેહી ભવ :

જો પરમાત્મા સ્નેહી બનવું છે તો બોડીકોન્સીયસ (દેહ-અભિમાન) ની રુકાવટ ને ચેક કરો. ઘણા બાળકો કહે છે આ બહુ સારા કે સારી છે. એટલે થોડો રહેમ આવે છે....કોઈનો કોઈનાં શરીરથી લગાવ હોય તો કોઈનો કોઈનાં ગુણોથી કે વિશેષતાઓથી. પરંતુ એ વિશેષતા કે ગુણ આપવાવાળા કોણ? કોઈ સારા છે તો સારા ને ધારણ ભલે કરો પરંતુ સારા થી પ્રભાવિત નહીં થઈ જાઓ. ન્યારા અને બાપ નાં પ્યારા બનો. એવા પ્યારા અર્થાત પરમાત્મ સ્નેહી બાળકો સદા સેફ (સલામત) રહે છે.

સ્લોગન :- શાંતિની શક્તિ ઈમર્જ કરો તો સેવાની ગતિ ફાસ્ટ થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને રૂ હાની હુનર (કળા) શીખવાડવા , જે હુનર થી તમે સૂર્ય-ચંદ્ર થી પણ પાર શાંતિધામ માં જાઓ છો. ”

પ્રશ્ન :- સાઈન્સ (વિજ્ઞાન) ધમંડ અને સાઈલેન્સ (શાંતિ) ધમંડમાં કયું અંતર છે.

ઉત્તર :- સાઈન્સ ધમંડી ચંદ્ર-તારા ઉપર જવા માટે કેટલો ખર્ચો કરે છે. શરીરનું જોખમ ઉઠાવીને જાય છે. તેમને આ ડર રહે છે કે રોકેટ ક્યાંક ફેલ ન થઈ જાય. આપ બાળકો સાઈલેન્સ ધમંડવાળા વગર કોડી ખર્ચે સૂર્ય-ચંદ્રથી પણ પાર મૂળવતન માં ચાલ્યા જાઓ છો. તમને કોઈ ડર નથી કારણકે તમે શરીરને અહીંયા છોડીને જાઓ છો.

ઓમ શાંતિ ! રૂહાની બાપ બેસી રૂહાની બાળકોને સમજાવે છે. બાળકો સાંભળતાં તો રહે છે કે વૈજ્ઞાનિક ચંદ્ર પર જવા માટે પ્રયત્ન કરતા રહે છે. પરંતુ તે લોકો તો ફક્ત ચંદ્ર સુધી જવાની કોશિશ કરે છે, કેટલો ખર્ચો કરે છે. બહુ જ ડર રહે છે ઉપર જવામાં. હવે તમે સ્વયં પર વિચાર કરો, તમે ક્યાંના રહેવાવાળા છો? તેઓ તો ચંદ્રમાની તરફ જાય છે. તમે તો સૂર્ય-ચંદ્ર થી પાર જાઓ છો, એકદમ મૂળવતનમાં. તે લોકો તો ઉપર જાય છે તો તેમને તો બહુ જ પૈસા મળે છે. ઉપરમાં ચક્ર લગાવીને આવે તો તેમને તો લાખો સૌગાત (ભેંટ) મળે છે. શરીરનું જોખમ ઉઠાવીને જાય છે. તે છે સાયન્સ ધમંડી. તમારી પાસે છે સાઈલેન્સનો ધમંડ. તમે જાણો છો આપણે આત્મા સ્વયંનાં શાંતિધામ બ્રહ્માંડમાં જઈએ છે. આત્મા જ બધું કરે છે. તેઓની પણ આત્મા શરીરની સાથે ઉપર જાય છે. બહુ જ ભયાનક છે. ડરે પણ છે, ઉપરથી નીચે પડયા તો જીવ ખતમ થઈ જશે. તે બધું છે શરીરનું હુનર. તમને બાપ રૂહાની હુનર શીખવાડે છે. આ હુનર શીખવાથી તમને કેટલું મોટું પ્રાઈઝ (ઈનામ) મળે છે. ૨૧ જન્મોની પ્રાઈઝ મળે છે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. આજકાલ ગવર્મેન્ટ (સરકાર) લોટરી પણ નીકાળે છે ને. આ બાપ તમને પ્રાઈઝ આપે છે. અને શું શીખવાડે છે? તમને બિલકુલ ઉપર લઈ જાય છે, જ્યાં તમારું ઘર છે. હમણાં તમને યાદ આવે છે ને કે આપણું ઘર ક્યાં છે અને રાજધાની જે ગુમાવી છે, તે ક્યાં છે. રાવણે છીનવી લીધી. હવે ફરીથી આપણે આપણા અસલી ઘરે પણ જઈએ છીએ અને રાજાઈ પણ પામીએ છીએ. મુક્તિધામ આપણું ઘર છે - આ કોઈ મને ખબર નથી. હવે આપ બાળકોને શીખવાડવા માટે જુઓ બાપ ક્યાંથી આવે છે, કેટલા દુરથી આવે છે. આત્મા પણ રોકેટ છે. તેઓ કોશિશ કરે છે ઉપર જઈને જુએ ચંદ્રમાં માં શું છે, સ્ટાર (તારાઓ) માં શું છે? આપ બાળકો જાણો છો આ તો આ માંડવાની બત્તીઓ છે. જેમ માંડવામાં લાઈટ લગાવે છે. મ્યુઝિયમમાં પણ તમે બત્તીઓની લડીયો લગાવો છો ને. આ પછી છે બેહદની દુનિયા. આમાં સૂર્ય, ચંદ્ર, તારા પ્રકાશ આપવાવાળા છે. મનુષ્ય પછી સમજે છે સૂર્ય-ચંદ્ર આ દેવતાઓ છે. પરંતુ આ દેવતા તો છે નહીં. હમણાં તમે સમજો છો બાપ કેવી રીતે આવીને આપણને મનુષ્યથી દેવતા બનાવે છે. આ જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા, અને જ્ઞાન લકી તારાઓ છે. જ્ઞાનથી જ આપ બાળકોની સદ્ગતિ થઈ રહી છે. તમે કેટલા દૂર જાઓ છો. બાપએ જ ઘરે જવાનો રસ્તો બતાવ્યો છે. સિવાય બાપનાં કોઈ પણ પાછા સ્વયંનાં ઘરે જઈ નથી શકતા. બાપ જ્યારે આવીને શિક્ષણ આપે છે, ત્યારે તમે જાણો છો. આ પણ સમજો છો આપણે આત્મા પવિત્ર બનશું ત્યારે જ સ્વયંનાં ઘરે જઈ શકશું. પછી અથવા તો યોગબળ થી અથવા સજાઓ નાં બળથી પાવન બનવાનું છે. બાપ તો સમજાવતા રહે છે જેટલું બાપને યાદ કરશો તેટલાં તમે પાવન બનશો. યાદ નહીં કરશો તો પતિત જ રહી જશો પછી બહુ જ સજાઓ ખાવી પડશે અને પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. બાપ સ્વયં બેસી તમને સમજાવે છે. તમે આમ-આમ ઘરે જઈ શકો છો. બ્રહ્માંડ શું છે, સૂક્ષ્મ વતન શું છે, કંઈ પણ ખબર નથી. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) પહેલા થોડી કંઈ જાણે છે, જ્યારે ભણવાનું શરૂ કરે છે તો પછી નોલેજ મળે છે. નોલેજ પણ કોઈ નાની, કોઈ મોટી હોય છે. આઈ.સી.એસ ની પરીક્ષા આપી તો પછી કહેશે નોલેજકુલ. આનાંથી ઊંચું નોલેજ કોઈ હોતું નથી. હવે તમે પણ કેટલું ઊંચું નોલેજ શીખો છો. તમને પવિત્ર બનવાની યુક્તિ બતાવે છે કે બાળકો મામેકમ યાદ કરો તો તમે પતિતથી પાવન બનશો. અસલમાં આપ આત્માઓ પાવન હતી. ઉપર સ્વયંનાં ઘરમાં રહેવાવાળી હતી, જ્યારે તમે સતયુગમાં જીવનમુક્તિમાં છો તો બાકી બધાં મુક્તિધામમાં રહે છે. મુક્તિ અને જીવનમુક્તિ બંનેને આપણે શિવાલય કહી શકીએ છે. મુક્તિમાં શિવબાબા પણ રહે છે, આપણે બાળકો (આત્માઓ) પણ રહીએ છીએ. આ છે રૂહાની

હાઈએસ્ટ (સર્વોચ્ચ) નોલેજ. તેઓ કહે છે અમે ચંદ્રની ઉપર જઈને રહીશું. કેટલું માથુ મારે છે. બહાદુરી દેખાડે છે. આટલા મલ્ટી મિલિયન માઈલ ઉપર જાય છે, પરંતુ તેમની આશ પૂર્ણ નથી થતી અને તમારી આશ પૂરી થઈ જાય છે. તેમનો છે જુથો શરીરનો ધમંડ. તમારો છે રુહાની ધમંડ. તેઓ માયાની બહાદુરી કેટલી દેખાડે છે. મનુષ્ય કેટલી તાળીઓ પાડે છે, શુભેચ્છા આપે છે. મળે પણ બહુજ છે. સમજો ૫-૧૦ કરોડ મળશે. આપ બાળકોને આ જ્ઞાન છે કે તેમને આ જે પૈસા મળે છે, બધાં ખતમ થઈ જશે. બાકી થોડા દિવસ જ સમજો. આ આજે શું છે, કાલે શું થશે! આજે તમે નર્કવાસી છો, કાલે સ્વર્ગવાસી બની જશો. સમય કોઈ વધારે નથી લાગતો, તો તેમની છે શારીરિક તાકાત અને તમારી છે રુહાની તાકાત. જે ફક્ત તમે જ જાણો છો. તેઓ શારીરિક તાકાત થી ક્યાં સુધી જશે. ચંદ્ર, તારા સુધી પહોંચશે અને લડાઈ શરૂ થઈ જશે. પછી એ બધું ખતમ થઈ જશે. તેમનું હુનર અહીંયા સુધી જ ખતમ થઈ જશે. તેઓની છે શારીરિક સૌથી ઊંચી હુનર, તમારી છે રુહાની સૌથી ઊંચી હુનર. તમે શાંતિધામ માં જાઓ છો. તેનું નામ જ છે સ્વીટ હોમ. તે લોકો કેટલા ઉપર જાય છે અને તમે પોતાનો હિસાબ કરો - તમે કેટલા માઈલ ઉપરમાં જાઓ છો? તમે કોણ? આત્માઓ. બાપ કહે છે હું કેટલા માઈલ ઉપરમાં રહું છું. ગણતરી કરી શકશો! તેમની પાસે તો ગણતરી છે, બતાવે છે આટલા માઈલ ઉપરમાં ગયા, પછી પાછા આવે છે. બહુ જ ખબરદારી રાખે છે, આમ ઉતરશું આમ કરશું, બહુ જ અવાજ થાય છે. તમારો શું અવાજ હશે. તમે ક્યાં જાઓ છો પાછા કેવી રીતે આવો છો, કોઈને ખબર નથી. તમને શું પ્રાઈઝ મળે છે, આ પણ તમે જ જાણો. વન્ડરફુલ છે. બાબા ની કમાલ છે, કોઈને ખબર નથી. તમે તો કહેશો આ નવી વાત થોડી છે. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી તેઓ પોતાની આ પ્રેક્ટિસ કરતા રહેશે. તમે આ સૃષ્ટિરૂપી ડ્રામાનાં આદિ, મધ્ય, અંત સમયગાળા વગેરેને સારી રીતે જાણો છો. તો તમને અંદર ફખુર (નશો) હોવી જોઈએ - બાબા અમને શું શીખવાડે છે. બહુ જ ઊંચો પુરુષાર્થ કરે છે પછી પણ કરશે. આ બધી વાતો બીજા કોઈ નથી જાણતા. બાપ છે ગુપ્ત. તમને કેટલું રોજ સમજાવે છે. તમને કેટલી નોલેજ આપે છે. તે લોકોને જવાનું છે હદ સુધી. તમે બેહદમાં જાઓ છો. તેઓ ચંદ્રમા સુધી જાય છે, હવે તે તો મોટી-મોટી બત્તીઓ છે, બીજું તો કંઈ છે નહીં. તેમને ધરતી બહુજ નાની જોવામાં આવે છે. તો તેમનું શારીરિક નોલેજ અને તમારું રુહાની નોલેજમાં કેટલો ફરક છે. તમારી આત્મા કેટલી નાની છે. પરંતુ રોકેટ બહુ જ તેજ છે. આત્માઓ ઉપરમાં રહે છે પાછી આવે છે પાર્ટ ભજવવા. એ પણ સુપ્રીમ આત્મા છે. પરંતુ એમની પૂજા કેવી રીતે થાય. ભક્તિ પણ જરૂર થવાની જ છે.

બાબા એ સમજાવ્યું છે અડધો કલ્પ છે જ્ઞાન દિવસ, અડધો કલ્પ છે ભક્તિ રાત. હમણાં સંગમયુગ પર તમે જ્ઞાન લો છો. સતયુગમાં તો જ્ઞાન હોતું નથી એટલે આને પુરુષોત્તમ સંગમયુગ કહેવાય છે. બધાંને પુરુષોત્તમ બનાવે છે. તમારી આત્મા કેટલી દૂર-દૂર જાય છે, તમને ખુશી છે ને. તેઓ હુનર દેખાડે છે તો બહુજ પૈસા મળે છે. ભલે કેટલા પણ મળે પરંતુ તમે સમજો છો એ કંઈ પણ સાથે આવવાનું નથી. હમણાં મર્યા કે મર્યા. બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. હમણાં તમને કેટલાં વેલ્યુબલ (કિંમતી) રત્ન મળે છે, આની વેલ્યુ (કિંમત) કોઈ ગણી નથી શકાતી. લાખ-લાખ રૂપિયા એક-એક વર્શન્સ (શબ્દ) નાં છે. કેટલા સમય થી તમે સાંભળતાં આવો છો. ગીતામાં કેટલું વેલ્યુબલ (મૂલ્યવાન) નોલેજ છે. આ એક જ ગીતા છે જેને મોસ્ટ વેલ્યુબલ કહે છે. સર્વ શાસ્ત્રમઈ શિરોમણી શ્રીમત ભગવત ગીતા છે. તે લોકો ભલે વાંચતા રહે છે પરંતુ અર્થ થોડી સમજે છે. ગીતા વાંચવાથી શું થશે. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બનશો. ભલે તેઓ ગીતા વાંચે છે પરંતુ એકનો પણ બાપથી યોગ નથી. બાપને જ સર્વવ્યાપી કહી દે છે. પાવન પણ બની નથી શકતા. હવે આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં ચિત્ર તમારી સામે છે. આમને દેવતા કહેવાય છે કારણ કે દેવી ગુણ છે. આપ આત્માઓને પવિત્ર બની બધાંને પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. નવી દુનિયામાં તો આટલા મનુષ્ય હોતા નથી. બાકી બધી આત્માઓને જવું પડશે પોતાનાં ઘરે. તમને બાપ પણ વન્ડરફુલ નોલેજ આપે છે, જેનાંથી તમે મનુષ્ય થી દેવતા બહુજ ઊંચાં બનો છો. તો આવાં ભણતર પર એટેન્શન (ધ્યાન) પણ એટલું જોઈએ. આ પણ સમજે છે જેવું જેમણે કલ્પ પહેલા એટેન્શન આપ્યું છે, એવું આપતાં રહશે. ખબર પડતી રહે છે. બાપ સર્વિસનાં સમાચાર સાંભળીને ખુશ પણ થાય છે. બાપ ને ક્યારેય ચિઠ્ઠી જ નથી લખતા તો સમજે છે તેમનો બુદ્ધિયોગ ક્યાંય ઠીક્કર-ભિત્તર તરફ લાગી ગયો છે. દેહ-અભિમાન આવેલું છે, બાપ ને ભૂલી ગયા છે. નહીં તો વિચાર કરો લવ મેરેજ (પ્રેમલગ્ન) થાય છે. તો તેમનો કેટલો એકબીજા થી પ્રેમ હોય છે. હા, કોઈ-કોઈ નાં વિચાર બદલાઈ જાય છે તો સ્ત્રી ને પણ મારી નાંખે છે. આ તમારા છે એમની સાથે લવમેરેજ. બાપ આવીને તમને સ્વયંનો પરિચય આપે છે. તમે જાતેજ પરિચય નથી પામતા. બાપને આવવું પડે છે. બાપ આવશે ત્યારે જ્યારે દુનિયા જૂની હશે. જૂની ને નવી બનાવવા જરૂર સંગમ પર જ આવશે. બાપની ડ્યુટી (ફરજ) છે નવી દુનિયા સ્થાપન કરવાની. તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવી દે છે તો

આવા બાપની સાથે કેટલો લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ પછી કેમ કહો છો બાબા અમે ભૂલી જઈએ છીએ. કેટલા ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે. એમનાં થી ઊંચું કોઈ હોતું જ નથી. મનુષ્ય મુક્તિ માટે કેટલું માથું મારે છે, ઉપાય કરે છે. કેટલું જુકું, ઠગી ચાલી રહી છે. મહર્ષિ વગેરે નું કેટલું નામ છે. ગવર્મેન્ટ ૧૦-૨૦ એકર જમીન આપી દે છે. એવું નથી કે ગવર્મેન્ટ કોઈ ઈરિલિજિયસ (અધાર્મિક/અનૈતિક) છે, તેમનાંમાં કોઈ મિનિસ્ટર રિલિજિયસ (ધાર્મિક) છે, કોઈ અનરિલિજિયસ (અધાર્મિક). કોઈ ધર્મને માનતા જ નથી. કહેવાય છે રિલીજન ઈઝ માઈટ (ધર્મ માં શક્તિ છે). ક્રિશ્ચનમાં માઈટ (શક્તિ) હતી ને. આખા ભારતને હપ કરીને ગયા. હમણાં ભારતમાં કોઈ માઈટ (શક્તિ) નથી. કેટલા ઝઘડા મારામારી લાગેલી છે. તે જ ભારત શું હતું. બાપ કેવી રીતે, ક્યાં આવે છે, કોઈને કંઈ પણ ખબર નથી. તમે જાણો છો મગધ દેશમાં આવે છે, મગર-મચ્છ હોય છે. મનુષ્ય એવા છે જે બધું જ ખાઈ જાય. સૌથી વધારે વૈષ્ણવ ભારત હતું. આ વૈષ્ણવ રાજ્ય છે ને. ક્યાં આ મહાન પવિત્ર દેવતાઓ, ક્યાં આજકાલ જુઓ શું-શું હપ કરતા જાય છે. આદમખોર પણ બની જાય છે. ભારત ની શું હાલત થઈ ગઈ છે. હમણાં તમને બધું રહસ્ય સમજાવી રહ્યા છે. ઉપરથી લઈને નીચે સુધી પૂરું જ્ઞાન આપે છે. પહેલા-પહેલા તમે જ આ પૃથ્વી પર હોવ છો પછી મનુષ્ય વૃદ્ધિને પામે છે. હમણાં થોડા સમયમાં હાહાકાર થઈ જશે પછી હાય-હાય કરતા રહેશે. સ્વર્ગ માં જુઓ કેટલું સુખ છે. આ લક્ષ-હેતુ ની નિશાની જુઓ. આ બધી આપ બાળકોએ ધારણા પણ કરવાની છે. કેટલી ઊંચું ભણતર છે. બાપ કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી સમજાવે છે. માળા નું રહસ્ય પણ સમજાવ્યું છે. ઉપરમાં ફૂલ છે શિવબાબા, પછી મેરુ..... પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. નિવૃત્તિ માર્ગ વાળાને તો માળા ફરાવવાનો હુકમ નથી. આ છે જ દેવી-દેવતાઓ ની માળા, તેમને કેવી રીતે રાજ્ય લીધું છે, તમારામાં પણ નંબરવાર છે. કોઈ-કોઈ છે જે બેઘડક થઈ કોઈને પણ સમજાવે છે - આવો તો અમે તમને એવી વાત બતાવીએ જે બીજું કોઈ બતાવી જ નથી સકતા. સિવાય શિવબાબા નાં બીજું કોઈ જાણતું જ નથી. તેમને આ રાજયોગ કોણે શીખવાડ્યો. બહુ જ રસ થી બેસીને સમજાવવું જોઈએ. આ ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લે છે, દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર.... બાપ જેટલું સહજ નોલેજ બતાવે છે અને પવિત્ર પણ બનવાનું છે ત્યારે જ ઊંચું પદ પામશો. આખા વિશ્વ પર શાંતિ સ્થાપન કરવાવાળા તમે છો. બાપ તમને રાજ્ય ભાગ્ય આપે છે. દાતા છે ને. એ કંઈ લેતા નથી. તમારા ભણતરની આ છે પ્રાઈઝ (ઈનામ). આવી પ્રાઈઝ તો બીજું કોઈ આપી ન શકે. તો આવા બાપને પ્રેમથી કેમ નથી યાદ કરતા. લૌકિક બાપને તો આખો જન્મ યાદ કરો છો. પારલૌકિક ને કેમ નથી યાદ કરતા. બાપએ બતાવ્યું છે યુદ્ધનું મેદાન છે, સમય લાગે છે પાવન બનવામાં. એટલો જ સમય લાગે છે જ્યાં સુધી લડાઈ પૂરી થાય. એવું નથી જે શરૂમાં આવ્યા છે તે પૂરા પાવન હશે. બાબા કહે છે માયાની લડાઈ બહુ જોરથી ચાલે છે. સારા-સારા ને પણ માયા જીતી લે છે. એટલી તો બળવાન છે. જે પડે છે તે પછી મુરલી પણ ક્યાંથી સાંભળે. સેવાકેન્દ્ર પર તો આવતા જ નથી તો તેમને કેવી રીતે ખબર પડે. માયા એકદમ વર્થ નોટ અ પેની (કોડીતુલ્ય) બનાવી દે છે. મુરલી જ્યારે વાંચે ત્યારે સુજાગ થાય. ગંદા કામમાં લાગી જાય છે. કોઈ સેન્સીબલ (સમજદાર) બાળક હોય જે તેમને સમજાવે - તમે માયાથી કેવી રીતે હાર ખાધી છે. બાબા તમને શું સંભળાવે, તમે પછી ક્યાં જઈ રહ્યા છો. જુઓ છો આમને માયા ખાઈ રહી છે તો બચાવવાની કોશિશ કરવી જોઈએ. ક્યાંક માયા આખો હપ ન કરી લે. ફરી થી સુજાગ થઈ જાય. નહીં તો ઉંચ પદ નહીં પામે. સદ્ગુરુ ની નિંદા કરાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી સાઈલેન્સનું હુનર શીખીને આ હૃદની દુનિયાથી પાર બેહદ માં જવાનું છે. ફખુર (નશો) રહે બાપ આપણને કેટલું વન્ડરફુલ જ્ઞાન આપીને, કેટલી મોટી પ્રાઈઝ (ઈનામ) આપે છે.
2. બેઘડક થઈને બહુ જ રસીલા ઢંગથી સેવા કરવાની છે. માયાની લડાઈમાં બળવાન બની જીત પામવાની છે. મુરલી સાંભળી સુજાગ રહેવાનું છે અને બધાંને સુજાગ કરવાનાં છે.

વરદાન :- સ્વરાજ્ય નાં સંસ્કારો દ્વારા ભવિષ્ય રાજ્ય અધિકાર પ્રાપ્ત કરવાવાળી તકદીર વાન આત્મા ભવ :

લાંબાકાળ નાં રાજ્ય અધિકારી બનવાનાં સંસ્કાર લાંબાકાળ નાં ભવિષ્ય રાજ્ય અધિકારી બનાવશે. જો વારં-વાર વશીભૂત થાઓ છો, અધિકારી બનવાનાં સંસ્કાર નથી તો રાજ્ય અધિકારીઓનાં રાજ્ય માં રહેશો, રાજ્ય ભાગ્ય પ્રાપ્ત નહીં થાય. તો નોલેજનાં દર્પણમાં સ્વયંની તકદીરની સુરત ને જુઓ. બહુ જ સમયનાં અભ્યાસ દ્વારા પોતાનાં વિશેષ સહયોગી કર્મચારી અથવા રાજ્ય કારોબારી સાથીઓને પોતાનાં અધિકાર થી ચલાવો. રાજા બનો ત્યારે કહેવાશે

તકદીરવાન આત્મા.

સ્લોગન :- સકાશ દેવાની સેવા કરવાં માટે બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિને ઈમજ કરો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ છે અવિનાશી વૈદ , જે એક જ મહામંત્રથી તમારા બધાં દુઃખ દૂર કરી દે છે ”

પ્રશ્ન :- માયા તમારી વચ્ચે વિઘ્ન કેમ નાખે છે? કોઈ કારણ બતાવો?

ઉત્તર :- ૧. કારણકે તમે માયાનાં મોટામાં મોટા ગ્રાહક છો. તેની ગ્રાહકી ખતમ થાય છે એટલે વિઘ્ન નાખે છે. ૨. જ્યારે અવિનાશી વૈદ તમને દવા આપે છે તો માયાની બીમારી ઉથળે છે એટલે વિઘ્નોથી ડરવાનું નથી. મનમનાભવ નાં મંત્રથી માયા ભાગી જશે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે, મનુષ્ય 'મનની શાંતિ, મનની શાંતિ' કહી હેરાન થાય છે. રોજ કહે પણ છે ઓમ શાંતિ. પરંતુ એનો અર્થ ન સમજવાનાં કારણે શાંતિ માંગતા જ રહે છે. કહે પણ છે આઈ એમ આત્મા (હું આત્મા છું) અર્થાત આઈ એમ સાઈલેન્સ (હું શાંત સ્વરૂપ છું). આપણો ધર્મ છે સાઈલેન્સ. પછી જ્યારે સ્વધર્મ શાંતિ છે તો પછી માંગવાની શા માટે? અર્થ ન સમજવાનાં કારણે પછી પણ માંગતા રહે છે. તમે સમજો છો આ રાવણ રાજ્ય છે પરંતુ એ પણ નથી સમજતા કે રાવણ આખી દુનિયા નો આમ અને ભારતનો ખાસ દુશ્મન છે એટલે રાવણને બાળતા રહે છે. એવો કોઈ પણ મનુષ્ય છે, જેમને કોઈ વર્ષ-વર્ષ બાળતા હોય? આને તો જન્મ-જન્માંતર કલ્પ કલ્પાન્તર બાળતા આવ્યા છે કારણ કે આ તમારો દુશ્મન બહુ જ મોટો છે. ૫ વિકારોમાં બધાં ફસાય છે. જન્મ જ ભ્રષ્ટાચાર થી થાય છે તો રાવણનું રાજ્ય થયું. આ સમયે અથાહ દુઃખ છે. આનો નિમિત્ત કોણ? રાવણ. આ કોઈને ખબર નથી - દુઃખ કયા કારણે થાય છે. આતો રાજ્ય જ રાવણનું છે. સૌથી મોટો દુશ્મન આ છે. દરેક વર્ષ આની એફીજી (પુતળું) બનાવી બાળતા રહે છે. દિન-પ્રતિદિન વધારે જ મોટું બનાવતા જાય છે. દુઃખ પણ વધી જાય છે. આટલા મોટા-મોટા સાધુ, સંત, મહાત્માઓ, રાજાઓ વગેરે છે પરંતુ એકને પણ એ ખબર નથી કે રાવણ આપણો દુશ્મન છે, જેને આપણે વર્ષ-વર્ષ બાળીએ છીએ. અને પછી ખુશી મનાવીએ છીએ. સમજે છે રાવણ મર્યો અને લંકાનાં માલિક બન્યા. પરંતુ માલિક બનતા નથી. કેટલા પૈસા ખર્ચ કરે છે. બાપ કહે છે તમને આટલા અગણિત પૈસા આપ્યા, બધાં ક્યાં ગુમાવ્યા? દશેરા પર લાખો રૂપિયા ખર્ચ કરે છે. રાવણને મારી પછી લંકાને લૂંટે છે. કંઈ પણ સમજતા નથી, રાવણને કેમ બાળે છે. આ સમયે બધાં વિકારો ની જેલ માં પડ્યા છે. અડધો કલ્પ રાવણને બાળે છે કારણ કે દુઃખી છે. સમજે પણ છે રાવણનાં રાજ્યમાં આપણે બહુ જ દુઃખી છીએ. એ નથી સમજતા કે સતયુગમાં ૫ વિકાર હોતા નથી. આ રાવણને બાળવાનું વગેરે હોતું નથી. પૂછો આ ક્યારથી મનાવતા આવો છો! કહેશે આ તો અનાદિ ચાલતું આવે છે. રક્ષાબંધન ક્યારથી શરૂ થઈ? કહેશે અનાદિ ચાલતું આવે છે. તો આ બધી સમજવાની વાતો છે ને. મનુષ્યોની બુદ્ધિ શું બની ગઈ છે. ન જાનવર છે, ન મનુષ્ય છે. કોઈ કામ નાં નથી. સ્વર્ગને બિલકુલ જાણતા નથી. સમજે છે - બસ, આ જ દુનિયા ભગવાને બનાવી છે. દુઃખમાં યાદ તો છતાં પણ ભગવાન ને કરે છે - હે ભગવાન આ દુઃખ થી છોડાવો. પરંતુ કળયુગમાં તો સુખી થઈ ન શકે. દુઃખ તો જરૂર ભોગવવાનું જ છે. સીડી ઉતરવાની જ છે. નવી દુનિયા થી જૂની દુનિયા નાં અંત સુધીનાં બધાં રહસ્ય બાપ સમજાવે છે. બાળકો પાસે આવે છે તો કહે છે કે બધાં દુઃખો ની દવા એક છે. અવિનાશી વૈદ છે ને. ૨૧ જન્મોનાં માટે બધાંને દુઃખોથી મુક્ત કરી દે છે. એ વૈદ લોકો તો પોતે પણ બીમાર થઈ જાય છે. આતો છે અવિનાશી વૈદ. આ પણ સમજો છો - દુઃખ પણ અથાહ છે, સુખ પણ અથાહ છે. બાપ અથાહ સુખ દે છે. ત્યાં દુઃખનું નામ-નિશાન નથી હોતું. સુખી બનવાની જ દવા છે. ફક્ત મને યાદ કરો તો પાવન સતોપ્રધાન બની જશો, બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. પછી સુખ જ સુખ હશે. ગવાય પણ છે - બાપ દુઃખ હર્તા, સુખ કર્તા છે. અડધા કલ્પ નાં માટે તમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જાય છે. તમે ફક્ત સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો.

આત્મા અને જીવ બંને નો ખેલ છે. નિરાકાર આત્મા અવિનાશી છે અને સાકાર શરીર વિનાશી છે આનો ખેલ છે. હવે બાપ કહે છે દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધો ને ભૂલી જાઓ. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા સ્વયંને એવું સમજો કે આપણે હવે પાછા જવાનું છે. પતિત તો જઈ ન શકે એટલે મામેકમ યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો. બાપની પાસે દવા છે ને. આ પણ બતાવું છું, માયા વિઘ્ન જરૂર નાખશે. તમે રાવણનાં ગ્રાહક છો ને. તેમની ગ્રાહકી ચાલી

જશે તો જરૂર કુદકશે. તો બાપ સમજાવે છે આ તો ભણતર છે. કોઈ દવા નથી. દવા એ છે યાદ ની યાત્રા. એક જ દવા થી તમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે, જો મને નિરંતર યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરશો તો. ભક્તિમાર્ગમાં આવા બહુ જ છે જેમનું મુખ ચાલતું જ રહે છે. કોઈને કોઈ મંત્ર રામ નામ જપતા રહે છે, તેમને ગુરુનો મંત્ર મળેલો છે. આટલી વાર તમારે રોજ જપવાનો છે. એમને કહે છે રામ નાં નામની માળા જપવું. આને જ રામ નામ નું દાન કહે છે. આવી બહુ જ સંસ્થાઓ બનેલી છે. રામ-રામ જપતાં રહેશે તો ઝઘડા વગેરે કોઈ કરશે નહીં, વ્યસ્ત રહેશે. કોઈ કંઈ કહેશે તો પણ રિસ્પોન્સ (પ્રતિઉત્તર) નહીં આપે. બહુ જ થોડા આવું કરે છે. અહીંયા પછી બાપ સમજાવે છે રામ-રામ કોઈ મુખથી કહેવાનું નથી. આતો અજપાજપ છે ફક્ત બાપ ને યાદ કરતા રહો. બાપ કહે છે હું કોઈ રામ નથી. રામ તો ત્રેતાનો હતો, જેમની રાજાઈ હતી, તેમને તો જપવાનું નથી. હવે બાપ સમજાવે છે ભક્તિમાર્ગમાં આ બધાં સિમરણ કરતાં, પૂજા કરતાં તમે સીડી નીચે જ ઉતરતા આવ્યા છો કારણકે તે બધું છે અનરાઈટિયસ (અસત્ય). રાઈટિયસ (સત્ય) તો એક જ બાપ છે. એ આપ બાળકોને બેસી સમજાવે છે. આ કેવો ભૂલ-ભૂલૈયા નો ખેલ છે. જે બાપથી આટલો બેહદ નો વારસો મળે છે એમને યાદ કરે તો ચહેરો જ તેમનો ચમકતો રહે. ખુશીમાં ચહેરો ખીલી જાય છે. મુખ પર મુસ્કુરાહટ (સ્મિત) આવી જાય છે. તમે જાણો છો બાપને યાદ કરવાથી આપણે આ બનશું. અડધા કલ્પ નાં માટે આપણા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. એવું નથી, બાબા કંઈ કૃપા કરી દેશે. ના, આ સમજવાનું છે - આપણે બાપને જેટલું યાદ કરશું એટલા સતોપ્રધાન બની જઈશું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વનાં માલિક કેટલા હર્ષિતમુખ છે. એવું બનવાનું છે. બેહદનાં બાપ ને યાદ કરી અંદરમાં ખુશી થાય છે ફરીથી આપણે વિશ્વનાં માલિક બનશું. આ આત્માની ખુશીનાં સંસ્કાર જ ફરી સાથે ચાલશે. પછી થોડા-થોડા ઓછા થતાં જશે. આ સમય માયા તમને ફટકારશે પણ બહુજ. માયા કોશિશ કરશે - તમારી યાદને ભુલાવવાની. સદેવ આવાં હર્ષિતમુખ રહી નહીં શકો. જરૂર કોઈ સમયે ઘુટકા ખાશો (મૂંઝાશો). મનુષ્ય જ્યારે બીમાર પડે છે તો તેમને કહેતાં પણ હશે શિવબાબા ને યાદ કરો પરંતુ શિવબાબા છે કોણ, આ કોઈને ખબર નથી તો શું સમજી યાદ કરે? કેમ યાદ કરે? આપ બાળકો તો જાણો છો બાપને યાદ કરવાથી આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનશું. દેવી-દેવતા સતોપ્રધાન છે ને, તેમને કહેવાય છે ડીટી વર્લ્ડ (દૈવી દુનિયા). મનુષ્યોની દુનિયા નથી કહેવાતું. મનુષ્ય નામ હોતું નથી. ફલાણા દેવતા. તે છે જ ડીટી વર્લ્ડ, આ છે હ્યુમન વર્લ્ડ (મનુષ્યોની દુનિયા). આ બધી સમજવાની વાતો છે. બાપ જ સમજાવે છે બાપને કહેવાય છે જ્ઞાનનાં સાગર. બાપ અનેક પ્રકારની સમજણ આપતા રહે છે. તો પણ છેલ્લે મહામંત્ર આપે છે - બાપ ને યાદ કરો તો તમે સતોપ્રધાન બની જશો અને તમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જશે. કલ્પ પહેલા પણ તમે દેવી-દેવતા બન્યા હતા. તમારી સીરત(ચલન) દેવતાઓ જેવી હતી. ત્યાં કોઈ પણ ઉલટું-સુલટું બોલતા ન હતા. એવું કોઈ કામ જ નહોતું. તે છે ડીટી વર્લ્ડ (દૈવી દુનિયા). આ છે હ્યુમન વર્લ્ડ (મનુષ્યની દુનિયા). ફરક છે ને. આ બાપ બેસી સમજાવે છે. મનુષ્ય તો સમજે છે ડીટી વર્લ્ડ ને લાખો વર્ષ થઈ ગયા. અહીંયા તો કોઈને દેવતા કહી ન શકાય. દેવતાઓ તો સ્વચ્છ હતા. મહાન આત્મા દેવી-દેવતાને કહેવાય છે. મનુષ્યને ક્યારેય ન કહી શકાય. આ છે રાવણ ની દુનિયા. રાવણ બહુ જ મોટો દુશ્મન છે. આનાં જેવો દુશ્મન કોઈ હોતો નથી. દરેક વર્ષ તમે રાવણને બાળો છો. આ છે કોણ? કોઈને ખબર નથી. કોઈ મનુષ્ય તો નથી, આ છે ૫ વિકાર એટલે આને રાવણ રાજ્ય કહેવાય છે. ૫ વિકારોનું રાજ્ય છે ને. બધામાં ૫ વિકાર છે. આ દુર્ગતિ અને સદ્ગતિની રમત બનેલી છે. હમણાં તમને સદ્ગતિ નાં સમયે આદિનું પણ સમજાવ્યું છે. દુર્ગતિ નું પણ સમજાવ્યું છે. તમે જ ઊંચા ચઢો છો પછી તમે જ નીચે પડો છો. શિવ જયંતી પણ ભારતમાં જ હોય છે. રાવણ જયંતી પણ ભારતમાં જ થાય છે. અડધો કલ્પ છે દૈવી દુનિયા, લક્ષ્મી-નારાયણ, રામ-સીતા નું રાજ્ય હોય છે. હમણાં આપ બાળકો બધાંની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને જાણો છો. મહિમા બધી તમારી છે. નવરાત્રી પર પૂજા વગેરે બધું તમારું થાય છે. તમે જ સ્થાપના કરો છો. શ્રીમત પર ચાલી તમે વિશ્વને ચેંજ (પરિવર્તન) કરો છો તો શ્રીમત પર પૂરું ચાલવું જોઈએ ને. નંબરવાર પુરુષાર્થ કરતા રહે છે. સ્થાપના થતી રહે છે. આમાં લડાઈ વગેરેની કોઈ વાત નથી. હવે તમે સમજો છો આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે જ બિલકુલ અલગ. જૂની દુનિયાનો અંત નવી દુનિયાની આદિ. બાપ આવે જ છે જૂની દુનિયાને ચેન્જ કરવા. તમને સમજાવે તો બહુ જ છે પરંતુ ઘણા છે જે ભૂલી જાય છે. ભાષણનાં પછી સ્મૃતિ આવે છે - આ-આ પોઇન્ટ (મુદ્દાઓ) સમજાવવાનાં હતા. હૂબહૂ કલ્પ-કલ્પ જેમ સ્થાપના થઈ છે તેમ થતી રહેશે, જેમણે જે પદ પામ્યું છે તે જ પામશે. બધાં એક જેવું પદ નથી પામી શકતા. ઊંચેથી ઊંચું પદ પામવા વાળા પણ છે તો ઓછામાં ઓછું પદ પામવા વાળા પણ છે. જે અન્ય બાળકો છે તેઓ આગળ જઈને બહુ જ ફીલ (અનુભવ) કરશે - આ સાહુકારો ની દાસી બનશે, આ રાજાઈ ઘરમાં દાસી બનશે. આ મોટા સાહુકાર બનશે, જેમને ક્યારેક-ક્યારેક ઇનવાઈટ (આમંત્રણ) કરતા રહેશે. બધાં ને થોડું ઇનવાઈટ (આમંત્રણ) કરશે, બધાં મુખ થોડી

જોશે.

બાપ પણ બ્રહ્મા મુખથી સમજાવે છે, સમ્મુખ બધાં થોડા જોઈ શકશે. તમે હમણાં સમ્મુખ આવ્યા છો, પવિત્ર બન્યા છો. એવું પણ થાય છે જે અપવિત્ર આવી અહીંયા બેસે છે, કંઈક સાંભળશે તો પછી દેવતા બની જશે છતાં પણ કંઈક સાંભળશે તો અસર પડશે. નહીં સાંભળે તો પછી આવશે જ નહીં. તો મૂળ વાત બાપ કહે છે મનમનાભવ. આ એક જ મંત્ર થી તમારા બધાં દુઃખ દૂર થઈ જાય છે. મનમનાભવ - આ બાપ કહે છે પછી શિક્ષક થઈ કહે છે મધ્યાજીભવ. બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. ત્રણેય યાદ રહે તો પણ બહુ જ હર્ષિતમુખ અવસ્થા રહે. બાપ ભણાવે છે પછી બાપ જ સાથે લઈ જાય છે. આવા બાપને કેટલા યાદ કરવા જોઈએ. ભક્તિમાર્ગમાં તો બાપને કોઈ જાણતું જ નથી. ફક્ત એટલું જાણે છે ભગવાન છે, આપણે બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છીએ. બાપ થી શું મળવાનું છે, તે કંઈ પણ ખબર નથી. તમે હવે સમજો છો એક બાપ છે, આપણે એમનાં બાળકો બધાં બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છીએ. આ બેહદની વાત છે ને. બધાં બાળકોને શિક્ષક બની ભણાવે છે. પછી બધાંનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરાવી પાછા લઈ જશે. આ છી-છી દુનિયાથી પાછા જવાનું છે, નવી દુનિયામાં આવવા માટે તમને લાયક બનાવે છે. જે-જે લાયક બને છે, તે સતયુગ માં આવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયંની અવસ્થાને સદા એકરસ અને હર્ષિતમુખ રાખવા માટે બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ ત્રણેયને યાદ કરવાનાં છે. અહીંયા થી જ ખુશીનાં સંસ્કાર ભરવાનાં છે. વારસાની સ્મૃતિથી ચહેરો તથા ચમકતો રહે.
2. શ્રીમત પર ચાલી આખા વિશ્વને ચેંજ (પરિવર્તન) કરવાની સેવા કરવાની છે. ૫ વિકારોમાં જે ફસાયેલા છે, તેમને નિકળવાનાં છે. સ્વયંનાં સ્વધર્મની ઓળખ આપવાની છે.

વરદાન :- સ્વ નાં રાજ્ય દ્વારા પોતા નાં સાથીઓને સ્નેહી સહયોગી બ ના વવા વાળા માસ્ટર દાતા ભવ :
રાજા અર્થાત્ દાતા. દાતા ને કહેવું કે માંગવું નથી પડતું. સ્વયં દરેક રાજાઓને પોતાનાં સ્નેહ ની સૌગાત ઓફર કરે છે. તમે પણ સ્વ પર રાજ્ય કરવાવાળા રાજા બનો તો દરેક તમારી આગળ સહયોગની સૌગાત ઓફર કરશે. જેમનું સ્વ પર રાજ્ય છે એમની આગળ લૌકિક-અલૌકિક સાથી જી હાજર, જી હજૂર, હા જી કરતા સ્નેહી સહયોગી બને છે. પરિવારમાં ક્યારેય ઓર્ડર (હુકમ) નથી ચલાવવાનો, પોતાની કર્મેન્દ્રિયોને ઓર્ડર માં રાખજો તો તમારા સર્વ સાથી તમારા સ્નેહી સહયોગી બની જશે.

સ્લોગન :- સર્વ પ્રાપ્તિ નાં સાધન હોવા છતાં પણ વૃત્તિ ઉપરામ રહે ત્યારે કહેવાશે વૈરાગ્ય વૃત્તિ.

“ મીઠા બાળકો - તમારી યાદ બહુ જ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. કારણકે તમે એક સાથે જ બાપ, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ ત્રણે વને યાદ કરો છો ”

પ્રશ્ન :- કોઈપણ બાળક ને માયા જ્યારે મગરુર (અભિમાની) બનાવે છે તો કઈ વાતની ડોન્ટ કેર (બેકાળજી) કરે છે.

ઉત્તર :- મગરુર (અભિમાની) બાળકો દેહ-અભિમાન માં આવી મુરલીની ડોન્ટ કેર કરે છે. કહેવત પણ છે ને - ઉંદરને હળદરની ગાંઠ મળી, સમજ્યો હું પંસારી (વ્યાપારી) છું..... ઘણાં છે જે મુરલી વાંચતાં જ નથી, કહી દે છે અમારું તો ડાયરેક્ટ શિવબાબા થી કનેક્શન છે. બાબા કહે બાળકો મુરલીમાં તો નવી-નવી વાતો નીકળે છે એટલે મુરલી ક્યારેય મિસ (ગેરહાજર ન રહેવું) ન કરવી, આનાં ઉપર બહુ જ અટેન્શન (ધ્યાન) રહે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોથી રુહાની બાપ પૂછે છે અહીંયા તમે બેઠા છો, કોની યાદમાં બેઠા છો? (બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ ની) બધાં આ ત્રણેયની યાદમાં બેઠા છો? દરેક સ્વયંથી પૂછે આ ફક્ત અહીં બેઠા યાદ છે કે ચાલતા-ફરતા યાદ રહે છે? કારણ કે આ છે વન્ડરફુલ વાત. બીજી કોઈ આત્માને ક્યારેય આવું નથી કહેવાતું. ભલે આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વનાં માલિક છે પરંતુ તેમની આત્માને ક્યારે એવું નહીં કહેશું કે આ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. પરંતુ આખી દુનિયામાં જે પણ જીવ આત્માઓ છે, કોઈપણ આત્માને આવું નહીં કહેવાશે. આપ બાળકો જ આવી રીતે યાદ કરો છો. અંદર માં આવે છે આ બાબા, બાબા પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. એ પણ સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ). ત્રણેય ને યાદ કરો છો કે એક ને? ભલે એ એક છે પરંતુ ત્રણે ગુણોથી યાદ કરો છો. શિવબાબા આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ પણ છે. આ એકસ્ટ્રા ઓડિનરી (અસાધારણ) કહેવાય છે. જ્યારે બેઠાં છો અથવા ચાલતાં-ફરતાં હોવ છો તો આ યાદ રહેવું જોઈએ. બાબા પૂછે છે આવી રીતે યાદ કરો છો કે આ આપણા બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ છે. આવા કોઈપણ દેહધારી હોઈ ન શકે. દેહધારી નંબરવન છે કૃષ્ણ, તેમને બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ કહી ન શકાય, આ બિલ્કુલ વન્ડરફુલ વાત છે. તો સાચું બતાવવું જોઈએ ત્રણેય રૂપમાં યાદ કરો છો? ભોજન પર બેસો છો તો ફક્ત શિવ બાબા ને યાદ કરો છો કે ત્રણેય બુદ્ધિ માં આવે? બીજી તો કોઈ પણ આત્માને આવી રીતે ન કહી શકાય. આ છે વન્ડરફુલ વાત. વિચિત્ર મહિમા છે બાપની. તો બાપને યાદ પણ આવી રીતે કરવાનાં છે. તો બુદ્ધિ એકદમ એ તરફ ચાલી જશે જે એવા વન્ડરફુલ છે. બાપ જ બેસી પોતાનો પરિચય આપે છે પછી આખા ચક્રનું પણ જ્ઞાન આપે છે. આવાં આ યુગ છે, આટલા-આટલા વર્ષ નાં છે જે ફરતા રહે છે. આ જ્ઞાન પણ એ રચયિતા બાપ જ આપે છે. તો એમને યાદ કરવામાં બહુ જ મદદ મળશે. બાપ, શિક્ષક, ગુરુ એ એક જ છે. આટલી ઊંચી આત્મા બીજી કોઈ હોઈ ન શકે. પરંતુ માયા એવા બાપની યાદ પણ ભુલાવી દે છે તો શિક્ષક અને ગુરુને પણ ભૂલી જાય છે. આ દરેકને પોત-પોતાનાં દિલથી લગાવવું જોઈએ. બાબા આપણને આવા વિશ્વનાં માલિક બનાવશે. બેહદનાં બાપ નો વારસો જરૂર બેહદ નો જ છે. સાથે-સાથે આ મહિમા પણ બુદ્ધિ માં આવે, ચાલતા ફરતા ત્રણેય યાદ આવે. આ એક આત્માની ત્રણેય સર્વિસ (સેવા) એક સાથે છે એટલે એમને સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) કહેવાય છે.

હવે કોન્ફરન્સ (સભા) વગેરે બોલાવે છે, કહે છે વિશ્વમાં શાંતિ કેવી રીતે થાય? એ તો હવે થઈ રહી છે, આવીને સમજો. કોણ કરી રહ્યા છે? તમારે બાપનું ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) સિદ્ધ કરી બતાવવાનું છે. બાપનાં ઓક્યુપેશન અને કૃષ્ણનાં ઓક્યુપેશન માં બહુ જ ફરક છે. બીજા તો બધાનાં નામ શરીર નાં જ લેવાય છે. એમની આત્માનું નામ ગવાય છે. એ આત્મા બાપ પણ છે, શિક્ષક, ગુરુ પણ છે. આત્મામાં જ્ઞાન છે પરંતુ એ આપે કેવી રીતે? શરીર દ્વારા જ આપશે ને. જ્યારે આપે છે ત્યારે તો મહિમા ગવાય છે. હવે શિવજયંતી પર બાળકો કોન્ફરન્સ કરે છે. બધાં ધર્મનાં નેતાઓને બોલાવે છે. તમારે સમજાવવાનું છે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી તો છે નહીં. જો બધામાં ઈશ્વર છે તો શું દરેક આત્મા ભગવાન બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે! બતાવો સૃષ્ટિ નાં આદિ, મધ્ય, અંત નું

જ્ઞાન છે? આ તો કોઈ પણ સંભળાવી ન શકે.

આપ બાળકોની અંદર માં આવવું જોઈએ ઊંચેથી ઊંચા બાપ ની કેટલી મહિમા છે. એ આખા વિશ્વને પાવન બનાવવાવાળા છે. પ્રકૃતિ પણ પાવન બની જાય છે. કોન્ફરન્સ માં પહેલા-પહેલા તો તમે એ પૂછશો કે ગીતાનાં ભગવાન કોણ છે? સતયુગી દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપનાં કરવા વાળા કોણ? જો કૃષ્ણ માટે કહેશે તો બાપને ગુમ કરી દેશે અથવા પછી કહી દે છે એ નામ રૂપથી ન્યારા છે. જાણે કે છે જ નહીં. તો બાપ વગર ઓરફન (અનાથ) થયા ને. બેહદનાં બાપ ને જ નથી જાણતા. એક-બે પર કામ કટારી ચલાવી કેટલું હેરાન કરે છે. એક-બે ને દુઃખ દે છે. તો આ બધી વાતો તમારી બુદ્ધિ માં ચાલવી જોઈએ. કોન્ટ્રાસ્ટ (તફાવત) કરવાનો છે - આ લક્ષ્મી-નારાયણ, ભગવાન-ભગવતી છે ને, એમની પણ વંશાવલી છે ને. તો જરૂર બધાં એવા ગોડ-ગોડેજ (દેવી-દેવતા) હોવા જોઈએ. તો તમે બધાં ધર્મ વાળા ને બોલાવો છો. જે સારી રીતે ભણેલા-ગણેલા છે, બાપ નો પરિચય આપી શકે છે, એમને જ બોલાવવાના છે. તમે લખી શકો છો જે આવીને રચયિતા અને રચનાનાં આદિ, મધ્ય, અંત નો પરિચય આપે તેમનાં માટે અમે આવવા-જવાનો, રહેવા વગેરેનો બધો પ્રબંધ કરશું - જો રચતા અને રચનાનો પરિચય આપ્યો તો. આ તો જાણો છો કોઈ પણ આ જ્ઞાન આપી નથી શકતા. ભલે કોઈ વિદેશથી આવે, રચયિતા અને રચનાનાં આદિ, મધ્ય, અંત નો પરિચય આપ્યો તો અમે ખર્ચો આપી દઈશું. આવી એડવર્ટાઇઝ (પ્રચાર) બીજું કોઈ કરી ન શકે. તમે તો બહાદુર છો ને. મહાવીર-મહાવીરનિયો છો. તમે જાણો છો આમણે (લક્ષ્મી-નારાયણ) વિશ્વની બાદશાહી કેવી રીતે લીધી? કઈ બહાદુરી કરી? બુદ્ધિ માં આ બધી વાતો આવવી જોઈએ. કેટલું તમે ઊંચું કાર્ય કરી રહ્યા છો. આખા વિશ્વને પાવન બનાવી રહ્યા છો. તો બાપને યાદ કરવાનાં છે, વારસો પણ યાદ કરવાનો છે. ફક્ત એ નહીં કે શિવબાબા યાદ છે. પરંતુ એમની મહિમા પણ બતાડવાની છે. આ મહિમા છે જ નિરાકારની. પરંતુ નિરાકાર પોતાનો પરિચય કેવી રીતે આપે? જરૂર રચનાનાં આદિ, મધ્ય, અંત નું નોલેજ આપવા માટે મુખ જોઈએ ને. મુખ ની કેટલી મહિમા છે. મનુષ્ય ગૌમુખ પર જાય છે, કેટલા ધક્કા ખાય છે. શું-શું વાતો બનાવી દીધી છે. તીર માર્યું ગંગા નીકળી આવી. ગંગા ને સમજે છે. પતિત-પાવની. હવે પાણી કેવી રીતે પતિત થી પાવન બનાવી શકે. પતિત-પાવન તો બાપ જ છે. તો બાપ આપ બાળકોને કેટલું શીખવાડતા રહે છે. બાપ તો કહે છે આમ-આમ કરો. કોણ આવીને બાપ રચયિતા અને રચના નો પરિચય દેશે. સાધુ-સન્યાસી વગેરે એ પણ જાણે છે કે ઋષિ-મુનિ વગેરે બધું કહેતા હતા - નેતી-નેતી, અમે નથી જાણતા, ગોયા નાસ્તિક હતા. હવે જુઓ કોઈ આસ્તિક નિકળે છે? હમણાં આપ બાળકો નાસ્તિક થી આસ્તિક બની રહ્યા છો. તમે બેહદનાં બાપ ને જાણો છો જે તમને આટલા ઉંચ બનાવે છે. પુકારે પણ છે - ઓ ગોડ ફાધર (પરમપિતા), લિબ્રેટ (મુક્ત) કરો, બાપ સમજાવે છે આ સમયે રાવણનું આખા વિશ્વ પર રાજ્ય છે. બધાં ભ્રષ્ટાચારી છે પછી શ્રેષ્ઠાચારી પણ થશે ને. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે - પહેલા-પહેલા પવિત્ર દુનિયા હતી. બાપ અપવિત્ર દુનિયા થોડી બનાવશે. બાપ તો આવીને પાવન દુનિયા સ્થાપન કરે છે, જેને શિવાલય કહેવાય છે. શિવબાબા શિવાલય બનાવશે ને. એ કેવી રીતે બનાવે છે એ પણ તમે જાણો છો. મહાપ્રલય, જળમય વગેરે તો થતું નથી. શાસ્ત્રોમાં તો શું-શું લખ્યું છે. બાકી ૫ પાંડવો બચ્યા જે હિમાલય પહાડ પર ગળી ગયા, પછી રીઝલ્ટ (પરિણામ) ની કોઈને ખબર નથી. આ બધી વાતો બાપ બેસી સમજાવે છે. આ પણ તમે જ જાણો છો - એ બાપ, બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. ત્યાં તો આ મંદિર હોતા નથી. આ દેવતાઓ થઈને ગયા છે, તેમનાં યાદગાર મંદિર અહીંયા છે. આ બધું ડ્રામામાં નોંધ છે. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ નવી વાત થતી રહે છે, ચક્ર ફરતું રહે છે. હવે બાપ બાળકોને ડાયરેક્શન તો બહુ જ સારું આપે છે. ઘણાં દેહ-અભિમાની બાળકો છે જે સમજે છે અમે તો બધું જ જાણી ગયા છીએ. મુરલી પણ નથી વાંચતા. કદર જ નથી. બાબા તાકીદ (અતિ મહત્વ) આપે છે, કોઈ-કોઈ સમયે મુરલી બહુ જ સારી ચાલે છે. છુટ્ટી ન કરવી જોઈએ. ૧૦-૧૫ દિવસની મુરલી જો છુટ્ટી જાય છે તો તે બેસી વાંચવી જોઈએ. આ પણ બાપ કહે છે એવી-એવી શર્ત આપો - આ રચતા અને રચનાનાં આદિ, મધ્ય, અંતનું જ્ઞાન કોઈ આવીને આપે તો અમે તેમને ખર્ચો વગેરે બધું આપશું. આવી શર્ત તો જે જાણે છે તે આપશે ને. શિક્ષક પોતે જાણે છે ત્યારે તો પૂછે છે ને. વગર જાણે પૂછશે કેવી રીતે.

કોઈ બાળકો મુરલીને પણ ડોન્ટ કેર (બેકાળજી) કરે છે. બસ અમારુ તો શિવબાબા થી જ કનેક્શન છે. પરંતુ શિવબાબા જે સંભળાવે છે એ પણ સાંભળવાનું છે ન કે ફક્ત એમને યાદ કરવાનાં છે. બાપ કેવી સરસ-સરસ મીઠી-મીઠી વાતો સંભળાવે છે. પરંતુ માયા બિલકુલ જ અભિમાની કરી દે છે. કહેવત છે ને - ઉંદર ને હળદરની ગાંઠ મળી, સમજે છે હું પંસારી/વ્યાપારી છું..... ઘણા છે જે મુરલી વાંચતા જ નથી. મુરલી માં તો નવી નવી

વાતો નીકળે છે ને. તો આ બધી વાતો સમજવાની છે. જ્યારે બાપ ની યાદ માં બેસો છો તો એ પણ યાદ કરવાનું છે કે એ બાપ શિક્ષક પણ છે અને સદ્ગુરુ પણ છે. નહીં તો ભણશો ક્યાંથી. બાપ એ તો બાળકોને બધું સમજાવી દીધું છે. બાળકો જ બાપનો શો(પ્રત્યક્ષ) કરશે. સન શોઝ ફાધર. સન (બાળક) નો પછી ફાધર (પિતા) શો કરે છે. આત્માનો શો કરે છે. પછી બાળકો નું કામ છે બાપનો શો કરવો. બાપ પણ બાળકોને છોડતા નથી, કહેશે આજે ફલાણી જગ્યાએ જાઓ, આજે અહીંયા જાઓ. આમને થોડી કંઈ ઓર્ડર (હુકમ) કરવા વાળા હશે. તો આ નિમંત્રણ વગેરે સમાચારપત્રો માં આવશે. આ સમયે આખી દુનિયા છે નાસ્તિક. બાપ જ આવીને આસ્તિક બનાવે છે. આ સમયે આખી દુનિયા છે વર્થ નોટ પેની (કોડીતુલ્ય). અમેરિકા નાં પાસે ભલે કેટલી પણ ધન-દોલત છે પરંતુ વર્થ નોટ પેની (કોડીતુલ્ય) છે. આ તો બધું ખતમ થઈ જવાનું છે ને. આખી દુનિયામાં તમે વર્થ પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય) બની રહ્યા છો. ત્યાં કોઈ કંગાળ હશે નહીં.

આપ બાળકોએ સદેવ જ્ઞાનનું સિમરણ કરી હર્ષિત રહેવું જોઈએ. એનાં માટે જ ગાયન છે - અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ-ગોપીઓ થી પૂછો. આ સંગમની જ વાતો છે. સંગમયુગ ને કોઈ પણ જાણતું નથી. વિહંગ માર્ગની સેવા કરવાથી કદાચ મહિમા નિકળે. ગાયન પણ છે અહો પ્રભુ તારી લીલા. આ કોઈ પણ નહોતા જાણતા કે ભગવાન બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ છે. હવે ફાધર (પિતા) તો બાળકો ને શીખવાડતા રહે છે. બાળકોને આ નશો સ્થાઈ રહેવો જોઈએ. અંત સુધી નશો રહેવો જોઈએ. હમણાં તો નશો ઝટ સોડાવોટર થઈ જાય છે. સોડા પણ એમ જ હોય છે ને. થોડો સમય રાખવાથી જાણે ખારું પાણી થઈ જાય છે. આવું તો ન થવું જોઈએ. કોઈને એવું સમજાવો જે તેઓ પણ વન્ડર ખાય. સારું-સારું કહે પણ છે પરંતુ તેઓ પછી સમય કાઢી સમજે, જીવન બનાવે એ બહુ મુશ્કેલ છે. બાબા કોઈ મનાઈ નથી કરતા કે ધંધો વગેરે નહીં કરો. પવિત્ર બનો અને જે ભણાવું છું તે યાદ કરો. આ તો શિક્ષક છે ને. અને આ છે (અનકોમન) અસાધારણ ભણતર. કોઈ મનુષ્ય નથી ભણાવી શકતા. બાપ જ ભાગ્યશાળી રથ પર આવીને ભણાવે છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે - આ તમારું તખ્ત છે જેનાં પર અકાળમૂર્ત આત્મા આવીને બેસે છે. તેને આ બધો પાર્ટ મળેલો છે. હવે તમે સમજો છો આ તો રીયલ (સત્ય) વાત છે. બાકી આ બધી છે આર્ટિફિશિયલ (નકલી) વાતો. આ સારી રીતે ધારણ કરી ગાંઠ બાંધી લો. તો હાથ લાગવાથી યાદ આવશે. પરંતુ ગાંઠ કેમ બાંધી છે, એ પણ ભૂલી જાય છે. તમારે તો આ પાકું યાદ કરવાનું છે. બાપની યાદની સાથે જ્ઞાન પણ જોઈએ. મુક્તિ પણ છે તો જીવનમુક્તિ પણ છે. બહુ જ મીઠા-મીઠા બાળકો બનો. બાબા અંદરમાં સમજે છે કલ્પ-કલ્પ આ બાળકો ભણતા રહે છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જ વારસો લેશે. છતાં પણ ભણાવવાનો શિક્ષક પુરુષાર્થ તો કરાવશે ને. તમે ઘડી-ઘડી ભૂલી જાઓ છો એટલે યાદ કરાવાય છે. શિવબાબા ને યાદ કરો. એ બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ છે. નાનાં બાળકો આમ યાદ નહીં કરશે. કૃષ્ણનાં માટે થોડી કહેશું કે બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. સતયુગનાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) શ્રીકૃષ્ણ તે પછી ગુરુ કેવી રીતે બનશે. ગુરુ જોઈએ દુર્ગતિ માં. ગાયન પણ છે બાપ આવીને બધાંની સદ્ગતિ કરે છે. કૃષ્ણને તો શ્યામ એવાં બનાવી દે છે જેમકે કાળો કોલસો. બાપ કહે છે આ સમયે બધાં કામ ચિતા પર ચઢી કાળા કોલસા બની ગયા છે ત્યારે શ્યામ કહેવાય છે. કેટલી ગુહ્ય વાતો સમજવાની છે. ગીતા તો બધાં વાંચે છે. ભારતવાસી જ છે જે બધાં શાસ્ત્રોને માને છે. બધાંનાં ચિત્ર રાખતા રહેશે. તો તેમને શું કહેશો? વ્યભિચારી ભક્તિ થઈને. અવ્યભિચારી ભક્તિ એક જ શિવની છે. જ્ઞાન પણ એક જ શિવબાબા થી મળે છે. આ જ્ઞાન જ ડિફરન્ટ (અલગ) છે, આને કહેવાય છે સ્પિરિટ્યુઅલ નોલેજ (આધ્યાત્મિક જ્ઞાન). અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિનાશી નશાને છોડી અલૌકિક નશો રહે કે આપણે હવે વર્થ નોટ પેની (કોડીતુલ્ય) થી વર્થ પાઉન્ડ (હીરાતુલ્ય) બની રહ્યા છીએ. સ્વયં ભગવાન આપણને ભણાવે છે, આપણું ભણતર અસાધારણ છે.
2. આસ્તિક બની બાપનો શો કરવાવાળી સેવા કરવાની છે. ક્યારેય પણ મગદુર બની મુરલીમાં ગેરહાજર નથી રહેવાનું

વરદાન :- દરેક કદમ માં વરદાતા થી વરદાન પ્રાપ્ત કરી મહેનત થી મુક્ત રહેવાવાળા અધિકારી આત્મા ભવ : જે છે જ વરદાતા નાં બાળકો તેમને દરેક કદમમાં વરદાતા થી વરદાન સ્વતઃ જ મળે છે. વરદાન જ તેમની પાલના છે. વરદાનોની પાલના થી જ પાલન થાય છે. વગર મહેનતે આટલી શ્રેષ્ઠ

પ્રાપ્તિઓ થવી આને જ વરદાન કહેવાય છે. તો જન્મ-જન્મ પ્રાપ્તિનાં અધિકારી બની ગયા. દરેક કદમ માં વરદાતા નાં વરદાન મળી રહ્યા છે અને સદા જ મળતા રહેશે. અધિકારી આત્મા માટે દ્રષ્ટિથી, બોલથી, સંબંધથી વરદાન જ વરદાન છે.

સ્લોગન :- સમય ની રફતાર (ગતિ) નાં પ્રમાણે પુરુષાર્થની રફતાર (ગતિ) ને તીવ્ર કરો.

“ સંગમયુગ ઉત્સવ નો યુગ છે, બ્રાહ્મણ જીવન ઉત્સાહ નું જીવન છે ”

આજે હોલીએસ્ટ (સૌથી પવિત્ર), હાઈએસ્ટ (સૌથી ઊંચાં) બાપ પોતાનાં હોલી (પવિત્ર) અને હેખી (સુખી) હંસો થી હોળી મનાવવા આવ્યા છે. ત્રિમૂર્તિ બાપ ત્રણ પ્રકારની હોળીનું દિવ્ય રહસ્ય સંભળાવવા આવ્યા છે. આમ તો સંગમયુગ હોલીયુગ (પવિત્રયુગ) છે. સંગમયુગ ઉત્સવનો યુગ છે. આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓનો દરેક દિવસ, દરેક સમય ઉત્સાહ ભરેલો ઉત્સવ છે. અજ્ઞાની આત્માઓ સ્વયંને ઉત્સાહમાં લાવવા માટે ઉત્સવ મનાવે છે. પરંતુ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ નાં માટે આ બ્રાહ્મણ જીવન ઉત્સાહનું જીવન છે. ઉમંગ, ખુશીથી ભરેલું જીવન છે એટલે સંગમયુગ જ ઉત્સવનો યુગ છે. ઈશ્વરીય જીવન સદા ઉમંગ-ઉત્સાહ વાળું જીવન છે. સદા જ ખુશીઓમાં નાચતાં, જ્ઞાનનું શક્તિશાળી અમૃત પીતા, સુખ નાં ગીત ગાતાં. દિલનાં સ્નેહનાં ગીત ગાતાં, સ્વયંનું શ્રેષ્ઠ જીવન વિતાવી રહ્યા છો. અજ્ઞાની આત્માઓ એક દિવસ મનાવે, અલ્પકાળ નાં ઉત્સાહમાં આવે પછી તેવા ને તેવા જ થઈ જાય છે. તમે ઉત્સવ મનાવતા હોલી (પવિત્ર) બની જાઓ છો અને બીજાઓને પણ હોલી બનાવો છો. તેઓ ફક્ત મનાવે છે તમે મનાવતા બની જાઓ છો. લોકો ત્રણ પ્રકારની હોળી મનાવે છે - એક બાળવાની હોળી, બીજી રંગ લગાડવાની હોળી. ત્રીજી મંગળ મિલન મનાવવાની હોળી. આ ત્રણેય હોળી છે રુહાની રહસ્યથી. પરંતુ તેઓ સ્થૂળ રૂપમાં મનાવતા રહે છે. આ સંગમયુગ પર તમે મહાન આત્માઓ જ્યારે બાપનાં બનો છો અર્થાત હોલી બનો છો તો પહેલા શું કરો છો? પહેલા બધાં જૂનાં સ્વભાવ, સંસ્કાર યોગ અગ્નિથી ભસ્મ કરો છો અર્થાત બાળો છો. તેનાં પછી જ યાદ દ્વારા બાપનાં સંગનો રંગ લાગે છે. તમે પણ પહેલા બાળવા વાળી હોળી મનાવો છો પછી પ્રભુ સંગનાં રંગમાં રંગાઈ જાઓ છો અર્થાત બાપ સમાન બની જાઓ છો. બાપ જ્ઞાનસાગર તો બાળકો પણ સંગનાં રંગમાં જ્ઞાન સ્વરૂપ બની જાય છે. જે બાપનાં ગુણ તે તમારા ગુણ થઈ જાય, જે બાપની શક્તિઓ તે તમારો બજાનો બની જાય. તમારી પ્રોપર્ટી (સંપત્તિ) થઈ જાય. તો સંગનો રંગ એવો અવિનાશી લાગી જાય જે જન્મ-જન્માંતર નાં માટે આ રંગ અવિનાશી બની જાય છે. અને જ્યારે સંગનો રંગ લાગી જાય, આ રુહાની રંગની હોળી મનાવી લો છો તો આત્મા અને પરમાત્મા નાં, બાપ અને બાળકો નાં શ્રેષ્ઠ મિલન નો મેળો સદા જ થતો રહે છે. અજ્ઞાની આત્માઓએ તમારી આ રુહાની હોળી ને યાદગાર રૂપમાં મનાવવાનું શરૂ કર્યું છે. તમારી પ્રેક્ટીકલ ઉત્સાહ ભરી જીવનની ભિન્ન-ભિન્ન રૂપ માં યાદગાર મનાવીને અલ્પકાળ નાં માટે ખુશ થઈ જાય છે. દરેક કદમમાં, તમારા શ્રેષ્ઠ જીવનમાં જે વિશેષતાઓ પ્રાપ્ત થઈ તેને યાદ કરી થોડા સમય માટે તેઓ પણ મોજ મનાવતા રહે છે. આ યાદગાર જોઈ અથવા સાંભળી હર્ષિત થાઓ છો ને કે અમારી વિશેષતાઓનું યાદગાર છે! તમે માયા ને બાળી અને તેઓ હોળીકા ને બનાવીને બાળી દે છે. એટલી રમણીક વાર્તાઓ બનાવી છે જે સાંભળીને તમને હસવું આવશે કે અમારી વાતને કેવી બનાવી દીધી છે! હોળીનો ઉત્સવ તમારી ભિન્ન-ભિન્ન પ્રાપ્તિ નાં યાદ રૂપમાં મનાવે છે. હમણાં તમે સદા ખુશ રહો છો. ખુશીની પ્રાપ્તિનું યાદગાર બહુ ખુશ થઈને હોળી મનાવે છે. આ સમયે બધાં દુઃખ ભૂલી જાય છે. અને તમે સદાનાં માટે દુઃખ ભૂલી ગયા છો. તમારી ખુશીની પ્રાપ્તિનું યાદગાર મનાવે છે.

બીજી વાત મનાવવા નાં સમયે નાનાં-મોટા બહુ જ હલકા બની, હલકા રૂપમાં મનાવે છે. તે દિવસ માટે બધાંનો મૂડ (મન ની સ્થિતિ) પણ હલકો રહે છે. તો આ તમારું ડબલ લાઈટ બનવાનું યાદગાર છે. જ્યારે પ્રભુ સંગનાં રંગમાં રંગાઈ જાઓ છો તો ડબલ લાઈટ બની જાઓ છો ને. તો આ વિશેષતા નું યાદગાર છે. બીજી વાત - આ દિવસે નાનાં-મોટા કોઈ પણ સંબંધવાળા સમાન સ્વભાવ માં રહે છે. ભલે નાનો પૌત્ર પણ હોય તો પણ દાદાને રંગી દેશે. બધાં સંબંધ નું, આયુ નું ભાન ભૂલી જાય છે. સમાન ભાવ માં આવી જાય છે. આ પણ તમારા વિશેષ સમાન ભાવ અર્થાત ભાઈ-ભાઈ ની સ્થિતિ અને કોઈ પણ દેહનાં સંબંધની દ્રષ્ટિ નહીં, આ ભાઈ-ભાઈની સમાન સ્થિતિનું યાદગાર છે. બીજી વાત - આ દિવસે ભિન્ન-ભિન્ન રંગો થી ખૂબ પિયકારીઓ ભરી એકબીજાને રંગે છે. આ પણ આ સમયની તમારી સેવાનું યાદગાર છે. કોઈપણ આત્માને તમે દ્રષ્ટિ ની પિયકારી દ્વારા પ્રેમ સ્વરૂપ બનાવવાનો રંગ, આનંદ સ્વરૂપ બનાવવાનો રંગ, સુખનો, શાંતિનો, શક્તિઓનો કેટલા રંગ લગાવો છો? એવો રંગ લગાવો છો જે સદા લાગેલો રહે. ભુસવો નથી પડતો. મહેનત નથી કરવી પડતી. વધારે જ દરેક આત્મા આ

ઈચ્છે છે કે સદા આ રંગોમાં રંગાઈ ને રહું. તો બધાંની પાસે રુહાની રંગો ની દ્રષ્ટિ ની પિયકારી છે ને! હોળી રમો છો ને! આ રુહાની હોળી તમારા બધાંનાં જીવનનું યાદગાર છે. આવું બાપદાદા થી મંગળ મિલન મનાવ્યું છે, જે મિલન મનાવતા બાપ સમાન બની ગયા. એવું મંગળ મિલન મનાવ્યું છે. જે કમ્બાઈન્ડ (એક) બની ગયા છો. કોઈ અલગ કરી નથી શકતું.

બીજી વાત - આ દિવસ બધી વિતેલી વાતોને ભૂલવા નો દિવસ છે. ૬૩ જન્મોની વિતેલી વાતોને ભૂલાવી દો છો ને. વીતી ને બિંદી લગાવી દો છો એટલે હોળી ને વીતી સો વીતી નો અર્થ પણ કહે છે. કેટલી પણ મોટી દુશ્મની ને ભૂલી મિલન મનાવવાનો દિવસ માનવામાં આવે છે. તમે પણ આત્માનાં દુશ્મન આસુરી સંસ્કાર, આસુરી સ્વભાવ ભૂલીને પ્રભુ મિલન મનાવ્યું ને! સંકલ્પ માત્ર પણ જૂનાં સંસ્કાર સ્મૃતિમાં ન આવે. આ પણ તમારી આ ભૂલવાની વિશેષતા નું યાદગાર મનાવી રહ્યા છે. તો સાંભળ્યું તમારી વિશેષતાઓ કેટલી છે? તમારા દરેક ગુણ નાં, દરેક વિશેષતા નાં, કર્મ નાં અલગ-અલગ યાદગાર બનાવી દીધા છે. જેમનાં દરેક કર્મ નાં યાદગાર બની જાય, જેને યાદ કરી ખુશીમાં આવી જાય તે સ્વયં કેટલા મહાન છે? સમજ્યા - સ્વયં પોતાને કે તમે કોણ છો? હોલી તો છો પરંતુ કેટલાં વિશેષ છો!

ડબલ વિદેશી ભલે આ પોતાની શ્રેષ્ઠતા નાં યાદગારને ન પણ જાણતા હોય પરંતુ તમારી યાદ નું મહત્વ દુનિયા વાળા યાદ કરી યાદગાર મનાવી રહ્યા છે. સમજ્યા હોળી શું હોય છે? તમે બધાં તો રંગમાં રંગાયેલા છો. એવાં પ્રેમનાં રંગમાં રંગાઈ ગયા જે સિવાય બાપ નાં બીજું કંઈ દેખાતું નથી. સ્નેહ માં જ ખાતા-પીતા, ચાલતાં, ગાતા, નાચતા રહો છો. પાક્કો રંગ લાગી ગયો છે ને કે કાચો છે? કચો રંગ લાગ્યો છે કાચો કે પાક્કો? વીતી સો વીતી કરી લીધી? ભૂલથી પણ જૂની વાત યાદ ન આવે. કહો છો ને શું કરીએ આવી ગઈ. આ ભૂલથી આવી જાય છે. નવો જન્મ, નવી વાતો, નવા સંસ્કાર, નવી દુનિયા, બ્રાહ્મણો નો સંસાર પણ નવો સંસાર છે. બ્રાહ્મણો ની ભાષા પણ નવી છે! આત્માની ભાષા નવી છે ને! તેઓ શું કહે અને તમે શું કહો છો! પરમાત્મા નાં પ્રતિ પણ નવી વાતો છે. તો ભાષા પણ નવી, રીત-રિવાજ પણ નવાં, સંબંધ-સંપર્ક પણ નવાં, બધું નવું થઈ ગયું. જૂનું સમાપ્ત થયું. નવું શરૂ થયું, નવાં ગીત ગાઓ છો. જૂનાં નહીં. શું, કેમ નાં જૂનાં ગીત. અહા, વાહ, ઓહો આ! આ છે નવા ગીત. તો કયા ગીત ગાઓ છો? હાય હાય નાં ગીત તો નથી ગાતા ને! હાય હાય કરવાવાળા દુનિયામાં ઘણા જ છે તમે નથી. તો અવિનાશી હોળી મનાવી અર્થાત વીતી સો વીતી કરી સંપૂર્ણ પવિત્ર બની ગયા. બાપનાં સંગનાં રંગમાં રંગાઈ ગયા છો. તો હોળી મનાવી લીધી ને!

સદા બાપ અને હું, સાથે-સાથે છે. અને સંગમયુગ સદા સાથે રહીશું. અલગ થઈ જ ન શકે. આવો ઉમંગ-ઉત્સાહ દિલમાં છે ને કે હું અને મારા બાબા! કે પડદાની પાછળ ત્રીજું પણ કોઈ છે? ક્યારેક ઉંદર, ક્યારેક બિલાડી નિકળી આવે, એવું તો નથી! બધાં સમાપ્ત થઈ ગયા ને! જ્યારે બાપ મળ્યા તો બધું જ મળ્યું. બીજું કંઈ રહેતું જ નથી. ન સંબંધી રહી ગયા, ખજાનાં રહી ગયા, ન શક્તિ, ન ગુણ રહી ગયા, ન જ્ઞાન રહી ગયું, ન કોઈ પ્રાપ્તિ રહી ગઈ. તો બાકી બીજું શું જોઈએ, આને કહેવાય છે હોળી મનાવવી. સમજ્યા!

તમે લોકો કેટલા મોજમાં રહો છો. બેફિકર બાદશાહ, વગર કોડી બાદશાહ, બેગમપુરનાં બાદશાહ. આવી મોજ માં કોઈ રહી ન શકે. દુનિયા નાં સાહૂકાર થી સાહૂકાર હોય અથવા દુનિયા માં નામીગ્રામી કોઈ વ્યક્તિ હોય, બહુ જ શાસ્ત્રવાદી હોય, વેદોનાં પાઠ વાંચવા વાળા હોય, નૌધા ભક્ત હોય, નંબરવન વૈજ્ઞાનિક હોય, કોઈ પણ ઓક્યુપેશન (ધંધાવાળા) હોય પરંતુ આવી મોજની જીવન ન હોઈ શકે, જેમાં મહેનત નહીં મહોબ્બત જ મહોબ્બત છે. ચિંતા નથી પરંતુ શુભચિંતક છે, શુભ ચિંતન છે. આવી મોજનું જીવન આખા વિશ્વમાં ચક્કર લગાવો, જો કોઈ મળે તો લઈ આવો. એટલે ગીત ગાઓ છો ને - મધુબન માં, બાપ નાં સંસારમાં મોજ જ મોજ છે. ખાઓ તો પણ મોજ, સુવો તો પણ મોજ. ગોળી લઈને સુવાની જરૂરત નથી. બાપની સાથે સૂઈ જાઓ તો ગોળી નહીં લેવી પડશે. એકલા સૂવો તો કહો છો હાઈ બ્લડ પ્રેશર છે, પીડા છે, ત્યારે ગોળી લેવી પડે. બાપ સાથે હોય, બસ બાબા તમારી સાથે સૂઈ રહ્યા છીએ, આ છે ગોળી. આવો પણ ફરી સમય આવશે જેમ આદિ માં દવાઓ નહોતી ચાલતી. યાદ છે ને. શરૂમાં કેટલો સમય દવાઓ નહોતી. હા, થોડું મલાઈ માખણ ખાઈ લીધું. દવાઓ નહોતા ખાતા. તો જેમ આદિમાં પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરાવી છે ને. હતાં તો જૂનાં શરીર. અંતમાં ફરી તે આદિ વાળા દિવસ રિપીટ થશે. સાક્ષાત્કાર પણ બધાં બહુ જ વિચિત્ર કરતાં રહેશે. અનેકોની ઇચ્છા છે ને - એકવાર સાક્ષાત્કાર થઈ જાય. લાસ્ટ (છેલ્લે) સુધી જે પાક્કા હશે તેમને સાક્ષાત્કાર થશે પછી તે સંગઠન ની ભઠ્ઠી

થશે. સેવા પૂરી થઈ જશે. હમણાં સેવાનાં કારણે જ્યાં-ત્યાં છૂટા પડી ગયા છો! પછી નદીઓ બધી સાગરમાં સમાઈ જશે. પરંતુ સમય નાજુક હશે. સાધન હોવા છતાં પણ કામ નહીં કરશે એટલે બુદ્ધિની લાઈન બહુ જ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) જોઈએ. જે ટચ (આભાસ) થઈ જાય કે હવે શું કરવાનું છે. એક સેકન્ડ પણ વાર કરી તો ગયા. જેમકે તેઓ પણ જો બટન દબાવવામાં એક સેકન્ડ પણ વાર કરી તો શું રીઝલ્ટ (પરિણામ) થશે? આ પણ જો એક સેકન્ડ ટચિંગ થવામાં વાર લાગી તો પછી પહોંચવું મુશ્કેલ થશે. તે લોકો પણ કેટલાં અટેન્શન થી બેઠા રહે છે. તો આ બુદ્ધિની ટચિંગ. જેમ શરૂ માં ઘરે બેઠા અવાજ આવ્યો, બુલાવો આવ્યો કે આવો, પહોંચો, હમણાં નીકળો. અને તરત જ નીકળી પડ્યા. એવી રીતે અંતમાં પણ બાપનો અવાજ પહોંચશે. જેમ સાકારમાં બધાં બાળકોને બોલાવ્યા. એમ આકાર રૂપમાં બધાં બાળકોને આવો આવો નું આહવાન કરશે. બસ આવવાનું અને સાથે જવાનું. આવી રીતે સદા પોતાની બુદ્ધિ ક્લિયર હોય અને ક્યાંય અટેન્શન (ધ્યાન) ગયું તો બાપ નો અવાજ, બાપ નું આહવાન મિસ (છૂટી) થઈ જશે. આ બધું થવાનું જ છે.

ટીચર્સ વિચારી રહ્યા છે અમે તો પહોંચી જઈશું. એ પણ થઈ શકે છે કે તમને ત્યાં જ બાપ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે. ત્યાં કોઈ વિશેષ કાર્ય હોય. ત્યાં કોઈ બીજા ને શક્તિ આપવાની હોય. સાથે લઈ જવાનું હોય. આ પણ થશે પરંતુ બાપ નાં ડાયરેક્શન પ્રમાણ રહે. મનમત થી નહીં. લગાવ થી નહીં. હાથ મારું સેવાકેન્દ્ર, આ યાદ ન આવે. ફ્લાયું જિજ્ઞાસુ પણ સાથે લઈ જાઉં, આ અનન્ય છે, મદદગાર છે. આવું પણ નહીં. કોઈનાં માટે પણ જો રોકાયા તો રહી જશો. આવા તૈયાર છો ને. આને કહેવાય છે એવરરેડી (સદાતૈયાર). સદા જ બધું જ સમેટેલું હોય. તે સમયે સમેટવાનો સંકલ્પ ન આવે. આ કરી લઉં, આ કરી લઉં. સાકાર માં યાદ છે ને જે સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બાળકો હતા તેમનાં સ્થૂળ બેગ-બેગેજ (બીસ્ટ્રો) સદા તૈયાર રહેતા હતા. ટ્રેનમાં પહોંચવામાં ૫ મિનિટ છે અને ડાયરેક્શન મળતું હતું કે જાઓ. તો બેગ-બેગેજ તૈયાર રહેતા હતા. એક સ્ટેશન પહેલા ટ્રેન પહોંચી ગઈ છે - અને તેઓ જઈ રહ્યા છે. આવો પણ અનુભવ કર્યો ને. આ પણ મનની સ્થિતિ માં બેગ-બેગેજ તૈયાર હોય. બાપએ બોલાવ્યા અને બાળકો જ હાજર થઈ જાય. આને કહેવાય એવરરેડી. અચ્છા.

આવા સદા સંગનાં રંગમાં રંગાયેલા, સદા વીતી ને વીતી કરી વર્તમાન અને ભવિષ્ય શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળા, સદા પરમાત્મ મિલન મનાવવા વાળા, સદા દરેક કર્મ યાદમાં રહીને કરવા વાળા અર્થાત્ દરેક કર્મ નું યાદગાર બનાવવા વાળા, સદા ખુશીમાં નાચતા-ગાતા સંગમયુગ ની મોજ મનાવવા વાળા, આવા બાપ સમાન બાપનાં દરેક સંકલ્પ ને કેય કરવા વાળા, સદા બુદ્ધિ શ્રેષ્ઠ અને સ્પષ્ટ રાખવાવાળા, આવા હોલી હેપ્પી હંસો ને બાપદાદા નાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે!

બાપ દાદાએ બધાં બાળકોને પત્રનો જવાબ દેતા હોળીની મુબારક આપી

ચારે તરફનાં દેશ-વિદેશનાં બધાં બાળકોનાં સ્નેહ ભર્યા, ઉમંગ-ઉત્સાહ ભર્યા અને ક્યાંક-ક્યાંક પોતાનાં પુરુષાર્થનાં પ્રતિજ્ઞા ભર્યા બધાંનાં પત્ર અને સંદેશ બાપદાદા ને પ્રાપ્ત થયા. બાપદાદા બધાં હોલી હંસો ને સદા "જેવા બાપ એવા અમે" આ સ્મૃતિનું વિશેષ સ્લોગન વરદાન નાં રૂપમાં યાદ અપાવી રહ્યા છે. કોઈ પણ કર્મ કરતાં, સંકલ્પ કરતાં પહેલા ચેક (તપાસ) કરો જે બાપનો સંકલ્પ એ આ સંકલ્પ છે. જે બાપનું કર્મ એ મારું કર્મ છે. સેકન્ડમાં તપાસ કરો અને પછી સાકાર માં લાવો. તો સદા જ બાપ સમાન શક્તિશાળી આત્મા બની સફળતાનો અનુભવ કરશો. સફળતા જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે, આવો સહજ પ્રાપ્તિનો અનુભવ કરશો. સફળતા નો તારો હું સ્વયં છું તો સફળતા મારાથી અલગ થઈ નથી શકતી. સફળતાની માળા સદા ગળા માં પરોવેલી છે અર્થાત્ દરેક કર્મમાં અનુભવ કરતા રહેશો. બાપદાદા આજ નાં આ હોળીનાં સંગઠનમાં આપ સર્વ હોલી હંસો ને સમ્મુખ જોઈ રહ્યા છે, મનાવી રહ્યા છે. સ્નેહ થી બધાંને જોઈ રહ્યા છે - બધાં ની વિશેષતા ની વેરાયટી (વિવિધ) સુગંધ લઈ રહ્યા છે. કેટલી મીઠી સુગંધ છે દરેકની વિશેષતાની. બાપ દરેક વિશેષ આત્માને વિશેષતાઓથી જોતા એ જ ગીત ગાય છે વાહ મારા સહજયોગી બાળક! વાહ મારા પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બાળક! તો બધાં પોત-પોતાની વિશેષતા અને નામ સહિત સમ્મુખ પોતાને અનુભવ કરતાં યાદ પ્યાર સ્વીકાર કરજો અને સદા બાપ ની છત્રછાયામાં રહી માયાથી ગભરાતા નહીં. નાની વાત છે, મોટી વાત નથી. નાની ને મોટી નહીં કરતાં. મોટી ને નાની કરજો. ઊંચા રહેશો તો મોટું નાનું થઈ જશે. નીચે રહેશો તો નાનું પણ મોટું થઈ જશે એટલે બાપદાદા નો સાથ છે, હાથ છે તો ગભરાવો નહીં ખૂબ ઉડો, ઉડતી કળાથી સેકન્ડમાં બધાંને પાર કરો. બાપ નો સાથ સદા જ સેફ (સલામત) રાખે છે. અને રાખશે. અચ્છા - બધાંને સિકીલધા, લાડકા કહી બાપદાદા હોળીની

મુબારક આપી રહ્યા છે. (પછી તો બાપદાદા થી બધાં બાળકો એ હોળી મનાવી તથા પિકનિક કરી)

વરદાન :- ઉંચા બાપ , ઉંચા આપણે અને ઉંચા કાર્ય આ સ્મૃતિથી શક્તિશાળી બનવા વાળા બાપ સમાન ભવ :

જેમ આજકાલની દુનિયામાં કોઈ વી.આઈ.પી. નું બાળક હશે તો તે સ્વયં ને પણ વી.આઈ.પી. સમજશે. પરંતુ બાપ થી ઉંચા તો કોઈ નથી. આપણે આવા ઉંચેથી ઉંચા બાપની સંતાન ઉંચી આત્માઓ છીએ - આ સ્મૃતિ શક્તિશાળી બનાવે છે. ઉંચાં બાપ, ઉંચાં આપણે અને ઉંચાં કાર્ય - આવી સ્મૃતિમાં રહેવાવાળા સદા સમાન બની જાય છે. આખા વિશ્વની આગળ શ્રેષ્ઠ અને ઉંચી આત્માઓ તમારા સિવાય કોઈ નથી એટલે તમારું જ ગાયન અને પૂજન થાય છે.

સ્લોગન :- સંપૂર્ણતા નાં દર્પણમાં સૂક્ષ્મ લગાવ (મોહ) ને તપાસ કરો અને મુક્ત બનો.

“ મીઠા બાળકો - મન મ ના ભવ નાં વશીકરણ મંત્ર થી જ તમે માયા પર જીત પામી શકો છો , આ જ મંત્ર બધા ને યાદ અપાવો ”

પ્રશ્ન :- આ બેહદનાં ડ્રામા માં સૌથી જબરદસ્ત લેબર્સ (નોકર) કોણ-કોણ છે અને કેવી રીતે?

ઉત્તર :- આ જૂની દુનિયાની સફાઈ કરવા વાળા સૌથી જબરદસ્ત લેબર્સ (નોકર) છે નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ). ધરતી હલે છે, પૂર આવે છે, સફાઈ થઈ જાય છે. આનાં માટે ભગવાન કોઈને ડાયરેક્શન નથી આપતા. બાપ કેમ બાળકોને ડીસ્ટ્રોય (ખતમ) કરશે. આ તો ડ્રામામાં પાર્ટ છે. રાવણનું રાજ્ય છે ને, આને ગોડલી કેલામીટીઝ નહીં કહેશું.

ઓમ શાંતિ ! બાપ જ બાળકો ને સમજાવે છે - બાળકો, મનમનાભવ. એવું નથી કે બાળકો બેસી બાપને સમજાવી શકે. બાળકો નહીં કહેશે શિવબાબા, મનમનાભવ. ના. આમ તો ભલે બાળકો પરસ્પર બેસી ચિટ-ચેટ (વાતચીત) કરે છે, સલાહ નીકાળે છે પરંતુ જે મૂળ મહામંત્ર છે એ તો બાપ જ આપે છે. ગુરુ લોકો મંત્ર આપે છે. આ રિવાજ ક્યાંથી નીકળ્યો? આ બાપ જે નવી સૃષ્ટિ રચવાવાળા છે, એ જ પહેલા-પહેલા મંત્ર આપે છે મનમનાભવ. આનું નામ જ છે વશીકરણ મંત્ર અર્થાત્ માયા પર જીત પામવાનો મંત્ર. આ કોઈ અંદરમાં જપવાનું નથી. આ તો સમજવાનું હોય છે. બાપ અર્થ સહિત સમજાવે છે. ભલે ગીતામાં છે પરંતુ અર્થ કોઈ નથી સમજતા. આ ગીતા નો એપિસોડ (અધ્યાય) પણ છે. પરંતુ ફક્ત નામ બદલી કરી દીધું છે. કેટલી મોટી-મોટી પુસ્તક વગેરે ભક્તિમાર્ગમાં બને છે. હકીકતમાં આ તો ઓરલી (મોઢે) બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. બાપની આત્મામાં જ્ઞાન છે. બાળકોની પણ આત્મા જ જ્ઞાન ધારણ કરે છે. બાકી ફક્ત સહજ કરી સમજાવવા માટે આ ચિત્ર વગેરે બનાવવામાં આવે છે. આપ બાળકોની તો બુદ્ધિમાં આ પૂરું નોલેજ છે. તમે જાણો છો બરાબર આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો બીજો કોઈ ખંડ ન હતો. પછી થી આ ખંડ વધ્યા છે. તો તે પણ ચિત્ર એક ખુણામાં રાખી દેવું જોઈએ. જ્યાં તમે દેખાડો છો ભારતમાં એમનું રાજ્ય હતું તો બીજા કોઈ ધર્મ ન હતા. હમણાં તો કેટલા અસંખ્ય ધર્મ છે પછી આ બધું નહીં રહેશે. આ છે બાબા નો પ્લાન. તે બિચારાઓ ને કેટલી ચિંતા લાગેલી છે. આપ બાળકો સમજો છો આ તો બિલકુલ ઠીક છે. લખેલું પણ છે બાપ આવી બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે. કોની? નવી દુનિયાની. જમુનાનો કિનારો આ છે કેપિટલ (રાજધાની) ત્યાં એક જ ધર્મ હોય છે. ઝાડ બિલકુલ નાનું છે, આ ઝાડ નું જ્ઞાન પણ બાપ જ આપે છે. ચક્રનું જ્ઞાન આપે છે, સતયુગમાં એક જ ભાષા હોય છે, બીજો કોઈ ભાષા નહીં હશે. તમે સિદ્ધ કરી શકો છો એક જ ભારત હતું, એક જ રાજ્ય હતું, એક જ ભાષા હતી. પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) માં સુખ-શાંતિ હતી. દુઃખનું નામ-નિશાન નહોતું. હેલ્થ, વેલ્થ, હેપીનેસ બધું હતું. ભારત નવું હતું તો આયુ પણ બહુ જ મોટી હતી કારણ કે પવિત્રતા હતી. પવિત્રતા થી મનુષ્ય તંદુરસ્ત રહે છે. અપવિત્રતા માં જુઓ મનુષ્ય ની શું હાલત થઈ જાય છે. બેઠા-બેઠા અકાળે મૃત્યુ થઈ જાય છે. જવાન પણ મરી જાય છે. દુઃખ કેટલું થાય છે. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ થતી નથી. પુરુ આયુષ્ય હોય છે. પેઢી સુધી અર્થાત્ બુઢાપા સુધી કોઈ મરતું નથી.

કોઈને પણ સમજાવો તો આ બુદ્ધિ માં બેસાડવાનું છે - બેહદનાં બાપ ને યાદ કરો, તે જ પતિત-પાવન છે, તે જ સદ્ગતિ દાતા છે. તમારી પાસે એ નકશો પણ હોવો જોઈએ તો સિદ્ધ કરી સમજાવી શકશો. આજ નો નકશો આ છે, કાલ નો નકશો આ છે. કોઈ તો સારી રીતે સાંભળે પણ છે. આ પૂરું સમજાવવાનું હોય છે. આ ભારત અવિનાશી ખંડ છે. જ્યારે આ દેવી-દેવતા ધર્મ હતો તો બીજા કોઈ ધર્મ હતાં નહીં. હમણાં તે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે નહીં. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ક્યાં ગયા, કોઈ બતાવી નહીં શકે. કોઈમાં તાકાત નથી બતાવવાની. આપ બાળકો સારી રીતે રહસ્યયુક્ત સમજાવી શકો છો. આમાં મૂંઝવાની દરકાર નથી. તમે બધું જ જાણો છો અને પછી રીપીટ પણ કરી શકો છો. તમે કોઈ થી પણ પૂછી શકો છો - આ ક્યાં ગયા? તમારો પ્રશ્ન સાંભળી ચકિત થઈ જશે. તમે તો નિશ્ચયથી બતાવો છો, કેવી રીતે આ પણ ૮૪ જન્મ લે છે. બુદ્ધિમાન તો છે ને. તમે ઝટ કહેશો સતયુગ નવી દુનિયામાં આપણું રાજ્ય હતું. એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. એવરીથિંગ ન્યુ (બધું જ નવું). દરેક ચીજ સતોપ્રધાન હોય છે. સોનુ પણ કેટલું અથાહ હોય છે.

કેટલું સહજ નીકળતું હશે, જે પછી ઈંટો, મકાન વગેરે બનતા હશે. ત્યાં તો બધું જ સોનાનું હોય છે. ખાણો બધી નવી હશે ને. ઇમિટેશન (નકલી) તો નિકાળશે નહીં જ્યારે રિયલ (સાચું) બહુ જ છે. અહીંયા રીયલ (સાચાં) નું નામ નથી. ઇમિટેશન (નકલી) નું કેટલું જોર છે એટલે કહેવાય છે જુઠ્ઠી માયા, જુઠ્ઠી કાયા..... સંપત્તિ પણ જુઠ્ઠી છે. હીરા મોતી એવા-એવા પ્રકારનાં નિકળે છે જે ખબર પણ નહીં પડી શકે કે સાચા છે કે ખોટા છે? શો (દેખાવ) એટલો હોય છે જે પારખી નથી શકતા - જૂઠું છે કે સાચું? ત્યાં તો આ જુઠ્ઠી ચીજો વગેરે હોતી નથી. વિનાશ થાય છે તો બધું ધરતી માં ચાલ્યું જાય છે. આટલા મોટા-મોટા પથ્થર, હીરા વગેરે મકાનો માં લગાવતા હશે. તે બધું ક્યાંથી આવ્યું હશે, કોણ કટ કરતું (કાપતું) હશે? ઇન્ડિયા (ભારત) માં પણ એક્સપર્ટ બહુ જ છે, હોશિયાર થતા જશે. પછી ત્યાં આ હોશિયારી લઈને આવશે ને. તાજ વગેરે ફક્ત હીરાનાં થોડી બનશે. તે તો બિલકુલ રિફાઇન સાચાં હીરા હોય છે. આ વીજળી, ટેલિફોન, મોટર વગેરે પહેલા કંઈ નહોતું. બાબા ની આ લાઈફ (જીવન) નાં અંદર શું-શું નિકળ્યું છે! ૧૦૦ વર્ષ થયા છે જે આ બધું નિકળ્યું છે. ત્યાં તો બહુજ એક્સપર્ટ હોય છે. હજી સુધી શીખતા રહે છે. હોશિયાર થતા રહે છે. આ પણ બાળકોને સાક્ષાત્કાર કરાવાય છે. ત્યાં હેલિકોપ્ટર પણ કુલપૂફ હોય છે. બાળકો પણ બહુજ સતોપ્રધાન શુરુડ બુદ્ધિવાળા હોય છે. આગળ થોડા ચાલો, તમને બધાજ સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે. જેમ પોતાનાં દેશની નજીક આવે છે તો ઝાડ દેખાય છે ને. અંદર માં ખુશી થતી રહે છે હવે ઘર આવ્યું કે આવ્યું. હમણાં આવીને પહોંચ્યા છીએ. પાછળ થી તમને પણ એવા સાક્ષાત્કાર થતા રહેશે. બાળકો સમજે છે મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાબા છે. એ છે જ સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) આત્મા. એમને બધાં યાદ પણ કરે છે. ભક્તિમાર્ગમાં તમે પણ યાદ કરતા હતા ને પરમાત્માને. પરંતુ એ ખબર નહોતી કે એ નાનાં છે કે મોટા છે. ગાએ પણ છે ચમકે છે અજબ સિતારો ભૂકુટી નાં વચમાં....તો જરૂર બિન્દી જેવો હશે ને. એમને જ કહેવાય છે સુપ્રીમ આત્મા એટલે પરમાત્મા. એમનામાં ખૂબીઓ તો બધી જ છે ને. જ્ઞાન નાં સાગર છે, શુ જ્ઞાન સંભળાવશે. એ તો જ્યારે સંભળાવે ત્યારે તો ખબર પડે ને. તમે પણ પહેલાં જાણતા હતા કે, ફક્ત ભક્તિ જ જાણતા હતા. હવે તો સમજો છો વઠ્ઠર છે, આત્મા ને પણ આ આંખોથી જોઈ નથી શકાતી તો બાપને પણ ભૂલી જાય છે. ડ્રામા માં પાર્ટ જ એવો છે જેમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે એનું નામ નાખી દે છે અને બનાવવા વાળા નું નામ ગુમ કરી દે છે. કૃષ્ણને ત્રિલોકીનાથ, વૈકુંઠનાથ કહી દીધું છે અર્થ કંઈ પણ નથી સમજતા. ફક્ત મહિમા આપી દે છે. ભક્તિમાર્ગમાં અનેક વાતો બેસી બનાવી છે. કહે છે ભગવાન માં એટલી તાકાત છે, એ હજારો સૂર્યથી તેજ છે, બધાંને ભસ્મ કરી શકે છે. આવી-આવી વાતો બનાવી દીધી છે. બાપ કહે છે હું બાળકોને બાળીશ કેમ! આતો થઈ ન શકે. બાળકોને બાપ ડીસ્ટ્રોય કરશે શું? ના, આ તો ડ્રામા માં પાર્ટ છે. જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. જૂની દુનિયાનાં વિનાશ નાં માટે આ નેચરલ કેલામીટીઝ બધાં લેબર્સ છે. કેટલા જબરદસ્ત લેબર્સ (નોકર) છે. એવું નથી કે એમને બાપનું ડાયરેક્શન છે કે વિનાશ કરો. ના, તોફાન લાગશે, ફેમન (અકાળ) થાય છે. ભગવાન કહે છે કે, આ કરો? ક્યારેય નહીં. આ તો ડ્રામા માં પાર્ટ છે. બાપ નથી કહેતા બોમ્બ બનાવો. આ બધી રાવણની મત કહેશે. આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે. રાવણ નું રાજ્ય છે તો આસુરી બુદ્ધિ બની જાય છે. કેટલા મરે છે. અંતમાં બધુ બાળી દેશે. આ બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે, જે રિપીટ થાય છે. બાકી એવું નથી કે શંકરનાં આંખ ખોલવાથી વિનાશ થઈ જાય છે, આને ગોડલી કેલામીટીઝ પણ નહીં કેહશું. આ નેચરલ (કુદરતી) જ છે.

હવે બાપ આપ બાળકોને શ્રીમત આપી રહ્યા છે. કોઈને દુઃખ વગેરે દેવાની વાત જ નથી. બાપ તો છે જ સુખનો રસ્તો બતાવવા વાળા. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર મકાન જૂનું થતું જ જશે. બાપ પણ કહે છે આ આખી દુનિયા જૂની થઈ ગઈ છે. આ ખલાસ થવી જોઈએ. પરસ્પર લડે જુઓ કેવા છે! આસુરી બુદ્ધિ છે ને. જ્યારે ઈશ્વરીય બુદ્ધિ છે તો કોઈ પણ મારવા વગેરેની વાત નથી. બાપ કહે છે હું તો બધાંનો બાપ છું. મારો બધાં પર પ્રેમ છે. બાબા જુએ અહીંયા છે, પછી અનન્ય બાળકો તરફ જ નજર જાય છે, જે બાપ ને બહુ જ પ્રેમથી યાદ કરે છે. સર્વિસ (સેવા) પણ કરે છે. અહીંયા બેઠા બાપની નજર સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બાળકો તરફ ચાલી જાય છે. ક્યારેક દહેરાદૂન, ક્યારેક મેરઠ, ક્યારેક દિલ્હી.... જે બાળકો મને યાદ કરે છે હું પણ એમને યાદ કરું છું. જે મને નથી પણ યાદ કરતા તો પણ હું બધાંને યાદ કરું છું કારણકે મારે તો બધાંને લઈ જવાનાં છે ને. હા, જે મારા દ્વારા સૃષ્ટિ ચક્રનાં નોલેજને સમજે છે નંબરવાર તેઓ પછી ઉચ્ચ પદ પામશે. આ બેહદ ની વાતો છે. તે શિક્ષક વગેરે હોય છે હદનાં. આ છે બેહદનાં. તો બાળકોનાં અંદરમાં કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. બાપ કહે છે બધાંનો પાર્ટ એક જેવો ન હોઈ શકે, આમનો તો પાર્ટ હતો. પરંતુ કોલો કરવાવાળા કોટોમાં કોઈ નિકળે. કહે છે - બાબા, હું ૭ દિવસનું બાળક છું, એક દિવસનું બાળક છું. તો પુગારે (નાનાં) થયા ને. તો બાપ દરેક વાત સમજાવતા રહે છે. નદી પણ બરાબર પાર કરી આવ્યા હતા. બાબા નાં આવવાથી જ જ્ઞાન શરૂ થયું છે. એમની કેટલી મહિમા છે. એ ગીતાનાં

અધ્યાય તો તમે જન્મ-જન્માંતર કેટલી વાર વાંચ્યા હશે. ફર્ક જુઓ કેટલો છે. ક્યાં કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ, ક્યાં શિવ પરમાત્મા વાચ. રાત-દિવસનો ફર્ક છે. તમારી બુદ્ધિ માં હવે છે અમે સચખંડમાં હતા, સુખ પણ બહુ જ જોયું. ૩/૪ સુખ જુઓ છો. બાપએ ડ્રામા સુખ નાં માટે બનાવ્યો છે. ન કે દુઃખનાં માટે. આ તો પાછળથી તમને દુઃખ મળ્યું છે. લડાઈ તો આટલી જલ્દી લાગી ન શકે. તમને બહુ જ સુખ મળે છે. અડધું-અડધું હોય તો પણ એટલી મજા ન રહે. સાડા ત્રણ હજાર વર્ષ તો કોઈ લડાઈ નથી. બીમારી વગેરે નથી. અહીંયા તો જુઓ બીમારી પાછળ બીમારી લાગેલી છે. સતયુગમાં થોડી આવા કીડા વગેરે હશે જે અનાજ ખાઈ જશે એટલે તેનું નામ જ છે સ્વર્ગ. તો વર્લ્ડનો નકશો પણ તમારે દેખાડવો જોઈએ ત્યારે સમજી શકશે. હકીકતમાં ભારત આ હતું, બીજો કોઈ ધર્મ હતો નહીં. પછી નંબરવાર ધર્મ સ્થાપન કરવાવાળા આવે છે. હવે આપ બાળકોને વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ની ખબર છે. તમારા સિવાય બાકી બધાં તો કહી દેશે નેતી-નેતી, અમે બાપને નથી જાણતા. કહી દે છે એમનું કોઈ નામ, રુપ, દેશ, કાળ છે નહીં. નામ રુપ નથી તો પછી કોઈ દેશ પણ ન હોઈ શકે. કંઈ પણ સમજતા નથી. હવે બાપ સ્વયંનો યથાર્થ પરિચય આપ બાળકોને આપે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા અપાર ખુશીમાં રહેવા માટે બેહદનાં બાપ જે બેહદની વાતો સંભળાવે છે તેનું સિમરણ કરવાનું છે અને બાપને ફોલો (અનુકરણ) કરતા જવાનું છે.
2. સદા તંદુરસ્ત રહેવા માટે ‘પવિત્રતા’ ને અપનાવાની છે. પવિત્રતા નાં આધાર થી હેલ્થ, વેલ્થ અને હેપીનેસ નો વારસો બાપથી લેવાનો છે.

વરદાન :-

શક્તિશાળી યાદ દ્વારા સેકન્ડ માં પદમોની કમાણી જમા કરવા વાળા પદ્મા પદમ ભાગ્યશાળી ભવ :

તમારી યાદ એટલી શક્તિશાળી હોય જે એક સેકન્ડની યાદથી પદ્મોની કમાણી જમા થઈ જાય. જેમનાં દરેક કદમ માં પદમ હોય તો કેટલા પદમ જમા થઈ જશે એટલે કહેવાય છે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી. જ્યારે કોઈની સારી કમાણી થાય છે તો તેમનાં ચહેરાની ફલક જ અલગ થઈ જાય છે. તો તમારી શકલ થી પણ પદ્મોની કમાણી નો નશો દેખાય આવે. એવો રુહાની નશો, રુહાની ખુશી હોય, જેથી અનુભવ કરે કે આ ન્યારા લોકો છે.

સ્લોગન :-

ડ્રામા માં બધુ સારું જ થવાનું છે, આ સ્મૃતિથી બેફિકર બાદશાહ બનો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે હવે શિક્ષક બની બધા ને મન વશી કરણ મંત્ર સંભળા વ વાનું છે , આ આપ સર્વ બાળકોની ડ્યુટી (જવાબદારી) છે. ”

પ્રશ્ન :- બાબા કયા બાળકોનું કંઈ પણ સ્વીકાર નથી કરતા?

ઉત્તર :- જેમને અહંકાર છે હું આટલું આપું છું, હું આટલી મદદ કરી શકું છું, બાબા એમનું કંઈ પણ સ્વીકાર નથી કરતા. બાબા કહે મારા હાથમાં ચાવી છે. ઈચ્છું તો હું કોઈને ગરીબ બનાવું, ચાહે કોઈને સાહુકાર બનાવું. આ પણ ડ્રામામાં રહસ્ય છે. જેમને આજે પોતાની સાહુકારી નો ધમંડ છે તેઓ કાલે ગરીબ બની જાય અને ગરીબ બાળકો બાપનાં કાર્યમાં પોતાની પાઈ-પાઈ સફળ કરી સાહુકાર બની જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! આ તો રુહાની બાળકો જાણે છે કે બાપ આવ્યા છે આપણને નવી દુનિયાનો વારસો આપવા. આ તો બાળકોને પાકું છે ને કે જેટલું આપણે બાપને યાદ કરશું એટલા પવિત્ર બનશું. જેટલા આપણે સારા શિક્ષક બનશું એટલું ઉચ પદ પામશું. બાપ તમને શિક્ષક નાં રૂપમાં ભણાવવા નું શીખવાડે છે. તમારે પછી બીજાને શીખવાડવાનું છે. તમે ભણાવવા વાળા શિક્ષક જરૂર બનો છો બાકી તમે કોઈનાં ગુરુ નથી બની શકતા, ફક્ત શિક્ષક બની શકો છો. ગુરુ તો એક સદ્ગુરુ જ છે જે શીખવાડે છે. સર્વનાં સદ્ગુરુ એક જ છે. એ શિક્ષક બનાવે છે. તમે બધાંને શીખવાડી રસ્તો બતાવતા રહો છો મનમનાભવ નો. બાપ એ તમારા પર આ ડ્યુટી (જવાબદારી) રાખી છે કે મને યાદ કરો અને પછી શિક્ષક પણ બનો. તમે કોઈને બાપ નો પરિચય આપો છો તો તેમની પણ ફરજ છે બાપ ને યાદ કરવાની. શિક્ષક નાં રૂપમાં સૃષ્ટિ ચક્ર નું જ્ઞાન આપવું પડે છે. બાપ ને જરૂર યાદ કરવા પડે. બાપની યાદ થી જ પાપ ખતમ થઈ જવાનાં છે. બાળકો જાણે છે આપણે પાપ આત્મા છીએ, એટલે બાપ બધાંને કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો તમારા પાપ ખતમ થઈ જશે. બાપ જ પતિત-પાવન છે. યુક્તિ બતાવે છે - મીઠા બાળકો, તમારી આત્મા પતિત બની છે, જેનાં કારણે શરીર પણ પતિત બન્યું છે. પહેલા તમે પવિત્ર હતા, હવે તમે અપવિત્ર બન્યા છો. હવે પતિત થી પાવન બનવાની યુક્તિ તો બહુ જ સહજ સમજાવે છે. બાપ ને યાદ કરો તો તમે પવિત્ર બની જશો. ઊઠતા, બેસતાં, ચાલતા બાપ ને યાદ કરો. તે લોકો ગંગાસ્નાન કરે છે તો ગંગા ને યાદ કરે છે. સમજે છે તે પતિત-પાવની છે. ગંગા ને યાદ કરવાથી પાવન બની જવાનું છે. પરંતુ બાપ કહે છે કોઈ પણ પાવન બની નથી શકતા. પાણીથી કેવી રીતે પાવન બનશે. બાપ કહે છે હું પતિત-પાવન છું. હેં બાળકો, દેહ સહિત દેહનાં બધાં ધર્મ છોડી મને યાદ કરવાથી તમે પાવન બની ફરી પોતાનાં ઘરે મુક્તિધામ પહોંચી જશો. આખો કલ્પ ઘરને ભૂલ્યા છો. બાપ ને આખો કલ્પ કોઈ જાણતા જ નથી. એક જ વાર બાપ પોતે આવીને પોતાનો પરિચય આપે છે - આ મુખ દ્વારા. આ મુખ ની કેટલી મહિમા છે. ગૌમુખ કહે છે ને. તે ગાય તો પશુ છે, આ તો છે મનુષ્ય ની વાત.

તમે જાણો છો આ મોટી માતા છે. જે માતા દ્વારા શિવબાબા તમને બધાંને એડોપ્ટ (દત્તક) કરે છે. તમે હવે બાબા-બાબા કહેવા લાગ્યા છો. બાપ પણ કહે છે આ યાદની યાત્રાથી તમારા પાપ કપાવાનાં છે. બાળકોને બાપ યાદ આવી જાય છે ને. એમનો ચહેરો વગેરે દિલ માં બેસી જાય છે. આપ બાળકો જાણો છો જેમ આપણે આત્મા છીએ એમ એ પરમ આત્મા છે. ચહેરામાં બીજો કોઈ ફરક નથી. શરીરનાં સંબંધમાં તો ફીચર્સ વગેરે અલગ છે, બાકી આત્મા તો એક જેવી જ છે. જેમ આપણી આત્મા એમ બાપ પણ પરમ આત્મા છે. આપ બાળકો જાણો છો - બાપ પરમધામમાં રહે છે, આપણે પણ પરમધામમાં રહીએ છીએ. બાપની આત્મા અને આપણી આત્મામાં બીજો કોઈ ફર્ક છે નહીં. એ પણ બિંદી છે, આપણે પણ બિંદી છીએ. આ જ્ઞાન બીજા કોઈને છે નહીં. તમને જ બાપ એ બતાવ્યું છે. બાપ નાં માટે પણ શું-શું કહી દે છે. સર્વવ્યાપી છે, પથ્થર-ઠીક્કરમાં છે, જેને જે આવડે છે તે કહી દે છે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર ભક્તિમાર્ગમાં બાપ નાં નામ, રૂપ, દેશ, કાળ ને ભૂલી જાય છે. તમે પણ ભૂલી જાઓ છો. આત્મા પોતાનાં બાપને ભૂલી જાય છે. બાળક બાપ ને ભૂલી જાય છે તો બાકી શું જાણશે. નિધન થઈ ગયા. ધની ને યાદ જ નથી કરતા. ધની નાં પાઈને જ નથી જાણતા. સ્વયં ને પણ ભૂલી જાય છે. તમે સારી રીતે જાણો

છો - બરાબર આપણે ભૂલી ગયા હતા. આપણે પહેલા આવા દેવી-દેવતા હતા, હવે જાનવર થી પણ બદલ થઈ ગયા છીએ. મુખ્ય તો આપણે આપણી આત્માને પણ ભૂલેલા છીએ. હવે રિયલાઈઝ કોણ કરાવે. કોઈ પણ જીવ આત્માને આ ખબર નહીં હોય કે આપણે આત્મા શું છીએ, કેવી રીતે આખો પાર્ટ ભજવીએ છીએ? આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ - આ જ્ઞાન બીજા કોઈમાં નથી. આ સમયે આખી સૃષ્ટિ જ તમોપધાન બની ચૂકી છે. જ્ઞાન નથી. તમારામાં હવે જ્ઞાન છે, બુદ્ધિ માં આવ્યું આપણે આત્મા આટલા સમય થી પોતાનાં બાપની ઝલાનિ કરતા આવ્યા છીએ. ઝલાનિ કરવાથી બાપ થી દુર થતાં જાય છે. સીડી નીચે ઉતરતા ગયા છે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. મૂળ વાત થઈ જાય છે બાપ ને યાદ કરવાની. બાપ બીજો કોઈ તકલીફ નથી દેતા. બાળકોને ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાની તકલીફ છે. બાપ ક્યારેય બાળકોને કોઈ તકલીફ આપી શકે છે શું! લો (કાયદો) નથી કહેતો. બાપ કહે છે. હું કોઈપણ તકલીફ નથી આપતો. કંઈ પણ પ્રશ્ન વગેરે પૂછે છે, કહું છું આ વાતોમાં સમય વેસ્ટ (વ્યર્થ) કેમ કરો છો? બાપને યાદ કરો. હું આવ્યો જ છું તમને લઈ જવા, એટલે આપ બાળકોએ યાદની યાત્રાથી પાવન બનવાનું છે. બસ હું જ પતિત-પાવન બાપ છું. બાપ યુક્તિ બતાવે છે - ક્યાંય પણ જાઓ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ૮૪ નાં ચક્રનું રહસ્ય પણ બાપએ સમજાવી દીધું છે. હવે પોતાની તપાસ કરવાની છે - ક્યાં સુધી આપણે બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. બસ બીજા કોઈ તરફનાં વિચાર નથી કરવાનાં. આ તો બહુ જ સહેલું છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાળક થોડું મોટું થાય છે તો ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) મા-બાપને યાદ કરવા લાગી જાય છે. તમે પણ સમજો આપણે આત્મા બાપ નાં બાળક છીએ, યાદ કેમ કરવા પડે છે! કારણકે આપણા ઉપર જે પાપ ચઢેલા છે, તે આ યાદથી જ ખતમ થશે. એટલે ગાયન પણ છે એક સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. જીવનમુક્તિ નો આધાર ભણતર પર છે અને મુક્તિ નો આધાર યાદ પર છે. જેટલું તમે બાપને યાદ કરશો અને ભણતર પર ધ્યાન દેશો તો ઊંચ નંબર માં પદ પામશો. ધંધો વગેરે તો ભલે કરતા રહો, બાબા કોઈ મનાઈ નથી કરતા. ધંધો વગેરે જે તમે કરો છો - તે પણ દિવસ-રાત યાદ રહે છે ને. તો હવે બાપ રુહાની ધંધો આપે છે - સ્વયંને આત્મા સમજી મને યાદ કરો અને ૮૪ નાં ચક્રને યાદ કરો. મને યાદ કરવાથી જ તમે સતોપધાન બનશો. આ પણ સમજો છો, હવે જૂનું શરીર છે પછી નવું શરીર મળશે. પોતાની પાસે બુદ્ધિ માં તંત રાખવાનું છે, જેનાથી બહુ જ ફાયદો થવાનો છે. જેમ સ્કૂલમાં વિષય તો ઘણા હોય છે તો પણ અંગ્રેજી પર માર્ક સારા હોય છે કારણ કે અંગ્રેજી છે મુખ્ય ભાષા. તેમનું પહેલા રાજ્ય હતું એટલે તે વધારે ચાલે છે. હમણાં પણ ભારતવાસી કર્જદાર છે. ભલે કોઈ કેટલા પણ ધનવાન છે પરંતુ બુદ્ધિ માં આ તો છે ને કે આપણા રાજ્યનાં જે મુખ્ય છે, તે કર્જદાર છે. એટલે આપણે ભારતવાસી કર્જદાર છીએ. પ્રજા જરૂર કહેશે ને અમે કર્જદાર છીએ. આ પણ સમજ જોઈએ ને. જ્યારે તમે રાજાઈ સ્થાપન કરી રહ્યા છો. તમે જાણો છો આપણે સૌ આ બધાં કર્જથી છૂટીને સોલ્વન્ટ બનીએ છીએ પછી અડધો કલ્પ આપણે કોઈથી પણ કર્જો ઉપાડવાનાં નથી. કર્જદાર પતિત દુનિયાનાં માલિક છે. હમણાં આપણે કર્જદાર પણ છીએ, પતિત દુનિયાનાં માલિક પણ છીએ. આપણું ભારત આવું છે - ગાઓ છો ને.

આપ બાળકો જાણો છો આપણે બહુ જ સાહુકાર હતાં. પરીઝાદા, પરીઝાદિયા હતા. આ યાદ રહે છે. આપણે એવા વિશ્વનાં માલિક હતાં. હવે બિલકુલ કર્જદાર અને પતિત બની ગયા છીએ. આ ખેલનું રીઝલ્ટ બાપ બતાવી રહ્યા છે. રીઝલ્ટ (પરિણામ) શું આવ્યું છે. આપ બાળકોને સ્મૃતિ આવી છે. સતયુગમાં આપણે કેટલા સાહુકાર હતા, કોણે તમને સાહુકાર બનાવ્યા. બાળકો કહેશે - બાબા તમે અમને કેટલા સાહુકાર બનાવ્યા હતા. એક બાપ જ સાહુકાર બનાવવા વાળા છે. દુનિયા આ વાતોને નથી જાણતી. લાખો વર્ષ કહી દેવાથી બધું ભૂલી ગયા છે, કંઈ નથી જાણતા. તમે હવે બધું જાણી ગયા છો. આપણે પદ્માપદમ સાહુકાર હતા. બહુ જ પવિત્ર હતા, બહુ જ સુખી હતા. ત્યાં જૂઠ, પાપ વગેરે કંઈ હોતું નથી. આખા વિશ્વ પર તમારી જીત હતી. ગાયન પણ છે શિવબાબા તમે જે આપો છો તે બીજા કોઈ આપી નથી શકતા. કોઈની તાકાત નથી જે અડધા કલ્પ નું સુખ આપી શકે. બાપ કહે છે ભક્તિમાર્ગમાં પણ તમને બહુ જ સુખ, અથાહ ધન રહે છે. કેટલા હીરા ઝવેરાત હતા જે પછી પાછળ વાળાનાં હાથમાં આવે છે. હવે તો તે વસ્તુ જ જોવામાં નથી આવતી. તમે ફર્ક જુઓ છો ને. તમે જ પૂજ્ય દેવી-દેવતા હતા પછી તમે જ પૂજારી બન્યા છો. પોતે જ પૂજ્ય, પોતે જ પુજારી. બાપ કોઈ પૂજારી નથી બનતા પરંતુ પૂજારી દુનિયામાં તો આવે છે ને. બાપ તો એવરપૂજ્ય (સદાપૂજ્ય) છે. એ ક્યારેય પૂજારી થતા નથી, એમનો ધંધો છે તમને પૂજારી થી પૂજ્ય બનાવવાનો. રાવણ નું કામ છે તમને પૂજારી બનાવવાનું. આ દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી. તમે પણ ભૂલી જાઓ છો. રોજ-રોજ બાપ સમજાવતા રહે છે. બાપ નાં હાથમાં છે - કોઈને ઇચ્છે તો સાહુકાર બનાવે, ઇચ્છે તો ગરીબ બનાવે. બાપ કહે છે જે સાહુકાર છે તેમને ગરીબ જરૂર બનવાનું છે, બનશે જ. તેમનો પાર્ટ આવો છે. તે ક્યારે રહી નહીં શકે. ધનવાન ને અહેકાર પણ બહુ જ રહે છે ને - હું ફલાણો છું, આ-આ

અમારુ છે. ધમંડ તોડવા માટે બાબા કહે છે - આ જ્યારે આવશે આપવા માટે તો બાબા કહેશે દરકાર (આવશ્યકતા) નથી. આ પોતાની પાસે રાખો. જ્યારે જરુરત હશે તો પછી લઈ લેશે કારણ કે જુએ છે - કામનું નથી, પોતાનો ધમંડ છે. તો આ બધું બાબા નાં હાથ માં છે ને - લેવું કે ન લેવું. બાબા પૈસા શું કરશે, જરુરત નથી. આ તો આપ બાળકો માટે મકાન બની રહ્યા છે, આવીને બાબા ને મળીને જ જવાનું છે. સદેવ તો રહેવાનું નથી. પૈસાની શું જરુર રહેશે. કોઈ લશ્કર કે તોપ વગેરે તો નથી જોઈતા. તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો. હમણાં યુદ્ધનાં મેદાનમાં છો, તમે બીજું કંઈ પણ નથી કરતા સિવાય બાપને યાદ કરવાનાં. બાપએ ફરમાન કર્યું છે મને યાદ કરો તો આટલી શક્તિ મળશે. આ તમારો ધર્મ બહુ જ સુખ દેવાવાળો છે. બાપ છે સર્વ શક્તિમાન. તમે એમનાં બનો છો બધો આધાર યાદ ની યાત્રા પર છે. અહીં તમે સાંભળો છો પછી એના પર મંથન ચાલે છે. જેમ ગાય બાવાનું બાઈને પછી વાગોળે છે, મુખ ચાલતું જ રહે છે. આપ બાળકોને પણ કહે છે જ્ઞાનની વાતો પર ખૂબ વિચાર કરો. બાબા થી અમે શું પૂછીએ. બાપ તો કહે છે મનમનાભવ, જેનાથી જ તમે સતોપ્રધાન બનો છો. આ લક્ષ-હેતુ સામે છે.

તમે જાણો છો - સર્વગુણ સમ્પન્ન, ૧૬ કળા સમ્પન્ન બનવાનું છે. આ ઓટોમેટિકલી અંદર માં આવવું જોઈએ. કોઈની ઝાનિ કે પાપ કર્મ વગેરે કંઈ પણ ન થાય. કોઈ પણ તમારે ઉલ્ટા કર્મ ન કરવા જોઈએ. નંબરવન છે આ દેવી-દેવતાઓ. પુરુષાર્થ થી ઊંચું પદ પામ્યું છે ને. તેમનાં માટે ગવાય છે અહિંસા પરમો દેવી-દેવતા ધર્મ. કોઈને મારવું આ હિંસા થઈ ને. બાપ સમજાવે છે તો પછી બાળકોએ અંતર્મુખ થઈ પોતાને જોવાનું છે - આપણે કેવા બન્યા છીએ? બાબાને આપણે યાદ કરીએ છીએ? કેટલો સમય આપણે યાદ કરીએ છીએ? એટલું દિલ લાગી જાય જે આ યાદ ક્યારેય ભૂલાય જ નહીં. હવે બેહદનાં બાપ કહે છે આપ આત્માઓ મારી સંતાન છો. એ પણ તમે અનાદિ સંતાન છો. તે જે આશિક-માશૂક હોય છે તેમની છે શારીરિક યાદ. જેમ સાક્ષાત્કાર થાય છે પછી ગુમ થઈ જાય છે એમ તે પણ સામે આવી જાય છે. એ ખુશીમાં જ ખાતા-પીતા યાદ કરતા રહે છે. તમારી આ યાદમાં તો બહુ જ બળ છે. એક બાપ ને જ યાદ કરતા રહેશો. અને તમને પછી પોતાનું ભવિષ્ય યાદ આવશે. વિનાશનો સાક્ષાત્કાર પણ થશે. આગળ જતાં જલ્દી-જલ્દી વિનાશ નાં સાક્ષાત્કાર થશે. પછી તમે કહી શકશો કે હવે વિનાશ થવાનો જ છે. બાપ ને યાદ કરો. બાબા એ આ બધું છોડી દીધું ને. કંઈ પણ અંતમાં યાદ ન આવે. હવે તો આપણે પોતાની રાજધાનીમાં ચાલ્યા. નવી દુનિયામાં જરુર જવાનું છે. યોગબળ થી બધાં પાપોને ભસ્મ કરવાનાં છે, આમાં જ બહુ મહેનત કરવાની છે. ઘડી-ઘડી બાપ ને ભૂલી જાય છે કારણકે આ બહુ જ મહીન (સુક્ષ્મ) ચીજ છે. ઉદાહરણ જે આપે છે સાપ નું, ભ્રમરી નું, એ બધું આ સમયનું છે. ભ્રમરી કમાલ કરે છે ને. તેનાથી તમારી કમાલ વધારે છે. બાબા લખે છે ને - જ્ઞાનની ભૂં-ભૂં કરતા રહો. છેલ્લે જાગી જશે. જશે ક્યાં. તમારી પાસે જ આવતા જશે. વૃદ્ધિ થતી જશે. તમારો નામાચાર થતો જશે. હમણાં તો તમે થોડા છો ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાનનું ખૂબ વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. જે સાંભળ્યું છે એને વાગોળવાનું છે. અંતર્મુખ થઈ જોવાનું છે કે બાપ થી એવું દિલ લાગી ગયું છે જે એ ક્યારેય ભૂલાય નહીં.
2. કોઈ પણ પ્રશ્ન વગેરે પૂછવામાં પોતાનો સમય વ્યર્થ ન કરી યાદની યાત્રાથી સ્વયંને પાવન બનાવવાનું છે. અંત સમયમાં એક બાપની યાદનાં સિવાય બીજો કોઈ પણ વિચાર ન આવે - આ અભ્યાસ હમણાંથી જ કરવાનો છે.

વરદાન :- જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમાની સાથે સાથી બની રાત ને દિવસ બ ના વવા વાળા રુ હાની જ્ઞાન તારા ઓ ભવ : જેમ તે તારાઓ રાતમાં પ્રગટ થાય છે એમ તમે રુહાની જ્ઞાન તારાઓ, ચમકતા તારાઓ પણ બ્રહ્માની રાત માં પ્રગટ થાઓ છો. તે તારાઓ રાત ને દિવસ નથી બનાવતા પરંતુ તમે જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમાની સાથે સાથી બની રાત ને દિવસ બનાવો છો. તે આકાશનાં તારાઓ છે, તમે ધરતીનાં તારાઓ છો, તે પ્રકૃતિની સત્તા છે તમે પરમાત્મ તારાઓ છો. જેમ પ્રકૃતિનાં તારામંડળ માં અનેક પ્રકારનાં તારાઓ ચમકતા જોવામાં આવે છે, એમ તમે પરમાત્મ તારામંડળ માં ચમકતા રુહાની તારાઓ છો.

સ્લોગન :- સેવા નો ચાંસ (તક) મળવો અર્થાત્ દુવાઓ થી ઝોળી ભરવી.

13.11.2019

પ્રાતઃમુરલી

ઓમ
શાંતિ

બાપદાદા

મધુબન

“ મીઠા બાળકો - બાપની શ્રીમત પર ચાલવું જ બાપ નો રીગાર્ડ (સમ્માન) રાખ વું છે. મન મત પર ચાલવાવાળા ડિસરીગાર્ડ (અપમાન) કરે છે. ”

પ્રશ્ન :- ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેવાવાળા ને કઈ એક વાત માટે બાબા મનાઈ નથી કરતા પરંતુ એક ડાયરેક્શન આપે છે - તે કયું?

ઉત્તર :- બાબા કહે - બાળકો, તમે ભલે બધાંનાં કનેક્શન (સંપર્ક) માં આવો, કોઈ પણ નોકરી વગેરે કરો, સંપર્કમાં આવવું પડે છે, રંગીન કપડા પહેરવા પડે છે તો પહેરો, બાબા ની મનાઈ નથી. બાબા તો ફક્ત ડાયરેક્શન આપે છે - બાળકો, દેહ સહિત દેહનાં બધાં સંબંધોથી મમત્વ નિકાળી મને યાદ કરો.

ઓમ શાંતિ ! શિવ બાબા બેસીને બાળકોને સમજાવે છે અર્થાત આપ સમાન બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરાવે છે. જેમ હું જ્ઞાન નો સાગર છું તેમ બાળકો પણ બને. આ તો મીઠા બાળકો જાણે છે બધાં એક સમાન નહીં બનશે. પુરુષાર્થ તો દરેક ને પોત-પોતાનો કરવાનો હોય છે. સ્કૂલમાં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) તો બહુ ભણે છે પરંતુ બધાં એક સમાન પાસ વિથ ઓનર્સ નથી થતા. તો પણ શિક્ષક પુરુષાર્થ કરાવે છે. આપ બાળકો પણ પુરુષાર્થ કરો છો. બાપ પૂછે છે તમે શું બનશો? બધાં કહેશે અમે આવ્યા જ છીએ નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનવા. આ તો ઠીક છે પરંતુ સ્વયંની એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) પણ જુઓ ને. બાપ પણ ઊંચેથી ઊંચા છે. શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે. આ બાપને કોઈ જાણતું નથી. આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા આપણા બાબા પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. પરંતુ એ જેવા છે તેવા એમને જાણવા પણ મુશ્કેલ છે. બાપને જાણશો તો શિક્ષક પણ ભૂલી જવાશે, પછી ગુરુ પણ ભૂલી જવાશે. રીગાર્ડ (સમ્માન) પણ બાપનો બાળકોએ રાખવાનો હોય છે. રીગાર્ડ કોને કહેવાય છે? બાપ જે ભણાવે છે તે સારી રીતે ભણે છે એટલે રીગાર્ડ રાખે છે. બાપ તો બહુ જ મીઠા છે. અંદર માં બહુ જ ખુશી નો પારો ચઢેલો રહેવો જોઈએ. અપાર ખુશી રહેવી જોઈએ. દરેક સ્વયં થી પૂછે - અમને આવી ખુશી છે? એક સમાન બધાં તો રહી નથી શકતા. ભણતર માં પણ વાસ્ત ડિફરન્સ (બહુજ અંતર) છે. તે સ્કૂલોમાં પણ કેટલો ફરક રહે છે. તે તો કોમન (સાધારણ) શિક્ષક ભણાવે છે, આ તો છે અનકોમન (અસાધારણ). આવા શિક્ષક કોઈ હોતા જ નથી. કોઈને આ ખબર જ નથી કે નિરાકાર ફાધર (પિતા) શિક્ષક પણ બને છે. ભલે શ્રી કૃષ્ણનું નામ આપ્યું છે પરંતુ તેઓને ખબર જ નથી કે એ ફાધર કેવી રીતે હોઈ શકે. કૃષ્ણ તો દેવતા છે ને. આમ તો કૃષ્ણ નામ પણ અનેકોનું છે. પરંતુ કૃષ્ણ કહેવાથી જ શ્રીકૃષ્ણ સામે આવી જશે. તે તો દેહધારી છે ને. તમે જાણો છો આ શરીર એમનું નથી. સ્વયં કહે છે - મેં લોન (ઉધાર) લીધું છે. આ પહેલા પણ મનુષ્ય હતા, હમણાં પણ મનુષ્ય છે. આ ભગવાન નથી. એ તો એક જ નિરાકાર છે. હવે આપ બાળકો ને કેટલા રહસ્ય સમજાવે છે. પરંતુ છતાં પણ અંતે બાપ સમજવું, શિક્ષક સમજવું, આ હમણાં થઈ નથી શકતું, ઘડી-ઘડી ભૂલી જશે. દેહધારી તરફ બુદ્ધિ ચાલી જાય છે. અંતે બાપ, બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે - આ નિશ્ચય, બુદ્ધિ માં હમણાં નથી. હમણાં તો ભૂલી જાય છે. સ્ટુડન્ટસ (વિદ્યાર્થી) ક્યારેય શિક્ષકને ભૂલશે કે! હોસ્ટેલ માં જે રહે છે તે તો ક્યારેય નહીં ભૂલશે. જે સ્ટુડન્ટ હોસ્ટેલમાં રહે છે તેમને તો પાકું હશે ને. અહીંયા તો તે પણ પાકો નિશ્ચય નથી. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર હોસ્ટેલ માં બેઠા છે તો જરૂર સ્ટુડન્ટસ છે પરંતુ આ પાકો નિશ્ચય નથી, જાણે છે બધાં પોત-પોતાનાં પુરુષાર્થ અનુસાર પદ લઈ રહ્યા છે. તે ભણતર માં તો છતાં પણ કોઈ બેરીસ્ટર બને છે, એન્જિનિયર બને છે, ડોક્ટર બને છે. અહીંયા તો તમે વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યા છો. તો આવા સ્ટુડન્ટ ની બુદ્ધિ કેવી હોવી જોઈએ. ચલન, વાર્તાલાપ, કેવું સારું હોવું જોઈએ.

બાપ સમજાવે છે - બાળકો, તમારે ક્યારેય રડવાનું નથી. તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો, યાહુસેન ન મચાવવું જોઈએ. યાહુસેન મચાવવું - આ છે હાઈએસ્ટ રડવું. બાપ તો કહે છે *જિન રોયા તિન ખોયા.....* વિશ્વ ની ઊંચેથી ઊંચી બાદશાહી ખોઈ બેસે છે. કહે તો છે અમે નર થી નારાયણ બનવા આવ્યા છીએ પરંતુ ચલન ક્યાં! નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર બધાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છે. કોઈ તો સરસ રીતે પાસ થઈ સ્કોલરશિપ લઈ લે છે, કોઈ નપાસ થઈ જાય છે. નંબરવાર તો હોય જ છે. તમારા માં પણ કોઈ તો ભણે છે, કોઈ ભણતા પણ નથી. જેમ ગામડા વાળા ને ભણવાનું ગમતું નથી. ઘાસ કાપવા માટે કહો તો ખુશીથી જશે. તેમાં સ્વતંત્ર જીવન સમજે છે. ભણવામાં બંધન સમજે છે, એવા પણ બહુ જ હોય છે. સાહુકારો માં જમીનદાર લોકો પણ ઓછા નથી હોતા. પોતાને સ્વતંત્ર બહુજ ખુશી માં સમજે છે. નોકરી નામ તો નથી ને. ઓફિસ વગેરેમાં તો મનુષ્ય નોકરી કરે છે ને. હમણાં આપ બાળકોને બાપ ભણાવે છે વિશ્વનાં માલિક બનાવવા. નોકરી માટે નથી ભણાવતા. તમે તો આ ભણતરથી વિશ્વનાં માલિક બનવા વાળા છો ને. બહુ જ ઊંચું ભણતર થયું. તમે તો વિશ્વ નાં માલિક બિલકુલ સ્વતંત્ર બની જાઓ છો. વાત કેટલી સરળ છે. એક જ ભણતર છે જેનાંથી તમે આટલા ઊંચા મહારાજા-મહારાણી બનો છો સો પણ પવિત્ર. તમે તો કહો છો કોઈ પણ ધર્મ વાળા હોય, આવીને ભણે. સમજશે આ ભણતર તો બહુ જ ઊંચું છે. વિશ્વનાં માલિક બનો છો, આ તો બાપ ભણાવે છે. તમારી હવે બુદ્ધિ કેટલી વિશાળ બની છે. હદની બુદ્ધિથી બેહદની બુદ્ધિ માં આવ્યા છો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. કેટલી ખુશી રહે છે - આપણે બધાં બીજાને વિશ્વનાં માલિક બનાવીએ. હકીકતમાં નોકરી તો ભલે ત્યાં પણ હોય છે, દાસ-દાસીઓ, નોકર વગેરે તો જોઈએ ને. *ભણ્યા ની સામે અભણ ભરી ઢોસે* એટલે બાપ કહે છે સારી રીતે ભણો તો તમે આ બની શકો છો. કહે પણ છે અમે આ બનશું. પરંતુ ભણશો નહીં તો શું બનશો. નથી ભણતા તો પછી બાપને એટલાં રીગાર્ડ થી યાદ નથી કરતા. બાપ કહે છે જેટલું તમે યાદ કરશો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે. બાળકો કહે છે બાબા જેમ તમે ચલાવો, બાપ પણ મત આમનાં

દ્વારા જ આપશે ને. પરંતુ તેમની મત પણ લેતા નથી, છતાં પણ જૂની સડેલી મનુષ્ય મત પર જ ચાલે છે. જુએ પણ છે શિવબાબા આ રથ દ્વારા મત આપે છે છતાં પણ સ્વયંની મત પર ચાલે છે. જેને પાઈ-પૈસા ની કોડી જેવી મત કહેવાય, તેનાં પર ચાલે છે. રાવણની મત પર ચાલતા-ચાલતા આ સમયે કોડી જેવા બની ગયા છે. હવે રામ શિવબાબા મત આપે છે. નિશ્ચય માં જ વિજય છે, આમાં ક્યારેય નુકસાન નહીં થશે. નુકસાન ને પણ બાપ ફાયદા માં બદલી દેશે. પરંતુ નિશ્ચય બુદ્ધિવાળાને. સંશય બુદ્ધિવાળા અંદર ઘુટકા (મૂંઝાતા) ખાતા રહેશે. નિશ્ચય બુદ્ધિ વાળા ને ક્યારેય ઘુટકા, ક્યારેય ઘાટો પડી નથી શકતો. બાબા સ્વયં ગેરેન્ટી કરે છે - શ્રીમત પર ચાલવાથી ક્યારેય અકલ્યાણ થઈ નથી શકતું. મનુષ્ય મતને દેહધારીની મત કહેવાય છે. અહીંયા તો છે જ મનુષ્ય મત. ગવાય પણ છે મનુષ્ય મત, ઈશ્વરીય મત અને દૈવી મત. હવે તમને ઈશ્વરીય મત મળી છે, જેનાથી તમે મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો. પછી ત્યાં તો સ્વર્ગમાં તમે સુખ જ પામો છો. કોઈ દુઃખની વાત નથી. તે પણ સ્થાઈ સુખ થઈ જાય છે. આ સમયે તમારે ફીલિંગ માં લાવવાનું હોય છે, ભવિષ્યની ફીલિંગ આવે છે.

હમણાં આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ, જ્યારે શ્રીમત મળે છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગ પર આવું છું, એમને તમે જાણો છો. એમની મત પર તમે ચાલો છો. બાપ કહે છે - બાળકો, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં ભલે રહો, કોણ કહે છે તમે કપડા વગેરે બદલી કરો. ભલે કંઈ પણ પહેરો. અનેકો નાં કનેક્શન (સંપર્ક) માં આવવું પડે છે. રંગીન કપડાં માટે કોઈ મનાઈ નથી કરતા. કોઈ પણ કપડાં પહેરો, એનાથી કોઈ તાલુક નથી. બાપ કહે છે દેહ સહિત દેહ નાં બધાં સંબંધ છોડો. બાકી પહેરો બધુંજ. ફક્ત સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો, આ પાકો નિશ્ચય કરો. આ પણ જાણો છો આત્મા જ પતિત અને પાવન બને છે, મહાત્માને પણ મહાન આત્મા કહેશે, મહાન પરમાત્મા નહીં કહેશે. કહેવું પણ શોભતું નથી. કેટલા સરસ મુદ્દાઓ છે સમજવાના. સદ્ગુરુ સર્વને સદ્ગતિ દેવાવાળા તો એક જ બાપ છે. ત્યાં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો બાબા આપણને ફરી થી આવા દેવતા બનાવે છે. પહેલા આ બુદ્ધિ માં ન હતું. કલ્પની આયુ કેટલી છે, એ પણ નહોતા જાણતા. હવે તો બધી સ્મૃતિ આવી છે. આ પણ બાળકો સમજે છે આત્માને જ પાપ આત્મા, પુણ્ય આત્મા કહેવાય છે. પાપ પરમાત્મા ક્યારેય નથી કહેવાતું. પછી કોઈ કહે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે તો પણ કેટલી બેસમજ છે. આ બાપ જ બેસી ને સમજાવે છે. હવે તમે જાણો છો પ હજાર વર્ષનાં પછી પાપ આત્માઓ ને પુણ્ય આત્મા બાપ જ આવીને બનાવે છે. એક ને નહીં, બધાં બાળકોને બનાવે છે. બાપ કહે છે આપ બાળકોને બનાવવા વાળો હું જ બેહદનો બાપ છું. જરૂર બાળકોને બેહદનું સુખ આપીશ. સતયુગમાં હોય જ છે પવિત્ર આત્માઓ. રાવણ પર જીત પામવાથી જ તમે પુણ્ય આત્મા બની જાઓ છો. તમે ફીલ કરો છો, માયા કેટલા વિઘ્ન નાખે છે. એકદમ નાકમાં દમ કરી દે છે. તમે સમજો છો માયાથી યુદ્ધ કેવી રીતે ચાલે છે. તેમણે પછી કૌરવો અને પાંડવો નું યુદ્ધ, લશ્કર વગેરે શું-શું દેખાડ્યું છે. આ યુદ્ધની કોઈને પણ ખબર નથી. આ છે ગુપ્ત. આને તમે જ જાણો છો. માયા થી આપણે આત્માઓ એ યુદ્ધ કરવાનું છે. બાપ કહે છે સૌથી મોટો તમારો દુશ્મન છે જ કામ. યોગબળ થી તમે આનાં પર વિજય પામો છો. યોગબળ નો અર્થ પણ કોઈ નથી સમજતા. જે સતોપ્રધાન હતા તેજ તમોપ્રધાન બન્યા છે. બાપ સ્વયં કહે છે બહુ જ જન્મોનાં અંતમાં હું આમનામાં પ્રવેશ કરું છું. તે જ તમોપ્રધાન બન્યા છે, તત્ત્વમ. બાબા એક ને થોડી કહેશે. નંબરવાર બધાંને કહે છે. નંબરવાર કોણ-કોણ છે, અહીંયા તમને ખબર પડી છે. આગળ જઈને તમને બહુ જ ખબર પડશે. માળા નો તમને સાક્ષાત્કાર કરાવશે. સ્ક્રીનમાં જ્યારે ટ્રાન્સફર થાય છે તો બધું ખબર પડી જાય છે ને. રીઝલ્ટ (પરિણામ) આખું નિકળી આવે છે.

બાબાએ બાળકોને પૂછ્યું - તમારાં પરીક્ષા નાં પેપર ક્યાંથી આવે છે? બોલી લંડન થી. હવે તમારા પેપર ક્યાંથી નિકળશે? ઉપરથી. તમારા પેપર ઉપરથી આવશે. બધું સાક્ષાત્કાર કરશે. કેવું વન્ડરફુલ ભણતર છે. કોણ ભણાવે છે, કોઈને ખબર નથી. કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ કહી દે છે. ભણવામાં બધાં નંબરવાર છે. તો ખુશી પણ નંબરવાર હશે. આ જે ગાયન છે અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ-ગોપીઓ થી પૂછો - આ અંતની વાત છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે, ભલે બાબા જાણે છે - આ બાળકો ક્યારેય પડવાનાં નથી પરંતુ છતાં પણ ખબર નહીં શું થાય છે. ભણવાનું જ નથી ભણતા, તકદીર માં નથી. થોડું પણ તેમને કહેવામાં આવે કે જઈને સ્વયં નું ઘર વસાવો તે દુનિયામાં, તો ઝટ ચાલ્યા જશે. ક્યાં થી નીકળી ક્યાં ચાલ્યા જાય છે. તેમની ચલન, બોલવું, કરવું જ એવું હોય છે. સમજે છે અમને જો આટલું મળે તો અમે જઈને અલગ રહીએ. ચલનથી સમજી જવાય છે. આનો મતલબ નિશ્ચય નથી, લાચારી થી બેઠા છે. ઘણા છે જે જ્ઞાન નો 'ગ' પણ નથી જાણતા. ક્યારેય બેસતા પણ નથી. માયા ભણવા નથી દેતી. એવા બધાં સેન્ટર પર છે. ક્યારેય ભણવા આવતા નથી. વન્ડર છે ને. કેટલું ઊંચું ભણતર છે. ભગવાન ભણાવે છે. બાબા કહે આ કામ નહીં કરો, માનશે જ નહીં. જરૂર ઉલટું કામ કરીને દેખાડશે. રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે, તેમાં તો દરેક પ્રકારનાં જોઈએ ને. ઉપરથી લઈને નીચે સુધી બધાં બને છે. પદ માં ફર્ક તો રહે છે ને. અહીંયા પણ નંબરવાર પદ છે. ફક્ત ફર્ક શું છે? ત્યાં આયુ મોટી અને સુખ હોય છે. અહીંયા આયુ નાની અને દુઃખ છે. બાળકોની બુદ્ધિ માં આ વન્ડરફુલ વાતો છે. કેવો આ ડ્રામા બનેલો છે. ફરી કલ્પ-કલ્પ આપણે તે જ પાર્ટ ભજવશું. કલ્પ-કલ્પ ભજવતા રહીએ છીએ. આટલી નાની-સી આત્મા માં કેટલો પાર્ટ ભરેલો છે. તે જ ફિયર્સ, તે જ એક્ઝિટવિટી.... આ સૃષ્ટિનું ચક્ર ફરતું જ રહે છે. બની બનાઈ બન રહી..... આ ચક્ર ફરી પણ રિપીટ થશે. સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો માં આવશે. આમાં મૂંઝાવાની વાત નથી. અચ્છા, સ્વયંને આત્મા સમજો છો? આત્મા નાં બાપ શિવબાબા છે આ તો સમજો છો ને. જે સતોપ્રધાન બને છે તેજ ફરી તમોપ્રધાન બને છે ફરી બાપ ને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો. આ તો સાડું છે ને. બસ અહિંયાં સુધી સ્પષ્ટ કરવું જોઈએ. બોલો, બેહદનાં બાપ આ સ્વર્ગ નો વારસો આપે છે. એ જ

પતિત-પાવન છે. બાપ નોલેજ આપે છે, આમાં શાસ્ત્ર વગેરેની તો વાત જ નથી. શાસ્ત્ર શરૂમાં ક્યાંથી આવશે. આ તો જ્યારે બહુ બધાં થઈ જાય છે ત્યારે પછી બેસીને શાસ્ત્ર બનાવે છે. સતયુગમાં શાસ્ત્ર હોતા નથી. પરંપરા તો કોઈ ચીજ હોતી નથી. નામ રૂપ તો બદલાઈ જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. ક્યારેય પણ યાહુસેન નથી મચાવવાનું. બુદ્ધિ માં રહે આપણે વિશ્વનાં માલિક બનવા વાળા છીએ, આપણી ચલન, વાર્તાલાપ બહુ જ સારું હોવું જોઈએ. ક્યારેય પણ રડવાનું નથી.
૨. નિશ્ચય બુદ્ધિ બની એક બાપની મત પર ચાલતા રહેવાનું છે, ક્યારેય મૂંઝવું અથવા ઘુટકા નથી ખાવાના. નિશ્ચયમાં જ વિજય છે, એટલે પોતાની પાઈ-પૈસાની મત નથી ચલાવવાની.

વરદાન :- સ્વયં નાં પુરુષાર્થની વિધિમાં સ્વયંની પ્રગતિ નો અનુભવ કરવાવાળા સફળતા નાં સિતારા ભવ :

જે સ્વયં નાં પુરુષાર્થ ની વિધિ માં સ્વયંની ની પ્રગતિ અથવા સફળતાનો અનુભવ કરે છે, તેજ સફળતા નાં સિતારા છે, તેમનાં સંકલ્પ માં સ્વયંનાં પુરુષાર્થ પ્રતિ ક્યારેય ‘ખબર નહીં થશે કે નહીં થશે’, કરી શકશું કે નહીં કરી શકીએ - આ અસફળતાનો અંશ માત્ર પણ નહીં હશે. સ્વયં પ્રતિ સફળતા અધિકાર નાં રૂપમાં અનુભવ કરશે, તેમને સહજ અને સ્વતઃ સફળતા મળતી રહે છે.

સ્લોગન :- સુખ સ્વરૂપ બનીને સુખ આપો તો પુરુષાર્થમાં દુવાઓ એડ (વધતી) થઈ જશે.

“મીઠા બાળકો - દેહી-અભિમાની બનીને સર્વિસ (સેવા) કરો તો દરેક કદમમાં સફળતા મળતી રહેશે”

પ્રશ્ન :- કઈ સ્મૃતિમાં રહો તો દેહ-અભિમાન નહીં આવશે?

ઉત્તર :- સદા સ્મૃતિ રહે કે આપણે ગોડલી સર્વન્ટ (ઈશ્વરીય સેવાધારી) છીએ. સર્વન્ટ (સેવાધારી) ને ક્યારે પણ દેહ-અભિમાન ન આવી શકે. જેટલું-જેટલું યોગમાં રહેશું એટલું દેહ-અભિમાન તૂટતું જશે.

પ્રશ્ન :- દેહી-અભિમાનીઓને ડ્રામા અનુસાર કયો દંડ મળી જાય છે?

ઉત્તર :- તેમની બુદ્ધિમાં આ જ્ઞાન બેસતું જ નથી. સાહૂકાર લોકોમાં ધન નાં કારણે દેહ-અભિમાન રહે છે એટલે તેઓ આ જ્ઞાનને સમજી નથી શકતા, આ પણ દંડ મળી જાય છે. ગરીબ સહજ સમજી લે છે.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાપ બ્રહ્મા દ્વારા સલાહ આપી રહ્યા છે. યાદ કરો તો આ બનશે. સતોપ્રધાન બની પોતાનાં પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) રાજ્યમાં પ્રવેશ કરશો. આ ફક્ત તમને નથી કહેતા પરંતુ આ અવાજ તો આખા ભારત અને વિલાયત (વિદેશ) માં પણ જશે બધાંની પાસે. અનેકોને સાક્ષાત્કાર પણ થશે. કોનો સાક્ષાત્કાર થવો જોઈએ? તે પણ બુદ્ધિથી કામ લેવું જોઈએ. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા જ સાક્ષાત્કાર કરાવી કહે છે - પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનવું છે તો જાઓ બ્રહ્મા અથવા બ્રાહ્મણોની પાસે. યુરોપવાસી પણ આમને સમજવા ઈચ્છે છે. ભારત પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) હતું તો કોનું રાજ્ય હતું? આ પુરુ કોઈ જાણતું નથી. ભારત જ હેવન સ્વર્ગ હતું. હવે તમે બધાંને સમજાવી રહ્યા છો. આ સહજ રાજયોગ છે, જેનાથી ભારત સ્વર્ગ અથવા હેવન બને છે. વિદેશ વાળાની તો પણ બુદ્ધિ કંઈક સારી છે. તેઓ જ ઝટ સમજશે. તો હવે સર્વિસએબુલ (સેવાધારી) બાળકોએ શું કરવું જોઈએ? તેમને જ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) દેવા પડે છે. બાળકોને પ્રાચીન રાજયોગ શીખવાડવાનો છે. તમારી પાસે મ્યુઝિયમ પ્રદર્શની વગેરેમાં બહુ જ આવે છે. ઓપિનિયન (મંતવ્ય) લખે છે કે આ બહુ જ સારું કાર્ય કરી રહ્યા છે. પરંતુ પોતે સમજતા નથી. થોડુંક ટચ થાય છે તો આવે છે છતાં પણ ગરીબ પોતાનું સારું ભાગ્ય બનાવશે અને સમજવાનો પુરુષાર્થ કરશે. સાહૂકારોને તો પુરુષાર્થ કરવો નથી. દેહી-અભિમાન બહુ જ છે ને. તો ડ્રામા અનુસાર જેમ બાબાએ દંડ આપી દીધો છે. તો પણ તેમનાં દ્વારા અવાજ કરાવવો પડે છે. વિદેશ વાળા તો આ નોલેજ ઈચ્છે છે. સાંભળીને બહુ જ ખુશ થઈ જાય. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) નાં ઓફિસર્સ (અધિકારીઓ) પાછળ કેટલી મહેનત કરે છે, પરંતુ તેમને કુરસત જ નથી. તેમને ભલે ઘરે બેઠા સાક્ષાત્કાર પણ થઈ જાય તો પણ બુદ્ધિમાં નહીં આવશે. તો બાળકોને બાબા સલાહ આપે છે, ઓપિનિયન (મંતવ્ય) સારી-સારી ભેગી કરી તેની એક સારી પુસ્તક બનાવો. સલાહ આપી શકો છો - જુઓ, કેટલું બધાંને આ સારું લાગે છે. વિદેશ વાળા અથવા ભારતવાસી પણ સહજ રાજયોગ જાણવા ઈચ્છે છે. સ્વર્ગનાં દેવી-દેવતાઓની રાજાઈ જે સહજ રાજયોગ થી ભારતને પ્રાપ્ત થાય છે તો કેમ નહીં આ મ્યુઝિયમ ગવર્મેન્ટ હાઉસ માં અંદર લગાવી દઈએ. જ્યાં કોન્ફરન્સ (સભા) વગેરે થતી રહે છે. આ ખ્યાલ બાળકોમાં ચાલવા જોઈએ. હજી સમય લાગશે. આટલી જલ્દી નરમ બુદ્ધિ નહીં થાય. ગોદરેજ નું તાળું બુદ્ધિને લાગેલું છે. હમણાં અવાજ નિકળે તો રિવોલ્યુશન (ક્રાંતિ) થઈ જાય. હા, થવાનું જરૂર છે. બોલો, ગવર્મેન્ટ હાઉસમાં પણ મ્યુઝિયમ હોય તો અનેક ફોરેનર્સ (વિદેશી) પણ આવીને જુએ. વિજય તો બાળકોની જરૂર થવાની છે. તો ખ્યાલ ચાલવા જોઈએ. દેહી-

અભિમાની ને જ આવા-આવા ખ્યાલ આવશે કે શું કરવું જોઈએ. જે બિચારાઓને ખબર પડે અને બાપ થી વારસો લઈ લે. આપણે લખીએ પણ છીએ વગર કોઈ ખર્ચે..... તો સારા-સારા જે બાળકો આવે છે, સલાહ આપે છે. ડેપ્યુટી પ્રાઇમ મિનિસ્ટર (ઉપ પ્રધાનમંત્રી) ઓપનિંગ (ઉદ્ઘાટન) કરવા આવે છે પછી પ્રાઇમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી), પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) પણ આવશે કારણ કે તેમને પણ જઈને બતાવશે આ તો વન્ડરફુલ નોલેજ છે. સાચી શાંતિ તો આવી રીતે સ્થાપન થવાની છે. ગમે છે, સમજણ પણ છે ગમવાની. આજે નહીં ગમશે તો કાલે ગમશે. બાબા કહેતા રહે છે મોટા-મોટા વ્યક્તિઓ ની પાસે જાઓ. આગળ ચાલી તેઓ પણ સમજશે. મનુષ્યની બુદ્ધિ તમોપ્રધાન છે એટલે ઉલ્ટા કામ કરતા રહે છે. દિન-પ્રતિદિન વધુ જ તમોપ્રધાન બનતા જાય છે.

તમે સમજાવાની કોશિશ કરો છો કે આ વિકારી ધંધો બંધ કરો, પોતાની ઉન્નતિ કરો. બાપ આવ્યા છે પવિત્ર દેવતા બનાવવા. છેવટે તે દિવસ પણ આવશે જે ગવર્મેન્ટ હાઉસમાં મ્યુઝિયમ હશે. બોલો. ખર્ચો તો અમે અમારો કરીએ છીએ. ગવર્મેન્ટ તો ક્યારેય પૈસા નહીં આપે. આપ બાળકો કહેશો અમે અમારા ખર્ચા થી દરેક ગવર્મેન્ટ હાઉસમાં આ મ્યુઝિયમ લગાવી શકીએ છીએ. એક મોટા ગવર્મેન્ટ હાઉસમાં થઈ જાય તો પછી બધાં માં થઈ જાય. સમજાવવા વાળા પણ જરૂર જોઈએ. તેમને કહેશું સમય નિશ્ચિત કરો, જે કોઈ આવીને રસ્તો બતાવે. વગર કોડી ખર્ચે જીવન બનાવવા નો રસ્તો બતાવશે. આ આગળ થવાનું છે. પરંતુ બાપ બાળકો દ્વારા જ બતાવે છે. સારા-સારા બાળકો જે પોતાને મહાવીર સમજે છે તેમને જ માયા પકડે છે. બહુ જ ઊંચી મંઝિલ છે. બહુ જ ખબરદારી રાખવાની છે. બોક્સિંગ ઓછી નથી. મોટામાં મોટી બોક્સિંગ છે. રાવણને જીતવાનું યુદ્ધનું મેદાન છે. થોડું પણ દેહ નું અભિમાન ન આવે 'હું આવી સર્વિસ કરું છું, આ કરું છું.....' આપણે તો ગોડલી સર્વન્ટ છીએ. આપણે તો સંદેશ દેવાનો જ છે, આમાં ગુપ્ત મહેનત બહુ જ છે. તમે જ્ઞાન અને યોગબળ થી સ્વયંને સમજાવો છો. આમાં ગુપ્ત રહી વિચાર સાગર મંથન કરો ત્યારે નશો ચઢે. એવા પ્રેમ થી સમજાવશો, બેહદ નાં બાપનો વારસો દરેક કલ્પમાં ભારતવાસીઓને મળે છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હમણાં તો કહેવાય છે વેશ્યાલય. સતયુગ છે શિવાલય. એ છે શિવબાબા ની સ્થાપના, આ છે રાવણ ની સ્થાપના. રાત-દિવસનો ફરક છે. બાળકો ફીલ (અનુભવ) કરે છે બરાબર અમે શું બની ગયા હતા. બાબા આપ સમાન બનાવે છે. મૂળ વાત છે દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. દેહી-અભિમાની બની વિચાર કરવાનો હોય છે કે આજે અમારે ફલાણા પ્રાઇમ મિનિસ્ટર ને જઈને સમજાવાનું છે. તેમને દ્રષ્ટિ આપીયે તો સાક્ષાત્કાર થઈ શકે છે. તમે દ્રષ્ટિ આપી શકો છો. જો દેહી-અભિમાની થઈને રહો તો તમારી બેટરી ભરાતી જશે. દેહી-અભિમાની થઈને બેસો, સ્વયંને આત્મા સમજી બાપથી યોગ લગાવો તો તમારી બેટરી ભરાઈ શકે છે. ગરીબ ઝટ પોતાની બેટરી ભરી શકે છે કારણ કે બાપ ને બહુ જ યાદ કરે છે. જ્ઞાન ભલે સારું છે યોગ ઓછો છે તો બેટરી ભરાઈ ન શકે કારણકે દેહનો અહંકાર બહુ જ હોય છે. યોગ કંઈ પણ છે નહીં, એટલે જ્ઞાન બાણમાં જોહર (બળ) નથી ભરાતું. તલવાર માં પણ જોહર (ધાર) હોય છે. તેજ તલવાર ૧૦ રૂપિયા, તેજ તલવાર ૫૦ રૂપિયા. ગુરુ ગોવિંદસિંહ ની તલવાર નું ગાયન છે, આમાં હિંસાની વાત નથી. દેવતાઓ છે ડબલ અહિંસક. આજે ભારત આવું, કાલે ભારત આવું બનશે. તો બાળકો ને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. કાલે આપણે રાવણ રાજ્યમાં હતા તો નાકમાં દમ હતું. આજે આપણે પરમ પિતા પરમાત્મા ની સાથે રહ્યા છીએ.

હવે તમે ઈશ્વરીય પરિવાર નાં છો. સતયુગ માં તમે હશો દૈવી પરિવાર નાં. હમણાં સ્વયં ભગવાન આપણને ભણાવી રહ્યા છે, આપણને કેટલો પ્રેમ મળે છે ભગવાનનો. અડધો કલ્પ રાવણ નો પ્રેમ મળવાથી વાનર બની ગયા છીએ. હવે બેહદનાં બાપનો પ્રેમ મળવાથી તમે દેવતા બની જાઓ છો. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. તેમણે લાખો વર્ષ લગાવી દીધા છે. આ પણ તમારા જેવા પુજારી હતા. સૌથી લાસ્ટ (છેલ્લા) નંબર ઝાડમાં ઉભા છે. સતયુગ માં તમને કેટલું અથાહ ધન હતું. પછી જે મંદિર બનાવ્યા તેમાં પણ આટલું અથાહ ધન હતું, જેને આવી ને લૂંટ્યું. મંદિર તો બીજા પણ હશે. પ્રજા નાં પણ મંદિર હશે. પ્રજા તો વધારે જ સાહુકાર હોય છે. પ્રજા થી રાજા લોકો કર્જો ઉપાડે છે. આ બહુ જ ગંદી દુનિયા છે. સૌથી ગંદુ શહેર છે કલકત્તા. આને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરવાની આપ બાળકોએ મહેનત કરવાની છે. જે કરશે તે પામશે. દેહ-અભિમાન આવ્યું અને પડ્યા. મનમનાભવ નો અર્થ નથી સમજતા. ફક્ત શ્લોક કંઠસ્થ કરી લે છે. જ્ઞાન તો તેમનાં માં હોઈ ન શકે - સિવાય આપ બ્રાહ્મણોને. કોઈ મઠ-પંથ વાળા તો દેવતા બની ન શકે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ બ્રાહ્મણ બન્યા વગર દેવતા કેવી રીતે બની શકશે. જે કલ્પ પહેલા બન્યા હતા તેજ બનશે. સમય લાગે છે. ઝાડ મોટું થઈ ગયું તો પછી વૃદ્ધિ પામતું રહેશે. કીડી નાં માર્ગથી વિહંગ માર્ગ થશે. બાપ સમજાવે છે - મીઠા બાળકો, બાપને યાદ કરો, સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવો. તમારી બુદ્ધિ માં આખું ૮૪નું ચક્ર છે. તમે બ્રાહ્મણ જ ફરી દેવતા અને ક્ષત્રિય કુળ નાં બનો છો. સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી નો પણ અર્થ કોઈ નથી સમજતા. મહેનત કરી સમજાવાય છે. છતાં પણ નથી સમજતા તો સમજાય જાય છે હમણાં સમય નથી. છતાં પણ આવે છે. સમજે છે બ્રહ્માકુમારીઓ નું બહારમાં નામ આવું છે. અંદર આવીને જુએ છે તો કહે છે, આ બહુ જ સારા કાર્ય કરી રહ્યા છે. આ તો મનુષ્ય માત્ર નાં કેરેક્ટર (ચરિત્ર) સુધારે છે. દેવતાઓનું કેરેક્ટર જુઓ કેવું છે. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી..... બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે. આ ૫ ભૂતોનાં કારણે જ તમારું કેરેક્ટર બગડેલું છે. જે સમયે સમજાવે છે તે સમયે સારા બને છે. બહાર જવાથી બધું જ ભૂલી જાય છે. ત્યારે કહે છે સૌ સૌ કરે શ્રુંગાર..... આ બાબા ગાળો નથી દેતા, સમજાવે છે. દૈવી ચલન રાખો, ક્રોધમાં આવીને ભસો છો શા માટે! સ્વર્ગમાં ક્રોધ હોતો નથી. બાપ કંઈ પણ સામે સમજાવતા હતા, ક્યારેય પણ ગુસ્સો નહોતો આવતો. બાબા બધું રિફાઈન કરીને સમજાવે છે. ડ્રામા કાયદા અનુસાર ચાલતો રહે છે. ડ્રામા માં કોઈ ભૂલ નથી. અનાદિ અવિનાશી બનેલો છે. જે એક્ટ સારી ચાલે છે તે ફરી ૫ હજાર વર્ષનાં બાદ થશે. ઘણા કહે છે આ પહાડ તુટ્યો પછી કેવી રીતે બનશે. નાટક જુઓ, મહેલ તૂટ્યા, પછી નાટક રિપીટ થશે તો તે જ બનેલા મહેલ દેખાશે. આ હૂબહૂ રિપીટ થતું રહે છે. સમજવાની પણ બુદ્ધિ જોઈએ. કોઈની બુદ્ધિમાં બેસવું બહુ જ મુશ્કિલ હોય છે. વર્લ્ડ ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી છે ને. રામ રાજ્ય માં આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, તેમની પૂજા થતી હતી. બાપ એ સમજાવ્યું છે તમે જ પૂજ્ય તમે જ પૂજારી બનો છો. હમ સો નો અર્થ પણ બાળકોને સમજાવ્યો છે. હમ સો દેવતા, હમ સો ક્ષત્રિય..... બાજોલી છે ને. આને સારી રીતે સમજવાનું છે અને બીજાઓને સમજાવાની કોશિશ કરવાની છે. બાબા એવું નથી કહેતા ધંધો છોડો. ના. ફક્ત સતોપ્રધાન બનવાનું છે, હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી નું રહસ્ય સમજી ને સમજાવો. મૂળ વાત છે મનમનાભવ. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બનશો. યાદ ની યાત્રા છે નંબરવન. બાપ કહે છે હું બધાં બાળકો ને સાથે લઈ જઈશ. સતયુગ માં કેટલા થોડા મનુષ્ય છે. કળયુગમાં આટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. કોણ બધાંને પાછા લઈ જશે. આટલા બધાં જંગલ ની સફાઈ કોણે કરી? બાગવાન, ખેતીયા બાપને જ કહે છે. એ જ દુઃખ થી છોડાવીને પેલે પાર લઈ જાય છે. ભણતર કેટલું મીઠું લાગે છે કારણ

કે નોલેજ ઈઝ સોર્સ ઓફ ઇનકમ (આવક નું સાધન છે). તમને કારુન્ડ નો ખજાનો મળે છે. ભક્તિમાં કંઈ નથી મળતું. અહીંયા પગે પડવાની વાત નથી. તેઓ તો ગુરુની આગળ સુઈ જાય છે, આનાથી બાપ છોડાવે છે. આવાં બાપને યાદ કરવા જોઈએ. એ આપણા બાપ છે, આ સમજી લીધું છે ને. બાબા થી વારસો જરૂર મળે છે. એ ખુશી રહે છે. લખે છે અમે સાહુકાર ની પાસે ગયા તો લજ્જા (શરમ) આવતી હતી, અમે ગરીબ છીએ. બાબા કહે છે ગરીબ છો તો બહુ જ સારું. સાહુકાર હોત તો અહીંયા આવત જ નહિં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:

- 1) સદા એ જ ખુશી કે નશા માં રહેવાનું છે કે હમણાં આપણે ઈશ્વરીય પરિવારનાં છીએ, સ્વયં ભગવાન આપણને ભણાવી રહ્યા છે, એમનો પ્રેમ આપણને મળી રહ્યો છે જે પ્રેમથી આપણે દેવતા બનશું.
- 2) આ બન્યા-બનાવેલ ડ્રામાને એક્ચુરેટ સમજવાનો છે, આમાં કોઈ ભૂલ થઈ ન શકે. જે એક્ટ (કર્મ) થયું એ ફરી રીપીટ થશે. આ વાતને સારી બુદ્ધિ થી સમજીને ચાલો તો ક્યારેય ગુસ્સો નહીં આવશે.

વરદાન :- જ્ઞાન નાં શ્રેષ્ઠ ખજાના ને મહાદાની બની દાન કરવા વાળા માસ્ટર જ્ઞાન સાગર ભવ:

જેમ બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે એમ માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બની સદા બીજાને જ્ઞાન દેતા રહો. જ્ઞાન નો કેટલો શ્રેષ્ઠ ખજાનો આપ બાળકો ની પાસે છે. એ જ ખજાનાથી ભરપૂર બની, યાદ નાં અનુભવો થી બીજાઓની સેવા કરો. જે પણ ખજાના મળ્યા છે મહાદાની બની તેનું દાન કરતા રહો કારણ કે આ ખજાના જેટલા દાન કરશો એટલા હજી પણ વધતા જશે. મહાદાની બનવું અર્થાત્ દેવું નહીં પણ હજી વધારે ભરવું.

સ્લોગન :- જીવનમુક્ત ની સાથે દેહ થી ન્યારા વિદેહી બનવું - આ છે પુરુષાર્થ ની લાસ્ટ સ્ટેજ (અંતિમ અવસ્થા).

“ મીઠા બાળકો - શાંતિનો ગુણ સૌથી મોટો ગુણ છે , એટલે શાંતિથી બોલો , અશાંતિ ફેલાવવા નું બંધ કરો ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર બાપથી બાળકોને કયો વારસો મળે છે? ગુણવાન બાળકો ની નિશાનીઓ શું હશે?

ઉત્તર :- પહેલો વારસો મળે છે જ્ઞાન નો, ૨. શાંતિ નો, ૩. ગુણો નો. ગુણવાન બાળકો સદા ખુશીમાં રહેશે. કોઈનાં અવગુણ નહીં જુએ, કોઈની કમ્પ્લેન (ફરિયાદ) નહીં કરશે, જેમનામાં અવગુણ છે તેમનો સંગ પણ નહીં કરશે. કોઈએ કંઈ કહ્યું તો સાંભળ્યું અણ-સાંભળ્યું કરી પોતાની મસ્તીમાં રહેશે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. એક તો તમને બાપથી જ્ઞાનનો વારસો મળી રહ્યો છે. બાપ થી પણ ગુણ ઉઠાવવાનાં છે અને પછી આ ચિત્રોથી (લક્ષ્મી-નારાયણ થી) પણ ગુણ ઉઠાવવાનાં છે. બાપને કહેવાય છે શાંતિનાં સાગર. તો શાંતિ પણ ધારણ કરવી જોઈએ. શાંતિ માટે જ બાપ સમજાવે છે એક-બે થી શાંતિથી બોલો. આ ગુણ ઉઠાવવાનો હોય છે. જ્ઞાનનો ગુણ ઉઠાવી જ રહ્યા છો. આ જ્ઞાન ભણવાનું છે. આ જ્ઞાન ફક્ત આ વિચિત્ર બાપ જ ભણાવે છે. વિચિત્ર આત્માઓ (બાળકો) ભણે છે. આ છે અહીંની નવી ખૂબી (વિશેષતા), જેને બીજું કોઈ જાણતું નથી. કૃષ્ણ જેવા દેવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે હું શાંતિનો સાગર છું તો શાંતિ અહીંયા સ્થાપન કરવાની છે. અશાંતિ ખતમ થવાની છે. પોતાની ચલન ને જોવી જોઈએ - ક્યાં સુધી અમે શાંતિમાં રહીએ છીએ. ઘણા પુરુષ લોકો હોય છે જે શાંતિ પસંદ કરે છે. સમજે છે કે શાંત રહેવું સારું છે. શાંતિનો ગુણ પણ બહુ જ ભારે છે. પરંતુ શાંતિ કેવી રીતે સ્થાપન થશે, શાંતિનો અર્થ શું છે - આ ભારતવાસી બાળકો નથી જાણતાં. બાપ ભારતવાસીઓ માટે જ કહેશે. બાપ આવે પણ ભારતમાં જ છે. હવે તમે સમજો છો બરાબર અંદર માં પણ શાંતિ જરૂર હોવી જોઈએ. એવું નથી કોઈ અશાંત કરે તો પોતાને પણ અશાંત કરવાનાં છે. ના, અશાંત થવું આ પણ અવગુણ છે. અવગુણ ને નિકાળવાના છે. દરેક થી ગુણ ગ્રહણ કરવાનાં છે. અવગુણ તરફ જોવું પણ ન જોઈએ. ભલે અવાજ સાંભળો છો તો પણ પોતે શાંત રહેવું જોઈએ કારણ કે બાપ અને દાદા બંને શાંત રહે છે. ક્યારેય બગડતા નથી. રડી (ગુસ્સો) નથી મારતા. આ બ્રહ્મા પણ શીખ્યા છે ને. જેટલું શાંતિમાં રહો, એટલું સારું છે. શાંતિ થી જ યાદ કરી શકો છો. અશાંતિ વાળા યાદ કરી ન શકે. દરેકનાં ગુણ ગ્રહણ કરવાનાં જ છે. દત્તાત્રેય વગેરે નાં ઉદાહરણ પણ અહીંથી લાગે છે. દેવતાઓ જેવા ગુણવાન તો કોઈ હોતા નથી. એક જ વિકાર મૂળ છે, એનાં પર તમે વિજય પામી રહ્યા છો, પામતા રહો છો. કર્મેન્દ્રિયો પર વિજય પામવાની છે. અવગુણોને છોડી દેવાનાં છે. જોવાનું પણ નથી, બોલવાનું પણ નથી. જેનાંમાં ગુણ છે એની પાસે જ જવું જોઈએ. રહેવાનું પણ બહુ જ મીઠું શાંત છે. થોડું જ બોલીને તમે બધાં કાર્ય કરી શકો છો. સૌથી ગુણ ગ્રહણ કરી ગુણવાન બનવાનું છે. સમજુ ડાહ્યા જે હોય છે. એ શાંત રહેવાનું પસંદ કરે છે. કોઈ ભક્ત લોકો જ્ઞાનીઓ થી પણ ડાહ્યા નિર્માણયિત્ત હોય છે. બાબા તો અનુભવી છે ને. આ જે લૌકિક બાપનો બાળક હતો, તેઓ શિક્ષક હતા, બહુ જ નિર્માણ, શાંત રહેતા હતા. ક્યારેય ક્રોધ માં નહોતા આવતા. જેમ સાધુ લોકો હોય છે તો તેમની મહિમા કરાય છે, ભગવાનને મળવા માટે પુરુષાર્થ કરતા રહે છે ને. કાશી માં, હરિદ્વાર માં, જઈને રહે છે. બાળકોએ બહુ જ શાંત અને મીઠા રહેવું જોઈએ. અહીં કોઈ અશાંત રહે છે તો શાંતિ ફેલાવવાનાં નિમિત્ત નથી બની શકતા. અશાંતિ વાળાથી વાત પણ ન કરવી જોઈએ. દૂર રહેવું જોઈએ. ફર્ક છે ને. તે બગવા અને એ હંસ. હંસ આખો દિવસ મોતી વિણતા રહે છે. ઊઠતા, બેસતાં, ચાલતાં પોતાનાં જ્ઞાન નું સિમરણ કરતા રહો. આખો દિવસ બુદ્ધિ માં એજ રહે - કોઈને કેવી રીતે સમજાવીએ, બાપનો પરિચય કેવી રીતે આપીએ.

બાબા એ સમજાવ્યું છે જે પણ બાળક આવે છે તેમનાંથી ફોર્મ ભરાવાય છે. સેન્ટર્સ પર જ્યારે કોઈ કોર્સ કરવા ઇચ્છે છે તો તેમનાથી ફોર્મ ભરાવવાનું છે, કોર્સ નથી કરવો તો ફોર્મ ભરાવવાની દરકાર નથી. ફોર્મ ભરાવાય જ એટલે છે કે ખબર પડે એમનામાં શું-શું છે? શું સમજાવવાનું છે? કારણકે દુનિયામાં તો આ વાતોને કોઈ સમજતું નથી. તો તેમનું બધું ખબર પડે છે ફોર્મ થી. બાપ થી કોઈ મળે છે તો પણ ફોર્મ ભરાવવાનું હોય છે. તો ખબર પડે શા માટે મળે છે? કોઈ પણ આવે છે તો એમને હદ અને બેહદ નાં બાપ નો પરિચય દેવાનો છે કારણકે તમને બેહદનાં બાપ એ આવીને પોતાનો પરિચય આપ્યો છે તો તમે પછી બીજાઓને પરિચય આપો છો. એમનું નામ છે શિવબાબા. શિવ પરમાત્માએ નમઃ કહે છે ને. તે કૃષ્ણને દેવતાય નમઃ કહેશે. શિવને કહેશે શિવ પરમાત્માએ નમઃ. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જાય. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો વારસો પામવા માટે પવિત્ર આત્મા જરૂર બનવું પડે. એ છે જ પવિત્ર દુનિયા, જેને સતોપ્રધાન દુનિયા કહેવાય છે. ત્યાં જવું છે તો બાપ કહે છે મને યાદ કરો. આ તો બહુ જ સહજ છે. કોઈનાથી પણ ફોર્મ ભરીને પછી તમે કોર્સ કરાવો છો. એક દિવસ ભરાવો પછી સમજાવો પછી ફોર્મ ભરાવો તો ખબર પડશે આપણે તેમને સમજાવ્યું, તે યાદ રહ્યું કે નહીં. તમે જોશો બે દિવસનાં ફોર્મમાં ફર્ક જરૂર હશે. ઝટ તમને ખબર પડી જશે - શું સમજ્યા છે? અમારા સમજાવા પર કંઈ વિચાર કર્યો છે કે નહીં? આ ફોર્મ બધાં પાસે હોવું જોઈએ. બાબા મુરલી માં ડાયરેક્શન આપે છે તો મોટા-મોટા સેન્ટર્સ એ તો ઝટ અકટ (અમલ) માં લાવવું જોઈએ. ફોર્મ રાખવાનાં છે. નહીં તો ખબર કેવી રીતે પડશે. પોતે પણ ફીલ (અનુભવ) કરશે - કાલે શું લખ્યું હતું, આજે શું લખ્યું છે? ફોર્મ તો બહુ જ જરૂરી છે. અલગ-અલગ છાપાવે તો પણ વાંધો નથી. અથવા તો એક જગ્યાએ છાપાવી બીજી બાજુ મોકલી દો. આ છે બીજાનું કલ્યાણ કરવું.

આપ બાળકો અહીં આવ્યા છો દેવી-દેવતા બનવા. દેવતા અક્ષર બહુ જ ઊંચો છે. દેવી ગુણ ધારણ કરવા વાળાને દેવતા કહેવાય છે. હવે તમે દેવી ગુણ ધારણ કરી રહ્યા છો તો જ્યાં પ્રદર્શની અથવા મ્યુઝિયમ હોય છે ત્યાં આ ફોર્મ વધારે હોવા જોઈએ. તો ખબર પડે કે એવી અવસ્થા છે. સમજીને પછી સમજાવવું પડે. બાળકોએ તો સદેવ ગુણ જ વર્ણન કરવાનાં છે, અવગુણ ક્યારેય નહીં. તમે ગુણવાન બનો છો ને. જેમનામાં બહુ જ ગુણ હશે તેઓ બીજામાં પણ ગુણ ફૂંકી શકશે. અવગુણ વાળા ક્યારેય ગુણ ફૂંકી નહીં શકે. બાળકો જાણે છે સમય કંઈ બહુ જ નથી રહ્યો. પુરુષાર્થ બહુ જ કરવાનો છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે - તમે રોજ મુસાફરી કરો છો, યાત્રા કરતા રહો છો. આ જે ગાયન છે અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ-ગોપીઓ ને પૂછો - આ અંતની વાત છે. હમણાં તો નંબરવાર છે. કોઈ તો અંદરમાં ખુશી નાં ગીત ગાતા રહે છે - ઓહો! પરમપિતા પરમાત્મા અમને મળ્યા છે, એમનાંથી અમે વારસો લઈએ છીએ. એમનાં પાસે કોઈ કમ્પ્લેન (ફરિયાદ) થઈ ન શકે. કોઈ એ કંઈ કીધું તો પણ સાંભળ્યું - અણસાંભળ્યું કરી પોતાની મસ્તીમાં મસ્ત રહેવું જોઈએ. કોઈપણ બીમારી કે દુઃખ વગેરે છે તો તમે ફક્ત યાદ માં રહો. આ હિસાબ-કિતાબ હમણાં જ ચૂકવું કરવાનાં છે પછી તો તમે ૨૧ જન્મ કુલ (ભરપૂર) બનો છો. ત્યાં દુઃખની વાત જ નથી હોતી. ગવાય છે ખુશી જેવો ખોરાક નથી. પછી સુસ્તી વગેરે બધું ઊડી જાય છે, આમાં તો આ છે સાચી ખુશી, એ છે જુદી. ધન મળ્યું, દાગીના મળ્યા તો ખુશ થશે. આ છે બેહદ ની વાત. તમારે તો અથાહ ખુશી માં રહેવું જોઈએ. જાણો છો આપણે ૨૧ જન્મોનાં માટે સદા સુખી રહેશું. આજ સ્મૃતિમાં રહો - આપણે શું બનીએ છીએ. બાબા કહેવાથી જ દુઃખ દૂર થઈ જવા જોઈએ. આ તો ૨૧ જન્મોની ખુશી છે. હવે બાકી થોડા દિવસ છે. આપણે જઈએ છે આપણા સુખધામ. પછી બીજું કંઈ પણ યાદ ન રહે. આ બાબા પોતાનો અનુભવ સંભળાવે છે. કેટલા સમાચાર આવે છે, ખિટ-ખિટ ચાલે છે. બાબા ને કોઈ વાતનું દુઃખ થોડી થાય છે. સાંભળ્યું, સારું આ ભાવી. આ તો કંઈ પણ નથી, આપણે તો કારુન્ડ નાં ખજાનાં વાળા બનીએ છીએ. પોતાનાંથી વાતો કરવાથી જ ખુશી થાય છે. બહુ શાંતિ માં રહે છે તેમનો ચહેરો પણ બહુ જ ખુશનુમા: રહેશે. સ્કોલરશીપ વગેરે મળે છે તો ચહેરો કેટલો હર્ષિત રહે છે. તમે પણ પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો - આ લક્ષ્મી-નારાયણ જેવા હર્ષિતમુખ બનવા માટે. આમને જ્ઞાન તો છે નહીં. તમને તો જ્ઞાન પણ છે તો ખુશી રહેવી જોઈએ. હર્ષિતપણું હોવું જોઈએ. આ દેવતાઓથી તમે બહુ જ ઊંચા છો. જ્ઞાન સાગર બાપ આપણને કેટલું ઊંચું જ્ઞાન આપે છે. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોની લોટરી મળી રહી છે તો કેટલું ખુશ રહેવું જોઈએ. આ તમારો જન્મ હીરા જેવો ગવાય છે. નોલેજકુલ બાપ ને જ કહેવાય છે. આ દેવતાઓને નથી કહેવાતું. તમે બ્રાહ્મણ જ નોલેજકુલ છો તો તમને જ્ઞાન ની ખુશી રહે છે. એક તો બાપ મળવાની ખુશી હોય છે. સિવાય તમારા કોઈને ખુશી થઈ ન શકે. ભક્તિમાર્ગમાં હટ્ટી સુખ નથી રહેતું. ભક્તિમાર્ગ નું છે આર્ટિફિશિયલ (બનાવટી) અલ્પકાળ નું સુખ. તેનું નામ જ છે સ્વર્ગ, સુખધામ, હેવેન. ત્યાં અપાર સુખ, અહીં અપાર દુઃખ. હવે બાળકોને ખબર પડે છે - રાવણ રાજ્યમાં આપણે કેટલા છી-છી બન્યા છીએ. ધીમે-ધીમે નીચે ઉતરતા આવ્યા છીએ. આ છે જ વિષય સાગર. હવે બાપ આ વિષનાં સાગર થી નિકાળી તમને ક્ષીરસાગર માં લઈ જાય છે. બાળકોને અહીં બહુ જ મીઠું લાગે છે (ગમે છે) પછી ભૂલી જવાથી શું અવસ્થા થઈ જાય છે. બાપ કેટલો ખુશીનો પારો ચઢાવે છે. આ જ્ઞાન અમૃતનું જ ગાયન છે. જ્ઞાન અમૃત નો ગ્લાસ પીતા રહેવાનું છે. અહીં તમને બહુ જ સારો નશો ચઢે છે પછી બહાર જવાથી એ નશો ઓછો થઈ જાય છે. બાબા પોતે ફીલ કરે છે, અહીં બાળકોને સારી ફીલિંગ આવે છે - અમે પોતાનાં ઘરે જઈએ છીએ, અમે બાબાની શ્રીમત પર રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. આપણે મોટા વોરીયર્સ (યોદ્ધા) છીએ. આ બધું બુદ્ધિમાં નોલેજ છે, જેનાથી તમે આટલું પદ પામો છો. ભણાવે જુઓ કોણ છે! બેહદનાં બાપ, એકદમ બદલી દે છે. તો બાળકોને દિલ માં કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. આ પણ દિલમાં આવું જોઈએ કે બીજાઓને પણ ખુશી આપીએ. રાવણનો છે શ્રાપ અને બાપ નો મળે છે વારસો. રાવણ નાં શ્રાપથી તમે કેટલા દુઃખી-અશાંત બન્યા છો. ઘણાં ગોપ પણ છે જેમની દિલ થાય છે સેવા કરીએ. પરંતુ કળશ માતાઓને મળે છે. શક્તિ દળ છે ને. વંદે માતરમ ગવાય છે. સાથે વંદે પિતરમ તો છે જ. પરંતુ નામ માતાઓનું છે. પહેલા લક્ષ્મી પછી નારાયણ. પહેલા સીતા, પછી રામ. અહીં પહેલા પુરુષનું નામ પછી સ્ત્રીનું લખે છે. આ પણ ખેલ છે ને. બાપ સમજાવે તો બધું જ છે. ભક્તિમાર્ગ નું રહસ્ય પણ સમજાવે છે. ભક્તિ માં શું-શું થાય છે. જ્યાં સુધી જ્ઞાન નથી તો ખબર થોડી પડે છે. હવે તમારા બધાંનું કેરેક્ટર (ચરિત્ર) સુધરે છે. તમારું દેવી ચરિત્ર બની રહ્યું છે. ૫ વિકારોથી આસુરી ચરિત્ર થઈ જાય છે. કેટલું ચેંજ (પરિવર્તન) થાય છે. તો પરિવર્તન આવવું જોઈએ ને. શરીર છૂટી જાય પછી થોડી પરિવર્તન થઈ શકાશે. બાપમાં તાકાત છે કેટલા માં ચેંજ (પરિવર્તન) લાવે છે. ઘણાં બાળકો પોતાનો અનુભવ સંભળાવે છે - અમે બહુ જ કામી, શરાબી હતા, અમારામાં બહુ જ પરિવર્તન થયું છે. હવે અમે બહુ જ પ્રેમથી રહીએ છીએ. પ્રેમ નાં આંસૂ પણ આવી જાય છે. બાપ સમજાવે તો બહુ જ છે પરંતુ આ બધી વાતો ભુલાઈ જાય છે. નહીં તો ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહે. આપણે અનેકોનું કલ્યાણ કરીએ. મનુષ્ય બહુ જ દુઃખી છે, તેમને રસ્તો બતાવીએ. સમજાવવા માટે પણ કેટલી મહેનત કરવી પડે છે. ગાળો પણ ખાવી પડે છે. પહેલાથી જ અવાજ છે, આ બધાંને ભાઈ-બહેન બનાવી દે છે. અરે, ભાઈ-બહેનનો સંબંધ તો સારો છે ને. તમે આત્માઓ તો ભાઈ-ભાઈ છો. પરંતુ છતાં પણ જન્મ-જન્માંતર ની દ્રષ્ટિ જે પાક્કી થઈ છે, એ તૂટતી નથી. બાબા પાસે તો ઘણા સમાચાર આવે છે. બાપ સમજાવે છે આ છી-છી દુનિયાથી આપ બાળકોનું દિલ હટી જવું જોઈએ. ગુલ-ગુલ બનવું જોઈએ. કેટલાં જ્ઞાન સાંભળીને પણ ભૂલી જાય છે. આખું જ્ઞાન ઊડી જાય છે. કામ મહાશત્રુ છે ને. બાબા તો બહુ જ અનુભવી છે. આ વિકાર નાં પાછળ રાજાઓએ પોતાની રાજાઈ ગુમાવી છે. કામ બહુ જ ખરાબ છે. બધાં કહે પણ છે બાબા આ બહુ જ કડક દુશ્મન છે. બાપ કહે છે કામ ને જીતવાથી તમે વિશ્વનાં માલિક બનશો. પરંતુ કામ વિકાર એટલો કડક છે જે પ્રતિજ્ઞા કરીને પછી નીચે પડે છે. બહુ જ મુશ્કેલથી કોઈ સુધરે છે. આ સમયે આખી દુનિયાનું ચરિત્ર બગડેલું છે. પાવન દુનિયા ક્યારે હતી, કેવી રીતે બની, તેમણે રાજ્ય ભાગ્ય કેવી રીતે પામ્યું, ક્યારેય કોઈ બતાવી ન શકે. આગળ સમય આવશે તમે લોકો વિદેશ વગેરેમાં પણ જશો. તેઓ પણ સાંભળશે. સ્વર્ગ કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે. તમારી બુદ્ધિ માં આ બધી વાતો સારી રીતે છે. તો હવે તમને આ જ વાત અને તાત રહેવી જોઈએ, બીજી બધી વાતો ભૂલી જવાની છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિક્કિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. ઊઠતા, બેસતાં, ચાલતાં, જ્ઞાનનું સિમરણ કરી મોતી વિણવાવાળા હંસ બનવાનું છે. સૌનાથી ગુણ ગ્રહણ કરવાનાં છે. એક-બીજામાં ગુણ જ કુંકવાનાં છે.
૨. પોતાનો યહેરો સદા ખુશનુમા: રાખવા માટે પોતાની જાતથી વાતો કરવાની છે – ઓહો! અમે તો કારુન્ડ નાં ખજાના નાં માલિક બનીએ છીએ. જ્ઞાન સાગર બાપ દ્વારા અમને જ્ઞાન રત્નોની લોટરી મળી રહી છે.

વરદાન :- સદા સંતુષ્ટ રહી પોતાની દ્રષ્ટિ , વૃત્તિ, કૃતિ દ્વારા સંતુષ્ટતા ની અનુભૂતિ કરાવવા વાળા સંતુષ્ટમણિ ભવ :
બ્રાહ્મણ કુળમાં વિશેષ આત્માઓ એ છે જે સદા સંતુષ્ટતાની વિશેષતા દ્વારા સ્વયં પણ સંતુષ્ટ રહે છે અને પોતાની દ્રષ્ટિ, વૃત્તિ, અને કૃતિ દ્વારા બીજાઓને પણ સંતુષ્ટતાની અનુભૂતિ કરાવે છે, એ જ સંતુષ્ટમણીઓ છે જે સદા સંકલ્પ, બોલ, સંગઠન નાં સંબંધ-સંપર્ક કે કર્મમાં બાપદાદા દ્વારા પોતાનાં ઉપર સંતુષ્ટતા નાં સોનાનાં પુષ્પોની વર્ષા અનુભવ કરે છે. આવી સંતુષ્ટમણીઓ જ બાપદાદા નાં ગળાનો હાર બને છે, રાજ્ય અધિકારી બને છે અને ભક્તોનાં સિમરણ ની માળા બને છે.

સ્લોગન :- નેગેટીવ (નકારાત્મક) અને વેસ્ટ (વ્યર્થ) ને સમાપ્ત કરી મહેનત મુક્ત બનો.

“ મીઠા બાળકો - તમે છો ત્રિમૂર્તિ બાપ નાં બાળકો , તમને પોતા નાં ત્રણ કર્તવ્ય યાદ રહે - સ્થાપ ના , વિ ના શ અને પાલ ના ”

પ્રશ્ન :- દેહ-અભિમાન ની આકરી બીમારી લાગવાથી કયું-કયું નુકસાન થાય છે.

ઉત્તર :- ૧. દેહ-અભિમાન વાળાની અંદર ઈર્ષા હોય છે, ઈર્ષા નાં કારણે આપસ માં લૂન-પાણી થતા રહે, પ્રેમથી સેવા નથી કરી શકતા. અંદર જ અંદર બળતા રહે છે. ૨. બેપરવાહ રહે છે. માયા તેમને બહુ જ દગો આપતી રહે છે. પુરુષાર્થ કરતા-કરતા ફા થઈ જાય છે, જેનાં કારણે ભણતર જ છૂટી જાય છે. ૩. દેહ-અભિમાન નાં કારણે દિલ સાફ નથી, દિલ સાફ ન હોવાનાં કારણે બાપ નાં દિલ પર નથી ચઢતા. ૪. મૂડ ઓફ કરી દે છે. તેમનો ચહેરો જ બદલાઈ જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! ફક્ત બાપને જ યાદ કરો છો કે બીજું પણ કંઈ યાદ આવે છે? બાળકો ને સ્થાપના, વિનાશ અને પાલના - ત્રણેય ની યાદ હોવી જોઈએ કારણકે સાથે-સાથે ભેગું ચાલે છે ને. જેમ કોઈ બેરિસ્ટરી ભણે છે તો તેમને ખબર છે હું બેરિસ્ટર બનીશ, વકીલાત કરીશ. બેરિસ્ટરી ની પાલના પણ કરશે ને. જે પણ ભણશે તેમનું લક્ષ્ય તો આગળ રહેશે. તમે જાણો છો. આપણે હમણાં કન્સ્ટ્રક્શન (સ્થાપના) કરી રહ્યા છીએ. પવિત્ર નવી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ, આમાં યોગ બહુ જ જરૂરી છે. યોગ થી જ આપણી આત્મા જે પતિત બની ગઈ છે, તે પાવન બનશે. તો આપણે પવિત્ર બની ફરી પવિત્ર દુનિયામાં જઈને રાજ્ય કરશું, આ બુદ્ધિ માં આવવું જોઈએ. બધી પરીક્ષામાં સૌથી મોટી પરીક્ષા અથવા બધાં ભણતરથી ઊંચું ભણતર આ છે. ભણતર તો અનેક પ્રકારનાં છે ને. તેઓ તો બધાં મનુષ્ય, મનુષ્યને ભણાવે છે અને તે ભણતર આ દુનિયા નાં માટે છે. ભણીને પછી તેનું ફળ અહીંયા જ પામશે. આપ બાળકો જાણો છો આ બેહદ નાં ભણતર નું ફળ આપણને નવી દુનિયામાં મળવાનું છે. તે નવી દુનિયા કોઈ દૂર નથી. હમણાં સંગમયુગ છે. નવી દુનિયામાં જ આપણે રાજ્ય કરવાનું છે. અહીંયા બેઠા છો તો પણ બુદ્ધિ માં આ યાદ કરવાનું છે. બાપની યાદ થી જ આત્મા પવિત્ર બનશે. પછી આ પણ યાદ રાખવાનું છે કે આપણે પવિત્ર બનશું પછી આ ઈમ્પ્યોર (અપવિત્ર) દુનિયાનો વિનાશ પણ જરૂર થશે. બધાં તો પવિત્ર નહીં બનશે. તમે બહુ જ થોડા છો જેમના માં તાકાત છે. તમારામાં પણ નંબરવાર તાકાત અનુસાર જ સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી બને છે ને. તાકાત તો દરેક વાતમાં જોઈએ. આ છે ઇશ્વરીય માઈટ (શક્તિ), આને યોગબળ ની માઈટ (શક્તિ) કહેવાય છે. બાકી બધી છે શારીરિક માઈટ. આ છે રુહાની માઈટ. બાપ કલ્પ-કલ્પ કહે છે - હેં બાળકો, મામેકમ યાદ કરો. સર્વશક્તિમાન બાપ ને યાદ કરો. એ તો એક જ બાપ છે એમને યાદ કરવાથી આત્મા પવિત્ર બનશે. આ બહુ જ સારી વાતો છે - ધારણ કરવાની, જેમને આ નિશ્ચય જ નથી કે અમે ૮૪ જન્મ લીધા છે, તેમની બુદ્ધિ માં આ વાતો બેસશે નહીં. જે સતોપ્રધાન દુનિયામાં આવ્યા હતા, તેજ હવે તમોપ્રધાન માં આવ્યા છે. તેઓ જ આવીને જલ્દી નિશ્ચય બુદ્ધિ બનશે. જો કંઈ પણ નથી સમજતા તો પૂછવું જોઈએ. પૂરી રીતે સમજે તો બાપને પણ યાદ કરે. સમજશે નહીં તો યાદ પણ નહીં કરી શકશે. આ તો સીધી વાત છે. આપણે આત્માઓ જે સતોપ્રધાન હતાં તેજ ફરી તમોપ્રધાન બન્યાં છે, જેમને આ સંશય હશે કે કેવી રીતે સમજીએ અમે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ અથવા બાપથી કલ્પ પહેલા પણ વારસો લીધો છે, તેઓ તો ભણવામાં પૂરું ધ્યાન જ નહીં આપે. સમજાય છે કે તેમની તકદીર માં નથી. તો કલ્પ પહેલા પણ નથી સમજ્યા એટલે યાદ કરી નહીં શકે. આ છે જ ભવિષ્ય માટે ભણતર. નથી ભણતા તો સમજાઈ જાય છે કલ્પ-કલ્પ નથી ભણતા અથવા થોડા માર્ક્સ (ટકા) થી પાસ થયા હતા. સ્કૂલમાં બહુ જ ફેલ (નપાસ) પણ થાય છે. પાસ પણ નંબરવાર જ થાય છે. આ પણ ભણતર છે, આમાં નંબરવાર પાસ થશે. જે હોશિયાર છે તેઓ તો ભણીને પછી ભણાવતા રહેશે. બાપ કહે છે હું આપ બાળકોનો સર્વન્ટ (સેવક) છું. બાળકો પણ કહે છે કે અમે પણ સર્વન્ટ છીએ. દરેક ભાઈ-બહેન નું કલ્યાણ કરવાનું છે. બાપ આપણું કલ્યાણ કરે છે, આપણે પછી બીજાઓનું કલ્યાણ કરવાનું છે. બધાંને આ પણ સમજાવવાનું છે, બાપને યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જાય. જેટલો-જેટલો જ અનેકોને પૈગામ (સંદેશ) પહોંચાડે છે, તેમને મોટા પેગંબર કહેવાશે. તેમને જ મહારથી અથવા ઘોડેસવાર કહેવાય છે. પ્યાદા પછી પ્રજામાં ચાલ્યા જાય છે. આમાં પણ બાળકો સમજે છે કોણ-કોણ સાહૂકાર બની શકશે. આ જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. આપ બાળકો જે સર્વિસ માટે નિમિત્ત બનેલા છો, સર્વિસ માટે જ જીવન આપેલું છે તો પદ પણ એવું પામશો. તેમને કોઈ ની પરવાહ નથી રહેતી. મનુષ્ય પોતાનાં હાથ-પગ વાળા છે ને. બાંધી તો ન શકાય. પોતાને સ્વતંત્ર રાખી શકે છે. એવા કેમ બંધનમાં ફસાવું? કેમ નહીં બાપથી અમૃત લઈને અમૃત નું જ દાન કરુ. હું કોઈ રીઢ-બકરી થોડી છું જે કોઈ અમને બાંધે. શરુ માં આપ બાળકોએ કેવી રીતે સ્વયંને છોડાવ્યા, રડિયા મારી, હાય-હાય કરી બેસી ગયા. તમે કહેશો અમને શું પરવાહ છે, અમારે તો સ્વર્ગની સ્થાપના કરવાની છે કે આ કામ બેસીને કરવાનું છે. તે મસ્તી ચઢી જાય છે, જેને મૌલાઈ મસ્તી કહેવાય છે. આપણે મૌલા નાં મસ્તાના છીએ. તમે જાણો છો મૌલા થી આપણને શું પ્રાપ્ત થઈ રહ્યું છે. મૌલા આપણને ભણાવી રહ્યા છે ને. નામ તો તેમનાં બહુ જ છે પરંતુ કોઈ નામ બહુ જ મીઠા છે. હમણાં આપણે મૌલાઈ મસ્ત બન્યાં છીએ. બાપ ડાયરેક્શન તો બહુ જ સરળ આપે છે. બુદ્ધિ પણ સમજે છે - બરાબર અમે બાપને યાદ કરતા-કરતા સતોપ્રધાન બની જઈશું અને વિશ્વનાં માલિક પણ બનશું. આજ તાત (લગન) લાગેલી છે. બાપને હરઘડી યાદ કરવા જોઈએ. સામે બેઠા છે ને. અહીંયા થી બહાર નીકળ્યા અને ભૂલી જશે. અહીંયા જેટલો નશો ચઢે છે તેટલો બહારમાં નથી રહેતો, ભૂલી જાય છે. તમારે ભૂલવું ન જોઈએ. પરંતુ તકદીરમાં નથી તો અહીંયા બેઠાં પણ ભૂલી જાય છે.

બાળકો માટે મ્યુઝિયમ માં અને ગામ-ગામ માં સર્વિસ કરવા માટે પ્રબંધ થઈ રહ્યાં છે. જેટલો પણ સમય મળ્યો છે, બાપ તો કહે છે જલ્દી-જલ્દી કરો. પરંતુ ડ્રામામાં જલ્દી થઈ નથી શકતી. બાપ તો કહે છે એવું મશીન હોય જે હાથ નાખીએ અને ચીજ તૈયાર થઈ જાય. આ પણ બાપ સમજાવતા રહે છે - સારા-સારા બાળકોને માયા નાક અને કાન થી સારી રીતે પકડે છે. જે સ્વયંને મહાવીર સમજે છે તેમને જ માયાનાં બહુ જ તોફાન આવે છે પછી તેઓ કોઈની પણ પરવાહ નથી કરતા. છૂપાવી લે છે. આંતરિક દિલ સાચી નથી. સાચી દિલવાળા જ સ્કોલરશીપ પામે છે. શૈતાની દિલ ચાલી ન શકે. શૈતાની દિલ થી પોતાનો જ બેડો ડુબાડી દે છે. બધાંને શિવબાબા થી કામ છે. આ તો તમે સાક્ષાત્કાર કરો છો. બ્રહ્માને પણ બનાવવા વાળા શિવબાબા છે. શિવબાબા ને યાદ કરીએ ત્યારે આવા બનીએ. બાબા સમજે છે માયા બહુ જ જબરદસ્ત છે. જેમ ઉંદર કરડે છે તો ખબર પણ નથી પડતી, માયા પણ એવી મસ્ત ઉંદરડી છે. મહારથીઓ એ જ ખબરદાર રહેવાનું છે. તેઓ સ્વયં સમજતા નથી કે અમને માયાએ નીચે પાડી દીધા છે. લૂન-પાણી બનાવી દીધા છે. સમજવું જોઈએ લૂન-પાણી થવાથી આપણે બાપની સર્વિસ કરી નહીં શકીએ. અંદર જ બળતા રહેશે. દેહ-અભિમાન છે ત્યારે બળે છે. તે અવસ્થા તો છે નહીં. યાદનું જોહર (બળ) ભરાતું નથી, એટલે બહુ જ ખબરદાર રહેવું જોઈએ. માયા બહુ જ હોશિયાર છે, જ્યારે તમે યુદ્ધનાં મેદાન પર છો તો માયા પણ છોડતી નથી. અડધું-પોણું તો ખતમ કરી દે છે, કોઈને ખબર પણ નથી પડતી. કેવા સારા-સારા, નવાં-નવાં પણ ભણવાનું બંધ કરી ઘરમાં બેસી જાય છે. સારા-સારા નામીગ્રામી પર પણ માયાનો વાર થાય છે. સમજવાં છતાં પણ બેપરવાહ થઈ જાય છે. થોડી વાતમાં ઝટ લૂન-પાણી થઈ જાય છે. બાપ સમજાવે છે દેહ-અભિમાન નાં કારણે જ લૂન-પાણી થાય છે. સ્વયંને દગો દે છે. બાપ કહેશે આ પણ ડ્રામા. જે કઈ જુએ છે કલ્પ પહેલા ની જેમ ડ્રામા ચાલતો રહે છે. નીચે-ઉપર અવસ્થા થતી રહે છે. ક્યારેક ગ્રહચારી બેસે છે, ક્યારેક બહુ જ સારી સર્વિસ કરી ખુશખબરી લખે છે. નીચે-ઉપર થતું રહે છે. ક્યારેક હાર, ક્યારેક જીત. પાંડવો ની માયાથી ક્યારેક હાર, ક્યારેક જીત થાય છે. સારા-સારા મહારથી પણ હલી જાય છે, ઘણાં મરી પણ જાય છે એટલે જ્યાં પણ રહો બાપને યાદ કરતા રહો અને સર્વિસ કરતા રહો. તમે નિમિત્ત બનેલા છો સર્વિસ માટે. તમે લડાઈ નાં મેદાનમાં છો ને. જે બહારવાળા ઘર ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહે છે, અહીંયા વાળાથી પણ બહુ જ આગળ જઈ શકે છે. માયાની સાથે પૂરું યુદ્ધ ચાલતું રહે છે. સેકન્ડ પછી સેકન્ડ તમારો કલ્પ પહેલાની જેમ પાર્ટ ચાલતો આવ્યો છે. તમે કહેશો આટલો સમય પસાર થઈ ગયો, શું-શું થયું છે, તે પણ બુદ્ધિ માં છે. બધું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં છે. જેમ બાપમાં જ્ઞાન છે, આ દાદામાં પણ આવવું જોઈએ. બાબા બોલે છે તો જરૂર દાદા પણ બોલતા હશે. તમે પણ જાણો છો કોણ-કોણ સારા દિલ સાફ છે. દિલ સાફવાળા જ દિલ પર ચઢે છે. તેમનામાં લૂન-પાણી નો સ્વભાવ નથી રહેતો, સદેવ હર્ષિત રહે છે. તેમનો મૂડ ક્યારેય ફરશે નહીં. અહીંયા તો ઘણાંનાં મૂડ ફરી જાય છે. વાત નહીં પૂછો. આ સમયે બધાં કહે પણ છે અમે પતિત છીએ. હમણાં પતિત-પાવન બાપને બોલાવ્યા છે કે આવીને પાવન બનાવો. બાપ કહે છે - બાળકો, મને યાદ કરતા રહો તો તમારા કપડા સાફ થાય. મારી શ્રીમત પર ચાલો. શ્રીમત પર ન ચાલવા વાળાનાં કપડા સાફ નથી થતા. આત્મા શુદ્ધ થતી જ નથી. બાપ તો દિવસ-રાત આનાં પર જ જોર આપે છે - સ્વયંને આત્મા સમજો. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી જ તમે ઘુટકા ખાઓ (મૂંઝાઓ) છો. જેટલા-જેટલા ઉપર ચઢતાં જાઓ છો, ખુશનુમ: થતા જાઓ છો અને હર્ષિતમુખ રહો છો. બાબા જાણે છે સારા-સારા ફર્સ્ટ ક્લાસ બાળકો છે પરંતુ અંદર ની હાલત જુઓ તો ગળી રહ્યા છે. દેહ-અભિમાન ની આગ જાણે ગળાવી રહી છે. સમજતા નથી આ બીમારી પછી ક્યાંથી આવી. બાપ કહે છે દેહ-અભિમાન થી આ બીમારી આવે છે. દેહી-અભિમાની ને ક્યારેય બીમારી નહીં લાગશે. બહુ જ અંદર માં બળતા રહે છે. બાપ તો કહે છે - બાળકો, દેહી-અભિમાની ભવ. પૂછે છે આ રોગ કેમ લાગ્યો છે? બાપ કહે છે આ દેહ-અભિમાન ની બીમારી એવી છે, વાત નહીં પૂછો. કોઈને આ બીમારી લાગે છે તો એકદમ ચિયડ થઈને લાગે છે (ચિપકી જાય છે), છોડતી જ નથી. શ્રીમત પર ન ચાલી પોતાનાં દેહ-અભિમાન માં ચાલે છે તો ઘા બહુ જોરથી વાગે છે. બાબાની પાસે તો બધાં સમાચાર આવે છે. માયા કેવી રીતે એકદમ નાક થી પકડી પાડી દે છે. બુદ્ધિ બિલકુલ મારી નાખે છે. સંશય બુદ્ધિ બની જાય છે. ભગવાન ને બોલાવે છે કે આવીને અમને પથ્થર બુદ્ધિથી પારસ બુદ્ધિ બનાવો અને પછી તેમની પણ વિરુદ્ધ થઈ જાય છે, તો શું ગતિ થશે! એકદમ નીચે પડીને પથ્થર બુદ્ધિ બની જાય છે. બાળકોને અહીંયા બેઠા આ ખુશી રહેવી જોઈએ, સ્ટ્રડન્ટ લાઇફ ઇઝ ધ બેસ્ટ આ છે. બાપ કહે છે આનાંથી બીજું કોઈ ભણતર ઊંચું છે શું? ધ બેસ્ટ તો આ છે, ૨૧ જન્મો નું ફળ આપે છે, તો આવા ભણતરમાં કેટલું અટેન્શન (ધ્યાન) આપવું જોઈએ. કોઈ તો બિલકુલ અટેન્શન નથી આપતા. માયા નાક-કાન એકદમ કાપી દે છે. બાપ સ્વયં કહે છે અડધો કલ્પ તેમનું રાજ્ય ચાલે છે તો એવાં પકડી લે છે જે વાત નહીં પૂછો, એટલે બહુ જ ખબરદાર રહો. એક-બીજાને સાવધાન કરતા રહો. શિવબાબા ને યાદ કરો નહીં તો માયા કાન નાક કાપી દેશે. પછી કોઈ કામના નહીં રહેશે. ઘણા સમજે પણ છે કે અમે લક્ષ્મી-નારાયણ નું પદ પામીએ, ઇમ્પોસિબલ (અસંભવ) છે. થાકીને ફા થઈ જાય છે. માયા થી હાર ખાઈને એકદમ કિચડા માં જઈને પડે છે. જુઓ, આપણી બુદ્ધિ બગડે છે તો સમજવું જોઈએ માયાએ નાક થી પકડી છે. યાદની યાત્રામાં બહુ જ બળ છે. બહુ જ ખુશી ભરેલી છે. કહે પણ છે ખુશી જેવો ખોરાક નથી. દુકાનમાં ગ્રાહક આવતા રહે છે, કમાણી થતી રહે છે તો ક્યારેય તેમને થકાવટ નહિ થશે. ભૂખ નહીં મરશે. બહુ જ ખુશી માં રહે છે. તમને તો અથાહ (બેશુમાર) ધન મળે છે. તમને તો બહુ જ ખુશી રહેવી જોઈએ. જોવું જોઈએ - અમારી ચલન દેવી છે કે આસુરી છે? સમય બહુ જ થોડો છે. અકાળે મૃત્યુ ની પણ જેમ રેસ છે. એક્સિડન્ટ (અકસ્માત) વગેરે જુઓ કેટલા થતા રહે છે. તમોપધાન બુદ્ધિ થતા જાય છે. વરસાદ જોરથી પડશે, તેને પણ કુદરતી એક્સિડન્ટ (અકસ્માત) કહેશું. મોત સામે આવ્યું કે આવ્યું. સમજે પણ છે એટોમિક બોમ્બ ની લડાઈ છેડાશે. એવાં-એવાં ખોફનાક કામ કરે છે, હેરાન કરી દે છે તો પછી લડાઈ પણ છેડાશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. મૌલાઈ મસ્તીમાં રહીને સ્વયંને સ્વતંત્ર બનાવાનાં છે. કોઈ પણ બંધનમાં નથી બંધાવાનું. માયા ઉંદરથી બહુ-બહુ જ સંભાળ કરવાની છે, ખબરદાર રહેવાનું છે. દિલમાં ક્યારેય પણ શૈતાની વિચાર ન આવે.
૨. બાપ દ્વારા જે બેશુમાર ધન (જ્ઞાનનું) મળે છે, તેની ખુશીમાં રહેવાનું છે. આ કમાણીમાં ક્યારેય પણ સંશય બુદ્ધિ બની શકવાનું નથી. સ્ટુડન્ટ લાઈફ ઇઝ ધી બેસ્ટ લાઈફ (વિદ્યાર્થી જીવન એજ ઉત્તમ જીવન છે) એટલે ભણતર પર પૂરે-પૂરું ધ્યાન દેવાનું છે.

વરદાન :- સર્વ પ્રાપ્તિઓ નાં ખજાનાં સ્મૃતિ સ્વરૂપ બની કાર્યમાં લગાવવા વાળા સદા સંતુષ્ટ આત્મા ભવ :
સંગમયુગ નું વિશેષ વરદાન સંતુષ્ટતા છે અને સંતુષ્ટતા નું બીજ સર્વ પ્રાપ્તિઓ છે. અસંતુષ્ટતા નું બીજ સ્થૂળ અથવા સૂક્ષ્મ અપ્રાપ્તિ છે. બ્રાહ્મણો નું ગાયન છે, અપ્રાપ્ત નથી કોઈ વસ્તુ બ્રાહ્મણો નાં ખજાના માં. બધાં બાળકો ને એક દ્વારા એક જેવા અખૂટ ખજાન મળે છે. ફક્ત તે પ્રાપ્ત થયેલ ખજાના ને દરેક સમયે કાર્યમાં લગાવો અર્થાત્ સ્મૃતિ સ્વરૂપ બનો. બેહદની પ્રાપ્તિઓ ને હદમાં પરિવર્તન નહીં કરો તો સદા સંતુષ્ટ રહેશો.

સ્લોગન :- જ્યાં નિશ્ચય છે ત્યાં વિજય ની તકદીરની લકીર (રેખા) મસ્તક પર છે જ.

“બાપ અને સેવા થી સ્નેહ – આ જ બ્રાહ્મણ જીવનનું જીવદાન છે.”

આજે બાપદાદા બધાં બાળકોનાં પુરુષાર્થ ની લગન ને જોઈ રહ્યા હતા. દરેક બાળક પોત-પોતાની હિંમત-ઉલ્લાસ થી આગળ વધતા જઈ રહ્યા છે. હિંમત પણ બધામાં છે, ઉમંગ-ઉલ્લાસ પણ બધામાં છે. દરેક નાં અંદર એક જ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ પણ છે કે અમારે બાપદાદા નાં સમીપ રત્ન, નૂરે રત્ન, દિલ તખ્તનશીન દિલારામ નાં પ્રિય બનવાનું જ છે. લક્ષ્ય પણ બધાનું સંપન્ન બનવાનું છે. બધાં બાળકોનાં દિલ નો અવાજ એક જ છે કે સ્નેહનાં રિટર્ન માં અમારે સમાન અને સંપન્ન બનવાનું છે અને આ લક્ષ્ય પ્રમાણે આગળ વધવામાં સફળ પણ થઈ રહ્યા છે. કોઈને પણ પૂછો શું ઇચ્છો છો? તો બધાંનો એક જ ઉમંગ નો અવાજ છે કે સંપૂર્ણ અને સંપન્ન બનવાનું જ છે. બાપદાદા બધાંનો આ ઉમંગ-ઉત્સાહ જોઈ, શ્રેષ્ઠ લક્ષ્ય જોઈ હર્ષિત થાય છે. અને બધાં બાળકોને આવા એક ઉમંગ ઉત્સાહની, એક મતની આફરીન આપે છે કે કેવી રીતે એક બાપ, એક મત, એક જ લક્ષ્ય અને એક જ ઘરમાં, એક જ રાજ્યમાં ચાલી રહ્યા છે અથવા ઉડી રહ્યા છે. એક બાપ અને આટલા યોગ્ય અથવા યોગી બાળકો, દરેક, એક-બે થી વિશેષતામાં વિશેષ આગળ વધી રહ્યા છે. આખા કલ્પમાં આવા ન બાપ હશે, ન બાળકો હશે જે કોઈ પણ બાળક ઉમંગ-ઉત્સાહમાં ઓછું ન હોય. વિશેષતા સંપન્ન હોય. એક જ લગનમાં મગન હોય. આવું ક્યારેય થઈ નથી શકતું, એટલે બાપદાદા ને પણ આવા બાળકો પર નાઝ છે અને બાળકોને બાપનો નાઝ છે. જ્યાં પણ જુઓ એક જ વિશેષ અવાજ બધાનાં દિલ ની અંદર છે - બાબા અને સેવા! જેટલો બાપ થી સ્નેહ છે એટલો સેવાથી પણ સ્નેહ છે. બંને સ્નેહ દરેક નાં બ્રાહ્મણ જીવનનું જીવદાન છે. આમાં જ સદા વ્યસ્ત રહેવાનો આધાર માયાજીત બનાવી રહ્યો છે.

બાપદાદાની પાસે બધાં બાળકોનાં સેવાનાં ઉમંગ ઉત્સાહનાં પ્લાન્સ (યોજનાઓ) પહોંચતી રહે છે. પ્લાન બધાં સારા થી સારા છે. ડ્રામા અનુસાર જે વિધિથી વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરતા આવ્યા છો તે આદિ થી હજી સુધી સારા થી સાડું જ કહેશું. હમણાં સેવાનાં કે બ્રાહ્મણોનાં વિજયી રત્ન બનવાનાં અથવા સફળતાનાં બહુ જ વર્ષ વીતી ચૂક્યા છે. હવે ગોલ્ડન જુબલી (સ્વર્ણિમ જયંતી) સુધી પહોંચી ગયા છો. ગોલ્ડન જુબલી કેમ મનાવી રહ્યા છો? શું દુનિયાનાં હિસાબથી મનાવી રહ્યા છો કે સમય નાં પ્રમાણે વિશ્વને તીવ્ર ગતિથી સંદેશ દેવાના ઉમંગથી મનાવી રહ્યા છો? ચારેય તરફ બુલંદ અવાજ દ્વારા સુતેલી આત્માઓને જગાડવાનું સાધન બનાવી રહ્યા છો! જ્યાં પણ સાંભળે, જ્યાં પણ જુએ ત્યાં ચારેય તરફ આજ અવાજ ગુંજતો સંભળાય કે સમય પ્રમાણ હવે ગોલ્ડન એજ સ્વર્ણિમ સમય, સ્વર્ણિમ યુગ આવવાનાં સ્વર્ણિમ સંદેશ દ્વારા ખુશખબરી મળી રહી છે. આ ગોલ્ડન જુબલી દ્વારા ગોલ્ડન એજ નાં આવવાની વિશેષ સુચના અથવા સંદેશ દેવા માટે તૈયારી કરી રહ્યા છો. ચારેય તરફ એવી લહેર ફેલાઈ જાય કે હવે સ્વર્ણિમ યુગ આવ્યો કે આવ્યો. ચારેય તરફ એવા દ્રશ્ય દેખાય જેમ સવાર નાં સમયે અંધકારનાં બાદ સૂર્ય ઉદય થાય છે તો સૂર્યનો ઉદય થવો અને પ્રકાશની ખુશખબરી ચારેય તરફ ફેલાવી. અંધકાર ભૂલી પ્રકાશમાં આવી જાય. આવા વિશ્વની આત્માઓ જે દુઃખ અશાંતિ નાં સમાચાર સાંભળી-સાંભળી, વિનાશ નાં ભયમાં ભયભીત થઈ. દિલ શિકસ્ત થઈ ગઈ છે, ના ઉમ્મીદ થઈ ગઈ છે એવી વિશ્વની આત્માઓને આ ગોલ્ડન જુબલી દ્વારા શુભ ઉમ્મીદો નો સૂર્ય ઉદય થવાનો અનુભવ કરાવો. જેમ વિનાશની લહેર છે તેમ સતયુગી સૃષ્ટિની સ્થાપના ની ખુશખબરી ની લહેર ચારેય તરફ ફેલાવો. બધાનાં દિલમાં આ ઉમીદનો તારો ચમકાવો. શું થશે, શું થશે નાં બદલે સમજે કે હવે આ થશે. એવી લહેર ફેલાવો. ગોલ્ડન જુબલી ગોલ્ડન એજ નાં આવવાની ખુશખબરી નું સાધન છે. જેમ આપ બાળકોને દુઃખધામ જોવા છતાં પણ સુખધામ સ્વતઃ સ્મૃતિમાં રહે છે અને સુખધામ ની સ્મૃતિ દુઃખધામ ભુલાવી દે છે. અને સુખધામ અથવા શાંતિધામ જવાની તૈયારીઓમાં ખોવાયેલા રહો છો. જવાનું છે અને સુખધામ માં આવવાનું છે. જવાનું છે અને આવવાનું છે - આ સ્મૃતિ સમર્થ પણ બનાવી રહી છે અને ખુશી-ખુશી થી સેવાનાં નિમિત્ત પણ બનાવી રહી છે. હવે લોકો આવાં દુઃખની ખબરો બહુ જ સાંભળી ચૂક્યા છે. હવે આ ખુશખબરી દ્વારા દુઃખધામ થી સુખધામ જવા માટે ખુશી-ખુશી થી તૈયારી કરો, તેમનામાં પણ આ લહેર ફેલાઈ જાય કે અમારે પણ જવાનું છે. ના ઉમ્મીદ વાળાને ઉમીદ અપાવો. દિલશિકસ્ત આત્માઓને ખુશખબરી સંભળાવો. આવા પ્લાન બનાવો જે વિશેષ સમાચાર પત્રોમાં અથવા જે પણ અવાજ ફેલાવવાનું સાધન છે - એક જ સમય એક જ ખુશખબરી અથવા સંદેશ ચારે તરફ બધાંને પહોંચે. જ્યાંથી પણ કોઈ આવે તો આ એક જ વાત બધાંને ખબર પડે. આવી રીતથી ચારેય તરફ એક જ અવાજ હોય. નવીનતા પણ કરવાની છે. સ્વયંનાં નોલેજકુલ સ્વરૂપને પ્રત્યક્ષ કરવાનું છે. હમણાં સમજે છે કે શાંત સ્વરૂપ આત્માઓ છે. શાંતિનો સહજ રસ્તો બતાવવા વાળા છે. આ સ્વરૂપ પ્રત્યક્ષ થયું પણ છે અને થઈ રહ્યું છે. પરંતુ નોલેજકુલ બાપની નોલેજ તો આ જ છે. હવે આ અવાજ થાય. જેમ હવે કહે છે શાંતિ નું સ્થાન છે તો આ જ છે. એમ સૌનાં મુખ થી આ અવાજ નીકળે કે સત્ય જ્ઞાન છે તો આ જ છે. જેમ શાંતિ અને સ્નેહની શક્તિ અનુભવ કરે છે તેમ સત્યતા સિદ્ધ થાય, તો બીજું બધું શું છે, તે સિદ્ધ થઈ જ જશે. કહેવાની આવશ્યકતા નહીં પડશે. હવે તે સત્યતાની શક્તિ કેવી રીતે પ્રત્યક્ષ કરો, તે વિધિ કઈ અપનાવો જે તમારે કહેવું જ ન પડે. પરંતુ તેઓ સ્વયં જ કહે કે આનાથી આ સિદ્ધ થાય છે કે સત્યજ્ઞાન, પરમાત્મ જ્ઞાન, શક્તિશાળી જ્ઞાન છે તો આ જ છે. આનાં માટે વિધિ પછી સંભળાવશે. તમે લોકો પણ આનાં પર વિચારજો. પછી બીજી વાર સંભળાવશે. સ્નેહ અને શાંતિ ની ધરણી તો બની ગઈ છે ને. હવે જ્ઞાનનું બીજ પડવાનું છે ત્યારે તો જ્ઞાનનાં બીજનું ફળ સ્વર્ગનાં વારસા નાં અધિકારી બનશે.

બાપદાદા બધું જ જોતાં-સાંભળતાં રહે છે. શું-શું રુહ-રુહાન કરે છે. સરસ પ્રેમથી બેસે છે, વિચારે છે. મથની (ઝેરણી) સારી ચલાવી રહ્યા છે. માખણ ખાવા માટે મંથન તો કરી રહ્યા છે. હમણાં ગોલ્ડન જુબલીનું મંથન કરી રહ્યા છે. શક્તિશાળી માખણ જ નીકળશે. બધાંનાં દિલમાં લહેર સારી છે. અને આજ દિલનાં ઉમંગોની લહેર વાયુમંડળ બનાવે છે. વાયુમંડળ બનતા-બનતા આત્માઓને સમીપ આવવાનું આકર્ષણ વધતું જાય છે. હવે જવું જોઈએ, જોવું જોઈએ આ લહેર ફેલાતી જઈ રહી છે. પહેલા હતું કે ખબર નહીં શું છે. હવે છે કે સારું છે, જવું જોઈએ. જોવું જોઈએ. પછી છેલ્લે કહેશે કે આ જ છે. હમણાં તમારા દિલનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ તેમનામાં પણ ઉમંગ પેદા કરી રહ્યા છે. હમણાં તમારી દિલ નાંચે છે. તેમનાં પગ ચાલવાનાં શરુ થાય છે. જેમ અહીંયા કોઈ બહુ જ સરસ ડાન્સ કરે છે તો દુર બેસવા વાળાનાં પણ પગ ચાલવાનાં શરુ થઈ જાય છે. એવા ઉમંગ-ઉત્સાહનું વાતાવરણ અનેકો નાં પગને ચલાવવાનું શરુ કરી રહ્યું છે. અચ્છા-

સદા સ્વયંને ગોલ્ડન દુનિયાનાં અધિકારી અનુભવ કરવાવાળા, સદા પોતાની ગોલ્ડન એજ સ્થિતિ બનાવવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહેવાવાળા, સદા રહેમદિલ બની સર્વ આત્માઓને ગોલ્ડન એજ નો રસ્તો બતાવવાની લગનમાં રહેવાવાળા, સદા બાપ નાં દરેક ગોલ્ડન વર્ષાન (શબ્દો) ને જીવનમાં ધારણ કરવાવાળા, એવા સદા બાપદાદાનાં દિલ તખ્તનશીન, સદા સ્નેહમાં સમાયેલા વિજયી રત્નોને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

બૃજઈન્દ્રા દાદીજી થી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત

ચલાવવા વાળો ચલાવી રહ્યો છે ને. દરેક સેકન્ડ કરાવનહાર નિમિત્ત બનાવી કરાવી રહ્યો છે. કરાવનહાર નાં હાથમાં ચાવી છે. તે જ ચાવી થી ચાલી રહ્યાં છે. ઓટોમેટીક ચાવી મળી જાય છે અને ચાલતા ફરતાં કેટલા ન્યારા અને પ્યારા પણ નો અનુભવ થાય છે. ચાહે કર્મનો હિસાબ ચૂકતું પણ કરી રહ્યા છો પરંતુ કર્મનાં હિસાબ ને પણ સાક્ષી થઈ જોવા છતાં, સાથી નાં સાથે મોજમાં રહો છો. એવું છે ને! તમે તો સાથીનાં સાથે મોજ માં છો બાકી આ હિસાબ-કિતાબ સાક્ષી થઈ ચૂકતું કેવી રીતે થઈ રહ્યો છે, તે જોવા છતાં પણ મોજ માં રહેવાનાં કારણે લાગતું કઈ નથી કારણકે જે આદિ થી સ્થાપના નાં નિમિત્ત બન્યાં છે તો જ્યાં સુધી છે ત્યાં સુધી બેઠા છે અથવા ચાલી રહ્યા છે, સ્ટેજ પર છે અથવા ઘરમાં છે પરંતુ મહાવીર બાળકો સદા જ પોતાનાં શ્રેષ્ઠ સ્ટેજ પર હોવાનાં કારણે સેવા નાં સ્ટેજ પર છે. ડબલ સ્ટેજ પર છે. એક સ્વયંની શ્રેષ્ઠ સ્ટેજ પર છે અને બીજું સેવાનાં સ્ટેજ પર છે. તો આખો દિવસ ક્યાં રહો છો? મકાનમાં કે સ્ટેજ પર? પલંગ પર બેસો, કાઉચ (સોફા) પર બેસો છો કે સ્ટેજ પર રહો છો? ક્યાંય પણ છો પરંતુ સેવા નાં સ્ટેજ પર છો. ડબલ સ્ટેજ છે. એવો જ અનુભવ થાય છે ને! પોતાનાં હિસાબ ને પણ તમે સાક્ષી થઈને જુઓ. આ શરીર થી જે પણ પાછળનું કરેલું છે તે ચૂકતું કેવી રીતે થઈ રહ્યું છે, તે સાક્ષી થઈને જુઓ. આને કર્મ ભોગ નહીં કહેવાશે. ભોગવવા માં દુઃખ થાય છે. તો ભોગનાં શબ્દ નહીં કેહશું કારણકે દુઃખ દર્દની મહેસૂસતા નથી. તમારા લોકો માટે કર્મભોગ નથી, આ કર્મયોગ ની શક્તિ થી સેવાનું સાધન બનેલું છે. આ કર્મભોગ નથી, સેવાની યોજના છે. ભોગના પણ સેવાની યોજના માં બદલાઈ ગઈ. એવું છે ને! એટલે સદા સાથેની મોજમાં રહેવાવાળા. જન્મ થી આ જ આશા રહી - સાથે રહેવાની. આ આશા ભક્તિ રુપમાં પૂરી થઈ, જ્ઞાનમાં પણ પૂરી થઈ, સાકાર રુપમાં પણ પૂરી થઈ અને હવે અવ્યક્ત રુપમાં પણ પૂરી થઈ રહી છે. તો આ જન્મ ની આશા વરદાન નાં રુપમાં બની ગઈ. અચ્છા! જેટલો સાકાર બાપની સાથે રહેવાનો અનુભવ આમનો છે એટલો બીજા કોઈનો નથી. સાથે રહેવાનો વિશેષ પાર્ટ મળ્યો, આ ઓછું થોડી છે. દરેકનું ભાગ્ય પોત-પોતાનું છે. તમે પણ કહો - 'વાહ રે હું'!

આદિ રત્ન સદા સન શોઝ ફાધર (બાપ ને પ્રત્યક્ષ) કરવામાં નિમિત્ત છે. દરેક કર્મ થી બાપ નાં ચરિત્રને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળા દિવ્ય દર્પણ છે. દર્પણ કેટલો આવશ્યક હોય છે. પોતાનું દર્શન અથવા બીજાનાં દર્શન કરાવવા માટે. તો તમે બધાં દર્પણ છો બાપ નો સાક્ષાત્કાર કરાવવા માટે. જે વિશેષ આત્માઓ નિમિત્ત છે તેમને જોઈ બધાંને શું યાદ આવે છે? બાપદાદા યાદ આવી જાય છે. બાપ શું કરતા હતા, કેવી રીતે ચાલતા હતા.... આ યાદ આવે છે ને. તો બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાનો દર્પણ છો. બાપદાદા આવા વિશેષ બાળકોને સદા પોતાનાં થી પણ આગળ વધારે છે. માથાનો તાજ (મુગટ) બનાવી દે છે. માથાનાં તાજ ની ચમકતા મોતી છો. અચ્છા-

જગદીશભાઈ થી :- જે બાપથી વરદાનમાં વિશેષતા મળી છે, તેજ વિશેષતાઓ ને કાર્યમાં લાવતાં સદા વૃદ્ધિને પ્રાપ્ત કરતા રહો છો, સારું છે! સંજયએ શું કર્યું હતું? બધાંને દ્રષ્ટિ આપી હતી ને! તો આ નોલેજ ની દ્રષ્ટિ આપી રહ્યા છો. આજ દિવ્ય દ્રષ્ટિ છે, નોલેજ દિવ્ય છે ને. નોલેજની દ્રષ્ટિ સૌથી શક્તિશાળી છે, આ પણ વરદાન છે. નહીં તો આટલી મોટી વિશ્વ વિદ્યાલય નું શું નોલેજ છે, એની ખબર કેવી રીતે પડત? સાંભળો તો બહુ જ ઓછું છે ને. લિટરેચર (પુસ્તકો) દ્વારા સ્પષ્ટ થઈ જાય છે. આ પણ એક વરદાન મળેલું છે. આ પણ એક વિશેષ આત્માની વિશેષતા છે. દરેક સંસ્થાની બધાં સાધનોથી વિશેષતા પ્રસિદ્ધ થાય છે. જેમ ભાષણો થી, સંમેલન થી, એમ જ લિટરેચર, ચિત્ર જે પણ સાધન છે આ પણ સંસ્થા અથવા વિશ્વ વિદ્યાલયની એક વિશેષતા પ્રસિદ્ધ કરવાનું સાધન છે. આ પણ તીર છે જેમ તીર પક્ષી ને લઈ આવે છે ને - એમ આ પણ એક તીર છે જે આત્માઓને સમીપ લઈ આવે છે. આ પણ ડ્રામા માં પાર્ટ મળેલો છે. લોકોને ક્વેશ્ચન (પ્રશ્ન) તો બહુ જ ઊઠે છે, જે પ્રશ્નો ઊઠે છે - તેનાં સ્પષ્ટીકરણ નું સાધન જરૂરી છે. જેમ સન્મુખ પણ સંભળાવે છે પરંતુ આ લિટરેચર પણ સારું સાધન છે. આ પણ જરૂરી છે. શરૂથી જુઓ બ્રહ્મા બાપએ કેટલી રુચિથી આ સાધન બનાવ્યા. દિવસ રાત સ્વયં બેસી લખતા હતા ને. કાંઈ બનાવી-બનાવીને તમને લોકોને આપતા રહ્યા ને. તમે લોકો એને રત્નજડિત કરતા રહ્યા. તો આ પણ કરીને બતાડ્યું ને. તો આ પણ સાધન સારું છે. કોન્ફરન્સ નાં પાછળ પીઠ કરવા માટે આ જે ચાર્ટર નીકાળો છે આ પણ જરૂરી છે. પીઠ કરવાનું કોઈ સાધન જરૂર જોઈએ. પહેલાનું આ છે, બીજાનું આ છે, ત્રીજાનું આ છે. આનાથી તે લોકો

પણ સમજે છે કે બહુ જ કાયદા પ્રમાણ આ વિશ્વ વિદ્યાલય અથવા યુનિવર્સિટી છે. તો આ સારું સાધન છે. મહેનત કરો છો તો તેમાં બળ ભરાઈ જાય છે. હવે ગોલ્ડન જુબલી નાં પ્લાન બનાવશો પછી મનાવશો. જેટલા પ્લાન કરશો તેટલું બળ ભરાતું જશે. બધાનાં સહયોગ થી, બધાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહનાં સંકલ્પ થી સફળતા તો થઈ પડી છે. ફક્ત રીપીટ કરવાનું છે. હમણાં તો ગોલ્ડન જુબલીનું બહુ જ વિચારી રહ્યા છો ને. પહેલા મોટું લાગે છે પછી બહુ જ સહજ થઈ જાય છે. તો સહજ સફળતા છે જ. સફળતા દરેક નાં મસ્તક પર લખેલી છે.

પાર્ટીઓ થી :- બધાં ડબલ લાઈટ છો? કોઈ પણ વાતમાં સ્વયંને ક્યારેય પણ ભારે નહીં બનાવો. સદા ડબલ લાઈટ રહેવાથી સંગમયુગ નાં સુખનાં દિવસ રુહાની મોજોનાં દિવસ સફળ થશે. જો જરા પણ બોજ ધારણ કર્યો તો શું થશે? મુંજ થશે કે મોજ? ભારે પણ છે તો મુંજ છે. હલકા પણ છે તો મોજ છે! સંગમયુગ નો એક-એક દિવસ કેટલો વેલ્યુબલ (મુલ્યવાન) છે, કેટલો મહાન છે, કેટલો કમાણી કરવાનો સમય છે, આવા કમાણી નાં સમયને સફળ કરતા ચાલો. યુક્તિયુક્ત અને યોગયુક્ત આત્માઓ સદા ઉડતી કળા નો અનુભવ કરે છે. તો ખૂબ યાદ માં રહો, ભણવામાં, સેવા માં આગળ જાઓ. ઉભા રહેવા વાળા નહીં. ભણતર અને ભણાવવા વાળા સદા સાથે રહે. યુક્તિયુક્ત અને યોગયુક્ત આત્માઓ સદા જ આગળ છે. બાપ નાં જે પણ ઈશ્વારા મળે છે તેમાં સંગઠિત રુપથી આગળ વધતા રહો. જે પણ નિમિત્ત બનેલી વિશેષ આત્માઓ છે તેમની વિશેષતાઓને, ધારણાઓને કેય કરી, તેને ફોલો (અનુકરણ) કરતા આગળ વધતા જાઓ. જેટલા બાપ નાં સમીપ એટલા પરિવાર નાં સમીપ. જે પરિવાર નાં સમીપ નહીં હશે તો માળામાં નહિ આવશે. અચ્છા!

વરદાન :- આ અંતિમ જન્મમાં મળેલા સર્વ પાવર્સ (શક્તિઓ) ને યુઝ કરવાવાળા વિલ પાવર (આત્મ વિશ્વાસ) સંપન્ન ભવ :

આ સ્વીટ ડ્રામા બહુ જ સારો બન્યો-બનાવેલ છે, આને કોઈ બદલી નથી શકતું. પરંતુ ડ્રામા માં આ શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ જન્મ ને બહુ જ પાવર્સ મળેલા છે. બાપએ વીલ કર્યા છે એટલે વિલ પાવર છે. આ પાવર ને યુઝ કરો - જ્યારે ઇચ્છો આ શરીર નાં બંધનથી ન્યારા કર્માતીત સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ જાઓ. ન્યારો છું, માલિક છું, બાપ દ્વારા નિમિત્ત આત્મા છું - આ સ્મૃતિથી મન બુદ્ધિને એકાગ્ર કરી લો ત્યારે કહેવાશે વિલ પાવર સંપન્ન.

સ્લોગન :- દિલથી સેવા કરો તો દુવાઓ નાં દરવાજા ખુલી જશે.

આજે મહિનાનો ત્રીજો રવિવાર છે. બધાં સંગઠિત રુપમાં સાંજે ૦૬:૩૦થી ૦૭:૩૦ વાગ્યા સુધી આંતરરાષ્ટ્રીય યોગમાં સંમિલિત થઈ, સાક્ષાત્કાર મૂર્ત બની પોતાનાં દિવ્ય સ્વરુપ નો અનુભવ કરે અને કરાવે.

“ મીઠા બાળકો - હદ નાં સંસારની વાહયાત (ફાલતું) વાતોમાં પોતાનો સમય વેસ્ટ (ખોટી) નથી કરવાનો , બુદ્ધિ માં સદા રોયલ ખ્યાલાત ચાલતા રહે ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકો બાપનાં દરેક ડાયરેક્શન ને અમલમાં લાવી શકે છે?

ઉત્તર :- જે અંતર્મુખી છે, પોતાનો શો (દેખાડો) નથી, રુહાની નશામાં રહે છે, તે જ બાપ નાં દરેક ડાયરેક્શન ને અમલ માં લાવી શકે છે. તમને મિથ્યા અહંકાર ક્યારેય નહીં આવવો જોઈએ. અંદર ની બહુ જ સફાઈ હોય. આત્મા બહુ જ સારી હોય, એક બાપથી સાચો લવ (પ્રેમ) હોય. ક્યારેય લૂન-પાણી અર્થાત ખારાપણનાં સંસ્કાર ન હોય, ત્યારે બાપનું દરેક ડાયરેક્શન અમલમાં આવશે.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો ફક્ત યાદની યાત્રામાં જ નથી બેઠાં. બાળકોને આ ફખુર (નશો) છે કે અમે શ્રીમત પર પોતાનું પરિસ્થાન સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. એટલો ઉમંગ, ખુશી રહેવી જોઈએ. ક્રિયડપટ્ટી વગેરેની બધી વાહ્યાત વાતો નિકળી જવી જોઈએ. બેહદનાં બાપને જોતા જ ઉલ્લાસમાં આવવું જોઈએ. જેટલું-જેટલું તમે યાદની યાત્રામાં રહેશો એટલી ઇમ્પ્રુવમેન્ટ (સુધારણા) આવતી જશે. બાપ કહે છે બાળકો નાં માટે રુહાની યુનિવર્સિટી હોવી જોઈએ. તમારી છે જ વર્લ્ડ સ્પ્રિચ્યુઅલ યુનિવર્સિટી (આધ્યાત્મિક વિશ્વવિદ્યાલય). તો તે યુનિવર્સિટી ક્યાં છે? યુનિવર્સિટી ખાસ સ્થાપન કરાય છે. તેની સાથે બહુ જ રોયલ હોસ્ટેલ જોઈએ. તમારા કેટલા રોયલ ખ્યાલાત હોવા જોઈએ. બાપને તો રાત-દિવસ એ જ ખ્યાલાત રહે છે - કેવી રીતે બાળકોને ભણાવીને ઊંચ પરીક્ષામાં પાસ કરાવે? જેનાથી પછી આ વિશ્વનાં માલિક બનવાનાં છે. અસલમાં તમારી આત્મા શુદ્ધ સતોપ્રધાન હતી તો શરીર પણ કેટલું સતોપ્રધાન સુંદર હતું. રાજાઈ પણ કેટલી ઊંચી હતી. તમારો હદનાં સંસારની ક્રિયડપટ્ટી ની વાતોમાં સમય બહુ જ વેસ્ટ થાય છે. આપ સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ની અંદર ક્રિયડપટ્ટી નાં ખ્યાલાત પણ ન હોવા જોઈએ. કમિટીઓ (સમિતિ) વગેરે તો બહુ જ સારી-સારી બનાવો છો. પરંતુ યોગબળ છે નહીં. ગપોડા બહુ જ મારે છે - અમે આ કરશું, આ કરશું. માયા પણ કહે છે અમે આમને નાક કાન થી પકડશું. બાપની સાથે લવ (પ્રેમ) જ નથી. કહેવાય છે ને - નર ચાહત કુછ ઔર..... તો માયા પણ કંઈ કરવા નથી દેતી. માયા બહુ જ ઠગવા વાળી છે, કાન જ કાપી લે છે. બાપ કેટલા બાળકો ને ઉંચ બનાવે છે, ડાયરેક્શન દે છે - આ-આ કરો. બહુ જ રોયલ-રોયલ બાળકીઓ (કન્યાઓ) મોકલી દે છે. કોઈ-કોઈ કહે છે બાબા અમે ટ્રેનિંગ માટે જઈએ? તો બાબા કહે છે બાળકો, પહેલા તમે સ્વયંની ખામીઓને નિકાળો. સ્વયંને જુઓ અમારા માં કેટલા અવગુણ છે? સારા-સારા મહારથીઓને પણ માયા એકદમ લૂન-પાણી કરી દે છે. એવા ખારા બાળકો છે જે બાપ ને ક્યારેય યાદ પણ નથી કરતા. જ્ઞાનનો 'ગ' પણ નથી જાણતા. બહારનો શો (દેખાવ) બહુ જ છે. આમાં તો બહુ જ અંતર્મુખ રહેવું જોઈએ, પરંતુ ઘણા ની તો એવી ચલન હોય છે જેમ અભણ જટ લોકો હોય છે, થોડા પણ પૈસા છે તો તેનો નશો ચઢી જાય છે. એ નથી સમજતા કે અરે, અમે તો કંગાળ છીએ. માયા સમજવા નથી દેતી. માયા બહુ જ જબરદસ્ત છે. બાબા થોડી મહિમા કરે છે તો તેમાં બહુ જ ખુશ થઈ જાય છે.

બાબા ને રાત-દિવસ એ જ ખ્યાલાત ચાલે છે કે યુનિવર્સિટી બહુ જ ફર્સ્ટ ક્લાસ હોવી જોઈએ, જ્યાં બાળકો સારી રીતે ભણે. તમે જાણો છો આપણે સ્વર્ગમાં જઈએ છીએ તો ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહેવો જોઈએ ને. અહીંયા બાબા અલગ-અલગ ડોઝ આપે છે. નશો ચઢાવે છે. કોઈનું દેવાળુ નીકળ્યું હોય, તેમને દારુ પીવડાવી દો તો સમજશે અમે બાદશાહ છીએ. પછી નશો પૂરો થવાથી એવા નાં એવા બની જાય છે. હવે આ તો છે રુહાની નશો. તમે જાણો છો બેહદ નાં બાપ શિક્ષક બની આપણને ભણાવે છે અને ડાયરેક્શન દે છે - આમ-આમ કરો. કોઈ-કોઈ સમયમાં કોઈને મિથ્યા અહંકાર પણ આવી જાય છે. માયા છે ને. એવી વાતો બનાવે છે જે વાત નહીં પૂછે. બાબા સમજે છે આ ચાલી નહિ શકે. અંદરની બહુ જ સફાઈ જોઈએ. આત્મા બહુ જ સારી જોઈએ. તમારાં લવ-મેરેજ થયા છે ને. લવ મેરેજ માં કેટલો પ્રેમ હોય છે, આતો પતિઓ નાં પતિ છે. તે પણ કેટલાનાં લવમેરેજ થાય છે. એક નાં થોડી થાય છે. બધાં કહે છે અમારી તો શિવબાબા ની સાથે સગાઈ થઈ ગઈ. અમે તો સ્વર્ગમાં જઈને બેશસું. ખુશીની વાત છે ને. અંદરમાં આવવું જોઈએ ને બાબા આપણને કેટલું શ્રંગાર કરે છે. શિવબાબા શ્રંગાર કરે છે આમનાં દ્વારા. તમારી બુદ્ધિમાં છે કે અમે બાપને યાદ કરતા-કરતા સતોપ્રધાન બની જઈશું. આ નોલેજ ને બીજું કોઈ જાણતું જ નથી. આમાં બહુ જ નશો રહે છે. હમણાં હજી એટલો નશો ચઢતો નથી. થવાનો છે જરુર. ગાયન પણ છે અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ-ગોપીઓ થી પૂછો. હમણાં તમારી આત્માઓ કેટલી છી-છી છે. જેમ બહુ જ છી-છી ક્રિયડ માં બેઠી છે. તેમને બાપ આવીને ચેંજ (પરિવર્તન) કરે છે, રિજ્યુવનેટ (કાયાકલ્પ) કરે છે. મનુષ્ય ગ્લાન્સ (નજર) ચેંજ કરાવે છે તો કેટલી ખુશી થાય છે. તમને તો હવે બાપ મળ્યા તો બેડો જ પાર છે. સમજો છો અમે બેહદનાં બાપનાં બન્યા છે તો પોતાને કેટલા જલ્દી સુધારવા જોઈએ. રાત-દિવસ એ જ ખુશી, એ જ ચિંતન રહે - તમને માર્શલ જુઓ કોણ મળેલા છે! રાત-દિવસ આ જ ખ્યાલાત માં રહેવાનું હોય છે. જે-જે સારી રીતે સમજે છે, ઓળખે છે, તેઓ તો જાણે ઉડવા લાગી જાય છે.

આપ બાળકો હમણાં સંગમ પર છો. બાકી તે બધાં તો ગંદકી માં પડ્યા છે. જેમકે ક્રિયડા નાં કિનારે ઝુંપડીઓ લગાવીને ગંદામાં બેઠા રહે છે ને. કેટલી ઝુઝાળીઓ (શરીરો) બનેલી રહે છે. આ પછી છે બેહદની વાત. હવે તેમાંથી નિકળવાની શિવબાબા તમને બહુ જ સહજ યુક્તિ બતાવે છે. મીઠા-મીઠા બાળકો આપ જાણો છો ને આ સમયે તમારી આત્મા અને

શરીર બંને જ પતિત છે. હવે તમે નિકળી આવ્યા છો. જે-જે નિકળીને આવ્યા છે તેમનામાં જ્ઞાન ની પરાકાષ્ઠા છે ને. તમને બાપ મળ્યા છે તો પછી શું! આ નશો જ્યારે ચઢે ત્યારે તમે કોઈ ને સમજાવી શકો. બાપ આવેલા છે. બાપ આપણી આત્માને પવિત્ર બનાવી દે છે. આત્મા પવિત્ર બનવાથી પછી શરીર પણ ફર્સ્ટ ક્લાસ મળે છે. હમણાં તમારી આત્મા ક્યાં બેઠી છે? આ ઝુઝી (શરીર) માં બેઠેલી છે. તમોપ્રધાન દુનિયા છે ને. કિયડા નાં કિનારા પર આવીને બેઠા છે ને. વિચાર કરો આપણે ક્યાં થી નીકળ્યા છીએ. બાપએ ગંદા નાળામાંથી નિકાળ્યા છે. હવે આપણી આત્મા સ્વચ્છ બની જશે. રહેવાવાળા પણ ફર્સ્ટ ક્લાસ મહેલ બનાવશે. આપણી આત્મા નો બાપ શ્રંગાર કરી સ્વર્ગમાં લઈ જઈ રહ્યા છે. અંદરમાં આવાં-આવાં ખ્યાલાત બાળકોને આવવા જોઈએ. બાપ કેટલો નશો ચઢાવે છે. તમે એટલા ઊંચા હતા પછી ઊતરતાં-ઊતરતાં આવીને નીચે પડ્યા છો. શિવાલયમાં હતા તો આત્મા કેટલી શુદ્ધ હતી. તો પછી પરસ્પર મળીને જલ્દી-જલ્દી શિવાલયમાં જવાનો ઉપાય કરવો જોઈએ.

બાબા ને તો વન્ડર લાગે છે - બાળકોમાં એ દિમાગ નથી! બાબા આપણને ક્યાંથી નિકાળે છે! પાંડવ ગવર્મેન્ટ સ્થાપન કરવા વાળા બાપ છે. ભારત જે હેવેન (સ્વર્ગ) હતું તે હવે હેલ (નર્ક) છે. આત્માની વાત છે. આત્મા પર જ તરસ પડે છે. એકદમ તમોપ્રધાન દુનિયામાં આવીને આત્મા બેઠી છે એટલે બાપને યાદ કરે છે - બાબા, અમને ત્યાં લઈ જાઓ. અહીંયા બેઠા પણ તમારે આ ખ્યાલાત ચલાવવા જોઈએ એટલે બાબા કહે છે બાળકો નાં માટે ફર્સ્ટ ક્લાસ યુનિવર્સિટી બનાવો. કલ્પ કલ્પ બને છે. તમારા ખ્યાલાત બહુ જ આલીશાન હોવા જોઈએ. હમણાં તે નશો નથી ચઢેલો. નશો હોય તો ખબર નહીં શું કરીને દેખાડે. બાળકો યુનિવર્સિટી નો અર્થ નથી સમજતા. તે રોયલ્ટી નાં નશા માં નથી રહેતા. માયા દબાવીને બેસી છે. બાબા સમજાવે છે બાળકો પોતાનો ઉલટો નશો નહીં ચઢાવો. દરેક પોત-પોતાની ક્વોલીફિકેશન (યોગ્યતા) જુઓ. અમે કેવી રીતે ભણીએ છીએ, શું મદદ કરીએ છે, ફક્ત વાતોનાં વડા નથી ખાવાનાં. જે કહો છો તે કરવાનું છે. ગપોડા નહીં કે આ કરશું, આ કરશું. આજે આ કરશું, કાલે મોત આવ્યું ખતમ થઈ જશે. સતયુગમાં તો એવું નહીં કહેશે. ત્યાં ક્યારેય અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. કાળ આવી નથી શકતો. તે છે જ સુખધામ. સુખધામ માં કાળને આવવાનો હુકમ નથી. રાવણરાજ્ય અને રામરાજ્ય નાં પણ અર્થ ને સમજવાનું છે. હમણાં તમારી લડાઈ છે જ રાવણ થી. દેહ-અભિમાન પણ કમાલ કરે છે, જે બિલકુલ પતિત બનાવી દે છે. દેહી-અભિમાની થવાથી આત્મા શુદ્ધ બની જાય છે. તમે સમજો છો ને ત્યાં આપણા કેવા મહેલ બનશે. હમણાં તમે તો સંગમ પર આવી ગયા છો. નંબરવાર સુધરી રહ્યા છો, લાયક બની રહ્યા છો. તમારી આત્મા પતિત હોવાનાં કારણે શરીર પણ પતિત મળ્યાં છે. હવે હું આવ્યો છું તમને સ્વર્ગવાસી બનાવવા. યાદની સાથે દેવી ગુણ પણ જોઈએ. માસીનું ઘર થોડું છે. સમજે છે કે બાબા આવ્યા છે અમને નર થી નારાયણ બનાવવા પરંતુ માયાનો બહુ જ ગુપ્ત મુકાબલો છે. તમારી લડાઈ છે જ ગુપ્ત એટલે તમને અનનોન-વોરિયર્સ કહેવાય છે. અનનોન-વોરિયર્સ બીજા કોઈ હોતા જ નથી. તમારું જ નામ છે વોરિયર્સ. બીજા તો બધાનાં નામ રજીસ્ટર માં છે જ. આપ અનનોન-વોરિયર્સ ની નિશાની તેમણે પકડી છે. તમે કેટલા ગુપ્ત છો, કોઈને ખબર નથી. તમે વિશ્વ પર વિજય પામી રહ્યા છો માયાને વશ કરવા માટે. તમે બાપ ને યાદ કરો છો તો પણ માયા ભુલાવી દે છે. કલ્પ- કલ્પ તમે પોતાનું રાજ્ય સ્થાપન કરી લો છો. તો અનનોન-વોરિયર્સ તમે છો જે ફક્ત બાપ ને યાદ કરે છે. આમાં હાથ-પગ કંઈ નથી ચલાવતા. યાદનાં માટે યુક્તિઓ પણ બાબા બહુ જ બતાવે છે. ચાલતા-ફરતા તમે યાદની યાત્રા કરો, ભણવાનું પણ કરો. હવે તમે સમજો છો આપણે શું હતા, શું બની ગયા છીએ. હવે ફરી બાબા આપણને શું બનાવે છે. કેટલી સહજ યુક્તિ બતાવે છે. ક્યાંય પણ રહેતા યાદ કરો તો જંક (કાટ) ઉતરી જાય. કલ્પ-કલ્પ આ યુક્તિ આપતા રહે છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બનશો, બીજું કોઈ પણ બંધન નથી. બાથરૂમ માં જાઓ તો પણ સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો તો આત્માનો મેલ ઉતરી જાય. આત્માને કોઈ તિલક નથી લગાડવાનું હોતું, આ બધી તો ભક્તિમાર્ગની નિશાની છે. આ જ્ઞાનમાર્ગમાં કોઈ દરકાર નથી, પાઈ નો ખર્ચો નથી. ઘરે બેઠા યાદ કરતા રહો. કેટલું સહજ છે. એ બાબા આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક અને ગુરુ પણ છે.

પહેલા બાપની યાદ પછી શિક્ષકની પછી ગુરુની, કાયદો એવું કહે છે. શિક્ષક ને તો જરૂર યાદ કરશે તેમનાં થી ભણતરનો વારસો મળે છે પછી વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં ગુરુ મળે છે. આ બાપ તો બધું હોલસેલમાં આપી દે છે. તમને ૨૧ જન્મનાં માટે રાજાઈ હોલસેલમાં આપી દે છે. લગ્નમાં કન્યાને દહેજ ગુપ્ત દે છે ને. શો કરવાની દરકાર નથી. કહેવાય છે ગુપ્ત દાન. શિવબાબા પણ ગુપ્ત છે ને, આમાં અહંકારની કોઈ વાત નથી. કોઈ-કોઈને અહંકાર રહે છે કે બધાં જુએ. આ છે બધું ગુપ્ત. બાપ તમને વિશ્વની બાદશાહી દહેજ માં આપે છે. કેટલો ગુપ્ત તમારો શ્રંગાર થઈ રહ્યો છે. કેટલું મોટું દહેજ મળે છે. બાપ કેવી રીતે યુક્તિથી આપે છે, કોઈને ખબર નથી પડતી. અહીંયા તમે બેગર (ગરીબ) છો, બીજા જન્મમાં ગોલ્ડન સ્પૂન ઇન માઉથ (સોનાની ચમચી મુખમાં) હશે. તમે ગોલ્ડન દુનિયા માં જાઓ છો ને. ત્યાં બધું જ સોનાનું હશે. સાહુકારો નાં મહેલો માં સરસ જડત હશે. ફરક તો જરૂર રહેશે. આ પણ હવે તમે સમજો છો - માયા બધાંને ઉલટા લટકાવી દે છે. હવે બાપ આવ્યા છે તો બાળકોમાં કેટલો હોંસલો (હિમ્મત) હોવો જોઈએ. પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે - બાપનું ડાયરેક્શન છે કે બ્રહ્માનું? ભાઈનું છે કે બાપનું? આમાં બહુ જ મુંઝાય છે. બાપ કહે છે સારું કે ખરાબ હોય - તમે બાપનું ડાયરેક્શન જ સમજો. એનાં પર ચાલવું પડે. આમની કોઈ ભૂલ પણ થઈ જશે તો અભુલ કરાવી દેશે. તેમનામાં તાકાત તો છે ને. તમે જુઓ છો આ કેવી રીતે ચાલે છે, એમનાં માથા પર કોણ બેઠું છે. એકદમ બાજુમાં બેઠા છે. ગુરુ લોકો બાજુમાં બેસાડી શીખવાડે છે ને. તો પણ મહેનત આમને કરવાની હોય છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવામાં પુરુષાર્થ કરવો પડે છે.

બાપ કહે છે મને યાદ કરી ભોજન બનાવો. શિવબાબા ની યાદનું ભોજન બીજા કોઈને મળી ન શકે. હમણાં નાં ભોજનનું જ ગાયન છે. તે બ્રાહ્મણ લોકો ભલે સ્તુતિ ગાય છે પરંતુ અર્થ કંઈ નથી સમજતા. જે મહિમા કરે છે, સમજતા કાંઈ નથી. એટલું સમજાય છે કે આ રિલિજિયસ માઈન્ડેડ (ધાર્મિક મનોવૃત્તિ) છે કારણ કે પુજારી છે. ત્યાં તો રિલિજિયસ માઈન્ડેડ ની વાત જ નથી, ત્યાં ભક્તિ હોતી નથી. આ પણ કોઈને ખબર નથી - ભક્તિ શું ચીજ હોય છે. કહેતા હતા જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય. કેટલા ફર્સ્ટ ક્લાસ અક્ષર છે. જ્ઞાન દિવસ, ભક્તિ રાત. પછી રાતથી વૈરાગ્ય તો દિવસ માં જાય છે. કેટલું સ્પષ્ટ છે. હવે તમે સમજી ગયા છો તો તમને ધક્કા નથી ખાવા પડતા.

બાપ કહે છે મને યાદ કરો, હું તમને વિશ્વ નો માલિક બનાવું છું. હું તમારો બેહદનો બાપ છું, સૃષ્ટિનું ચક્ર જાણવું પણ કેટલું સહજ છે. બીજ અને ઝાડ ને યાદ કરો. હમણાં કળયુગ નો અંત છે ફરી સતયુગ આવવાનું છે. હમણાં તમે સંગમયુગ પર ગુલ-ગુલ બનો છો. આત્મા સતોપ્રધાન બની જશે તો રહેવાનો પણ સતોપ્રધાન મહેલ મળશે. દુનિયા જ નવી બની જાય છે. તો બાળકોને કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. સદા ફખુર (નશો) રહે કે આપણે શ્રીમત પર પોતાનું પરિસ્તાન સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. વાહ્યાત કિચડપટ્ટી ની વાતોને છોડી બહુ જ ઉલ્લાસમાં રહેવાનું છે.
૨. પોતાનાં ખ્યાલાત બહુ જ આલીશાન રાખવાનાં છે. બહુ જ સારી રોયલ યુનિવર્સિટી અને હોસ્ટેલ ખોલવાનો પ્રબંધ કરવાનો છે. બાપનાં ગુપ્ત મદદગાર બનવાનું છે, પોતાનો શો (દેખાડો) નથી કરવાનો.

વરદાન :- જ્ઞાન સંપન્ન દાતા બની સર્વ આત્માઓ નાં પ્રતિ શુભચિંતક બન વાવાળા શ્રેષ્ઠ સેવાધારી ભવ :

શુભ-ચિંતક બનવાનો વિશેષ આધાર શુભ ચિંતન છે. જે વ્યર્થ ચિંતન અથવા પરચિંતન કરે છે તેઓ શુભચિંતક નથી બની શકતા. શુભચિંતક મણિયો ની પાસે શુભ-ચિંતન નો શક્તિશાળી ખજાનો સદા ભરપૂર હશે. ભરપૂરતા નાં કારણે જ બીજાઓનાં પ્રતિ શુભચિંતક બની શકે છે. શુભચિંતક અર્થાત સર્વ જ્ઞાનરત્નો થી ભરપૂર, એવા જ્ઞાન સંપન્ન દાતા જ ચાલતા-ફરતા દરેકની સેવા કરતાં શ્રેષ્ઠ સેવાધારી બની જાય છે.

સ્લોગન :- વિશ્વ રાજ્ય અધિકારી બનવું છે તો વિશ્વ પરિવર્તન નાં કાર્યમાં નિમિત્ત બનો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે એક બાપ થી જ સાંભળવાનું છે , અને સાંભળીને બીજા ઓ ને સંભળાવવાનું છે. ”

પ્રશ્ન :- બાપ એ આપ બાળકોને કઈ સમજ આપી છે, જે બીજાઓને સંભળાવવાની છે?

ઉત્તર :- બાબા એ તમને સમજ આપી કે તમે આત્માઓ બધાં ભાઈ-ભાઈ છો. તમારે એક બાપની યાદમાં રહેવાનું છે. આજ વાત તમે બધાંને સંભળાવો કારણ કે તમારે આખા વિશ્વનાં ભાઈઓનું કલ્યાણ કરવાનું છે. તમે જ આ સેવા નાં નિમિત્ત છો.

ઓમ શાંતિ ! ઓમ શાંતિ વધારે કરીને કેમ કહેવાય છે? આ છે પરિચય આપવો - આત્માનો પરિચય આત્મા જ આપે છે. વાતચીત આત્મા જ કરે છે શરીર દ્વારા. આત્મા વગર તો શરીર કંઈ કરી ન શકે. તો આત્મા પોતાનો પરિચય આપે છે. આપણે આત્મા છીએ પરમપિતા પરમાત્મા નાં સંતાન છીએ. તેઓ તો કહી દે છે અહમ આત્મા સો પરમાત્મા. આપ બાળકો ને આ બધી વાતો સમજાવાય છે. બાપ તો બાળકો-બાળકો જ કહેશે છે ને. રુહાની બાપ કહે છે - હૈં રુહાની બાળકો, આ ઓર્ગાન્સ (અંગો) દ્વારા તમે સમજો છો. બાપ સમજાવે છે પહેલા-પહેલા છે જ્ઞાન પછી જે ભક્તિ. એવું નથી કે પહેલા ભક્તિ, પાછળ જ્ઞાન છે. પહેલા છે જ્ઞાન દિવસ, ભક્તિ છે રાત. પછી પાછળ દિવસ ક્યારે આવે? જ્યારે ભક્તિનો વૈરાગ્ય થાય. તમારી બુદ્ધિ માં આ રહેવું જોઈએ. જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન છે ને. હમણાં તમે જ્ઞાનનું ભણતર ભણી રહ્યા છો. પછી સતયુગ-ત્રેતા માં તમને જ્ઞાનની પ્રાલબ્ધ મળે છે. જ્ઞાન બાબા હમણાં આપે છે જેની પ્રાલબ્ધ પછી સતયુગમાં હશે. આ સમજવાની વાતો છે ને. હમણાં બાપ તમને જ્ઞાન આપી રહ્યા છે. તમે જાણો છો પછી આપણે જ્ઞાનથી પરે વિજ્ઞાન પોતાનાં ઘરે શાંતિધામ માં જઈશું. તેને ન જ્ઞાન, ન ભક્તિ કહેશે. એને કહેવાય છે વિજ્ઞાન. જ્ઞાનથી પરે શાંતિધામ ચાલ્યા જાય છે. આ બધું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રાખવાનું છે. બાપ જ્ઞાન આપે છે - ક્યાંનાં માટે? ભવિષ્ય નવી દુનિયાનાં માટે આપે છે. નવી દુનિયામાં જઈશું તો પહેલા પોતાનાં ઘરે જરૂર જઈશું. મુક્તિધામ માં જવાનું છે. જ્યાંની આત્માઓ રહેવાસી છે, ત્યાં તો જરૂર જશે ને. આ નવી-નવી વાતો તમે જ સાંભળો છો બીજું કોઈ સમજી નથી શકતું. તમે સમજો છો આપણે આત્માઓ સ્પિરિચ્યુઅલ (આધ્યાત્મિક) ફાધર નાં સ્પિરિચ્યુઅલ બાળક છીએ. રુહાની બાળકોને જરૂર રુહાની બાપ જોઈએ. રુહાની બાપ અને રુહાની બાળકો. રુહાની બાળકો નાં એક જ રુહાની બાપ છે. એ આવીને જ્ઞાન આપે છે. બાપ કેવી રીતે આવે છે - એ પણ સમજાવ્યું છે. બાપ કહે છે મારે પણ પ્રકૃતિ ધારણ કરવી પડે છે. હમણાં તમારે બાપથી સાંભળવાનું જ સાંભળવાનું છે. સિવાય બાપ નાં બીજા કોઈ થી સાંભળવાનું નથી. બાળકો સાંભળી પછી બીજા ભાઈઓને સંભળાવે છે. કંઈ ને કંઈ સંભળાવે જરૂર છે. સ્વયંને આત્મા સમજો, બાપ ને યાદ કરો કારણકે એ જ પતિત-પાવન છે. બુદ્ધિ ત્યાં ચાલી જાય છે. બાળકોનાં સમજાવવાથી સમજી જાય છે કારણ કે પહેલા બેસમજ હતા. ભક્તિમાર્ગમાં બેસમજણ થી રાવણનાં પંજામાં આવવાથી શું કરે છે! કેવા છી-છી બની જાય છે! દારુ પીવાથી શું બની જાય છે? દારુ ગંદકીને વધારે જ ફેલાવે છે. હવે આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં છે કે બેહદનાં બાપથી અમારે વારસો લેવાનો છે. કલ્પ-કલ્પ લેતા આવ્યા છીએ એટલે દૈવીગુણ પણ જરૂર ધારણ કરવાનાં છે. કૃષ્ણનાં દૈવી ગુણો ની કેટલી મહિમા છે. વૈકુંઠ નાં માલિક કેટલા મીઠા છે. હવે કૃષ્ણ ની ડિનાયસ્ટી (વંશ) નહીં કહેશું. ડિનાયસ્ટી વિષ્ણુ અથવા લક્ષ્મી-નારાયણની કહેશે. હમણાં આપ બાળકોને ખબર છે બાપ જ સતયુગી રાજાઈ ની ડિનાયસ્ટી સ્થાપન કરે છે. આ ચિત્ર વગેરે ભલે ન પણ હોય તો પણ સમજાવી શકો છો. મંદિર તો બહુ જ બનતા રહે છે, જેમાં જ્ઞાન છે એ બીજાઓનો કલ્યાણ કરવા, આપ સમાન બનાવવા દોડતા રહેશે. સ્વયંને જોવાનું છે અમે કેટલા ને જ્ઞાન સંભળાવ્યું છે! કોઈ-કોઈને ઝટ જ્ઞાનનું તીર લાગી જાય છે. ભીષ્મ-પિતામહ વગેરે એ પણ કહ્યું છે ને - અમને કુમારીઓ એ જ્ઞાન બાણ માર્યાં. આ બધાં પવિત્ર કુમાર-કુમારીઓ છે અર્થાત બાળકો છે. તમે બધાં બાળકો છો એટલે કહો છો અમે બ્રહ્માનાં બાળકો કુમાર-કુમારીઓ ભાઈ-બહેન છીએ. આ પવિત્ર સંબંધ હોય છે. એ પણ એડોપ્ટેડ ચિલ્ડ્રન (બાળકો) છીએ. બાપ એ એડોપ્ટ કર્યા છે. શિવબાબા એ એડોપ્ટ કર્યા છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા. હકીકતમાં એડોપ્ટ અક્ષર પણ નહીં કહેશે. શિવબાબા નાં બાળકો તો છે જ. બધાં મને બોલાવે છે શિવબાબા, શિવબાબા આવો. પરંતુ સમજ કંઈ નથી. બધી આત્માઓ શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવે છે. તો શિવબાબા પણ જરૂર શરીર દ્વારા પાર્ટ ભજવશે ને. શિવબાબા પાર્ટ ન ભજવે તો પછી કોઈ કામનાં ન રહ્યા. કિંમત જ ન થાય. એમની કિંમત જ ત્યારે થાય છે જ્યારે આખી દુનિયાને સદ્ગતિમાં પહોંચાડે છે ત્યારે એમની મહિમા ભક્તિમાર્ગમાં ગાયે છે. સદ્ગતિ થઈ જાય છે પછી તો બાપને યાદ કરવાની દરકાર જ નથી રહેતી. ફક્ત ગોડફાધર કહે છે તો પછી શિક્ષક ગુમ થઈ જાય. કહેવા માત્ર રહી જાય કે પરમપિતા પરમાત્મા પાવન બનાવવા વાળા છે. એ સદ્ગતિ કરવાવાળા પણ નહીં કહેશું. ભલે ગાયન માં આવે છે - સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. પરંતુ વગર અર્થ કહી દે છે. હવે તમે જે કંઈ કહો છો એ અર્થ સહિત. સમજો છો ભક્તિ ની રાત અલગ છે, જ્ઞાન દિવસ અલગ છે. દિવસ નો પણ સમય હોય છે. ભક્તિનો પણ સમય હોય છે. આ બેહદની વાત છે. આપ બાળકોને જ્ઞાન મળ્યું છે બેહદનું. અડધો કલ્પ છે દિવસ, અડધો કલ્પ છે રાત. બાપ કહે છે હું પણ આવું છું રાત ને દિવસ બનાવવા.

તમે જાણો છો અડધો કલ્પ છે રાવણ નું રાજ્ય, તેમાં અનેક પ્રકારનાં દુઃખ છે પછી બાપ નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે તો એમાં સુખ જ સુખ મળે છે. કહેવાય પણ છે આ સુખ અને દુઃખની રમત છે. સુખ એટલે રામ, દુઃખ એટલે રાવણ. રાવણ પર જીત પામો છો તો પછી રામરાજ્ય આવે છે, પછી અડધા કલ્પ બાદ રાવણ, રામરાજ્ય પર જીત પહેરી રાજ્ય કરે છે. તમે હવે માયા પર જીત પામો છો. અક્ષર એ અક્ષર તમે અર્થ સહિત કહો છો. આ તમારી છે ઇશ્વરીય ભાષા. આ કોઈ

સમજશે થોડી. ઈશ્વર કેવી રીતે વાત કરે છે. તમે જાણો છો આ ગોડફાધર ની ભાષા છે કારણ કે ગોડફાધર નોલેજકુલ છે. ગવાય પણ છે એ જ્ઞાન નાં સાગર નોલેજકુલ છે તો જરૂર કોઈને તો નોલેજ આપશે ને. હવે તમે સમજો છો કેવી રીતે બાબા નોલેજ આપે છે. પોતાની પણ ઓળખ આપે છે અને સૃષ્ટિ ચક્રનું પણ જ્ઞાન આપે છે. જે જ્ઞાન લેવાથી આપણે ચક્રવર્તી રાજા બનીએ છીએ. સ્વદર્શન ચક્ર છે ને. યાદ કરવાથી આપણા પાપ કપાતા જાય છે. આ છે તમારું અહિંસક ચક્ર યાદનું. તે ચક્ર છે હિંસક, માથું કાપવાનું. તે અજ્ઞાની મનુષ્ય એકબીજા નાં માથા કાપતા રહે છે. તમે આ સ્વદર્શન ચક્રને જાણવાથી બાદશાહી પામો છો. કામ મહાશત્રુ છે, જેનાંથી આદિ, મધ્ય, અંત દુઃખ મળે છે. તે છે દુઃખનું ચક્ર. તમને બાપ આ ચક્રનું જ્ઞાન સમજાવે છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવી દે છે. શાસ્ત્રોમાં તો કેટલી કથાઓ બનાવી દીધી છે. તમારે હવે એ બધું ભૂલવું પડે છે. ફક્ત એક બાપ ને યાદ કરવાના છે કારણ કે બાપથી જ સ્વર્ગ નો વારસો લઈશું. બાપને યાદ કરવાનાં છે અને વારસો લેવાનો છે. કેટલું સહજ છે. બેહદનાં બાપ નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે તો વારસો લેવા માટે જ યાદ કરો છો. આ છે મનમનાભવ, મધ્યાજી ભવ. બાપ અને વારસાને યાદ કરતાં, બાળકોને ખુશી નો પારો ચઢેલો રહેવો જોઈએ. આપણે બેહદનાં બાપનાં બાળકો છીએ. બાપ સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે. આપણે માલિક હતા, ફરી જરૂર હશું. પછી તમે જ નર્કવાસી થયા છો. સતોપ્રધાન હતા, હવે તમોપ્રધાન બન્યા છો. ભક્તિમાર્ગમાં પણ આપણે જ આવ્યા છીએ. ઓલરાઉન્ડ ચક્ર લગાવ્યું છે. આપણે જ ભારતવાસી સૂર્યવંશી હતા પછી ચંદ્રવંશી, વૈશ્ય વંશી..... બની નીચે પડ્યા છીએ. આપણે ભારતવાસી દેવી-દેવતા હતા પછી આપણે જ નીચે પડ્યા છીએ. તમને હવે બધું ખબર પડે છે. વામમાર્ગ માં જાય છે તો કેટલા છી-છી બની જાય છે. મંદિરમાં પણ એવાં છી-છી ચિત્ર બનાવેલા છે. પહેલા ઘડિયાળ પણ એવા ચિત્રોવાળી બનાવતા હતા. હવે તમે સમજો છો આપણે કેટલા ગુલ-ગુલ હતા પછી આપણે જ પુનર્જન્મ લેતા-લેતા કેટલા છી-છી બનીએ છીએ. આ સતયુગ નાં માલિક હતા તો દૈવી ગુણો વાળા મનુષ્ય હતા. હવે આસુરી ગુણોવાળા બન્યા છે બીજો કોઈ ફરક નથી. પૂંછવાળા કે સુંઢવાળા મનુષ્ય હોતા નથી. દેવતાઓની ફક્ત આ નિશાનીઓ છે. બાકી તો સ્વર્ગ પ્રાય:લોપ થઈ ગયું છે ફક્ત આ ચિત્ર નિશાની છે. ચંદ્રવંશી ઓની પણ નિશાની છે. હવે તમે માયા પર જીત પામવા માટે યુદ્ધ કરો છો. યુદ્ધ કરતા-કરતા નપાસ થઈ જાય છે તો તેની નિશાની તીર કમાન (ઘનુષબાણ) છે. ભારતવાસી હકીકતમાં છે જ દેવી-દેવતા પરિવાર નાં. નહીં તો કયા પરિવાર નાં ગણાય. પરંતુ ભારતવાસીઓને પોતાનાં પરિવાર ની ખબર ન હોવાનાં કારણે હિન્દુ કહી દે છે. નહીં તો હકીકતમાં તમારો છે જ એક પરિવાર. ભારતમાં છે બધાં દેવતા પરિવાર નાં, જે બેહદનાં બાપ સ્થાપન કરે છે. શાસ્ત્ર પણ ભારતનું એક જ છે. ડીટી ડિનાયસ્ટી ની સ્થાપના થાય છે, પછી તેમાં ભિન્ન-ભિન્ન શાખાઓ થઈ જાય છે. બાપ સ્થાપન કરે છે દેવી-દેવતા ધર્મ. મુખ્ય છે ૪ ધર્મ. ફાઉન્ડેશન (પાયો) દેવી-દેવતા ધર્મનો જ છે. રહેવા વાળા બધાં મુક્તિધામનાં છે. પછી તમે પોતાનાં દેવતાઓ ની શાખાઓમાં ચાલ્યા જશો. ભારતની સીમા એક જ છે બીજા કોઈ ધર્મની નથી. આ છે અસલ દેવતા ધર્મનાં. પછી તેમનાથી બીજા ધર્મ નીકળે છે ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર. ભારતનો અસલ ધર્મ છે જ દેવતાઈ, જે સ્થાપન કરવા વાળા પણ છે બાપ. પછી નવાં-નવાં પતા નિકળે છે. આ આખું ઈશ્વરીય ઝાડ છે. બાપ કહે છે હું આ ઝાડનું બીજરૂપ છું. આ ફાઉન્ડેશન છે પછી એમાંથી (ટ્યુબ) શાખા નીકળે છે. મુખ્ય વાત છે જ આપણે બધી આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ છીએ. બધી આત્માઓનાં બાપ એક જ છે, બધાં એમને યાદ કરે છે. હવે બાપ કહે છે આ આંખોથી તમે જે કંઈ જુઓ છો તેને ભૂલી જવાનું છે. આ છે બેહદનો વૈરાગ્ય. તેમનો છે હદનો. ફક્ત ઘરબાર થી વૈરાગ્ય આવી જાય છે. તમને તો આ આખી જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. ભક્તિનો પછી છે વૈરાગ્ય જૂની દુનિયાનો. પછી આપણે નવી દુનિયામાં જઈશું વાયા શાંતિધામ. બાપ પણ કહે છે આ જૂની દુનિયા ભસ્મ થવાની છે. આ જૂની દુનિયાથી હવે દિલ નથી લગાડવાનું. રહેવાનું તો અહીંયા જ છે, જ્યાં સુધી લાયક બની જાઓ. હિસાબ-કિતાબ બધું ચૂકતું કરવાનું છે.

તમે અડધા કલ્પ માટે સુખ જમા કરો છો. એનું નામ જ છે શાંતિધામ, સુખધામ. પહેલાં સુખ હોય છે, પછી દુઃખ. બાપ એ સમજાવ્યું છે, જે પણ નવી-નવી આત્માઓ ઉપર થી આવે છે, જેમ કાઈસ્ટની આત્મા આવી, તેમને પહેલાં દુઃખ નથી હોતું. ખેલ છે જ પહેલાં સુખ, પછી દુઃખ. નવા-નવા જે આવે છે તે છે સતોપ્રધાન. જેમ તમારા સુખનો અંદાજ વધારે છે, તેમ બધાંનો દુઃખનો અંદાજ વધારે છે. આ બધું બુદ્ધિથી કામ લેવાય છે. બાપ આત્માઓને બેસી સમજાવી રહ્યા છે. તે પછી બીજી આત્માઓ ને સમજાવે છે. બાપ કહે છે મેં આ શરીર ધારણ કર્યું છે. બહુ જ જન્મોનાં અંતમાં અર્થાત તમોપ્રધાન શરીરમાં હું પ્રવેશ કરું છું. પછી તેમને જ પહેલા નંબર માં જવાનું છે. પહેલું તે છેલ્લું, છેલ્લું તે પહેલું. આ પણ સમજાવવું પડે. પહેલા નાં પાછળ પછી કોણ? મમ્મા. તેમનો પાર્ટ હોવો જોઈએ. તેમને ઘણા બધાંને શિક્ષણ આપ્યું છે. પછી આપ બાળકોમાં નંબરવાર છે જે અનેકોને શિક્ષણ આપે છે, ભણાવે છે. પછી તે ભણવાવાળા પણ એવી કોશિશ કરે છે જે તમારાથી પણ ઊંચાં ચાલ્યા જાય. બહુ જ સેન્ટર્સ પર એવા છે જે ભણાવવા વાળા શિક્ષક થી આગળ ચાલ્યા જાય છે. એક-એકને જોવાય છે. બધાંની ચલનથી ખબર તો પડે છે ને. કોઈ-કોઈને તો માયા એવા નાક થી પકડી લે છે જે એકદમ ખલાસ કરી દે છે. વિકારમાં પડી જાય છે. આગળ ચાલીને તમે અનેકો નું સાંભળતા રહેશો. વન્ડર ખાશો, આ તો અમને જ્ઞાન આપતા હતા, પછી આ કેવી રીતે ચાલ્યા ગયા. અમને કહેતા હતા પવિત્ર બનો અને પોતે પછી છી-છી બની ગયા. સમજશે તો જરૂર ને. બહુ જ છી-છી બની જાય છે. બાબા એ કહ્યું છે મોટા-મોટા સારા મહારથીઓને પણ માયા જોરથી ફટકારશે. જેમ તમે માયાને ફટકારીને જીત પહેરો છો, માયા પણ એમ કરશે. બાપએ કેટલા સારા-સારા ફર્સ્ટ ક્લાસ, રમણીક નામ પણ રાખ્યાં. પરંતુ અહીં માયા, આશ્ચર્યવત સુનન્તી, કથન્તી, પછી ભાગન્તી..... ગિરન્તી થઈ ગયા. માયા કેટલી જબરદસ્ત છે એટલે બાળકો એ બહુ જ ખબરદાર રહેવાનું છે. યુદ્ધનું મેદાન છે ને. માયાની સાથે તમારું કેટલું મોટું યુદ્ધ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. અહીં જ બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી અડધા કલ્પ માટે સુખ જમા કરવાનું છે. આ જૂની દુનિયાથી હવે દિલ નથી લગાડવાનું. આ આંખોથી જે કંઈ દેખાય છે, એને ભૂલી જવાનું છે.
૨. માયા બહુ જ જબરદસ્ત છે, તેનાથી ખબરદાર રહેવાનું છે. ભણવામાં ગૈલપ કરી આગળ જવાનું છે. એક બાપથી જ સાંભળવાનું અને એમનાંથી સાંભળેલું બીજાઓને સંભળાવવાનું છે.

વરદાન :- સદા એકરસ મૂડ દ્વારા સર્વ આત્માઓને સુખ - શાંતિ - પ્રેમ ની અંચલી દેવાવાળા મહાદાની ભવ :

આપ બાળકો નો મૂડ સદા ખુશી નો એકરસ રહે, ક્યારેક મૂડ ઓફ, ક્યારેક મૂડ બહુ જ ખુશ..... એવું નહીં. સદા મહાદાની બનવા વાળાનો મૂડ ક્યારેય બદલાતો નથી. દેવતા બનવા વાળા એટલે દેવા વાળા. તમને કોઈ કંઈ પણ આપે પરંતુ તમે મહાદાની બાળકો બધાંને સુખની અંચલી, શાંતિની અંચલી, પ્રેમની અંચલી આપો. તનની સેવાની સાથે મનથી એવી સેવામાં બીઝી (વ્યસ્ત) રહો તો ડબલ પુણ્ય જમા થઈ જશે.

સ્લોગન :- તમારી વિશેષતાઓ પ્રભુ પ્રસાદ છે, એને ફક્ત સ્વયં પ્રતિ ઉપયોગ નહીં કરો, વહેંચો અને વધારો.

“ મીઠા બાળકો - જો શિવબાબા ની કદર છે તો એમની શ્રીમત પર ચાલતા રહો , શ્રીમત પર ચાલવું એટલે બાપની કદર કરવી ”

પ્રશ્ન :- બાળકો બાપ થી પણ મોટા જાદુગર છે - કેવી રીતે?

ઉત્તર :- ઊંચેથી ઊંચા બાપને પોતાનાં બાળક બનાવી દેવા, તન-મન-ધન થી બાપને વારીસ બનાવીને વારી જવું - આ બાળકોની જાદુગરી છે. જે હમણાં ભગવાનને વારીસ બનાવે છે તે ૨૧ જન્મો નાં માટે વારસા નાં અધિકારી બની જાય છે.

પ્રશ્ન :- ટ્રીબ્યુનલ કયા બાળકોનાં માટે બેસે છે?

ઉત્તર :- જે દાન કરેલી ચીજને પાછી લેવાનો સંકલ્પ કરે, માયાનાં વશ થઈ ડિસસર્વિસ (કુસેવા) કરે છે તેમનાં માટે ટ્રીબ્યુનલ બેસે છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની વિચિત્ર બાપ બેસી વિચિત્ર બાળકોને સમજાવે છે અર્થાત દૂરદેશ નાં રહેવાવાળા જેમને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. બહુ-બહુજ દૂરદેશ થી આવીને આ શરીર દ્વારા તમને ભણાવે છે. હવે જે ભણે છે તે ભણાવવા વાળા ની સાથે યોગ તો ઓટોમેટિકલી (આપોઆપ) રાખે છે. કહેવું નથી પડતું કે હેં બાળકો, શિક્ષકથી યોગ રાખો અથવા તેમને યાદ કરો. ના, અહીંયા બાપ કહે છે - હેં રુહાની બાળકો, આ તમારા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, ગુરુ પણ છે, એમની સાથે યોગ રાખો અર્થાત બાપ ને યાદ કરો. આ છે વિચિત્ર બાબા. તમે ઘડી-ઘડી એમને ભૂલી જાઓ છો એટલા માટે કહેવું પડે છે. ભણાવવા વાળાને યાદ કરવાથી તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જશે. આ લો (કાયદો) નથી કહેતો, જે શિક્ષક કહે મને જુઓ, આમાં તો મોટો ફાયદો છે. બાપ કહે છે ફક્ત મને યાદ કરો. આ યાદનાં બળથી જ તમારા પાપ કપાવાનાં છે, આને કહેવાય છે યાદની યાત્રા. હવે રુહાની વિચિત્ર બાપ બાળકોને જુએ છે. બાળકો પણ સ્વયંને આત્મા સમજી વિચિત્ર બાપ ને યાદ કરે છે. તમે તો ઘડી-ઘડી શરીરમાં આવો છો. હું તો આખો કલ્પ શરીરમાં આવતો નથી હું બસ સંગમયુગ પર જ બહુજ દૂર દેશથી આવું છું - આપ બાળકોને ભણાવવા. આ સારી રીતે યાદ કરવાનું છે. બાબા આપણા બાપ, શિક્ષક અને સદ્ગુરુ છે. વિચિત્ર છે. તેમને પોતાનું શરીર નથી, પછી આવે કેવી રીતે છે? કહે છે મારે પ્રકૃતિનો, મુખ નો આધાર લેવો પડે છે. હું તો વિચિત્ર છું. તમે બધાં ચિત્રવાળા છો. મને રથ તો જરૂર જોઈએ ને ઘોડા ગાડીમાં તો નહીં આવીશ ને. બાપ કહે છે હું તનમાં પ્રવેશ કરું છું, જે નંબરવન છે ફરી તેજ નંબરલાસ્ટ બને છે. જે સતોપ્રધાન હતા તેજ તમોપ્રધાન બને છે. તો તેમને જ ફરી સતોપ્રધાન બનાવવા માટે બાપ ભણાવે છે. સમજાવે છે આ રાવણ રાજ્યમાં ૫ વિકારો પર જીત પામીને જગતજીત આપ બાળકોએ બનવાનું છે. બાળકો એ યાદ રાખવાનું છે કે આપણને વિચિત્ર બાપ ભણાવે છે. બાપ ને યાદ નહીં કરો તો પાપ ભસ્મ કેવી રીતે થશે. આ વાતો પણ હમણાં સંગમયુગ પર જ સાંભળો છો. એકવાર જે કંઈ થાય છે ફરી કલ્પ બાદ તેજ રિપીટ થશે. કેટલી સારી સમજણ છે, આમાં બહુ જ વિશાળ બુદ્ધિ જોઈએ. આ કોઈ સાધુ-સંત વગેરેનો સત્સંગ નથી. એમને બાપ પણ કહો છો, તો બાળક પણ કહો છો. તમે જાણો છો આ આપણા બાપ પણ છે, બાળક પણ છે. આપણે બધું જ આ બાળકને વારસો આપીને અને બાપથી ૨૧ જન્મોનાં માટે વારસો લઈએ છીએ. કિચડપટ્ટી બધું આપીને બાપથી આપણે વિશ્વની બાદશાહી લઈએ છીએ. કહે છે બાબા અમે ભક્તિમાર્ગમાં કહ્યું હતું કે જ્યારે તમે આવશો તો અમે તમારા પર તન-મન-ધન સહિત વારી જઈશું. લૌકિક બાપ પણ બાળકો પર વારી જાય છે ને. તો અહીંયા તમને આ કેવા વિચિત્ર બાપ મળ્યા છે, એમને યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થશે અને પોતાનાં ઘરે ચાલ્યા જશે. કેટલી લાંબી મુસાફરી છે. બાપ આવે જુઓ ક્યાં છે! જૂનાં રાવણ રાજ્યમાં. કહે છે મારી તકદીરમાં પાવન શરીર મળવાનું છે નહીં. પતિતો ને પાવન બનાવવા કેવી રીતે આવું. મારે પતિત દુનિયામાં જ આવીને બધાને પાવન બનાવવા પડે છે. તો આવા શિક્ષક ની કદર પણ રાખવી જોઈએ ને. બહુજ છે જે કદર જાણતા જ નથી. આ પણ ડ્રામા માં થવાનું જ છે. રાજધાની માં તો બધાં જોઈએ ને નંબરવાર. તો બધાં પ્રકારનાં અહીંયાં જ બને છે. ઓછું પદ પામવા વાળા નો આ હાલ થશે. ન ભણશે, ન બાપની યાદમાં રહેશે. આ બહુ જ વિચિત્ર બાપ છે ને, એમની ચલન પણ અલૌકિક છે. એમનો પાર્ટ બીજા કોઈને મળી ન શકે. આ બાપ આવીને તમને કેટલું ઊંચું ભણાતર ભણાવે છે, તો એમની કદર પણ રાખવી જોઈએ. એમની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. પરંતુ માયા ઘડી-ઘડી ભુલાવી દે છે. માયા એટલી જબરદસ્ત છે જે સારા-સારા બાળકોને પાડી દે છે. બાપ કેટલા ધનવાન બનાવે છે પરંતુ માયા એકદમ માથું ફેરવી દે છે. માયાથી બચવું હોય તો બાપને જરૂર યાદ કરવા પડે. બહુ જ સારા બાળકો છે જે બાપનાં બનીને પછી માયાનાં બની જાય છે, વાત નહીં પૂછો, પાક્કા ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જાય છે. માયા એકદમ નાક થી પકડી લે છે. અક્ષર પણ છે ને - ગજને ગ્રાહ્યે ખાધો. પરંતુ તેનો અર્થ કોઈ નથી સમજતા. બાપ દરેક વાત સારી રીતે સમજાવે છે. ઘણા બાળકો સમજે પણ છે પરંતુ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. કોઈને તો જરા પણ ધારણા નથી થતી. બહુ જ ઊંચું ભણાતર છે ને. તો તેની ધારણા કરી નથી શકતા. બાપ કહેશે તેમની તકદીરમાં રાજ્ય-ભાગ્ય નથી. કોઈ અક નાં ફૂલ છે, કોઈ સુગંધિત ફૂલ છે. વેરાઈટી બગીચો છે ને. એવા પણ તો જોઈએ ને. રાજધાની માં તમને નોકર-ચાકર પણ મળશે. નહીં તો નોકર-ચાકર કેવી રીતે મળશે. રાજાઈ તો અહીંયા જ બને છે. નોકર, ચાકર, ચંડાળ વગેરે બધાં મળશે. આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. વન્ડર છે. બાપ તમને આટલા ઊંચ બનાવે છે તો આવાં બાપને યાદ કરતા પ્રેમનાં આંસૂ વહેવા જોઈએ.

તમે માળાનાં દાણા બનો છો ને. કહે છે બાબા તમે કેટલા વિચિત્ર છો. કેવી રીતે આવીને અમને પતિતો ને તમે પાવન બનાવવા માટે ભણાવો છો. ભક્તિમાર્ગમાં ભલે શિવની પૂજા કરે છે પરંતુ સમજે થોડી છે કે આ પતિત-પાવન છે છતાં પણ પુકારતા રહે છે - હૈં પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને ગુલ-ગુલ દેવી-દેવતા બનાવો. બાળકોનાં ફરમાન ને બાપ માને છે અને જ્યારે આવે છે તો કહે છે - બાળકો, પવિત્ર બનો. આનાં પર જ હંગામા થાય છે. બાપ વન્ડરફુલ છે ને. બાળકોને કહે છે મને યાદ કરો તો પાપ કપાય. બાપ જાણે છે આપણે આત્માઓ થી વાત કરીએ છીએ. બધું આત્મા જ કરે છે, વિકર્મ આત્મા જ કરે છે. આત્મા જ શરીર દ્વારા ભોગવે છે. તમારા માટે તો ટ્રીબ્યુનલ બેસશે. ખાસ તે બાળકો માટે જે સર્વિસ લાયક બનીને પછી ટ્રેટર બની જાય છે. આ તો બાપ જ જાણે છે, કેવી રીતે માયા હપ કરી લે છે. બાબા અમે હાર ખાઈ લીધી, કાળું મોઢું કરી લીધું..... હવે ક્ષમા કરો. હમણાં પડ્યાં અને માયાનાં બન્યા પછી ક્ષમા શેની. તેમને તો પછી બહુજ-બહુજ મહેનત કરવી પડે. ઘણાં છે જે માયાથી હારી જાય છે. બાપ કહે છે - અહીંયા બાપ પાસે દાન આપીને જાઓ પછી પાછું નહીં લેતા. નહીં તો ખલાસ થઈ જશે. હરિશ્ચંદ્ર નું ઉદાહરણ છે ને. દાન આપીને પછી બહુજ ખબરદાર રહેવાનું છે. પાછું લઈ લીધું તો સો-ગણો દંડ પડી જાય છે. પછી બહુ જ હલકું પદ પામશે. બાળકો જાણે છે આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. બીજા જે ધર્મ સ્થાપન કરે છે તેમની પહેલા રાજાઈ નથી ચાલતી. રાજાઈ તો ત્યારે હોય જ્યારે ૫૦-૬૦ કરોડ હોય, ત્યારે લશ્કર બને. શરુમાં તો આવે જ છે એક-બે, પછી વૃદ્ધિને પામે છે. તમે જાણો છો કાઈસ્ટ પણ કોઈ વેષમાં આવશે. બેગરરુપ માં પહેલા નંબરવાળા ફરી જરુર લાસ્ટ નંબરમાં હશે. કિશ્વન લોકો ઝટ કહેશે બરાબર કાઈસ્ટ આ સમયે બેગર રુપમાં છે. સમજે છે પુનર્જન્મ તો લેવાનો જ છે. તમોપ્રધાન તો જરુર દરેકને બનવાનું છે. આ સમયે આખી દુનિયા તમોપ્રધાન જડ-જડીભૂત છે. આ જૂની દુનિયા નો વિનાશ જરુર થવાનો છે. કિશ્વન લોકો પણ કહેશે કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં હેવેન (સ્વર્ગ) હતું પછી જરુર હવે થશે. પરંતુ આ વાતો સમજાવે કોણ. બાપ કહે છે હમણાં તે અવસ્થા બાળકોની ક્યાં છે. ઘડી-ઘડી લખે છે અમે યોગમાં નથી રહી શકતા. બાળકોની એક્સિટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) થી સમજી જાય છે. બાબાને સમાચાર આપવાથી પણ ડરે છે. બાપ તો બાળકોને કેટલો પ્રેમ કરે છે. પ્રેમથી નમસ્તે કરે છે. બાળકોમાં તો અહંકાર રહે છે. સારા-સારા બાળકોને માયા ભુલાવી દે છે. બાબા સમજી શકે છે, કહે છે હું નોલેજકુલ છું. જાની-જાનનહાર નો મતલબ એ નથી કે હું બધાનાં મનને જાણું છું. હું આવ્યો છું જ ભણાવવા નહીં કે રીડ કરવા (જાણવા). હું કોઈને રીડ નથી કરતો, તો આ સાકાર (બ્રહ્મા) પણ રીડ નથી કરતા. એમને બધું કંઈ ભુલવાનું છે. રીડ પછી શું કરશે. તમે અહીંયા આવો જ છો ભણાવવા. ભક્તિમાર્ગ જ અલગ છે. આ પણ પડવાનો ઉપાય જોઈએ ને. આ વાતો થી જ તમે પડો છો. આ ડ્રામા નો ખેલ બનેલો છે. ભક્તિમાર્ગનાં શાસ્ત્ર વાંચતા-વાંચતા તમે નીચે ઉતરતા તમોપ્રધાન બનો છો. હમણાં તમારે આ છી-છી દુનિયામાં બિલકુલ રહેવાનું નથી. કલયુગ થી પછી સતયુગ આવવાનું છે. હમણાં છે આ સંગમયુગ. આ બધી વાતો ધારણ કરવાની છે. બાપ જ સમજાવે છે બાકી તો આખી દુનિયાની બુદ્ધિ પર ગોદરેજ નું તાળું લાગેલું છે. તમે સમજો છો આ દૈવીગુણ વાળા હતા તેજ ફરી આસુરી ગુણવાળા બને છે. બાપ સમજાવે છે હવે ભક્તિમાર્ગની વાતો બધી ભૂલી જાઓ. હવે હું જે સંભળાવું છું, તે સાંભળો, હિયરનો ઈવિલ..... હવે મુજ એકથી સાંભળો. હમણાં હું તમને તારવા આવ્યો છું.

તમે છો ઈશ્વરીય સંપ્રદાય. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં મુખકમળ થી તમે પેદા થાઓ છો ને, આટલા બધાં એડોપ્ટેડ (દત્તક) બાળકો છો. તેમને આદિદેવ કહેવાય છે. મહાવીર પણ કહે છે. આપ બાળકો મહાવીર છો ને - જે યોગબળ થી માયા પર જીત પામો છો. બાપ ને કહેવાય છે જ્ઞાન નાં સાગર. જ્ઞાન સાગર બાપ તમને અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોની થાળીઓ ભરીને આપે છે. તમને માલામાલ બનાવે છે. જે જ્ઞાન ધારણ કરે છે તે ઉચ્ચ પદ પામે છે, જે ધારણ નથી કરતા તે જરુર ઓછું પદ પામશે. બાપથી તમે કારુન નો ખજાનો પામો છો. અલ્લાહ અવલદિન ની પણ કથા છે ને. તમે જાણો છો ત્યાં આપણને કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ નથી રહેતી. ૨૧ જન્મોનાં માટે વારસો બાપ આપી દે છે. બેહદનાં બાપ બેહદનો વારસો આપે છે. હદનો વારસો મળવા છતાં પણ બેહદનાં બાપને યાદ જરુર કરે છે - હૈં પરમાત્મા રહેમ કરો, કૃપા કરો. આ કોઈને ખબર થોડી છે, એ શું આપવાવાળા છે. હમણાં તમે સમજો છો બાબા તો આપણ ને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. ચિત્રોમાં પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના, બ્રહ્મા સામે બેઠા છે સાધારણ. સ્થાપના કરશે તો જરુર તેમને જ બનાવશે ને. બાપ કેટલું સરસ રીતે સમજાવે છે. તમે પૂરું સમજાવી નથી શકતા. ભક્તિમાર્ગમાં શંકરની આગળ જઈને કહે છે - ભરી દો ઝોળી. આત્મા કહે છે અમે કંગાળ છીએ. અમારી ઝોળી ભરો, અમને આવા બનાવો. હમણાં તમે ઝોળી ભરવા માટે આવ્યા છો. કહે છે અમે તો નર થી નારાયણ બનવા ઈચ્છીએ છીએ. આ ભણતર જ નર થી નારાયણ બનવાનું છે. જૂની દુનિયામાં આવવાનું દિલ કોનું થશે! પરંતુ નવી દુનિયામાં તો બધાં નહિ આવશે. કોઈ ૨૫ ટકા જૂની દુનિયા માં આવશે કોઈ ખોટ તો પડશે ને. થોડો પણ કોઈને મેસેજ આપતા રહેશે તો તમે સ્વર્ગનાં માલિક જરુર બનશે. હમણાં નર્કનાં માલિક પણ બધાં છે ને. રાજા, રાણી, પ્રજા બધાં માલિક છે. ત્યાં હતા ડબલ સિરતાજ. હમણાં તે નથી. આજકાલ તો ધર્મ વગેરે ને કોઈ માનતું નથી. દેવી-દેવતા ધર્મ જ ખતમ થઈ ગયો છે. ગવાય પણ છે રિલીજન ઈઝ માઈટ (ધર્મમાં શક્તિ છે), ધર્મને ન માનવાનાં કારણે તાકાત નથી રહી. બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે જ પૂજ્ય થી પૂજારી બનો છો. ૮૪ જન્મ લો છો ને. હમ સો બ્રાહ્મણ, સો દેવતા પછી સો ક્ષત્રિય..... બુદ્ધિમાં આ બધું ચક્ર આવે છે ને. આ ૮૪નું ચક્ર આપણે લગાવતા જ રહીએ છીએ હવે ફરી પાછું ઘરે જવાનું છે. પતિત કોઈ જઈ ન શકે. આત્મા જ પતિત અથવા પાવન બને છે. સોનામાં ખાદ પડે છે. દાગીના માં નથી પડતી, આ છે જ્ઞાન અગ્નિ જેનાથી બધી ખાદ નિકળી તમે પાકું સોનું બની જશો પછી દાગીના પણ તમને સારા મળશે. હમણાં આત્મા પતિત છે તો પાવન ની આગળ નમન કરે છે. કરે તો બધું જ કંઈ આત્મા છે ને. હવે બાપ સમજાવે છે - બાળકો, ફક્ત મામેકમ યાદ કરો તો બેડો પાર થઈ જશે. પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયામાં ચાલ્યા જશો. હવે જે જેટલો પુરુષાર્થ કરશે. બધાંને આ પરિચય આપતા રહો. તે છે હદનાં બાપ, આ છે બેહદનાં બાપ. સંગમ પર જ બાપ આવે છે સ્વર્ગનો વારસો આપવા. તો આવા બાપ ને યાદ કરવા પડે ને. શિક્ષકને ક્યારે વિદ્યાર્થી

ભૂલે છે શું! પરંતુ અહીંયા માયા ભુલાવતી રહેશે. બહુ જ ખબરદાર રહેવાનું છે. યુદ્ધનું મેદાન છે ને. બાપ કહે છે હવે વિકારમાં નહીં જાઓ, ગંદા નહીં બનો. હવે તો સ્વર્ગમાં ચાલવાનું છે. પવિત્ર બનીને જ પવિત્ર નવી દુનિયાનાં માલિક બનશો. તમને વિશ્વની બાદશાહી આપું છું. ઓછી વાત છે શું. ફક્ત આ એક જન્મ પવિત્ર બનો. હવે પવિત્ર નહીં બનશો તો નીચે પડી જશો. ટેમ્પટેશન (આકર્ષણ) બહુ જ છે. કામ પર જીત પામવાથી તમે જગત નાં માલિક બનશો. તમે ચોખ્ખું કહી શકો છો પરમપિતા પરમાત્મા જ જગતગુરુ છે જે આખા જગત ને સદ્ગતિ દે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો થી બુદ્ધિ રુપી ઝોળી ભરીને માલામાલ બનવાનું છે. કોઈ પણ પ્રકાર નો અહંકાર નથી દેખાડવાનો.
૨. સર્વિસ લાયક બનીને પછી ક્યારેય ટ્રેટર (દગાબાજ) બની ડિસસર્વિસ નથી કરવાની. દાન દીધા પછી બહુજ ખબરદાર રહેવાનું છે, ક્યારેય પાછું લેવાનો ખ્યાલ ન આવે.

વરદાન :- બ્રાહ્મણ જીવનમાં એક વ્રતા નાં પાઠ દ્વારા રુ હાની રોયલ્ટી માં રહેવાવાળા સંપૂર્ણ પવિત્ર ભવ :

આ બ્રાહ્મણ જીવનમાં એકવ્રતા નો પાઠ પાકકો કરી પ્યોરીટી ની રોયલ્ટી ને ધારણ કરી લો તો આખા કલ્પમાં રુહાની રોયલ્ટી ચાલતી રહેશે. તમારી રુહાની રોયલ્ટી અને પ્યોરીટી ની ચમક પરમધામ માં સર્વ આત્માઓ માં શ્રેષ્ઠ છે. આદિ કાળ દેવતા સ્વરુપમાં પણ આ પર્સનાલિટી વિશેષ રહી છે, પછી મધ્યકાળમાં પણ તમારા ચિત્રોની વિધિપૂર્વક પૂજા થાય છે. આ સંગમયુગ પર બ્રાહ્મણ જીવનનો આધાર પ્યોરીટી ની રોયલ્ટી છે એટલે જ્યાં સુધી બ્રાહ્મણ જીવનમાં જીવવાનું છે ત્યાં સુધી સંપૂર્ણ પવિત્ર રહેવાનું જ છે.

સ્લોગન :- તમે સહનશીલતા નાં દેવ અને દેવી બનો તો ગાળો દેવાવાળા પણ ગળે લગાવશે.

“ મીઠા બાળકો - સન શોઝ ફાધર , મનમત ને છો ડી શ્રીમત પર ચાલો ત્યારે બાપનો શો કરી શકશો ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકોની રક્ષા બાપ જરૂર કરે જ છે?

ઉત્તર :- જે બાળકો સાચા છે, તેમની રક્ષા જરૂર થાય છે. જો રક્ષા નથી થતી તો અંદરમાં જરૂર કંઈક ને કંઈક જૂઠું હશે. ભણતર છૂટી જવું, સંશય માં આવવું એટલે અંદરમાં કંઈક ને કંઈક જૂઠું છે. તેમને માયા અંગૂરી મારી દે છે.

પ્રશ્ન :- કયા બાળકોનાં માટે માયા ચુંબક છે?

ઉત્તર :- જે માયાની સુંદરતાની તરફ આકર્ષિત થઈ જાય છે, તેમનાં માટે માયા ચુંબક છે. શ્રીમત પર ચાલવાવાળા બાળકો આકર્ષિત નહીં થશે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની વાત બાપ બેસી રુહાની બાળકોને સમજાવે છે, આતો બાળકોએ નિશ્ચય કર્યો છે રુહાની બાપ આપણને રુહાની બાળકોને ભણાવે છે. જેનાં માટે જ ગાયન છે - આત્માઓ પરમાત્મા અલગ રહ્યા બહુકાળ..... મૂળવતન માં અલગ નથી રહેતા. ત્યાં તો બધાં ભેગા રહે છે. અલગ રહે છે તો જરૂર આત્માઓ ત્યાંથી છૂટી પડે છે, આવીને પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે. સતોપ્રધાન થી ઉતરતા-ઉતરતા તમોપ્રધાન બને છે. બોલાવે છે પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો. બાપ પણ કહે છે હું દર ૫ હજાર વર્ષનાં પછી આવું છું. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર જ ૫ હજાર વર્ષ છે. પહેલા તમે આ નહોતા જાણતા. શિવબાબા સમજાવે છે તો જરૂર કોઈ તન દ્વારા સમજાવશે. ઉપરથી કોઈ અવાજ તો નથી કરતા. શક્તિ અથવા પ્રેરણા વગેરેની કોઈ વાત નથી. તમે આત્મા શરીરમાં આવીને વાર્તાલાપ કરો છો. એમ બાપ પણ કહે છે હું પણ શરીર દ્વારા ડાયરેક્શન આપું છું. પછી તેનાં પર જે જેટલું ચાલે છે, પોતાનું જ કલ્યાણ કરે છે. શ્રીમત પર ચાલે કે ન ચાલે, શિક્ષકનું સાંભળે કે ન સાંભળે, પોતાનાં માટે જ કલ્યાણ અથવા અકલ્યાણ કરે છે. નહીં ભણશે તો જરૂર ફેલ (નપાસ) થશે. આ પણ સમજાવતા રહે છે શિવબાબા થી શીખીને પછી બીજાને શીખવાડવાનું છે. ફાધર શોઝ સન. શરીરનાં ફાધરની વાત નથી. આ છે રુહાની બાપ. આ પણ તમે સમજો છો જેટલા આપણે શ્રીમત પર ચાલશું એટલો વારસો પામશું. પૂરું ચાલવાવાળા ઉંચ પદ પામશે. નહીં ચાલવાવાળા ઉંચ પદ નહીં પામશે. બાપ તો કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જાય. રાવણ રાજ્યમાં તમારા પર પાપ બહુ ચઢેલા છે. વિકારમાં જવાથી જ પાપ આત્મા બને છે. પુણ્ય આત્મા અને પાપ આત્મા જરૂર હોય છે. પુણ્ય આત્માની આગળ પાપ આત્માઓ જઈને માથું નમાવે છે. મનુષ્યોને આ ખબર નથી કે દેવતાઓ જે પુણ્ય આત્મા છે, તે જ ફરી પુનર્જન્મમાં આવતા-આવતા પાપ આત્મા બને છે. તેઓ તો સમજે છે આ સદેવ પુણ્ય આત્મા છે. બાપ સમજાવે છે, પુનર્જન્મ લેતા-લેતા સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન સુધી આવે છે. જ્યારે બિલ્કુલ પાપ આત્મા બની જાય છે તો પછી બાપને બોલાવે છે. જ્યારે પુણ્ય આત્મા છે તો યાદ કરવાની દરકાર નથી રહેતી. તો આ આપ બાળકો એ સમજાવવાનું છે, સર્વિસ કરવાની છે. બાપ નહીં જઈને બધાંને સંભળાવશે. બાળકો સર્વિસ કરવા લાયક છે તો બાળકોએ જ જવું જોઈએ. મનુષ્ય તો દિન-પ્રતિદિન અસુર બનતા જાય છે. ઓળખ ન હોવાનાં કારણે બક્વાસ કરવામાં પણ વાર નથી કરતા. મનુષ્ય કહે છે ગીતાનાં ભગવાન કૃષ્ણ છે. તમે સમજાવો છો તેઓ તો દેહધારી છે, તેમને દેવતા કહેવાય છે. કૃષ્ણને બાપ નહીં કહેશું. આ તો બધાં ફાધરને યાદ કરે છે ને. આત્માઓનાં ફાધર તો બીજા કોઈ હોતા નથી. આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ કહે છે - નિરાકાર ફાધરને યાદ કરવાનાં છે. આ કોર્પોરીયલ (સાકાર) ફાધર થઈ જાય છે. સમજાવાય તો બહુ જ છે, કોઈ પૂરું ન સમજી ઉલટા રસ્તો લઈ જંગલમાં જઈને પડે છે. બાપ તો રસ્તો બતાવે છે સ્વર્ગમાં જવાનો. છતાં પણ જંગલ તરફ ચાલ્યા જાય છે. બાપ સમજાવે છે તમને જંગલ તરફ લઈ જવાવાળો છે - રાવણ. તમે માયાથી હાર ખાઓ છો. રસ્તો ભૂલી જાઓ છો તો પછી તે જંગલ નાં કાંટા બની જાઓ છો. તેઓ પછી સ્વર્ગમાં મોડેથી આવશે. અહીંયા તમે આવ્યા જ છો સ્વર્ગમાં જવાનો પુરુષાર્થ કરવા. ત્રેતાને પણ સ્વર્ગ નહીં કહેશું. ૨૫ ટકા ઓછું થયું ને. તે નપાસ ગણાય છે. તમે અહીંયા આવ્યા જ છો જૂની દુનિયા છોડી નવી દુનિયા માં જવા. ત્રેતા ને નવી દુનિયા નહીં કહેવાશે. નપાસ ત્યાં ચાલ્યા જાય છે કારણ કે રસ્તો ઠીક પકડતા નથી. નીચે-ઉપર થતા રહે છે. તમે અનુભવ કરો છો જે યાદ હોવી જોઈએ તે નથી રહેતી.

સ્વર્ગવાસી જે બને છે તેમને કહેશું સરસ પાસ. ત્રેતા વાળા નપાસ ગણાય છે. તમે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનો છો. નહીં તો પછી નપાસ કહેવાય છે. તે ભણતર માં તો ફરી બીજીવાર ભણે છે. આમાં બીજું વર્ષ ભણવાની તો વાત જ નથી. જન્મ-જન્માંતર, કલ્પ-કલ્પાંતર તે જ પરીક્ષા પાસ કરે છે જે કલ્પ પહેલા કરી છે. આ ડ્રામા નાં રહસ્યને સારી રીતે સમજવું જોઈએ. કોઈ સમજે છે અમે ચાલી નથી સકતા. બુઢા છે એમને હાથ પકડીને ચલાવો તો ચાલશે, નહીં તો પડી જશે. પરંતુ તકદીરમાં નથી તો કેટલું પણ જોર આપશું ફૂલ બનાવવાનું, પરંતુ બનતા નથી. અક પણ ફૂલ હોય છે. આ તો કાંટા વાગે છે.

બાપ કેટલું સમજાવે છે. કાલે તમે જે શિવની પૂજા કરતા હતા એ આજે તમને ભણાવી રહ્યા છે. દરેક વાતમાં પુરુષાર્થ માટે જ જોર દેવામાં આવે છે. જોવામાં આવે છે - માયા સારા-સારા ફૂલો ને નીચે પાડી દે છે. હાડકા તોડી દે છે, જેમને પછી ટ્રેટર કહેવાય છે. જે એક રાજધાની છોડી બીજા માં ચાલ્યા જાય છે તેમને ટ્રેટર કહેવાય છે. બાપ પણ કહે છે મારા બનીને પછી માયાનાં બની જાય છે તો તેમને પણ ટ્રેટર કહેવાય છે. તેમની ચલન જ એવી થઈ જાય છે. હવે બાપ માયાથી છોડાવવા આવ્યા છે. બાળકો કહે છે - માયા બહુજ દુશ્તર છે, પોતાની તરફ બહુજ ખેંચી લે છે. માયા જેમકે ચુંબક છે. આ સમયે ચુંબક નું રુપ ધરતી છે. કેટલી સુંદરતા દુનિયામાં વધી ગઈ છે. પહેલા આ બાઈસ્કોપ વગેરે થોડા હતા. આ બધું સો વર્ષમાં નીકળ્યું છે. બાબા તો અનુભવી છે ને. તો બાળકોએ આ ડ્રામાનાં ગુહ્ય રહસ્યને સારી રીતે સમજવું જોઈએ, દરેક વાત એક્યુરેટ નોંધાયેલી છે. સો વર્ષમાં આ જેમકે બહિશ્ત બની ગયું છે, ઓપોઝિશન નાં માટે. તો સમજાય છે - હવે સ્વર્ગ જલ્દી થવાનું છે. વિજ્ઞાન પણ બહુ જ કામમાં આવે છે. આ તો બહુ જ સુખ દેવાવાળું પણ છે ને. તે સુખ સ્થાઈ થઈ જાય તેનાં માટે આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ થવાનો છે. સતયુગનાં સુખ છે જ ભારત નાં ભાગ્યમાં. તેઓ તો આવે જ પાછળથી છે, જ્યારે ભક્તિ માર્ગ શરૂ થાય છે, જ્યારે ભારતવાસી પડે છે ત્યારે બીજા ધર્મવાળા નંબરવાર આવે છે. ભારત પડતાં-પડતાં એકદમ પટ પર આવી જાય છે. પછી ચઢવાનું છે. અહીંયા પણ ચઢે છે, પછી પડે છે. કેટલા પડે છે, વાત નહીં પૂછો. કોઈ તો માનતા જ નથી કે બાબા આપણને ભણાવે છે. સારા-સારા સર્વિસેબુલ જેમની બાપ મહિમા કરે છે તે પણ માયાનાં પંજામાં આવી જાય છે. કુશ્તી હોય છે ને. માયા પણ એવી રીતે લડે છે. એકદમ પૂરા નીચે પાડી દે છે. આગળ જઈને આપ બાળકોને ખબર પડતી જશે. માયા એકદમ પુરા સુવડાવી દે છે. છતાં પણ બાપ કહે છે એકવાર જ્ઞાન સાંભળ્યું છે તો સ્વર્ગમાં જરૂર આવશે. બાકી પદ તો નહીં પામી શકશે ને. કલ્પ પહેલા જેમણે જે પુરુષાર્થ કર્યો છે કે પુરુષાર્થ કરતા-કરતા પડ્યા છે, એવી રીતે જ હમણાં પણ પડે અને ચઢે છે. હાર અને જીત થાય છે ને. આખો આધાર બાળકોની યાદ પર છે. બાળકોને આ અખુટ ખજાનો મળે છે. તે તો કેટલા લાખોનું દેવાળું મારે છે. કોઈ લાખોનાં ધનવાન બને છે, તે પણ એક જન્મમાં. બીજા જન્મમાં થોડું આટલું ધન રહેશે. કર્મભોગ પણ બહુ જ છે. ત્યાં સ્વર્ગ માં તો કર્મભોગ ની વાત હોતી નથી. આ સમયે તમે ૨૧ જન્મોનાં માટે કેટલું જમા કરો છો. જે પુરુષાર્થ કરે છે, પુરા સ્વર્ગનો વારસો પામે છે. બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ આપણે બરાબર સ્વર્ગનો વારસો પામીએ છીએ. આ ખ્યાલ નથી કરવાનો કે ફરી નીચે પડશું. આ સૌથી વધારે નીચે પડ્યા પછી ચઢવાનું જ છે. ઓટોમેટિકલી પુરુષાર્થ પણ થતો રહે છે. બાપ સમજાવે છે - જુઓ, માયા કેટલી પ્રબળ છે. મનુષ્ય માં કેટલું અજ્ઞાન ભરાઈ ગયું છે, અજ્ઞાન નાં કારણે બાપને પણ સર્વવ્યાપી કહી દે છે. ભારત કેટલું ફસ્ટ ક્લાસ હતું. તમે સમજો છો આપણે આવા હતા, હવે ફરી બની રહ્યા છીએ. આ દેવતાઓની કેટલી મહિમા છે, પરંતુ કોઈ જાણતા નથી, આપ બાળકોનાં સિવાય. તમે જ જાણો છો બેહદનાં બાપ જ્ઞાન સાગર આવીને આપણને ભણાવે છે છતાં પણ માયા અનેકોને સંશય માં લાવી દે છે. જુદા કપટ છોડતા નથી. ત્યારે બાપ કહે છે - સાચો-સાચો પોતાનો ચાર્ટ લખો. પરંતુ દેહ-અભિમાન નાં કારણે સાચું નથી બતાવતા. તો તે પણ વિકર્મ બની જાય છે, સાચું બતાવવું જોઈએ ને. નહીં તો બહુજ સજા ખાવી પડે છે. ગર્ભ જેલમાં પણ બહુજ સજા મળે છે. કહે છે તોબાં-તોબાં.....અમે ફરી આવું કામ નહીં કરશું. જેમ કોઈને માર મળે છે તો પણ આવી રીતે માફી માંગે છે. સજા મળવાથી પણ એવું કરે છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો માયાનું રાજ્ય ક્યારથી શરૂ થયું છે. પાપ કરતા રહે છે. બાપ જુએ છે - આ એટલા મીઠા-મીઠા મુલાયમ (નમ્ર) નથી બનતા. બાપ કેટલા મુલાયમ બાળક નાં જેવા થઈ ચાલે છે, કારણકે ડ્રામા પર ચાલતા રહે છે. કહેશે જે થયું ડ્રામાની ભાવી. સમજાવે પણ છે કે આગળ પછી આવું ન થાય. આ બાપદાદા બંને એકસાથે છે ને. દાદાની મત પોતાની, ઈશ્વરની પોતાની છે. સમજવું જોઈએ કે આ મત કોણ આપે છે? આ પણ બાપ તો છે ને. બાપનું તો માનવું જોઈએ. બાબા તો મોટા બાબા છે ને, એટલે બાબા કહે છે તેમ જ સમજો શિવબાબા સમજાવે છે. નહીં સમજશો તો પદ પણ નહીં પામશો. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર બાપ પણ છે, દાદા પણ છે. બાપની શ્રીમત મળે છે. માયા એવી છે જે મહાવીર, પહેલવાનો થી

પણ કોઈ ને કોઈ ઊલટું કામ કરાવી દે છે. સમજાય છે આ બાપની મત પર નથી. સ્વયં ફીલ (અનુભવ) પણ કરે છે, હું પોતાની આસુરી મત પર છું. શ્રીમત આપવાવાળા આવીને ઉપસ્થિત થયા છે. એમની છે ઇશ્વરીય મત. બાપ સ્વયં કહે છે તેમની જો કોઈ એવી મત મળી પણ ગઈ તો પણ તેમને ઠીક કરવા વાળો હું બેઠો છું. છતાં પણ મેં રથ લીધો છે ને. મેં રથ લીધો ત્યારે જ તેમને ગાળો આપી છે. નહીં તો ક્યારેય ગાળો નથી ખાધી. મારા કારણે કેટલી ગાળો ખાય છે. તો તેમની પણ સંભાળ કરવી પડે. બાપ રક્ષા જરૂર કરે છે. જેમ બાળકોની રક્ષા બાપ કરે છે ને. જેટલું સચ્ચાઈ પર ચાલો છો એટલી રક્ષા થાય છે. જુઠ્ઠી રક્ષા નથી થતી. તેમની તો પછી સજા કાયમ થઈ જાય છે. એટલે બાપ સમજાવે છે - માયા તો એકદમ નાક થી પકડી ખતમ કરી દે છે. બાળકો પોતે ફીલ કરે છે માયા ખાઈ જાય છે તો પછી ભણતર છોડી દે છે. બાપ કહે છે. ભણવાનું જરૂર ભણો. સારું, ક્યાંય કોઈનો દોષ છે. આમાં જેટલું જે કરશે, તો ભવિષ્યમાં પામશે કારણકે હવે દુનિયા બદલાઈ રહી છે. માયા એવી અંગૂરી મારી દે છે જે તે ખુશી નથી રહેતી. પછી ચીસો પાડે છે - બાબા, ખબર નહીં શું થાય છે. યુદ્ધનાં મેદાનમાં બહુ જ ખબરદાર રહે છે કે ક્યાંય કોઈ અંગૂરી ન મારી દે. છતાં પણ વધારે તાકાત વાળા હોય છે તો બીજાને પાડી દે છે. પછી બીજા દિવસ પર રાખે છે. આ માયા ની લડાઈ તો અંત સુધી ચાલતી રહે છે. નીચે-ઉપર થતા રહે છે. ઘણાં બાળકો સાચું નથી બતાવતા. ઈજ્જત નો બહુજ ડર છે - ખબર નહિ બાબા શું કહેશે. જ્યાં સુધી સાચું બતાવ્યું નથી ત્યાં સુધી આગળ ચાલી ન શકે. અંદરમાં ખટકતું રહે છે, પછી વૃદ્ધિ થઈ જાય છે. જાતે જ સાચું ક્યારેય નહીં બતાવશે. ક્યાંક બે છે તો સમજે છે આ બાબાને સંભળાવશે તો અમે પણ સંભળાવી દઈએ. માયા બહુ જ દુશ્તર છે. સમજાય છે તેમની તકદીરમાં એટલું ઊંચું પદ નથી તો સર્જન થી છુપાવે છે. છુપાવવા થી બીમારી છૂટશે નહીં. જેટલું છુપાવશે એટલું નીચે પડતા જ રહેશે. ભૂત તો બધામાં છે ને. જ્યાં સુધી કર્મોત્તીત અવસ્થા નથી બની, ત્યાં સુધી કિમિનલ આઈ (કુદ્રષ્ટિ) પણ છોડતી નથી. સૌથી મોટો દુશ્મન છે કામ. ઘણાં પડી જાય છે. બાબા તો વારં-વાર સમજાવે છે શિવબાબા નાં સિવાય કોઈ દેહધારીને યાદ નથી કરવાનાં. કોઈ તો એવા પાક્કા છે જે ક્યારેય કોઈની યાદ પણ નહીં આવશે. પતિવ્રતા સ્ત્રી હોય છે ને, તેમની કુબુદ્ધિ નથી હોતી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપણને ભણાવવા વાળા સ્વયં જ્ઞાન નાં સાગર, બેહદનાં બાપ છે, આમાં ક્યારેય સંશય નથી લાવવાનો. જુઠ્ઠ કપટ છોડી પોતાનો સાચો-સાચો ચાર્ટ રાખવાનો છે. દેહ-અભિમાન માં આવીને ક્યારેય ટ્રેટર નથી બનવાનું.
2. ડ્રામાને બુદ્ધિમાં રાખી બાપ સમાન બહુજ-બહુજ મીઠા મુલાયમ (નમ્ર) બનીને રહેવાનું છે. પોતાનો અહંકાર નથી દેખાડવાનો. પોતાની મત છોડી એક બાપની શ્રેષ્ઠ મત પર ચાલવાનું છે.

વરદાન :- સાથીને સદા સાથે રાખી સહયોગ નો અનુભવ કરવા વાળા કમ્બાઈન્ડ રૂ પધારી ભવ :
સદા “આપ અને બાપ” એવી રીતે કમ્બાઈન્ડ રહો જે કોઈ પણ અલગ ન કરી શકે. ક્યારેય પોતાને એકલા નહીં સમજો. બાપદાદા અવિનાશી સાથ નિભાવવા વાળા તમારા બધાનાં સાથી છે. બાબા કહ્યું અને બાબા હાજર છે. આપણે બાબાનાં, બાબા આપણા. બાબા તમારી દરેક સેવામાં સહયોગ દેવા વાળા છે ફક્ત પોતાનાં કમ્બાઈન્ડ સ્વરૂપનાં રુહાની નશામાં રહો.

સ્લોગન :- સેવા અને સ્વ-ઉન્નતી બન્નેનું બેલેન્સ હોય તો સદા સફળતા મળતી રહેશે.

“ મીઠા બાળકો – આ સમયે નિરાકાર બાપ સાકાર માં આવીને તમારો શ્રંગાર કરે છે, એકલા નહીં ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો યાદ ની યાત્રા માં કેમ બેસો છો?

ઉત્તર :- ૧. કારણ કે તમે જાણો છો આ યાદ ની યાત્રા થી જ આપણને મોટું આયુષ્ય મળે છે, આપણે નિરોગી બનીએ છીએ. ૨. યાદ કરવાથી આપણા પાપ કપાય છે. આપણે સાચું સોનું બની જઈએ છીએ. આત્માથી રજો-તમો ની ખાદ નિકળી જાય છે, તે કંચન બની જાય છે. ૩. યાદ થી જ તમે પાવન દુનિયા નાં માલિક બની જાઓ છો. ૪. તમારો શ્રંગાર થશે. ૫. તમે બહુજ ધનવાન બની જશો. આ યાદ જ તમને પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બનાવે છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકોને રુહાની બાપ સમજાવી રહ્યા છે. અહીં બેસી તમે શું કરો છો? એમ નહીં, ફક્ત શાંતિ માં બેઠા છો. અર્થ સહિત જ્ઞાનમય અવસ્થામાં બેઠા છો. આપ બાળકોને જ્ઞાન છે - બાપ ને આપણે કેમ યાદ કરીએ છીએ. બાપ આપણને બહુ જ મોટી આયુ આપે છે. બાપ ને યાદ કરવાથી આપણા પાપ કપાઈ જશે. આપણે સાચું સોનું સતોપ્રધાન બની જઈશું. તમારો કેટલો શ્રંગાર થાય છે. તમારી આયુ મોટી થઈ જશે. આત્મા કંચન થઈ જશે. હવે આત્મા માં ખાદ પડી ગઈ છે. યાદની યાત્રાથી એ બધી ખાદ જે રજો-તમો ની પડી છે એ બધી નીકળી જશે. એટલો તમને ફાયદો થાય છે. પછી આયુ મોટી થઈ જશે. તમે સ્વર્ગના નિવાસી બની જશો અને ઘણાં જ ધનવાન બનશો. તમે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બની જશો એટલે બાપ કહે છે મનમનાભવ મામેકમ યાદ કરો. કોઈ દેહધારી માટે નથી કહેતા. બાપને તો શરીર છે નહીં. તમારી આત્મા પણ નિરાકાર હતી. પછી પુનર્જન્મમાં આવતા-આવતા પથ્થરબુદ્ધિ થી પારસબુદ્ધિ બની ગઈ છે. હવે ફરી કંચન બનવાનું છે. હવે તમે પવિત્ર બની રહ્યા છો. પાણી નાં સ્નાન તો જન્મ-જન્માંતર કર્યા. સમજ્યા આપણે આનાથી પાવન બનશું પરંતુ પાવન બનવાને બદલે વધારે જ પતિત બની નુકસાન માં પડ્યા છો કારણકે આ છે જ જૂઠી માયા, જુઠું બોલવાના સંસ્કાર છે બધાનાં. બાપ કહે છે હું તમને પાવન બનાવીને જાઉં છું પછી તમને પતિત કોણ બનાવે? હવે તમે અનુભવ કરો છો ને. કેટલા ગંગા સ્નાન કરતા આવ્યા પરંતુ પાવન તો બન્યા નહીં. પાવન બનીને તો પાવન દુનિયામાં જવું પડે. શાંતિધામ અને સુખધામ છે પાવનધામ. આ તો છે જ રાવણ ની દુનિયા, આને દુઃખધામ કહેવાય છે. આ તો સહજ સમજવાની વાત છે ને. આમાં કોઈ મુશ્કેલાત જ નથી. ન કોઈને સંભળાવવા માં મુશ્કેલી છે. જ્યારે કોઈ મળે તો ફક્ત આ બોલો પોતાને આત્મા સમજી બેહદ ના બાપ ને યાદ કરો. આત્માઓના બાપ છે પરમપિતા પરમાત્મા શિવ. દરેકના શરીરના તો અલગ અલગ બાપ હોય છે. આત્માઓ ના તો એક જ બાપ છે. કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે અને હિન્દીમાં જ સમજાવે છે. હિન્દી ભાષા જ મુખ્ય છે. તમે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી આ દેવી-દેવતાઓને કહેશો ને. આ કેટલા ભાગ્યશાળી છે. આ કોઈને પણ ખબર નથી કે આ સ્વર્ગ ના માલિક કેવી રીતે બન્યા. હવે તમને બાપ સંભળાવી રહ્યા છે. આ સહજ યોગ દ્વારા આ પુરુષોત્તમ સંગમ પર જ આ બનો છો. હવે છે જૂની દુનિયા અને નવી દુનિયાનું સંગમ. પછી તમે નવી દુનિયાના માલિક બની જશો. હવે બાપ ફક્ત કહે છે બે અક્ષર અર્થ સહિત યાદ કરો. ગીતામાં છે મનમનાભવ. અક્ષર તો વાંચે છે પરંતુ અર્થ બિલકુલ નથી જાણતા. બાપ કહે છે મને યાદ કરો કારણ કે હું જ પતિત-પાવન છું, બીજું કોઈ આવું કહી ન શકે. બાપ જ કહે છે મને યાદ કરવાથી તમે પાવન બની પાવન દુનિયામાં ચાલ્યા જશો. પહેલા-પહેલા તમે સતોપ્રધાન હતા પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં તમોપ્રધાન બન્યા છો. હવે ૮૪ જન્મ પછી ફરી તમે નવી દુનિયામાં દેવતા બનો છો.

રચયિતા અને રચના બંનેને તમે જાણી ગયા છો. તો હવે તમે આસ્તિક બની ગયા છો. પહેલા જન્મ-જન્માંતર તમે નાસ્તિક હતા. આ વાત જે બાપ સંભળાવે છે બીજું કોઈ જાણતું જ નથી. ક્યાંય પણ જાઓ, કોઈ પણ તમને આ વાતો નહીં સંભળાવશે. હવે બંનેવ બાપ તમારો શ્રંગાર કરી રહ્યા છે. પહેલા તો બાપ એકલા હતા. શરીર વગર હતા. ઉપર બેસી તમારો શ્રંગાર કરી ન શકે. કહે છે ને બત્ત બાર (૧ અને ૨ મળીને ૧૨ થાય છે) બાકી પ્રેરણા કે શક્તિ વગેરેની વાત નથી. ઉપર થી પ્રેરણા દ્વારા મળી ન શકે. નિરાકાર જ્યારે સાકાર શરીર નો

આધાર લે છે ત્યારે તમારો શ્રંગાર કરે છે. સમજે પણ છે બાબા આપણને સુખ ધામ માં લઈ જાય છે. ડ્રામાનાં પ્લાન (યોજના) અનુસાર બાબા બંધાઈમાન છે, એમને ડ્યુટી મળી ગઈ છે. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવે છે આપ બાળકોનાં માટે. આ યોગબળથી તમે કેટલા કંચન બનો છો. આત્મા અને કાયા બંને કંચન બને છે પછી છી-છી બનો છો. હવે તમે સાક્ષાત્કાર કરો છો - આ પુરુષાર્થ થી અમે એવા શ્રંગારેલા બનશું. ત્યાં કિમિનલ આંખ હોતી નથી. તો પણ અંગ બધા ઢાંકેલા હોય છે. અહીં તો જુવો છી-છી વાતો રાવણ રાજ્ય માં શીખે છે. આ લક્ષ્મીનારાયણને જુઓ ફેસ વગેરે કેટલા સારા છે. અહીં બધા છે દેહ-અભિમાની. એમને દેહ-અભિમાની નહીં કહેશું. એમની કુદરતી સૌંદર્યતા છે. બાપ તમને એવા કુદરતી સુંદર બનાવે છે. આજકાલ તો સાચા દાગીના કોઈ પહેરી પણ નથી શકતું. કોઈ પહેરે તો એને પણ લૂંટી જાય. ત્યાં તો એવી કોઈ વાત નથી. એવા બાપ તમને મળ્યા છે, એમના વગર તો તમે બની ન શકો. ઘણા કહે છે અમે તો ડાયરેક્ટ શિવબાબા થી લઈએ છે. પરંતુ એ દેશે જ કેવી રીતે. ભલે પ્રયત્ન કરીને જુવો ડાયરેક્ટ માંગો. જુવો મળે છે! એવું ઘણા કહે છે - અમે તો શિવબાબા થી વારસો લેશું. બ્રહ્માને પૂછવાની પણ શું દરકાર છે. શિવબાબા પ્રેરણાથી કંઈક દઈ દેશે. સારા-સારા જૂના બાળકો એમને પણ માયા એવી ચટ પહેરી લે છે. એક ને માને છે, પરંતુ એક શું કરશે. બાપ કહે છે હું એકલો કેવી રીતે આવું. મુખ વગર વાત કેવી રીતે કરી શકું. મુખનું તો ગાયન છે ને. ગૌમુખ થી અમૃત લેવા માટે કેટલા ઘક્કા ખાય છે. પછી શ્રીનાથ દ્વારા પર જઈને દર્શન કરે છે. પરંતુ એમના દર્શન કરવાથી શું થશે. એને કહેવાય છે ભૂત પૂજા. એમના માં આત્મા તો છે નહીં. બાકી પાંચ તત્ત્વોનું પૂતળું બનેલું છે તો એટલે માયાને યાદ કરવાનું થઈ ગયું. પાંચ તત્ત્વ પ્રકૃતિ છે ને. એમને યાદ કરવાથી શું થશે? પ્રકૃતિનો આધાર તો બધાને છે પરંતુ ત્યાં છે સતોપ્રધાન પ્રકૃતિ. અહીં છે તમોપ્રધાન પ્રકૃતિ. બાપને સતોપ્રધાન પ્રકૃતિનો આધાર ક્યારેય નથી લેવો પડતો. અહિયાં તો સતોપ્રધાન પ્રકૃતિ મળી ન શકે. આ જે પણ સાધુ-સંત છે બાપ કહે છે આ બધાનો ઉદ્ધાર મારે જ કરવો પડે છે. હું નિવૃત્તિ માર્ગમાં આવતો જ નથી. આ છે જ પ્રવૃત્તિ માર્ગ. બધાને કહું છું પવિત્ર બનો. ત્યાં તો નામ-રુપ વગેરે બધું બદલાઈ જાય છે. તો બાપ સમજાવે છે જુઓ આ નાટક કેવું બનાવ્યું છે. એકના ફીચર્સ ન મળે બીજાથી. એટલા કરોડો છે, બધાનાં ફીચર્સ અલગ. કેટલું પણ કોઈ કંઈ કરે તો પણ એકના ફીચર્સ બીજાથી મળી ન શકે. આને કહેવાય છે કુદરત, વન્ડર. સ્વર્ગને વન્ડર કહેવાય છે ને. કેટલું શોભનીય છે. માયાનાં ૭ વન્ડર (અજાયબી), બાપનું એક વન્ડર. એ ૭ વન્ડર્સ ત્રાજવા ની એક તરફ રાખો, આ એક વન્ડરને બીજી તરફ માં રાખો તો પણ આ ભારે થઈ જશે. એક તરફ જ્ઞાન, એક તરફ ભક્તિ ને રાખો તો જ્ઞાનની તરફ બહુજ ભારે થઈ જશે. હવે તમે સમજો છો ભક્તિ શિખવાડવા વાળા તો ઘણા છે. જ્ઞાન દેવાવાળા એક જ બાપ છે. તો બાપ બેસી બાળકોને ભણાવે છે, શ્રંગાર કરે છે. બાપ કહે છે પવિત્ર બનો તો કહે-નહીં આપણે તો છી-છી બનશું. ગરુડ પુરાણમાં પણ વિષય વૈતરણી નદી દેખાડે છે ને. વીંછી, ટીંડન, સાપ વગેરે બધા એકબીજાને કરડતા રહે છે. બાપ કહે છે તમે કેટલા નિધનના બની જાવ છો. આપ બાળકોને જ બાપ સમજાવે છે. બહારમાં કોઈને એવું સીધું કહો તો બગાડી જશે. બહુ યુક્તિથી સમજાવવાનું હોય છે. ઘણાં બાળકોમાં વાતચીત કરવાની પણ અક્કલ નથી રહેતી. નાના બાળક એકદમ નિર્દોષ હોય છે એટલે એમને મહાત્મા કહેવાય છે. ક્યાં કૃષ્ણ મહાત્મા, ક્યાં આ સંન્યાસી નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા મહાત્મા કહેવાય છે. એ છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ. એ ક્યારેય ભ્રષ્ટાચારથી પેદા નથી થતા. એમને કહેવાય જ છે શ્રેષ્ઠાચારી. હવે તમે શ્રેષ્ઠાચારી બની રહ્યા છો. બાળકો જાણે છે અહીંયા બાપદાદા બંને ભેગાં છે. આ જરૂર શ્રંગાર સારો જ કરશે. બધાની દિલ થશે ને - જેમણે આ બાળકોને આવો શ્રંગાર કરાવ્યો છે તો અમે કેમ નહીં એમની પાસે જઈએ એટલે તમે અહીં આવો છો રિફ્રેશ થવા. દિલ કશિશ કરે છે, બાપની પાસે આવવા. જેમને પૂરો નિશ્ચય હોય છે તેઓ તો કહેશે ભલે મારો, ભલે કાંઈ પણ કરો, અમે ક્યારેય સાથ નહીં છોડશું. કોઈ તો વગર કારણે પણ છોડી દે છે. આ પણ ડ્રામાનો ખેલ બનેલો છે. ફારકતી કે ડાઇવોર્સ આપી દે છે.

બાપ જાણે છે આ રાવણનાં વંશનાં છે. કલ્પ-કલ્પ આવું થાય છે. કોઈ પછી આવી જાય છે. બાબા સમજાવે છે હાથ છોડવાથી પદ ઓછું થઈ જાય છે. સમ્મુખ આવે છે, પ્રતિજ્ઞા કરે છે - અમે આવા બાપને ક્યારેય નહીં છોડીશું. પરંતુ માયા રાવણ પણ ઓછી નથી. ઝટ પોતાની તરફ ખેંચી લે છે. પછી સમ્મુખ આવે છે તો એમને સમજાવાય છે. બાપ લાકડી થોડી મારશે. બાપ તો છતાં પણ પ્રેમ થી સમજાવશે, તમને માયા ગ્રાહ ખાઈ જાત, સારું થયું જે બચીને આવી ગયા. ઘાયલ થશો તો પદ ઓછું થઈ જશે. જે સદેવ એકરસ જ રહેશે એ ક્યારેય હટશે નહીં. ક્યારેય હાથ નહીં છોડશે. અહીંથી બાપને છોડી મરીને માયા રાવણ નાં બને છે તો તેમને માયા વધારે જોરથી ખાશે. બાપ કહે છે તમને કેટલો શ્રંગાર કરું છું. સમજાવાય છે સારા થઈને ચાલો. કોઈને દુઃખ નહીં આપો. લોહીથી પણ લખીને આપે છે પછી જેવા છે એવા બની જાય છે. માયા બહુ જબરજસ્ત છે. કાન-નાક થી પકડી ને

બહુજ તડપાવે છે. હવે તમને જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપે છે તો કિમિનલ દ્રષ્ટિ (કુદ્રષ્ટિ) ક્યારેય ન જવી જોઈએ. વિશ્વનાં માલિક બનવું છે તો કંઈ મહેનત પણ કરવી પડે ને. હવે તમારી આત્મા અને શરીર બંને તમોપ્રધાન છે. ખાદ્ય પડી ગઈ છે. આ ખાદ્યને ભસ્મ કરવા માટે બાપ કહે છે મને યાદ કરો. તમે બાપને યાદ નથી કરી શકતા, શરમ નથી આવતી. યાદ નહીં કરશો તો માયાનાં ભૂત તમને હપ કરી લેશે. તમે કેટલા છી-છી બની ગયા છો, રાવણ રાજ્યમાં એક પણ એવા નથી જે વિકાર થી પેદા ન થયા હોય. ત્યાં આ વિકારનું નામ નથી, રાવણ જ નથી. રાવણ રાજ્ય હોય જ છે દ્વાપરમાં. પાવન બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે. બાપ કહે છે બાળકો આ એક જન્મ જ પવિત્ર બનવાનું છે પછી તો વિકારની વાત જ નથી હોતી. એ છે જ નિર્વિકારી દુનિયા. તમે જાણો છો આ પવિત્ર દેવી-દેવતા હતા પછી ૮૪ જન્મ લેતા-લેતા નીચે આવ્યા છે. હવે છે પતિત ત્યારે પુકારે છે શિવબાબા અમને આ પતિત દુનિયાથી છોડાવો. હવે જ્યારે બાપ આવ્યા છે ત્યારે તમને સમજ પડી છે કે આ પતિત કામ છે. પહેલા નહોતા સમજતા કારણ કે તમે રાવણ રાજ્યમાં હતા. હવે બાપ કહે છે સુખધામ જવાનું છે તો છી-છી બનવાનું છોડો. અડધો કલ્પ તમે છી-છી બન્યા છો માથા પર પાપોનો બહુજ બોજો છે અને તમે ગાળો પણ બહુજ આપી છે. બાપ ને ગાળો દેવાથી બહુ જ પાપ ચઢી જાય છે, આ પણ ડ્રામામાં પાઈ છે. તમારી આત્માને પણ ૮૪ નો પાઈ મળેલો છે, એ ભજવવાનો જ છે. દરેકને પોતાનો પાઈ ભજવવાનો છે. પછી તમે રડો કેમ છો! સતયુગમાં કોઈ રડતું નથી. પછી જ્ઞાનની દશા પૂરી થાય છે તો એ જ રડવાનું પીટવાનું શરૂ થઈ જાય છે. મોહજીત ની કથા પણ તમે સાંભળી છે. આતો એક જૂઠું દ્રષ્ટાંત બનાવ્યું છે. સતયુગમાં કોઈનું અકાળે મૃત્યુ થતું નથી. મોહજીત બનાવવાવાળા તો એક જ બાપ છે. પરમપિતા પરમાત્મા નાં તમે વારીશ બનો છો, જે તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. સ્વયંને પૂછો આપણે આત્માઓ એમના વારીસ છીએ? બાકી શરીરનાં ભણતર માં શું રાખ્યું છે. આજકાલ તો પતિત મનુષ્યની શકલ પણ ન જોવી જોઈએ, ન બાળકોને દેખાડવી જોઈએ. બુદ્ધિમાં હંમેશા સમજો અમે સંગમયુગ પર છીએ. એક બાપને જ યાદ કરીએ છીએ બીજા બધાને જોવા છતાં નથી જોતા. અમે નવી દુનિયાને જ જોઈએ છીએ. આપણે દેવતા બનીએ છીએ, એ નવા સંબંધોને જ જોઈએ છીએ. જૂનાં સંબંધોને જોવા છતાં નથી જોતા. આ બધું ભસ્મ થવાનું છે. આપણે એકલા આવ્યા હતા પછી એકલા જવાનું છે. બાપ એક જ વાર આવે છે સાથે લઈ જવા. આને શિવબાબા ની બારાત (જાન) કહેવાય છે. શિવબાબા નાં બાળકો બધાં છે. બાપ વિશ્વની બાદશાહી આપે છે, મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. પહેલા વિષ નીકળતું હતું, હવે અમૃત નીકળે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં ને સંગમયુગી નિવાસી સમજીને ચાલવાનું છે. જૂનાં સંબંધોને જોવા છતાં પણ નથી જોવાના. બુદ્ધિ માં રહે આપણે એકલા આવ્યાં હતાં, એકલા જવાનું છે.
2. આત્મા અને શરીર બંને ને કંચન બનાવવા માટે જ્ઞાન નાં ત્રીજા નેત્રથી જોવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. કુદ્રષ્ટિ ખતમ કરવાની છે. જ્ઞાન અને યોગ થી સ્વયં નો શ્રંગાર કરવાનો છે.

વરદાન :- બાપ ની છત્રછાયા માં સદા મોજ નો અનુભવ કરવાં અને કરાવવાવાળા આત્મા ભવ :
જ્યાં બાપ ની છત્રછાયા છે ત્યાં સદા માયાથી સલામત છો. છત્રછાયા ની અંદર માયા આવી નથી સકતી. મહેનત થી સ્વતઃ દુર થઈ જશે, મોજ માં રહેશે કારણ કે મહેનત મોજનો અનુભવ કરવાં નથી દેતી. છત્રછાયામાં રહેવાં વાળી એવી વિશેષ આત્માઓ ઊંચું ભણતર ભણતા પણ મોજ માં રહે છે, કારણ કે તેમને નિશ્ચય છે અમે કલ્પ-કલ્પ નાં વિજયી છીએ, પાસ થવાના છીએ. સદા મોજ માં રહો અને બીજાઓને મોજ માં રહેવાનો સંદેશ દેતાં રહો. આ જ સેવા છે.

સ્લોગન :- ડ્રામા નાં રાજ (રહસ્ય) ને નથી જાણતા તેઓ નારાજ થાય છે.

“ મીઠા બાળકો - સંગમયુગ તકદીરવાન બનવાનો યુગ છે , આમાં તમે જેટલો ઈચ્છો એટલો સ્વયંનાં ભાગ્યનો સિતારો ચમકાવી શકો છો ”

પ્રશ્ન :- સ્વયં નાં પુરુષાર્થને તીવ્ર કરવાનું સહજ સાધન શું છે?

ઉત્તર :- ફોલો ફાધર (બાપ નું અનુકરણ) કરતા ચાલો તો પુરુષાર્થ તીવ્ર થઈ જશે. બાપને જ જુઓ, મધર (માતા) તો ગુપ્ત છે. ફોલો ફાધર કરવાથી બાપ સમાન ઊંચ બનશો એટલે એક્યુરેટ ફોલો કરતા રહો.

પ્રશ્ન :- બાપ કયા બાળકોને બુદ્ધુ સમજે છે?

ઉત્તર :- જેમને બાપને મળવાની પણ ખુશી નથી - તે બુદ્ધુ થયા ને. એવા બાપ જે વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે તેમનાં બાળક બન્યા પછી પણ ખુશી ન રહે તો બુદ્ધુ જ કહેવાશે ને.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા આપ બાળકો છો ભાગ્યશાળી તારાઓ. તમે જાણો છો આપણે શાંતિધામ ને પણ યાદ કરીએ છીએ, બાપને પણ યાદ કરીએ છીએ. બાપ ને યાદ કરવાથી આપણે પવિત્ર બનીને ઘરે જઈશું. અહીંયા બેઠાં આ ખ્યાલ કરો છો ને. બાપ બીજી કોઈ તકલીફ નથી આપતા. જીવનમુક્તિ ને તો કોઈ જાણતા જ નથી. તે બધાં પુરુષાર્થ કરે છે મુક્તિને માટે, પરંતુ મુક્તિનો અર્થ નથી સમજતા. કોઈ કહે છે અમે બ્રહ્મ માં લીન થઈ જઈએ પછી આવીએ જ નહીં. તેમને આ ખબર જ નથી કે આપણે આ ચક્રમાં જરૂર આવવાનું છે. હવે આપ બાળકો આ વાતો ને સમજો છો. આપ બાળકોને ખબર છે આપણે સ્વદર્શન ચક્રધારી ભાગ્યશાળી તારાઓ છીએ. ભાગ્યશાળી કહેવાય છે તકદીરવાન ને. હવે આપ બાળકોને તકદીરવાન બાપ જ બનાવે છે. જેવા બાપ તેવા બાળકો હોય છે. કોઈ બાપ સાહુકાર હોય, કોઈ બાપ ગરીબ પણ હોય છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણને તો બેહદનાં બાપ મળ્યા છે, જે જેટલા ભાગ્યશાળી બનવા ઈચ્છે તે બની શકે છે, જેટલાં સાહુકાર બનવા જે ઈચ્છે બની શકે છે. બાપ કહે છે જે ઈચ્છો તે પુરુષાર્થ થી લો. બધો આધાર પુરુષાર્થ પર છે. પુરુષાર્થ કરી જેટલું ઊંચું પદ લેવું હોય લઈ શકો છો. ઊંચે થી ઊંચું પદ છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ. યાદનો ચાર્ટ પણ જરૂર રાખવાનો છે. કારણ કે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું જ છે. બુદ્ધુ બનીને એમ જ નથી બેસવાનું. બાપ એ સમજાવ્યું છે જૂની દુનિયા હવે નવી થવાની છે. બાપ આવે જ છે નવી સતોપ્રધાન દુનિયામાં લઈ જવાં. એ છે બેહદનાં બાપ, બેહદ સુખ આપવા વાળા. સમજાવે છે સતોપ્રધાન બનવાથી જ તમે બેહદનું સુખ પામી શકશો. સતો બનશો તો ઓછું સુખ. રજો બનશો તો તેનાથી ઓછું સુખ. હિસાબ બધો બાપ બતાવી દે છે. અથાહ ધન તમને મળે છે, અથાહ સુખ મળે છે. બેહદનાં બાપથી વારસો પામવા માટે બીજો કોઈ ઉપાય નથી, સિવાય યાદનાં. જેટલું બાપને યાદ કરશો, યાદ થી આપોઆપ દૈવી ગુણ પણ આવશે. સતોપ્રધાન બનવું હોય તો દૈવી ગુણ પણ જરૂર જોઈએ. સ્વયંની તપાસ સ્વયં જ કરવાની છે. જેટલું ઊંચું પદ લેવા ઈચ્છો તો લઈ શકો છો, સ્વયંનાં પુરુષાર્થ થી. ભણવાવાળા શિક્ષક તો બેઠેલા છે. બાપ કહે છે કલ્પ-કલ્પ તમને આમ જ સમજાવું છું. અક્ષર જ બે છે મનમનાભવ, મધ્યાજીભવ. બેહદનાં બાપ ને ઓળખી જાઓ છો. એ બેહદનાં બાપ જ બેહદની નોલેજ આપવાવાળા છે. પતિત થી પાવન બનવાનો માર્ગ પણ બેહદનાં બાપ જ સમજાવે છે. તો બાપ જે સમજાવે છે તે કોઈ નવી વાત નથી. ગીતામાં પણ લખેલું છે લોટ માં મીઠાં જેટલું છે. સ્વયંને આત્મા સમજો. દેહનાં બધાં ધર્મ ભૂલી જાઓ. તમે શરૂમાં અશરીરી હતા, હમણાં અનેક મિત્ર-સંબંધીઓ નાં બંધનમાં આવ્યાં છો. બધાં છે તમોપ્રધાન હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. તમે જાણો છો તમોપ્રધાન થી ફરી આપણે સતોપ્રધાન બનીએ છીએ પછી મિત્ર-સંબંધી વગેરે બધાં પવિત્ર બનશે. જેટલા જે કલ્પ પહેલા સતોપ્રધાન બન્યા છે, એટલા જ ફરી બનશે. તેમનો પુરુષાર્થ જ એવો હશે. હવે ફોલો કોને કરવા જોઈએ. ગાયન છે ફોલો ફાધર. જેમ આ બાપ ને યાદ કરે છે, પુરુષાર્થ કરે છે, એમને ફોલો કરો. પુરુષાર્થ કરાવવાવાળા તો બાપ છે. એ તો પુરુષાર્થ કરતા નથી, એ પુરુષાર્થ કરાવે છે. પછી કહે છે મીઠા-મીઠા બાળકો ફોલો ફાધર. ગુપ્ત મધર-ફાધર છે ને. મધર ગુપ્ત છે, ફાધર તો જોવામાં આવે છે. આ સારી રીતે સમજવાનું છે. આવું ઊંચું પદ પામવું હોય તો બાપ ને સારી રીતે યાદ કરો, જેમ આ ફાધર યાદ કરે છે. આ ફાધર જ સૌથી ઊંચ પદ પામે છે. આ બહુજ ઊંચાં હતા પછી તેમનાં જ

ધણા જન્મોનાં અંત નાં પણ અંતમાં મેં પ્રવેશ કર્યો છે. આ સારી રીતે યાદ કરો, ભૂલો નહીં. માયા ભુલાવે અનેકોને છે. તમે કહો છો અમે નર થી નારાયણ બનીએ છીએ, તે પણ બાપ યુક્તિ બતાવે છે. કેવી રીતે તમે બની શકો છો. આ પણ જાણો છો બધાં તો એક્યુરેટ ફોલો નહીં કરશે. લક્ષ-હેતુ બાપ બતાવે છે - ફોલો ફાધર. હમણાંનું જ ગાયન છે. બાપ પણ હમણાં આપ બાળકોને જ્ઞાન આપે છે. સંન્યાસીઓનાં અનુયાયી કહેવાય છે પરંતુ તે તો ખોટું છે ને, અનુકરણ કરતા જ નથી. તે બધાં છે બ્રહ્મજ્ઞાની, તત્ત્વજ્ઞાની. તેમને ઈશ્વર જ્ઞાન નથી આપતા, તત્ત્વ અર્થાત્ બ્રહ્મજ્ઞાની કહેવાય છે. પરંતુ તત્ત્વ અથવા બ્રહ્મ તેમને જ્ઞાન નથી આપતાં, તે બધું છે શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન. અહીંયાં તમને બાપ જ્ઞાન આપે છે, જેમને જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાય છે. આ સારી રીતે નોટ કરો. તમે ભૂલી જાઓ છો, આ દિલની અંદર સારી રીતે ધારણ કરવાની વાત છે. બાપ રોજ-રોજ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો, હવે પાછા જવાનું છે. પતિત તો જઈ ન શકશે. પવિત્ર તો યોગબળ થી થવાનું છે અથવા પછી સજાઓ ખાઈને જશો. બધાંનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું જરૂર થવાનો છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે તમે આત્માઓ અસલ પરમધામ નાં રહેવાવાળા છો પછી અહીંયાં સુખ અને દુઃખનો પાર્ટ ભજવ્યો છે. સુખ નો પાર્ટ છે રામરાજ્ય અને દુઃખ નો પાર્ટ છે રાવણ રાજ્ય માં. રામરાજ્ય સ્વર્ગને કહેવાય છે, ત્યાં કમ્પલીટ (સંપૂર્ણ) સુખ છે. ગાયે પણ છે સ્વર્ગવાસી અને નર્કવાસી. તો આ સારી રીતે ધારણ કરવાનું છે. જેટલા-જેટલા તમોપદાન થી સતોપદાન બનતા જશો, એટલી અંદરમાં તમને ખુશી પણ થશે. જ્યારે રજોમાં, દ્વાપરમાં હતા તો પણ તમને ખુશી હતી. તમે આટલા દુઃખી વિકારી ન હતા. અહીંયાં તો હમણાં કેટલા વિકારી દુઃખી છો. તમે તમારાં મોટાઓને જુઓ, કેટલા વિકારી, શરાબી છે. દારુ બહુજ ખરાબ ચીજ છે. સતયુગ માં તો છે જ શુદ્ધ આત્માઓ પછી નીચે ઊતરતાં-ઊતરતાં બિલકુલ છી-છી થઈ જાય છે એટલા માટે આને રૌરવ નર્ક કહેવાય છે. દારુ એવી ચીજ છે જે ઝંઘડો, મારામારી, નુકસાન કરવામાં વાર નથી કરતી. આ સમયે મનુષ્ય ની બુદ્ધિ જેમકે ભ્રષ્ટ થઈ ગઈ છે. માયા બહુજ દુશ્તર છે. બાપ સર્વ શક્તિમાન છે, સુખ દેવાવાળા. તે પછી માયા બહુજ દુઃખ દેવાવાળી છે. કળયુગ માં મનુષ્યની હાલત શું થઈ જાય છે, એકદમ જડજડીભૂત. કાંઈ પણ સમજતા નથી, જેમ કે પથ્થરબુદ્ધિ. આ પણ ડ્રામા છે ને. કોઈની તકદીરમાં નથી તો પછી એવી બુદ્ધિ બની જાય છે. બાપ જ્ઞાન તો બહુ સહજ આપે છે. બાળકો-બાળકો કહી સમજાવતાં રહે છે. માતાઓ પણ કહે છે અમને પ લૌકિક બાળકો છે અને એક છે પારલૌકિક બાળક. જે અમને સુખધામ માં લઈ જવાં આવ્યાં છે. બાપ પણ સમજે છે તો બાળક પણ સમજે છે. જાદુગર થયા ને. બાપ જાદુગર તો બાળકો પણ જાદુગર બની જાય છે. કહે છે બાબા અમારા બાળક પણ છે. તો બાપ ને ફોલો કરી એવા બનવું જોઈએ. સ્વર્ગમાં તેમનું રાજ્ય હતું ને. શાસ્ત્રોમાં આ વાતો છે નહીં. આ ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્રોની પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. ફરી પણ થશે. આ પણ બાપ સમજાવે છે ભણવાવાળા શિક્ષક તો જોઈએ ને. પુસ્તક થોડી શિક્ષક બની શકે. તો પછી શિક્ષક ની દરકાર ન રહે. આ પુસ્તક વગેરે સતયુગ માં હોતું નથી.

બાપ સમજાવે છે તમે આત્માને તો સમજો છો ને. આત્માઓનાં બાપ પણ જરૂર છે. જ્યારે કોઈ આવે છે તો બધાં કહે છે હિન્દુ મુસ્લિમ ભાઈ-ભાઈ, અર્થ કઈ નથી સમજતાં. ભાઈ-ભાઈ નો અર્થ સમજાવો જોઈએ ને. જરૂર તેમનાં બાપ પણ હશે. આટલી પાઈ-પૈસા ની સમજણ પણ નથી રહી. ભગવાનુવાચ આ બહુજ જન્મોનાં અંતનો જન્મ છે. અર્થ કેટલો સ્પષ્ટ છે. કોઈ ઝ્લાનિ નથી કરતા. બાપ તો રસ્તો બતાવે છે. નંબરવન થી લાસ્ટ. ગોરા થી શ્યામ બને છે. તમે પણ સમજો છો - અમે ગોરા હતા ફરી આવા બનશું. બાપને યાદ કરવાથી જ આ બનશું. આ છે રાવણ રાજ્ય. રામ રાજ્ય ને કહેવાય છે શિવાલય. સીતા નાં રામ, તેમને તો ત્રેતામાં રાજ્ય કર્યું છે, આમાં પણ સમજણ ની વાત છે. બે કળા ઓછી કહેવાય છે. સતયુગ છે ઉંચ, તેને યાદ કરે છે. ત્રેતા અને દ્વાપર ને એટલું યાદ નથી કરતા. સતયુગ છે નવી દુનિયા અને કળયુગ છે જૂની દુનિયા. ૧૦૦ ટકા સુખ અને ૧૦૦ ટકા દુઃખ. તે ત્રેતા અને દ્વાપર છે સેમી એટલા માટે મુખ્ય સતયુગ અને કળયુગ ગવાય છે. બાપ સતયુગ સ્થાપન કરી રહ્યા છે. હવે તમારું કામ છે પુરુષાર્થ કરવાનું. સતયુગ નિવાસી બનશો કે ત્રેતા નિવાસી બનશો? દ્વાપરમાં ફરી નીચે ઊતરો છો. તો પણ છો તો દેવી-દેવતા ધર્મનાં. પરંતુ પતિત હોવાનાં કારણે સ્વયંને દેવી-દેવતા કહી નથી શકતા. તો બાપ મીઠા-મીઠા બાળકોને રોજ-રોજ સમજાવે છે. મુખ્ય વાત છે જ મનમનાભવ ની. તમે જે નંબરવન બનો છો. ૮૪ નું ચક્ર લગાવીને છેલ્લે આવો છો. ફરી નંબરવન માં જાઓ છો તો હવે બેહદનાં બાપને યાદ કરવાનાં છે. એ છે બેહદનાં બાપ. પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ બેહદનાં બાપ આવીને ૨૧ પેઢી સ્વર્ગનું સુખ તમને આપે છે. પેઢી જ્યારે પૂરી થાય છે ત્યારે તમે જાતેજ શરીર છોડો છો. યોગબળ છે ને. કાયદો જ આવો રચેલો છે, આને કહેવાય છે યોગબળ. ત્યાં જ્ઞાનની વાત નથી રહેતી. આપોઆપ તમે વૃધ્ધ થાઓ છો. ત્યાં કોઈ

બીમારી વગેરે હોતી નથી. લંગડા કે વાંકા ચુકા નથી હોતા. સદા સ્વસ્થ રહે છે. ત્યાં દુઃખનું નામ-નિશાન નથી રહેતું. પછી થોડી-થોડી કળા ઓછી થાય છે. હવે બાળકોએ પુરુષાર્થ કરવાનો છે, બેહદનાં બાપ થી ઉંચ વારસો પામવાનો. પાસ વિથ ઓનર થવું જોઈએ ને. બધાં તો ઉંચ પદ નથી પામી શકતા. જે સર્વિસ જ નથી કરતા તે શું પદ પામશે. મ્યુઝિયમ માં બાળકો કેટલી સેવા કરે છે, વગર બોલાવે લોકો આવી જાય છે. આને વિહંગ માર્ગ ની સર્વિસ કહેવાય છે. ખબર નહી, આનાથી પણ બીજો કોઈ વિહંગ માર્ગ ની સર્વિસ નીકળે. બે-ચાર મુખ્ય ચિત્ર જરૂર સાથે હોય. મોટા-મોટા ત્રિમૂર્તિ, ઝાડ, ગોળો, સીડી - આ તો દરેક જગ્યાએ બહુજ મોટા-મોટા હોય. જ્યારે બાળકો હોશિયાર થશે ત્યારે તો સર્વિસ થશે ને. સર્વિસ તો થવાની જ છે. ગામડામાં પણ સર્વિસ કરવાની છે. માતાઓ ભલે ભણેલી-ગણેલી નથી પરંતુ બાપ નો પરિચય આપવો તો બહુજ સહજ છે. પહેલા સ્ત્રીઓ ભણતી નહોતી. મુસલમાનો નાં રાજ્યમાં એક આંખ ખોલીને બહાર નીકળતી હતી. આ બાબા બહુજ અનુભવી છે. બાપ કહે છે હું આ બધું નથી જાણતો. હું તો ઉપર માં રહું છું. આ બધી વાતો આ બ્રહ્મા તમને સંભળાવે છે. આ અનુભવી છે, હું તો મનમનાભવ ની વાતો જ સંભળાવું છું અને સૃષ્ટિ ચક્રનું રહસ્ય સમજાવું છું, જે આ નથી જાણતા. આ પોતાનો અનુભવ અલગ સમજાવે છે, હું આ વાતોમાં નથી જતો. મારો પાર્ટ છે ફક્ત તમને રસ્તો બતાવવા નો. હું બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છું. શિક્ષક બની તમને ભણાવું છું, બાકી આમાં કૃપા વગેરેની કોઈ વાત નથી. ભણાવું છું પછી સાથે લઈ જવાનો છું. આ ભણતર થી જ સદ્ગતિ થાય છે. હું આવ્યો જ છું તમને લઈ જવા. શિવની જાન ગવાયેલી છે. શંકર ની જાન નથી હોતી. શિવની જાન છે, બધી આત્માઓ વરરાજા ની પાછળ જાય છે ને. આ બધી છે ભક્તિઓ, હું છું ભગવાન. તમે મને બોલાવ્યો જ છે પાવન બનાવીને સાથે લઈ જવા. તો હું તમને બાળકોને સાથે લઈ જ જઈશ. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરાવીને લઈ જ જવાનો છું.

બાપ ઘડી-ઘડી કહે છે મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરો તો વારસો પણ જરૂર યાદ પડશે. વિશ્વની બાદશાહી મળે છે ને. તેનાં માટે પુરુષાર્થ પણ એવો કરવાનો છે. આપ બાળકોને કોઈ તકલીફ નથી આપતો. જાણું છું તમે બહુજ દુઃખ જોયા છે. હવે તમને કોઈ તકલીફ નથી આપતો. ભક્તિમાર્ગ માં આયુ પણ નાની હોય છે. અકાળે મૃત્યુ થઈ જાય છે, કેટલું યા હુસૈન (હાય-હાય) કરે છે. કેટલું દુઃખ ઉઠાવે છે. મગજ જ ખરાબ થઈ જાય છે. હવે બાપ કહે છે ફક્ત મને યાદ કરતા રહો. સ્વર્ગનાં માલિક બનવું હોય તો દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાના છે. પુરુષાર્થ હંમેશા ઉંચા બનવાનો કારણ છે - અમે લક્ષ્મી-નારાયણ બનીએ. બાપ કહે છે હું સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી, બંને ધર્મની સ્થાપના કરું છું. તેઓ નપાસ થાય છે એટલે ક્ષત્રિય કહેવાય છે. ચુકનું મેદાન છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સુખધામ નાં વારસાનો પૂરો અધિકાર લેવા માટે સંગમ પર રુહાની જાદુગર બની બાપને પણ પોતાના બાળક બનાવી લેવાનાં છે. પૂરે-પૂરું બલિહાર જવાનું છે.
2. સ્વદર્શન ચક્રધારી બની સ્વયંને ભાગ્યશાળી તારાઓ બનાવવાનાં છે. વિહંગ માર્ગની સેવાનાં નિમિત્ત બની ઉંચ પદ લેવાનું છે. ગામ-ગામમાં સેવા કરવાની છે. સાથે-સાથે યાદનો ચાર્ટ પણ જરૂર રાખવાનો છે.

વરદાન :- દેહ અને દેહની દુનિયાની સ્મૃતિ થી ઉંચા રહેવાવાળા સર્વ બંધનો થી મુક્ત ફરિશ્તા ભવઃ જેમનો કોઈ પણ દેહ અને દેહધારીઓ થી સંબંધ અર્થાત મન નો લગાવ નથી એ જ ફરિશ્તા છે. ફરિશ્તાઓ નાં પગ સદા જ ધરણી થી ઉંચા રહે છે. ધરણી થી ઉંચા અર્થાત દેહ-ભાન ની સ્મૃતિ થી ઊંચાં. જે દેહ અને દેહની દુનિયાની સ્મૃતિ થી ઊંચા રહે છે તે જ સર્વ બંધનોથી મુક્ત ફરિશ્તા બને છે. એવા ફરિશ્તા જ ડબલ લાઈટ સ્થિતિનો અનુભવ કરે છે.

સ્લોગન :- વાણીની સાથે ચલન અને ચહેરા થી બાપ સમાન ગુણ દેખાય ત્યારે પ્રત્યક્ષતા થશે.

“ સત્યતા ની શક્તિ ”

આજે સત બાપ, સત શિક્ષક, સતગુરુ પોતાનાં સત્યતાની શક્તિ સ્વરૂપ બાળકોને જોઈ રહ્યા છે. સત્ય જ્ઞાન અથવા સત્યતા ની શક્તિ કેટલી મહાન છે તેની અનુભવી આત્માઓ છો. બધાં દૂરદેશ વાસી બાળકો ભિન્ન ધર્મ, ભિન્ન માન્યતાઓ, ભિન્ન રીતિ-રિવાજ માં રહેવા છતાં પણ આ ઈશ્વરીય વિશ્વ વિદ્યાલય ની તરફ અથવા રાજયોગ ની તરફ કેમ આકર્ષિત થયા? સત્ય બાપનો સત્ય પરિચય મળ્યો અર્થાત સત્ય જ્ઞાન મળ્યું, સાચો પરિવાર મળ્યો, સાચો સ્નેહ મળ્યો, સાચી પ્રાપ્તિનો અનુભવ થયો. ત્યારે સત્યતા ની શક્તિ ની પાછળ આકર્ષિત થયા. જીવન હતું, પ્રાપ્તી પણ હતી યથાશક્તિ જ્ઞાન પણ હતું પરંતુ સત્ય જ્ઞાન નહોતું એટલે સત્યતાની શક્તિ એ સત્ય બાપનાં બનાવી લીધા.

સત શબ્દનાં બે અર્થ છે - સત સત્યતા પણ છે અને સત અવિનાશી પણ છે. તો સત્યતા ની શક્તિ અવિનાશી પણ છે એટલે અવિનાશી પ્રાપ્તિ, અવિનાશી સંબંધ, અવિનાશી સ્નેહ, અવિનાશી પરિવાર છે. આ જ પરિવાર ૨૧ જન્મ ભિન્ન-ભિન્ન નામ-રૂપ થી મળતા રહેશે. જાણશો નહીં. હમણાં જાણો છો કે આપણે જ ભિન્ન સંબંધથી પરિવાર માં આવતા રહેશું. આ અવિનાશી પ્રાપ્તિ એ, પરિચય એ દૂરદેશ માં હોવા છતાં પણ પોતાનાં સત્ય પરિવાર, સત્ય બાપ, સત્ય જ્ઞાન ની તરફ ખેંચી લીધા. જ્યાં સત્યતા પણ હોય અને અવિનાશી પણ હોય, આજ પરમાત્મ ઓળખ છે. તો જેમ તમે બધાં આ જ વિશેષતાનાં આધાર પર આકર્ષિત થયા, એવી રીતે જ સત્યતાની શક્તિ ને, સત્ય જ્ઞાન ને વિશ્વમાં પ્રત્યક્ષ કરવાનું છે. ૫૦ વર્ષ ધરણી બનાવી, સ્નેહ માં લાવ્યા, સંપર્ક માં લાવ્યા. રાજયોગનાં આકર્ષણ માં લાવ્યા, શાંતિનાં અનુભવ થી આકર્ષણ માં લાવ્યા. હવે બાકી શું રહ્યું? જેમ પરમાત્મા એક છે એ બધાં ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મ વાળાઓ ની માન્યતા છે. એવી રીતે યથાર્થ સત્ય જ્ઞાન એક જ બાપનું છે અથવા એક જ રસ્તો છે, આ અવાજ જ્યાં સુધી બુલંદ નહીં થાય ત્યાં સુધી આત્માઓનું અનેક તણખલા નાં સહારા તરફ ભટકવાનું બંધ નહીં થશે. હમણાં એ જ સમજે છે કે આ પણ એક રસ્તો છે. સારો રસ્તો છે. પરંતુ છેલ્લે પણ, એક બાપ નો એક જ પરિચય છે, એક જ રસ્તો છે. અનેકતાની આ ભ્રાંતિ સમાપ્ત થવી જ વિશ્વ શાંતિ નો આધાર છે. આ સત્યતા નાં પરિચયની અથવા સત્યજ્ઞાન ની શક્તિની લહેર જ્યાં સુધી ચારેય તરફ નહીં ફેલાશે ત્યાં સુધી પ્રત્યક્ષતા નાં ઝંડાની નીચે સર્વ આત્માઓ સહારો નહીં લઈ શકે. તો સુવર્ણ જયંતીમાં જ્યારે કે બાપનાં ઘરમાં વિશેષ નિમંત્રણ આપીને બોલાવો છો, આપણું સ્ટેજ છે. શ્રેષ્ઠ વાતાવરણ છે, સ્વચ્છ બુદ્ધિનો પ્રભાવ છે. સ્નેહની ધરણી છે, પવિત્ર પાલના છે. આવા વાયુમંડળ નાં વચ્ચે આપણા સત્યજ્ઞાન ને પ્રસિદ્ધ કરવું જ પ્રત્યક્ષતા નો આરંભ થશે. યાદ છે જ્યારે પ્રદર્શનીઓ દ્વારા સેવાનો વિહંગ માર્ગ આરંભ થયો તો શું કરતા હતા? મુખ્ય જ્ઞાન નાં પ્રશ્નોનું ફોર્મ ભરાવતા હતા ને. પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે કે નહીં? ગીતાનાં ભગવાન કોણ છે? આ ફોર્મ ભરાવતા હતા ને. ઓપિનિયન (સલાહ) લખાવતા હતા. પહેલી (કોયડો) પૂછતા હતા. તો પહેલા આ આરંભ કર્યું પરંતુ ચાલતાં-ચાલતાં આ વાતોને ગુપ્ત રૂપમાં દેતા સંપર્ક સ્નેહ ને આગળ રાખતા સમીપ લાવ્યા. આ વખતે જ્યારે આ ધરણી પર આવે છે તો સત્ય પરિચય સ્પષ્ટ પરીચય આપો. આ પણ સારું છે, આ તો રાજી કરવાની વાત છે. પરંતુ એક જ બાપનો એક યથાર્થ પરિચય સ્પષ્ટ બુદ્ધિમાં આવી જાય, આ પણ સમય હવે લાવવાનો છે. ફક્ત સીધું કહેતા રહો છો કે બાપ આ જ્ઞાન આપી રહ્યા છે, બાપ આવ્યા છે પરંતુ તેઓ માનીને જાય છે કે આ જ પરમાત્મ જ્ઞાન છે? પરમાત્માનું કર્તવ્ય ચાલી રહ્યું છે? જ્ઞાન ની નવીનતા છે એ અનુભવ કરે છે? આવો વર્કશોપ ક્યારે રાખ્યો છે? જેમાં પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે કે નહીં, એક જ સમયે આવે છે કે વારં-વાર આવે છે? આવો સ્પષ્ટ પરિચય તેમને મળી જાય જે સમજે કે દુનિયામાં જે નથી સાંભળ્યું તે અહીંયા સાંભળ્યું. એવી રીતે જ વિશેષ સ્પીકર (વક્તા) બનીને આવે, તેમનાંથી આ જ્ઞાનનાં રહસ્યની ડુહ-ડુહાન કરવાથી તેમની બુદ્ધિમાં આવશે. સાથે-સાથે જે ભાષણ પણ કરો છો તેમાં પણ પોતાનાં પરિવર્તન નાં અનુભવ સંભળાવતા એક-એક વક્તા, એક-એક નવા જ્ઞાન ની વાતો ને સ્પષ્ટ કરી શકે છે. એમ જ સીધો મુદ્દો નહીં રાખો કે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી નથી, પરંતુ એક બાપને એક રૂપથી જાણવાથી કઈ-કઈ વિશેષ પ્રાપ્તિઓ થઈ, તે પ્રાપ્તિઓને સંભળાવતા સર્વવ્યાપી ની વાતોને સ્પષ્ટ કરી શકો છો. એક પરમધામ નિવાસી સમજી યાદ કરવાથી બુદ્ધિ કેવી એકાગ્ર થઈ

જાય છે અથવા બાપનાં સંબંધથી કઈ પ્રાપ્તિઓની અનુભૂતિ થાય છે. આ હંગામી સત્યતા અને નિર્માણતા બંને રૂપથી સિદ્ધ કરી શકો છો. જેથી અભિમાન પણ ન લાગે કે આ લોકો પોતાની મહિમા કરે છે. નમ્રતા અને રહેમની ભાવના અભિમાનની મહેસૂસતા નહીં કરાવે. જેમ મુરલીયો ને સાંભળતા કોઈપણ અભિમાન નહીં કહેશે. ઓથોરિટી (સત્તા) થી બોલે છે, એમ કહેશે. ભલે શબ્દ કેટલા પણ કડક હોય પરંતુ અભિમાન નહીં કહેશે! ઓથોરિટીની અનુભૂતિ કરે છે. એવું કેમ થાય છે? જેટલી જ ઓથોરિટી છે એટલી જ નમ્રતા અને રહેમ ભાવ છે. આમ બાપ તો બાળકોની આગળ બોલે છે પરંતુ તમે બધાં આ વિશેષતા થી સ્ટેજ પર આ વિધિ થી સ્પષ્ટ કરી શકો છો. જેમ સંભળાવ્યું ને, એવી રીતે જ એક સર્વવ્યાપી ની વાત રાખો, બીજું નામરૂપ થી ન્યારાની વાત રાખો, ત્રીજું ડ્રામાનાં મુદ્દાઓ બુદ્ધિમાં રાખો. આત્માની નવી વિશેષતાઓને બુદ્ધિમાં રાખો. જે પણ વિશેષ વિષય છે. તેને લક્ષ્ય માં રાખી અનુભવ અને પ્રાપ્તિઓનાં આધાર થી સ્પષ્ટ કરતાં જાય જેથી સમજે કે આ સત્યજ્ઞાન થી જ સતયુગની સ્થાપના થઈ રહી છે. ભગવાનનુવાચ શું વિશેષ છે જે સિવાય ભગવાન નાં કોઈ સંભળાવી નથી શકતા. વિશેષ સુવિચાર જેને તમે લોકો સીધા શબ્દ કહો છો - જેમ મનુષ્ય, મનુષ્ય નાં ક્યારેય સદ્ગુરુ, સત બાપ નથી બની શકતા. મનુષ્ય પરમાત્મા હોઈ ન શકે. આવાં વિશેષ મુદ્દાઓ તો સમય પ્રતિ સમય સાંભળતા આવ્યા છો, તેની રૂપ રેખા બનાવો. જેનાથી સત્યજ્ઞાન ની સ્પષ્ટતા થાય. નવી દુનિયા નાં માટે આ નવું જ્ઞાન છે. નવીનતા અને સત્યતા બંને અનુભવ થાય. જેમ કોન્ફરન્સ (સંમેલન) કરો છો, સેવા બહુ જ સારી ચાલે છે. કોન્ફરન્સની પાછળ જે પણ કંઈ સાધન બનાવો છો, ક્યારેક ચાર્ટર, ક્યારેક શું બનાવો છો. તેનાંથી પણ સાધન અપનાવો છો, સંપર્ક ને આગળ વધારવાનાં. આ પણ સાધન સારું છે કારણકે ચાંસ મળે છે પછી પણ મળતા રહેવાનો. પરંતુ જેમ હમણાં જે પણ આવે છે, કહે છે હા બહુ જ સારી વાત છે. યોજના સરસ છે, ચાર્ટર સરસ છે, સેવાનું સાધન પણ સરસ છે. એવું એ કહીને જાય કે નવું જ્ઞાન આજે સ્પષ્ટ થયું. આવાં વિશેષ પ-૬ પણ તૈયાર કર્યા તો..... કારણકે બધાંની વચ્ચે તો આ રુહ-રુહાન ચાલી ન શકે. પરંતુ વિશેષ જે આવે છે. ટિકિટ દઈને લઈ આવો છો. વિશેષ પાલના પણ મળે છે. તેમનામાં જે નામીગ્રામી છે તેમની સાથે આ રુહ-રુહાન કરી સ્પષ્ટ તેમની બુદ્ધિમાં નાખવું જરૂર જોઈએ. એવી કોઈ યોજના બનાવો જેનાથી તેમને એવું ન લાગે બહુજ પોતાનો નશો છે, પરંતુ સત્યતા લાગે. આને કહેવાય છે તીર પણ લાગે પરંતુ પીડા પણ ન થાય. બુમો ન પાડે. પરંતુ ખુશી માં નાચે. ભાષણોની રૂપરેખા પણ નવી કરો. વિશ્વ શાંતિ નાં ભાષણ તો બહુજ કરી લીધા. આધ્યાત્મિકતા ની આવશ્યકતા છે, આધ્યાત્મિક શક્તિનાં સિવાય કંઈ થઈ નથી શકતું. આ તો સમાચાર પત્રમાં આવે છે પરંતુ આધ્યાત્મિક શક્તિ શું છે! આધ્યાત્મિક જ્ઞાન શું છે! આનો સ્ત્રોત કોણ છે! હજી ત્યાં સુધી નથી પહોંચ્યા! સમજે કે ભગવાનનું કાર્ય ચાલી રહ્યું છે. હમણાં કહે છે માતાઓ બહુ જ સારું કાર્ય કરી રહી છે. સમય પ્રમાણ આ પણ ધરણી બનાવવી પડે છે. જેમ સન શોઝ ફાધર છે તેમ ફાધર શોઝ સન છે. હમણાં ફાધર શોઝ સન થઈ રહ્યું છે. તો આ બુલંદ અવાજ પ્રત્યક્ષતા નો ઝંડો લહેરાવશે. સમજ્યા!

સુવર્ણ જયંતી માં શું કરવાનું છે, આ સમજ્યા ને! બીજા સ્થાનો પર છતાં પણ વાતાવરણ ને જોવું પડે છે પરંતુ બાપ નાં ઘરમાં, આપણું ઘર આપણું સ્ટેજ છે. તો આવા સ્થાન પર આ પ્રત્યક્ષતા નો અવાજ બુલંદ કરી શકો છો. આવાં થોડા પણ આ વાતમાં નિશ્ચય બુદ્ધિ થઈ જાય - તો તેઓ જ અવાજ બુલંદ કરશે. હમણાં પરિણામ શું છે! સંપર્ક અને સ્નેહમાં સ્વયં આવે, તેજ સેવા કરી રહ્યા છે. બીજાને પણ સ્નેહ અને સંપર્ક માં લાવી રહ્યા છે. જેટલા સ્વયં બન્યાં એટલી સેવા કરી રહ્યા છે. આ પણ સફળતા જ કહેવાશે ને. પરંતુ હવે વધારે આગળ વધો. નામ બદનામ થી બુલંદ થયું. પહેલા ડરતા હતા, હવે આવવા ઈચ્છે છે. આ તો ફર્ક થયો ને. પહેલા નામ સાંભળવા નહોતા ઈચ્છતા, હવે નામ લેવાની ઈચ્છા રાખે છે. આ પણ ૫૦ વર્ષમાં સફળતા ને પ્રાપ્ત કરી. ધરણી બનાવવામાં જ સમય લાગે છે. એવું નહીં સમજો ૫૦ વર્ષ આમાં લાગી ગયા તો પછી વધારે શું થશે! પહેલા ધરણી ને હળ ચલાવા યોગ્ય બનાવવામાં સમય લાગે છે. બી નાખવામાં સમય નથી લાગતો. શક્તિશાળી બી નું ફળ શક્તિશાળી નિકળે છે. હમણાં સુધી જે થયું તે જ થવાનું હતું, તે જ યથાર્થ થયું. સમજ્યા!

(વિદેશી બાળકોને જોતા) આ યાત્રક સારા છે. બ્રહ્મા બાપએ બહુજ સમય નાં આહવાન પછી તમને જન્મ આપ્યો છે. વિશેષ આહવાન થી જન્મ થયો છે. મોડું જરૂર થયું પરંતુ તંદુરસ્ત અને સારો જન્મ થયો છે. બાપનો અવાજ પહોંચી રહ્યો હતો પરંતુ સમય આવવા પર સમીપ પહોંચી ગયા. વિશેષ બ્રહ્મા બાપ ખુશ થાય છે. બાપ ખુશ થશે તો બાળકો પણ ખુશ થશે જ પરંતુ વિશેષ બ્રહ્મા બાપ નો સ્નેહ છે એટલે મેજોરીટી બ્રહ્મા બાપને ન જોવા છતાં પણ એવો જ અનુભવ કરો છો જાણે જોયા જ છે. ચિત્રમાં પણ ચૈતન્યતા નો અનુભવ કરો છો. આ વિશેષતા છે.

બ્રહ્મા બાપનાં સ્નેહનો વિશેષ સહયોગ આપ આત્માઓને છે. ભારતવાળા પ્રશ્ન કરશે બ્રહ્મા કેમ, આજ કેમ?... પરંતુ વિદેશી બાળકો આવતાં જ બ્રહ્મા બાપનાં આકર્ષણથી સ્નેહમાં બંધાઈ જાય છે. તો આ વિશેષ સહયોગનું વરદાન છે એટલે ન જોવા છતાં પણ પાલના વધારે અનુભવ કરતા રહે છે. જીગર થી કહો છો બ્રહ્મા બાબા. તો આ વિશેષ સુક્ષ્મ સ્નેહનું કનેક્શન (જોડાણ) છે. એવું નથી કે બાપ વિચારે છે. આ મારા પાછળ કેમ આવ્યા! નથી તમે વિચારતા, નથી બ્રહ્મા વિચારતા. સામે જ છે. આકાર રૂપ પણ સાકાર સમાન જ પાલના આપી રહ્યું છે. એવો અનુભવ કરો છો ને. થોડા સમયમાં કેટલા સરસ શિક્ષક તૈયાર થઈ ગયા છે! વિદેશની સેવામાં કેટલો સમય થયો? કેટલા શિક્ષક તૈયાર થયા છે? સારું છે, બાપદાદા બાળકોની સેવાની લગન જોતા રહે છે કારણ કે વિશેષ સુક્ષ્મ પાલના મળે છે ને. જેમ બ્રહ્મા બાપનાં વિશેષ સંસ્કાર શું જોયા! સેવા નાં સિવાય રહી શકતા હતા? તો વિદેશમાં દૂર રહેવાવાળા ને આ વિશેષ પાલના નો સહયોગ હોવાનાં કારણે સેવાનો ઉમંગ વધારે રહે છે.

સુવર્ણ જયંતી માં બીજું શું કર્યું છે? સ્વયં પણ ગોલ્ડન, જુબલી પણ ગોલ્ડન. સરસ છે, બેલેન્સ (સંતુલન) નું અટેન્શન જરૂર રાખજો. સ્વયં અને સેવા. સ્વ ઉન્નતિ અને સેવાની ઉન્નતિ. સંતુલન રાખવાથી અનેક આત્માઓને સ્વ સહિત દુવાઓ અપાવવાનાં નિમિત્ત બની જશો. સમજ્યા! સેવાની યોજના બનાવતા પહેલા સ્વ સ્થિતિ નું અટેન્શન (ધ્યાન), ત્યારે યોજના માં શક્તિ ભરાશે. યોજના છે બી. તો બી માં જો શક્તિ નહીં હશે, શક્તિશાળી બી નથી તો કેટલી પણ મહેનત કરો શ્રેષ્ઠ ફળ નહીં દેશે એટલે યોજનાની સાથે સ્વ સ્થિતિ ની શક્તિ જરૂર ભરતાં રહેજો. સમજ્યા! અચ્છા!

એવી રીતે સત્યતા ને પ્રત્યક્ષ કરવાવાળા, સદા સત્યતા અને નિર્માણતા નું સંતુલન રાખવાવાળા, દરેક બોલ દ્વારા એક બાપનાં એક પરિચય ને સિદ્ધ કરવાવાળા, સદા સ્વ ઉન્નતી દ્વારા સફળતા ને પામવા વાળા, સેવામાં બાપની પ્રત્યક્ષતા નો ઝંડો લહેરાવવા વાળા, આવા સદ્ગુરુ નાં સત બાપનાં સત બાળકોને બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

વિદાય નાં સમયે દાદીજી ભોપાલ જવા ની છુટ્ટી લઈ રહ્યા છે

જવામાં પણ સેવા છે, રહેવામાં પણ સેવા છે. સેવાનાં નિમિત્ત બનેલા બાળકો નાં દરેક સંકલ્પ માં, દરેક સેકન્ડ માં સેવા છે. તમને જોઈને જેટલો ઉમંગ-ઉત્સાહ વધશે એટલું જ બાપ ને યાદ કરશે. સેવામાં આગળ વધશો એટલે સફળતા સદા સાથે છે જ. બાપને પણ સાથે લઈ જઈ રહ્યા છો, સફળતાને પણ સાથે લઈ જઈ રહ્યા છો. જે સ્થાન પર જશો ત્યાં સફળતા થશે. (મોહિની બહેન થી) ચક્કર લગાવવા જઈ રહી છો. ચક્કર લગાવવું એટલે અનેક આત્માઓને સ્વ-ઉન્નતિનો સહયોગ આપવો. સાથે-સાથે જ્યારે સ્ટેજ નો યાંસ મળે છે તો આવું નવું ભાષણ કરીને આવો. પહેલા તમે શરૂ કરી દેજો તો નંબરવન થઈ જશો. જ્યાં પણ જશો તો બધા શું કહેશે? બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર લાવ્યા છો? તો જેમ બાપદાદા સ્નેહની, સહયોગની, શક્તિ આપે છે તેમ તમે પણ બાપથી લીધેલ સ્નેહ, સહયોગની શક્તિ દેતા જાઓ. બધાં ને ઉમંગ-ઉત્સાહ માં ઉડાવવા માટે કોઈને કોઈ એવા ટોટકા બોલતા રહેજો. બધા ખુશીમાં નાચતાં રહેશે. રુહાનિયત ની ખુશીમાં બધાને નચાવવા અને રમણીકતા થી બધાં ને ખુશી-ખુશી થી પુરુષાર્થ માં આગળ વધવાનું શીખવાડજો. અચ્છા!

વરદાન:- સ્વ નાં ચક્રને જાણી જ્ઞાની તૂ આત્મા બનવાં વાળા પ્રભુ પ્રિય ભવ :
આત્મા નો આ સૃષ્ટિ ચક્રમાં શું-શું પાઈ છે, તેને જાણવો અર્થાત સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું. આખા ચક્ર નાં જ્ઞાનને બુદ્ધિમાં યથાર્થ રીતે ધારણ કરવું જ સ્વદર્શન ચક્ર ચલાવવું છે, સ્વનાં ચક્રને જાણવું અર્થાત જ્ઞાની તૂ આત્મા બનવું. આવાં જ્ઞાની તૂ આત્મા જ પ્રભુ પ્રિય છે, તેમની આગળ માયા રોકાઈ નથી શકતી. આ સ્વદર્શન ચક્ર જ ભવિષ્યમાં ચક્રવર્તી રાજા બનાવી દે છે.

સ્લોગન:- દરેક બાળક બાપ સમાન પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ બને તો પ્રજા જલ્દી તૈયાર થઈ જશે.

“ મીઠા બાળકો - પોતાની ખા મી ઓ નિકાળવી છે તો સાચા દિલથી બાપને સંભળાવો , બાપ તમને ખામી ઓ નિ કાળવાની યુક્તિ બતાવશે ”

પ્રશ્ન :- બાપની કરંટ (શક્તિ) કયા બાળકોને મળે છે?

ઉત્તર :- જે બાળકો ઇમાનદારીથી સર્જનને પોતાની બીમારી સંભળાવી દે છે, બાબા તેમને દૃષ્ટિ આપે. બાબા ને એવા બાળકો પર બહુ જ તરસ પડે છે. અંદર માં આવે આ બાળકનું આ ભૂત નીકળી જાય. બાબા તેમને કરંટ (શક્તિ) આપે છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બાળકોને પૂછતા રહે છે. દરેક બાળક એ સ્વયંથી પૂછવાનું છે કે બાપથી કંઈ મળ્યું? કઈ-કઈ ચીજમાં ખોટ છે? દરેક ને પોતાની અંદર જોવાનું છે. જેમ નારદનું ઉદાહરણ છે, તેમને કહ્યું તમે પોતાનો ચહેરો દર્પણમાં જુઓ - લક્ષ્મીને વરવા લાયક છે? તો બાપ પણ આપ બાળકોને પૂછે છે - શું સમજો છો, લક્ષ્મીને વરવા લાયક બન્યા છો? જો ના, તો કઈ-કઈ ખામીઓ છે? જેને નિકાળવા માટે બાળકો પુરુષાર્થ કરે છે. ખામીઓને નિકાળવાનો પુરુષાર્થ કરે છે કે કરતા જ નથી? કોઈ-કોઈ તો પુરુષાર્થ કરતા રહે છે. નવાં-નવાં બાળકોને આ સમજાવાય છે - પોતાની અંદરમાં જુઓ કોઈ ખામી તો નથી? કારણકે તમારે બધાંએ સંપૂર્ણ બનવાનું છે. બાપ આવે જ છે સંપૂર્ણ બનાવવા માટે એટલે લક્ષ-હેતુનું ચિત્ર પણ સામે રાખ્યું છે. પોતાને અંદરથી પૂછો અમે આમનાં જેવા સંપૂર્ણ બન્યા છીએ? તે શારીરિક વિદ્યા ભણાવવા વાળા શિક્ષક વગેરે તો આ સમયે બધાં વિકારી છે. આ (લક્ષ્મી-નારાયણ) સંપૂર્ણ નિર્વિકારીઓ નું ઉદાહરણ છે. અડધો કલ્પ તમે આમની મહિમા કરી છે. તો હવે સ્વયંથી પૂછો - અમારા માં શું-શું ખામીઓ છે, જેને નિકાળી આપણે પોતાની ઉન્નતિ કરીએ? અને બાપ ને બતાવીએ કે બાબા આ ખામી છે, જે અમારાથી નિકળતી નથી, કોઈ ઉપાય બતાવો. બીમારી સર્જન દ્વારા જ છૂટી શકે છે. કોઈ-કોઈ નાયબ સર્જન પણ હોશિયાર હોય છે. ડોક્ટર થી કમ્પાઉન્ડર શીખે છે. હોશિયાર ડોક્ટર બની જાય છે. તો ઇમાનદારી થી સ્વયં ની તપાસ કરો - મારામાં શું-શું ખામીઓ છે? જે કારણે હું સમજુ છું - આ પદ પામી નહીં શકું. બાપ તો કહેશે ને - તમે આમનાં જેવા બની શકો છો. ખામીઓ બતાવે ત્યારે બાબા સલાહ આપે. બીમારીઓ તો બહુ જ છે. અનેકોમાં ખામીઓ છે. કોઈમાં બહુ જ ક્રોધ છે, લોભ છે.... તેમને જ્ઞાન ની ધારણા નથી થઈ શકતી, જે કોઈને ધારણા કરાવી શકે. બાપ રોજ બહુ જ સમજાવે છે. હકીકતમાં આટલું સમજાવવાની જરૂર જ નથી દેખાતી. મંત્રનો અર્થ બાપ સમજાવી દે છે. બાપ તો એક જ છે. બેહદનાં બાપને યાદ કરવાનાં છે અને એમનાંથી આ વારસો પામીને આપણે આવું બનવાનું છે. બીજી સ્કૂલોમાં ૫ વિકારોને જીતવાની વાત જ નથી હોતી. આ વાત હમણાં જ હોય છે જે બાપ આવી સમજાવે છે. તમારામાં જે ભૂત છે, જે દુઃખ દે છે, તેનું વર્ણન કરશો તો તેને નિકાળવાની બાપ યુક્તિ બતાવશે. બાબા આ-આ ભૂત અમને હેરાન કરે છે. ભૂત નિકાળવા વાળાની આગળ વર્ણન કરાય છે ને. તમારામાં કોઈ તે ભૂત નથી. તમે જાણો છો આ ૫ વિકારો રૂપી ભૂત જન્મ-જન્માંતર નાં છે. જોવું જોઈએ અમારામાં કયા ભૂત છે? તેને નિકાળવા માટે પછી સલાહ લેવી જોઈએ. આંખો પણ બહુ જ દગો દેવા વાળી છે, એટલે બાપ સમજાવે છે સ્વયંને આત્મા સમજી બીજાને પણ આત્મા સમજવાનો અભ્યાસ કરો. આ યુક્તિથી તમારી આ બીમારી નિકળી જશે. આપણે બધી આત્માઓ તો આત્મા ભાઈ-ભાઈ થયા. શરીર તો છે નહીં. આ પણ જાણો છો આપણે આત્માઓ બધાં પાછા જવાવાળા છીએ. તો પોતાને જોવાનું છે આપણે સર્વગુણ સમ્પન્ન બન્યા છીએ? નહીં તો આપણામાં કયા અવગુણ છે? તો બાપ પણ તે આત્માને બેસી જુએ છે આનામાં આ ખામી છે તો તેને કરંટ (શક્તિ) આપશે. આ બાળક નું આ વિઘ્ન નિકળી જાય. જો સર્જનથી જ છુપાવતા રહેશો તો કરી જ શું સકો? તમે પોતાનાં અવગુણ બતાવતા રહેશો તો બાપ પણ સલાહ આપશે. જેમ તમે આત્માઓ બાપને યાદ કરો છો - બાબા, તમે કેટલા મીઠા છો! અમને શું થી શુ બનાવી દો છો! બાપને યાદ કરતા રહેશો તો ભૂત ભાગતા રહેશે. કોઈને કોઈ ભૂત છે જરૂર. બાપ સર્જનને બતાવો, બાબા અમને આની યુક્તિ બતાવો. નહીં તો બહુ જ ઘાટો પડી જશે, સંભળાવવા થી બાપને પણ તરસ પડશે - આ માયાનાં ભૂત આમને હેરાન કરે છે. ભૂતોને ભગાવવા વાળા તો એક જ બાપ છે. યુક્તિથી ભગાવે છે. સમજાવાય છે - આ ૫ ભૂતોને ભગાવો. તો પણ બધાં ભૂત નથી ભાગતા. કોઈમાં વિશેષ રહે છે, કોઈ માં ઓછા. પરંતુ છે

જરૂર. બાપ જુએ છે આમનામાં આ ભૂત છે. દ્રષ્ટિ આપતા સમયે અંદર ચાલે છે ને. આ તો બહુ જ સારો બાળક છે બીજા તો બધાં આનામાં સારા-સારા ગુણ છે પરંતુ બોલતા કંઈ નથી, કોઈ ને સમજાવી નથી શકતા. માયા જાણે ગળુ બંધ કરી દીધું છે, એમનું ગળું ખુલી જાય તો બીજાઓની પણ સેવા કરવા લાગી જાય. બીજા-બીજાની સેવામાં પોતાની સેવા, શિવબાબા ની સેવા નથી કરતા. શિવબાબા સ્વયં સેવા કરવા આવ્યા છે. કહે છે આ જન્મ-જન્માંતર નાં ભૂતોને ભગાવવાનાં છે.

બાપ બેસી સમજાવે છે આ પણ જાણો છો ઝાડ ધીરે-ધીરે વૃદ્ધિને પામે છે. પાંદડા ખરતા રહે છે. માયા વિઘ્ન નાખી દે છે. બેઠા-બેઠા ખ્યાલ બદલી થઈ જાય છે. જેમ સંન્યાસીઓને ઘૂણા આવે છે તો એકદમ ગુમ થઈ જાય છે. ન કોઈ કારણ, ન કોઈ વાતચીત. કનેક્શન તો બધાંનું બાપની સાથે છે. બાળકો તો નંબરવાર છે. તેઓ પણ બાપને સાચું બતાવે તો તે ખામીઓ નિકળી શકે છે અને ઊંચું પદ પામી શકે છે. બાપ જાણે છે ઘણાં ન બતાવવાનાં કારણે પોતાનું બહુ જ નુકસાન કરે છે. કેટલું પણ સમજાવો પરંતુ તેઓ કામ કરવા લાગી જાય છે. માયા પકડી લે છે. માયારૂપી અજગર છે, બધાંને પેટમાં નાખી બેઠો છે. દલદલ માં ગળા સુધી ફસાઈ ગયા છે. બાપ કેટલું સમજાવે છે. બીજી કોઈ વાત નથી ફક્ત કહો બે બાપ છે. તો લૌકિક બાપ તો સદેવ મળે જ છે, સતયુગ માં પણ મળે છે તો કળયુગ માં પણ મળે છે. એવું નથી કે સતયુગ માં પછી પારલૌકિક બાપ મળે છે. પારલૌકિક બાપ તો એક જ વાર આવે છે. પારલૌકિક બાપ આવીને નર્ક ને સ્વર્ગ બનાવે છે. એમની ભક્તિમાર્ગમાં કેટલી પૂજા કરે છે. યાદ કરે છે. શિવનાં મંદિર તો બહુ જ છે. બાળકો કહે છે સેવા નથી. અરે, શિવ નાં મંદિર તો જ્યાં-ત્યાં છે, ત્યાં જઈને તમે પૂછી શકો છો, આમને કેમ પૂજો છો? આ શરીરધારી તો છે નહીં. આ છે કોણ? કહેશે પરમાત્મા. આમનાં વગર બીજા કોઈને કહેવાશે નહીં. તો બોલો આ પરમાત્મા બાપ છે ને. એમને ખુદા પણ કહે છે, અલ્લાહ પણ કહે છે. વધારે કરીને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે, એમનાંથી શું મળવાનું છે, એ કંઈ જ ખબર છે? ભારતમાં શિવનું નામ તો બહુ જ લે છે શિવ જયંતી તહેવાર પણ મનાવે છે. કોઈને પણ સમજાવવું બહુ જ સહજ છે. બાપ ભિન્ન-ભિન્ન પ્રકારથી સમજાવતા તો બહુજ રહે છે. તમે કોઈની પાસે પણ જઈ શકો છો. પરંતુ બહુ જ શીતળતાથી, નમ્રતાથી વાત કરવાની છે. તમારું નામ તો ભારતમાં બહુ જ ફેલાયેલું છે. થોડી પણ વાત કરશો તો ઝટ સમજી જશે - આ બી.કે. છે. ગામડા વગેરે તરફ તો બહુ જ ભોળા છે. તો મંદિરોમાં જઈને સેવા કરવી બહુ જ સહજ છે. આવો, તો અમે તમને શિવબાબા ની જીવન કહાની સંભળાવીએ. તો તમે શિવની પૂજા કરો છો. એમનાથી શું માંગો છો? અમે તો તમને એમની પૂરી જીવન કહાની બતાવી શકીએ છીએ. બીજા દિવસે પછી લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરમાં જાઓ. તમારા અંદરમાં ખુશી રહે છે. બાળકો ઈચ્છે છે ગામડાઓમાં સેવા કરીએ. બધાંની પોત-પોતાની સમજ છે ને. બાપ કહે છે પહેલા-પહેલા જાઓ શિવબાબા નાં મંદિરમાં. પછી લક્ષ્મી-નારાયણ નાં મંદિરમાં જઈને પૂજો - આમને આ વારસો કેવી રીતે મળ્યો છે? આવો તો અમે તમને આ દેવી-દેવતાઓનાં ૮૪ જન્મો ની કહાની સંભળાવીએ. ગામડા વાળાઓને જગાડવાનાં છે. તમે જઈ ને પ્રેમથી સમજાવશો. તમે આત્મા છો, આત્મા જ વાત કરે છે, આ શરીર તો ખતમ થઈ જવાનું છે. હવે આપણે આત્માઓ એ પાવન બની બાપની પાસે જવાનું છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. તો સાંભળવાથી જ તેમને કશિશ થશે. જેટલા તમે દેહી-અભિમાની થશો એટલી તમારામાં કશિશ આવશે. હમણાં એટલો આ દેહ વગેરેથી, જૂની દુનિયાથી પૂરો વૈરાગ્ય નથી આવ્યો. આ તો જાણો છો આ જૂનું શરીર છોડવાનું છે, આમાં શું મમત્વ રાખવાનું છે. શરીર હોવા છતાં શરીરમાં કોઈ મમત્વ ન હોવું જોઈએ. અંદરમાં એજ લગન રહે - હવે અમે આત્માઓ પાવન બનીને અમારા ઘરે જઈએ. પછી આ પણ દિલ થાય છે - આવા બાબાને કેવી રીતે છોડીએ? આવા બાબા તો પછી ક્યારેય મળશે નહીં. તો આવા-આવા ખ્યાલ કરવાથી બાપ પણ યાદ આવશે, ઘર પણ યાદ આવશે. હવે આપણે ઘરે જઈએ છીએ. ૮૪ જન્મ પુરા થયા. ભલે દિવસમાં પોતાનો ધંધો વગેરે કરો. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં તો રહેવાનું જ છે. તેમાં રહેતા પણ તમે બુદ્ધિમાં આ રાખો કે આ તો બધું જ ખતમ થઈ જવાનું છે. હવે આપણે પાછા પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. બાપ એ કહ્યું છે - ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં પણ જરૂર રહેવાનું છે. નહીં તો ક્યાં જશો? ધંધો વગેરે કરો, બુદ્ધિમાં આ યાદ રહે. આ તો બધું જ વિનાશ થવાનું છે. પહેલા આપણે ઘરે જઈશું, પછી સુખધામમાં આવશું. જે પણ સમય મળે સ્વયંથી વાતો કરવી જોઈએ. બહુ જ સમય છે, ૮ કલાક ધંધો વગેરે કરો. ૮ કલાક આરામ પણ કરો. બાકી ૮ કલાક આ બાપ થી રુહ-રિહાન કરી પછી જઈને રુહાની સર્વિસ કરવાની છે. જેટલો પણ સમય મળે શિવબાબા નાં મંદિરમાં, લક્ષ્મી-નારાયણનાં મંદિરમાં જઈને સેવા કરો. મંદિર તો તમને બહુ જ મળશે. તમે ક્યાંય પણ જશો તો શિવ નાં મંદિર જરૂર હશે. આપ બાળકો નાં માટે મુખ્ય છે યાદની યાત્રા. યાદમાં સારી રીતે રહેશો તો તમે જે પણ માંગો મળી શકે છે. પ્રકૃતિ દાસી બની જાય

છે. તેમનો ચહેરો વગેરે પણ એવો આકર્ષણ વાળો રહે છે, કંઈ પણ માંગવાની દરકાર નથી. સન્યાસીઓ માં પણ કોઈ-કોઈ પાક્કા રહે છે. બસ એવાં નિશ્ચય થી બેસતા - અમે બ્રહ્મમાં જઈને લીન થઈશું. આ નિશ્ચયમાં બહુ જ પાક્કા રહે છે. તેમનો અભ્યાસ હોય છે, અમે આ શરીરને છોડી જઈએ છે. પરંતુ તેઓ તો છે ખોટા રસ્તા પર. બહુ જ મહેનત કરે છે બ્રહ્મમાં લીન થવા માટે. ભક્તિમાં દિદાર માટે કેટલી મહેનત કરે છે. જીવન પણ દઈ દે છે. આત્મઘાત નથી હોતો, જીવઘાત હોય છે. આત્મા તો છે જ, તેજ જઈને બીજું જીવન અર્થાત્ શરીર લે છે.

તો આપ બાળકો સેવાનો સારી રીતે શોખ રાખો તો બાપ પણ યાદ આવે. અહીંયા પણ મંદિર વગેરે બહુ જ છે. તમે યોગ માં પૂરા રહીને કોઈને કંઈ પણ કહેશો, કોઈ વિચાર નહિ આવશે. યોગવાળા નું તીર પૂરું લાગશે. તમે બહુ જ સર્વિસ કરી શકો છો. કોશિશ કરીને જુઓ, પરંતુ પહેલાં પોતાનાં અંદર જોવાનું છે - અમારા માં કોઈ માયાનું ભૂત તો નથી? માયા નાં ભૂતવાળા થોડી સફળ થઈ શકે છે. સેવા તો બહુ જ છે. બાબા તો નથી જઈ શકતા ને કારણ કે બાપ સાથે છે. બાપ ને આપણે ક્યાં કિચડામાં લઈ જઈએ! કોની સાથે બોલે! બાપ તો બાળકોથી જ બોલવા ઈચ્છે છે. તો બાળકોએ સેવા કરવાની છે. ગાયન પણ છે સન શોઝ ફાધર. બાપએ તો બાળકોને હોશિયાર બનાવ્યા ને. સારા-સારા બાળકો છે જેમને સેવાનો શોખ રહે છે. કહે છે અમે ગામડાઓમાં જઈને સેવા કરીએ. બાબા કહે છે ભલે કરો. ફક્ત ફોલિંગ ચિત્ર સાથે હોય. ચિત્રો વગર કોઈને સમજાવવું મુશ્કેલ લાગે છે. રાત દિવસ એ જ ખ્યાલાત રહે છે - બીજાઓ નું જીવન કેવી રીતે બનાવીએ? અમારામાં જે ખામીઓ છે તે કેવી રીતે નિકાળી, ઉન્નતિને પામીએ. તમને ખુશી પણ થાય છે. બાબા આ ૮-૯ મહિનાનું બાળક છે. આવા બહુ જ નિકળે છે. જલ્દી જ સેવા નાં લાયક બની જાય છે. દરેકને એ પણ ખ્યાલ રહે છે અમે અમારા ગામને જગાડીએ, હમજિન્સ ભાઈઓ ની સેવા કરીએ. શ્રેષ્ઠ કાર્ય ની શરૂઆત પહેલા ઘર થી. સેવાનો શોખ બહુ જ જોઈએ. એક જગ્યાએ રહેવું ન જોઈએ. ચક્ર લગાવતા રહો. સમય તો બહુ જ થોડો છે ને. કેટલા મોટા-મોટા અખાડા તેમનાં બની જાય છે. એવી આત્મા આવીને પ્રવેશ કરે છે જે કંઈ ને કંઈ શિક્ષણ બેસી આપે છે તો નામ થઈ જાય છે. આ તો બેહદનાં બાપ બેસી શિક્ષણ આપે છે કલ્પ પહેલા ની જેમ. આ રુહાની કલ્પવૃક્ષ વધશે. નિરાકારી ઝાડથી નંબરવાર આત્માઓ આવે છે. શિવબાબા ની મોટી લાંબી માળા અથવા ઝાડ બનેલું છે. આ બધી વાતોને યાદ કરવાથી પણ બાપ યાદ આવશે. ઉન્નતિ જલદી થશે, અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ઓછા માં ઓછા ૮ કલાક બાપ થી રુહરિહાન કરી બહુ જ શીતળતાથી અથવા નમ્રતાથી રુહાની સેવા કરવાની છે. સેવા માં સફળતા મેળવવા માટે અંદરમાં કોઈપણ માયાનું ભૂત ન હોય.
2. પોતાની જાતથી વાતો કરવાની છે કે આ જે કંઈ આપણે જોઈએ છીએ આ બધું વિનાંશ થવાનું છે, આપણે આપણા ઘરે જઈશું પછી સુખધામમાં આવશું.

વરદાન :- વિશ્વમાં ઈશ્વરીય પરિવાર નાં સ્નેહ નું બીજ વાવવા વાળા વિશ્વ સેવાધારી ભવ :

તમે વિશ્વ સેવાધારી બાળકો વિશ્વમાં ઈશ્વરીય પરિવારનાં સ્નેહનું બીજ વાવી રહ્યા છો. ભલે કોઈ નાસ્તિક હોય કે આસ્તિક..... બધાંને અલૌકિક અથવા ઈશ્વરીય સ્નેહની, નિસ્વાર્થ સ્નેહની અનુભૂતિ કરાવવી જ બીજ વાવવું છે. આ બીજ સહયોગી બનવાનું વૃક્ષ સ્વતઃજ પેદા કરે છે અને સમય પર સહજયોગી બનવાનું ફળ દેખાય છે. ફક્ત કોઈ ફળ જલ્દી નીકળે છે અને કોઈ ફળ સમય પર નીકળે છે.

સ્લોગન :- ભાગ્યવિધાતા બાપને જાણવું, ઓળખવું અને એમનાં ડાયરેક્ટ બાળકો બની જવું આ સૌથી મોટું ભાગ્ય છે.

“મીઠા બાળકો - ડ્રામો ની શરૂઆત નોલેજ આપ બાળકો ની પાસે જ છે, તમને જાણ છે કે આ ડ્રામો હૂબહૂ પુનરાવૃત્તિ થાય છે”

પ્રશ્ન :- પ્રશ્ન :- પ્રવૃત્તિ વાળા બાબા થી કયો સવાલ પૂછે છે, બાબા તમને કઈ સલાહ આપે છે?

ઉત્તર :- ઉત્તર :- ઘણા બાળકો પૂછે છે - બાબા અમે ધંધો કરીએ? બાબા કહે છે - બાળકો, ધંધો ભલે કરો પરંતુ રોયલ ધંધો કરો. બ્રાહ્મણ બાળકો છી-છી ધંધો, દારુ, સિગરેટ, બીડી વગેરે નો નથી કરી શકતા કારણ કે તેનાથી વધારે જ વિકારોની ખેંચ થાય છે.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને સમજાવી રહ્યા છે. હવે એક છે રુહાની બાપની શ્રીમત, બીજી છે રાવણની આસુરી મત. આસુરી મત બાપ ની નહીં કહેવાશે. રાવણને બાપ તો નહીં કહેશે ને. તે છે રાવણની આસુરી મત. હમણાં આપ બાળકોને મળી રહી છે ઈશ્વરીય મત. કેટલો રાત-દિવસનો ફરક છે. બુદ્ધિ માં આવે છે ઈશ્વરીય મત થી દેવી ગુણ ધારણ કરતા આવ્યા છીએ. આ ફક્ત આપ બાળકો જ બાપ દ્વારા સાંભળો છો બીજા કોઈને ખબર નથી પડતી. બાપ મળે જ છે સંપત્તિને માટે. રાવણથી તો વધારે જ સંપત્તિ ઓછી થતી જાય છે. ઈશ્વરીય મત ક્યાં લઈ જાય છે અને આસુરી મત ક્યાં લઈ જાય છે, આ તમે જ જાણો છો. આસુરી મત જ્યારથી મળે છે, તમે નીચે ઉતરતા જ આવ્યા છો. નવી દુનિયા માં થોડા-થોડા જ ઉતરો છો. ઉતરવાનું કેવી રીતે હોય છે, પછી ચઢવાનું કેવી રીતે હોય છે - આ પણ આપ બાળકો સમજી ગયા છો. હમણાં શ્રીમત આપ બાળકોને મળે છે ફરીથી શ્રેષ્ઠ બનવા માટે. તમે અહીં આવ્યા જ છો શ્રેષ્ઠ બનવા માટે. તમે જાણો છો - આપણે ફરી શ્રેષ્ઠ મત કેવી રીતે પામશું. અનેકવાર તમે શ્રેષ્ઠ મત થી ઊંચ પદ પામ્યા છો ફરી પુનર્જન્મ લેતા-લેતા નીચે ઉતરતા આવ્યા છો. પછી એકજ વાર ચઢો છો. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તો હોય જ છે. બાપ સમજાવે છે, સમય લાગે છે. પુરુષોત્તમ સંગમયુગ નો પણ સમય છે ને, પૂરો એક્યુરેટ. ડ્રામા એક્યુરેટ ચાલે છે અને બહુજ વન્ડરફુલ છે. બાળકોને સમજ માં બહુ સહજ આવે છે - બાપ ને યાદ કરવાનાં છે અને વારસો લેવાનો છે. બસ. પરંતુ પુરુષાર્થ કરે છે તો ઘણાને મુશ્કેલ પણ લાગે છે. આટલું ઊંચ થી ઊંચ પદ પામવું કંઈ સહજ થોડી થઈ શકે છે. બહુજ સહજ બાપની યાદ અને સહજ વારસો બાપનો છે. સેકન્ડ ની વાત છે. પછી પુરુષાર્થ કરવા લાગે છે તો માયાનાં વિઘ્ન પણ પડે છે. રાવણ પર જીત પામવાની હોય છે. આખી સૃષ્ટિ પર રાવણનું રાજ્ય છે. હમણાં તમે સમજો છો આપણે યોગબળ થી રાવણ પર દરેક કલ્પ જીત પામતાં આવ્યાં છીએ. હમણાં પણ પામી રહ્યા છીએ. શિખવાડવા વાળા બાપ છે બેહદ ના બાપ. ભક્તિમાર્ગમાં પણ તમે બાબા-બાબા કહેતા આવ્યા છો. પરંતુ પહેલાં બાપ ને નહોતા જાણતા. આત્માને જાણતા હતાં. કહેતાં હતાં ચમકે છે ભુકુટી ની મધ્યમાં અજબ તારો..... આત્મા ને જાણતા હોવા છતાં પણ બાપ ને નહોતા જાણતા. કેવો વિચિત્ર ડ્રામા છે. કહેતા પણ હતા - હૈ પરમપિતા પરમાત્મા, યાદ કરતા હતાં, તો પણ જાણતા નહોતા. ન આત્માનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને, ન પરમાત્માનાં કર્તવ્ય ને પૂરું જાણતા હતા. બાપ જ સ્વયં આવીને સમજાવે છે. બાપ વગર ક્યારે કોઈ રીયલાયઝ કરાવી ન શકે. કોઈનો પાર્ટ જ નથી. ગાયન પણ છે ઈશ્વરીય સંપ્રદાય, આસુરી સંપ્રદાય અને દેવી સંપ્રદાય. છે બહુજ સહજ. પરંતુ આ વાતો યાદ રહે - આમાં જ માયા વિઘ્ન નાંખે છે. ભુલાવી દે છે. બાપ કહે છે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર યાદ કરતાં-કરતાં જ્યારે ડ્રામાનો અંત થશે અર્થાત જૂની દુનિયાનો અંત થશે ત્યારે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર રાજધાની સ્થાપન થઈ જ જશે. શાસ્ત્રો થી આવી વાત કોઈ સમજી ન શકે. ગીતા વગેરે તો આમને પણ બહુજ વાંચી છે ને. હવે બાપ કહે છે આનું કોઈ મુલ્ય નથી. પરંતુ ભક્તિમાં કનરસ બહુજ મળે છે એટલે છોડતા નથી.

તમે જાણો છો આખો આધાર પુરુષાર્થ પર છે. ધંધો વગેરે પણ કોઈનો રોયલ હોય છે, કોઈનો છી-છી ધંધો હોય છે. દારુ, બીડી, સિગારેટ વગેરે વેચે છે - આ ધંધો તો બહુ જ ખરાબ છે. દારુ બધા વિકારોને ખેંચે છે. કોઈ ને દારુડિયો બનાવવો - આ ધંધો સારો નથી. બાપ સલાહ આપશે યુક્તિ થી આ ધંધો બદલી નાખો. નહીં તો ઉંચું પદ પામી નહીં શકશો. બાપ સમજાવે છે આ બધા ધંધામાં છે નુકસાન, વગર અવિનાશી જ્ઞાનરત્નો નાં ધંધાનાં.

ભલે ઝવેરાત નો ધંધો કરતા હતા પરંતુ ફાયદો તો નહીં થયો ને. કરીને લખપતિ બન્યા. આ ધંધાથી શું બનો છો? બાબા પત્રોમાં પણ હંમેશા લખે છે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી. તે પણ ૨૧ જન્મોના માટે. તમે પણ સમજો છો બાબા કહે બિલકુલ ઠીક છે. હમ સો આ દેવી-દેવતા હતા, પછી ચક્ર લગાવતા-લગાવતા નીચે આવ્યા છે. સૃષ્ટિ ના આદિ-મધ્ય-અંત ને પણ જાણી ગયા છો. નોલેજ તો બાપ દ્વારા મળ્યું છે પરંતુ પછી દેવી ગુણ પણ ધારણ કરવાના છે. સ્વયંની તપાસ કરવાની છે - આપણામાં કોઈ આસુરી ગુણ તો નથી ને? આ બાબા પણ જાણે છે મેં સ્વયંનું આ શરીરરૂપી મકાન ભાડા પર આપ્યું છે. આ મકાન છે ને. આમાં આત્મા રહે છે. મને બહુજ નશો રહે છે - ભગવાનને મેં ભાડા પર મકાન આપ્યું છે! ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બીજુ કોઈ મકાન એમને લેવાનું જ નથી. કલ્પ-કલ્પ આ મકાન જ લેવું પડે છે. તેમને તો ખુશી થાય છે ને. પરંતુ પછી ધમાલ પણ કેટલી થઈ. આ બાબા હસી-મજાક માં ક્યારેક બાબા ને કહે છે - બાબા, તમારો રથ બન્યો તો મારે આટલી ગાળો ખાવી પડે છે. બાપ કહે છે સૌથી વધારે ગાળો મને મળી છે. હવે તારી વારી છે. બ્રહ્મા ને ક્યારેય ગાળો મળી નથી. હવે વારો આવ્યો છે. રથ આપ્યો છે આ તો સમજો છો ને તો જરૂર બાપ થી મદદ પણ મળશે. છતાં પણ બાબા કહે છે બાપને નિરંતર યાદ કરવું. આમાં આપ બાળકો આમનાથી પણ વધારે આગળ જઈ શકો છો કારણકે આમનાં ઉપર તો જવાબદારી બહુજ છે. ભલે ડ્રામા કહી ને છોડી દે છે તો પણ કંઈક શરમ જરૂર આવે છે. આ બિચારા ઘણી સારી સેવા કરતા હતા. આ સંગદોષ માં ખરાબ થઈ ગયા. કેટલી ડિસસર્વિસ થાય છે. એવા-એવા કાર્ય કરે છે શરમ આવી જાય છે. તે સમયે એ નથી સમજતાં કે આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. આ પછી પાછળ થી ખ્યાલ આવે છે. આ તો ડ્રામા માં નોંધ છે ને. માયા અવસ્થાને બગાડી દે છે તો બહુજ ડિસસર્વિસ થઈ જાય છે. કેટલી અબળાઓ વગેરે પર અત્યાચાર થઈ જાય છે. અહીં તો સ્વયંના બાળકો જ કેટલી ડિસસર્વિસ કરે છે. ઉલટું-સુલટું બોલવા લાગી જાય છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બાપ શું સંભળાવે છે? કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે નથી સંભળાવતા. હમણાં આપણે શ્રીમત પર કેટલા શ્રેષ્ઠ બનીએ છીએ. આસુરી મતથી કેટલા ભ્રષ્ટ બન્યા છીએ. સમય લાગે છે ને. માયાનું યુદ્ધ ચાલતું રહેશે. હમણાં તમારી વિજય તો જરૂર થવાની છે. તમે સમજો છો શાંતિધામ સુખધામ પર આપણી વિજય છે જ. કલ્પ-કલ્પ આપણે વિજય પામતા આવ્યા છીએ. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર જ સ્થાપના અને વિનાશ થાય છે. આ બધો વિસ્તાર આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. બરાબર બાપ આપણા દ્વારા સ્થાપના કરાવી રહ્યા છે. ફરી આપણે જ રાજ્ય કરીશું. બાબાને ધન્યવાદ પણ નહિ આપશું. બાપ કહે છે આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. હું પણ ડ્રામાની અંદર પાર્ટધારી છું. ડ્રામામાં બધાનો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. શિવબાબા નો પણ પાર્ટ છે. આપણો પણ પાર્ટ છે. ધન્યવાદ આપવાની વાત નથી. શિવબાબા કહે છે હું તમને શ્રીમત આપી રસ્તો બતાવું છું બીજું કોઈ બતાવી ન શકે. જે પણ આવે બોલો સતોપ્રધાન નવી દુનિયા સ્વર્ગ હતી ને. આ જૂની દુનિયાને તમોપ્રધાન કહેવાય છે. ફરી સતોપ્રધાન બનવાનાં માટે દેવીગુણ ધારણ કરવાના છે. બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. મંત્ર જ આ છે મનમનાભવ, મધ્યાજી ભવ. બસ, આ પણ બતાવે છે હું સુપ્રીમ ગુરુ છું.

આપ બાળકો હમણાં યાદની યાત્રાથી આખી સૃષ્ટિને સદ્ગતિ માં પહોંચાડો છો. જગતગુરુ એક શિવબાબા છે જે તમને પણ શ્રીમત આપે છે. તમે જાણો છો દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આપણને શ્રીમત મળી છે. ચક્ર ફરતું રહે છે. આજે જૂની દુનિયા છે, કાલે નવી દુનિયા હશે. આ ચક્રને સમજવું પણ બહુજ સહજ છે. પરંતુ આ પણ યાદ રહે જે કોઈ ને સમજાવી શકીએ. આ પણ ભૂલી જાય છે. કોઈ નીચે પડે છે તો પછી જ્ઞાન વગેરે બધું ખતમ થઈ જાય છે. કળા-કાયા માયા લઈ લે છે. બધી કળા નીકાળીને કળારહિત કરી દે છે. વિકારમાં એવા ફસાઈ જાય છે, વાત નહીં પૂછો. હમણાં તમને આખું ચક્ર યાદ છે. તમે જન્મ-જન્મોંતર વેશ્યાલયમાં રહ્યાં છો. હજારો પાપ કરતા આવ્યા છો. બધા ની આગળ કહો છો - જન્મ-જન્મ નાં અમે પાપી છીએ. આપણે જ પહેલા પુણ્ય આત્મા હતા, પછી પાપ આત્મા બન્યાં. હવે ફરી પુણ્ય આત્મા બનીએ છીએ. આ આપ બાળકોને નોલેજ મળી રહ્યું છે. પછી તમે બીજાઓને દઈ આપસમાન બનાવો છો. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેવાથી ફક્ત તો રહે છે ને. તેઓ એટલું નથી સમજાવી સકતા જેટલું તમે. પરંતુ બધા તો નથી છોડી સકતા. બાપ સ્વયં કહે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા કમળકૂલ સમાન બનવાનું છે. બધાં છોડીને આવે તો આટલા બધા બેસશે ક્યાં. બાપ નોલેજકૂલ છે. એ કોઈપણ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચતા નથી. આમણે શાસ્ત્ર વગેરે વાંચતા હતાં. મારે માટે તો કહે છે ગોડફાધર ઈઝ નોલેજકૂલ. મનુષ્ય આ પણ જાણતા નથી કે બાપમાં શું નોલેજ છે. હમણાં તમને આખી સૃષ્ટિના આદિ, મધ્ય, અંત નું નોલેજ છે. તમે જાણો છો આ ભક્તિમાર્ગના શાસ્ત્ર પણ અનાદિ છે. ભક્તિમાર્ગમાં આ શાસ્ત્ર પણ જરૂર નીકળે છે. કહે છે

પહાડ તૂટી ગયો, ફરી બનશે કેવી રીતે! પરંતુ આ ડ્રામા છે ને. શાસ્ત્ર વગેરે આ બધું ખતમ થઈ જાય છે, પછી પોતાના સમય પર તે જ બને છે. આપણે પહેલા-પહેલા શિવની પૂજા કરીએ છીએ - આ પણ શાસ્ત્રમાં હશે ને. શિવની ભક્તિ કેવી રીતે કરાય છે. કેટલા શ્લોક વગેરે ગાયે છે. તમે ફક્ત યાદ કરો છો - શિવબાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે. એ હમણાં આપણને જ્ઞાન આપી રહ્યા છે. બાપ એ તમને સમજાવ્યું છે - આ સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. શાસ્ત્રમાં આટલા લાંબા-ચોડા ગપોડા લગાવી દીધા છે, જે ક્યારેય સ્મૃતિ માં આવી પણ ન શકે. તો બાળકોને અંદર કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ - બેહદ નાં બાપ આપણને ભણાવે છે! ગવાય પણ છે વિદ્યાર્થી જીવન જ શ્રેષ્ઠ જીવન છે. ભગવાનુવાચ - હું તમને આ રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. બીજા કોઈ શાસ્ત્રોમાં આ વાતો છે નહીં. ઉંચે થી ઉંચી પ્રાપ્તિ છે જ આ. હકીકતમાં ગુરુ તો એક જ છે જે સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે. ભલે સ્થાપના કરવાવાળા ને પણ ગુરુ કહી શકાય છે, પરંતુ ગુરુ તે જે સદ્ગતિ આપે. આ તો પોતાની પાછળ બધાને પાર્ટમાં લઈ આવે છે. પાછા લઈ જવા માટે રસ્તો તો બતાવતા નથી. જાન તો શિવની જ ગાયેલી છે, બીજા કોઈ ગુરુ ની નહીં. મનુષ્ય એ પછી શિવ અને શંકરને ભેગા કરી દીધા છે. ક્યાં તે સૂક્ષ્મવતન-વાસી, ક્યાં એ મૂળવતન વાસી. બંને એક હોઈ કેવી રીતે શકે. આ ભક્તિમાર્ગમાં લખી દીધું છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ત્રણે બાળકો થયાં ને. બ્રહ્મા પર પણ તમે સમજાવી શકો છો. આમને એડોપ્ટ (દત્તક) કર્યા તો આ શિવબાબા નાં બાળક થયા ને. ઊંચે થી ઊંચા છે બાપ. બાકી આ છે એમની રચના. કેટલી આ સમજવાની વાત છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનો ધંધો કરી ૨૧ જન્મો નાં માટે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બનવાનું છે. સ્વયંની તપાસ કરવાની છે - અમારામાં કોઈ આસુરી ગુણ તો નથી? અમે એવો કોઈ ધંધો તો નથી કરતા જેનાથી વિકારોની ઉત્પત્તિ થાય?
- 2) યાદની યાત્રામાં રહી આખી સૃષ્ટિ ને સદ્ગતિમાં પહોંચાડવાની છે. એક સદ્ગુરુ બાપની શ્રીમત પર ચાલી આપ સમાન બનાવવાની સેવા કરવાની છે. ધ્યાન રહે - માયા ક્યારે કળારહિત ન બનાવી દે.

વરદાન :- વરદાન :- શુભ ભાવના, શુભકામનાનાં સહયોગથી આત્મિકતા અને પરિવર્તન કરવાના વાળા સફળતા સંપન્ન ભવ.
જ્યારે કોઈ પણ કાર્યમાં સર્વ બ્રાહ્મણ બાળકો સંગઠિત રૂપમાં સ્વયં નાં મનની શુભ ભાવનાઓ અને શુભકામનાઓ નો સહયોગ આપે છે - તો આ સહયોગ થી વાયુમંડળનો કિલ્લો બની જાય છે જે આત્માઓને પરિવર્તન કરી લે છે. જેમ પાંચ આંગળીઓનાં સહયોગથી કેટલું પણ મોટું કાર્ય સહજ થઈ જાય છે, એમ દરેક બ્રાહ્મણ બાળક નો સહયોગ સેવાઓમાં સફળતા સંપન્ન બનાવી દે છે. સહયોગ નું રીઝલ્ટ સફળતા છે.

સ્લોગન :- સ્લોગન :- પગલે-પગલે પદ્મો ની કમાણી જમા કરવાવાળા જ સૌથી મોટા ધનવાન છે.

“ મીઠા બાળકો - બાબા ની દ્રષ્ટિ હદ અને બેહદ થી પણ પાર જાય છે , તમારે પણ હદ (સતયુગ), બેહદ (કળયુગ) થી પાર જવાનું છે .”

પ્રશ્ન :- ઊંચેથી ઊંચા જ્ઞાન રત્નોની ધારણા કયા બાળકોની સારી થાય છે?

ઉત્તર :- જેમનો બુદ્ધિયોગ એક બાપની સાથે છે, પવિત્ર બન્યાં છે, તેમને આ રત્નોની ધારણા સારી થશે. આ જ્ઞાનના માટે શુદ્ધ વાસણ જોઈએ. ઉલ્ટા-સંકલ્પ પણ બંધ થઈ જવા જોઈએ. બાપની સાથે યોગ લગાવતા-લગાવતા વાસણ સોનું બને ત્યારે રત્ન રહી શકે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો ને રુહાની બાપ બેસી રોજ-રોજ સમજાવે છે. આતો સમજાવ્યું છે બાળકોને - જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય નું આ સૃષ્ટિ ચક્ર બનેલું છે. બુદ્ધિમાં આ જ્ઞાન રહેવું જોઈએ. આપ બાળકોએ હદ અને બેહદથી પાર જવાનું છે. બાપ તો હદ અને બેહદ થી પાર છે. તેનો પણ અર્થ સમજવો જોઈએ ને. રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે. તે પણ વિષય સમજાવવાનો છે કે જ્ઞાન, ભક્તિ પછી છે વૈરાગ્ય. જ્ઞાન ને કહેવાય છે દિવસ, જ્યારે નવી દુનિયા હોય છે. એમાં આ ભક્તિ અજ્ઞાન છે નહીં. તે છે હદ ની દુનિયા કારણકે ત્યાં બહુ જ થોડા હોય છે. પછી ધીમે-ધીમે વૃદ્ધિ થાય છે. અડધા સમય પછી ભક્તિ શરૂ થાય છે. ત્યાં સંન્યાસ ધર્મ હોતો જ નથી. સંન્યાસ અથવા ત્યાગ હોતો નથી. પછી પાછળથી સૃષ્ટિની વૃદ્ધિ થાય છે. ઉપરથી આત્માઓ આવતી જાય છે. અહીંયા વૃદ્ધિ થતી રહે છે. હદથી શરૂ થાય છે, બેહદ માં જાય છે. બાપ ની તો હદ અને બેહદ થી પાર દૃષ્ટી જાય છે. જાણે છે હદ માં કેટલા થોડા બાળકો હોય છે પછી રાવણ રાજ્યમાં કેટલી વૃદ્ધિ થઈ જાય છે. હવે તમારે હદ અને બેહદ થી પણ પાર જવાનું છે. સતયુગમાં કેટલી નાની દુનિયા છે. ત્યાં સંન્યાસ અથવા વૈરાગ્ય વગેરે હોતો નથી. પછી દ્વાપર થી લઈને બીજા બધા ધર્મ શરૂ થાય છે. સંન્યાસ ધર્મ પણ હોય છે જે ઘરબાર નો સંન્યાસ કરે છે. બધાએ જાણવું તો જોઈએ ને. તેમને કહેવાય છે હઠયોગ અને હદ નો સંન્યાસ. ફક્ત ઘરબાર છોડી જંગલમાં જાય છે. દ્વાપર થી ભક્તિ શરૂ થાય છે. જ્ઞાન તો હોતું જ નથી. જ્ઞાન એટલે સતયુગ-ત્રેતા સુખ. ભક્તિ એટલે અજ્ઞાન અને દુઃખ. આ સારી રીતે સમજવાનું હોય છે પછી દુઃખ અને સુખ થી પાર જવાનું છે. હદ બેહદ થી પાર. મનુષ્ય તપાસ કરે છે ને. ક્યાં સુધી સમુદ્ર છે, આકાશ છે. બહુ જ કોશિશ કરે છે પરંતુ અંત પામી નથી શકતા. વિમાનમાં જાય છે. તેમાં પણ એટલું તેલ જોઈએ ને જેથી પછી પાછા પણ આવી શકે. બહુ જ દૂર સુધી જાય છે પરંતુ બેહદ માં જઈ નથી શકતા. હદ સુધી જ જશે. તમે તો હદ, બેહદ થી પાર જાઓ છો. હવે તમે સમજી શકો છો પહેલા નવી દુનિયા માં હદ છે. બહુ જ થોડા મનુષ્ય હોય છે. તેને સતયુગ કહેવાય છે. આપ બાળકો ને રચનાનાં આદિ, મધ્ય, અંત નું નોલેજ હોવું જોઈએ ને. આ નોલેજ બીજા કોઈમાં છે નહીં. તમને સમજાવવા વાળા બાપ છે જે બાપ હદ અને બેહદ થી પાર છે બીજું કોઈ સમજાવી ન સકે. રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે પછી કહે છે આનાથી પાર જાઓ. ત્યાં તો કઈપણ રહેતું નથી. કેટલું પણ દૂર જાએ છે, આકાશ જ આકાશ છે. આને કહેવાય છે હદ બેહદ થી પાર. કોઈ અંત નથી પામી શકતા. કહેવાશે બેઅંત. બેઅંત કહેવું તો સહજ છે પરંતુ અંતનો અર્થ સમજવો જોઈએ. હમણાં તમને બાપ સમજ આપે છે. બાપ કહે છે હું હદ ને પણ જાણું છું, બેહદ ને પણ જાણું છું. ફલાણા-ફલાણા ધર્મ ફલાણા- ફલાણા સમયે સ્થાપન થયા છે! દૃષ્ટી જાય છે સતયુગ ની હદ તરફ. પછી કળિયુગના બેહદ ની તરફ. પછી આપણે પાર ચાલ્યા જઈશું. જ્યાં કશું નથી. સૂર્ય ચંદ્ર થી પણ ઉપર આપણે જઈએ છીએ, જ્યાં આપણું શાંતિધામ, સ્વીટ હોમ છે. આમ તો સતયુગ પણ સ્વીટ હોમ છે. ત્યાં શાંતિ પણ છે તો રાજ્ય-ભાગ્ય સુખ પણ છે - બંને જ છે. ઘરે જશો તો ત્યાં ફક્ત શાંતિ હશે. સુખનું નામ નહીં લેશો. હમણાં તમે શાંતિ પણ સ્થાપન કરી રહ્યા છો. અને સુખ-શાંતિ પણ સ્થાપન કરી રહ્યા છો. ત્યાં તો શાંતિ પણ છે, સુખનું રાજ્ય પણ છે. મૂળ વતનમાં તો સુખની વાત નથી.

અડધો કલ્પ તમારું રાજ્ય ચાલે છે પછી અડધા કલ્પ પછી રાવણનું રાજ્ય આવે છે. અશાંતિ છે જ પ વિકારોથી. ૨૫૦૦ વર્ષ તમે રાજ્ય કરો છો ફરી ૨૫૦૦ પછી રાવણનું રાજ્ય હોય છે. તેમણે તો લાખો વર્ષ લખી દીધા છે. એકદમ જેમકે બુદ્ધ બનાવી દીધા છે. પાંચ હજાર વર્ષના કલ્પને લાખો વર્ષ કહી દેવું બુદ્ધપણ કહેશું ને. જરાપણ

સભ્યતા નથી. દેવતાઓમાં કેટલી દેવી સભ્યતા હતી. તે હવે અસભ્યતા થઈ પડી છે. કશું નથી જાણતા. આસુરી ગુણ આવી ગયા છે. પહેલા તમે પણ કશું નહોતા જાણતા. કામ કટારી ચલાવી આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખી બનાવી દે છે એટલે તેમને કહેવાય જ છે રાવણ સંપ્રદાય. દેખાડ્યું છે રામે વાનરો ની સેના લીધી. હવે રામચંદ્ર ત્રેતાના, ત્યાં પછી વાનર ક્યાંથી આવે અને પછી કહે રામની સીતા ચોરાઈ ગઈ. આવી વાતો ત્યાં હોતી જ નથી. જીવ, જનાવર વગેરે ૮૪ લાખ યોનીઓ જેટલી અહીંયા છે એટલી સતયુગ-ત્રેતા માં થોડી હશે. આ બધો બેહદ નો ડ્રામા બાપ બેસી સમજાવે છે. બાળકોએ બહુ દૂરંદેશી બનવાનું છે. પહેલા તમને કંઈ પણ ખબર ન હતી. મનુષ્ય થઈ અને નાટકને નથી જાણતા. હમણા તમે સમજો છો સૌથી મોટું કોણ છે? ઊંચે થી ઊંચા ભગવાન. શ્લોક પણ ગાયો છે ઊંચું તારું નામ.... હવે તમારા સિવાય બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં નથી. તમારામાં પણ નંબરવાર છે. બાપ હદ અને બેહદ નાં બન્ને રહસ્ય સમજાવે છે. એનાથી પાર કંઈપણ છે નહીં. તે છે તમારું રહેવાનું સ્થાન. જેને બ્રહ્માંડ પણ કહેવાય છે. જેમ તમે અહીંયા આકાશ તત્વોમાં બેસ્યા છો. આમાં કંઈ જોવામાં આવે છે કે? રેડિયોમાં કહે છે આકાશવાણી. હવે આ આકાશ તો બેઅંત છે. અંત પામી નથી શકતું. તો આકાશવાણી કહેવાથી મનુષ્ય શું સમજશે. આજે મુખ છે તે છે પોલાર. મુખથી વાણી (અવાજ) નીકળે છે. આ તો સાધારણ વાત છે. મુખથી અવાજ નીકળવો જેને આકાશવાણી કહેવાય છે. બાપને પણ આકાશ દ્વારા વાણી ચલાવવી પડે. આપ બાળકોને પોતાનું પણ રહસ્ય બધું બતાવ્યું છે. તમને નિશ્ચય થાય છે. છે તો બહુ સહજ. જેવી રીતે આપણે આત્મા છીએ તેવી રીતે બાપ પણ પરમાત્મા છે. ઊંચે થી ઊંચ આત્મા છે ને. બધાને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળ્યો છે. સૌથી ઊંચામાં ઊંચો ભગવાન પછી પ્રવૃત્તિ માર્ગ ના યુગલ મેરુ. પછી નંબર વાર માળા જુઓ કેટલી થોડી છે પછી સૃષ્ટિ વધતા-વધતાં કેટલી મોટી થઈ જાય છે. કેટલા કરોડ દાણાં અર્થાત આત્માઓની માળા છે. આ બધું છે ભણતર. બાપ જે સમજાવે છે તેને સારી રીતે બુદ્ધિ માં ધારણ કરો. ઝાડનો વિસ્તાર તો તમે સાંભળતા રહો છો. બીજ ઉપર માં છે. આ વેરાઈટી ઝાડ છે. આની આયુ કેટલી છે. ઝાડ વૃદ્ધિને પામતું રહે છે તો આખો દિવસ બુદ્ધિમાં આ જ રહે. આ સૃષ્ટિ રૂપી કલ્પવૃક્ષની આયુ બિલકુલ એક્યુરેટ છે. ૫ હજાર વર્ષથી એક સેકન્ડનો પણ ફરક ન પડી શકે. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં હવે કેટલું જ્ઞાન છે, જે સારા મજબૂત છે. મજબૂત ત્યારે થશે જ્યારે પવિત્ર હોય. આ જ્ઞાન ની ધારણા કરવા માટે સોનાનું વાસણ જોઈએ. પછી એવું સહજ થઈ જશે જેવી રીતે બાબા માટે સહજ છે. પછી તમને પણ કહેશે માસ્ટર નોલેજફૂલ. પછી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર માળા ના દાણા બની જશો. આવી-આવી વાતો બાબા વગર કોઈ સમજાવી ન શકે. આ આત્મા પણ સમજાવી રહી છે. બાપ પણ આ તન દ્વારા જ સમજાવે છે, ના કે દેવતાઓના શરીર દ્વારા. બાપ એક જ વાર આવીને ગુરુ બને છે તો પણ બાપએ જ પાર્ટ ભજવવાનો છે. ૫ હજાર વર્ષ પછી આવી પાર્ટ ભજવશે.

બાપ સમજાવે છે ઊંચે થી ઊંચો હું છું. પછી છે મેરુ. જે આદિ માં મહારાજા-મહારાણી છે, પછી આવીને અંતમાં આદિ દેવ, આદિ દેવી બનશે. આ બધું જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમે ક્યાંય પણ સમજાવો તો અચંબો ખાસે. આ તો ઠીક બતાવે છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિના બીજરૂપ જ નોલેજફૂલ છે. એમના વગર બીજું કોઈ નોલેજ આપી ન શકે. આ બધી વાતો ધારણ કરવાની છે પરંતુ બાળકોને ધારણ થતી નથી. છે અતિ સહજ. કોઈ મુશ્કેલી નથી. એક તો યાદ ની યાત્રા જોઈએ આમા, જે પછી પવિત્ર વાસણમાં રત્ન રહી શકે. આ ઊંચ થી ઊંચ રત્ન છે. બાબા તો ઝવેરી હતા. બહુ સરસ હીરા માણેક વગેરે આવતા હતા તો ચાંદીની ડબ્બીમાં કાપુસ વગેરેમાં સારી રીતે મુકતા હતા. જેથી કોઈ જુએ તો કહેશે આ તો બહુ જ ફર્સ્ટ ક્લાસ વસ્તુ છે. આ પણ આવી રીતે છે. સારી વસ્તુઓ સારા વાસણમાં શોભે છે. તમારા કાન સાંભળે છે. એમાં ધારણ થાય છે. પવિત્ર હશે, બુદ્ધિયોગ બાપથી હશે તો ધારણા સારી થશે. અથવા તો બધું નીકળી જશે. આત્મા પણ છે કેટલી નાની. એમાં કેટલું જ્ઞાન ભરેલું છે. કેટલું સરસ શુદ્ધ વાસણ જોઈએ. કોઈ સંકલ્પ પણ ન ઉપડે. ઉલ્ટા-સુલ્ટા સંકલ્પ બધું બંધ થઈ જવું જોઈએ. બધી તરફથી બુદ્ધિયોગ હટાવવાનો છે. મારી સાથે યોગ લગાવતા-લગાવતા વાસણ સોનું બનાવી દો જેથી રત્ન રહી શકે. પછી બીજાને દાન કરતા રહેશો. ભારત ને મહાદાની મનાય છે, તેઓ ધન દાન તો ખુબ કરે છે. પરંતુ આ છે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નનું દાન. દેહ સહીત જે કાંઈ છે તે બધું છોડી એકની સાથે બુદ્ધિ નો યોગ રહે. અમે તો બાપના છીએ, એમાં જ મહેનત લાગે છે. લક્ષ્ય-હેતુ તો બાપ બતાવી દે છે. પુરુષાર્થ કરવો બાળકો નું કામ છે. હમણાં જ આટલું ઊંચ પદ પામી શકશો. કોઈપણ ઉલ્ટા-સુલ્ટા સંકલ્પ કે વિકલ્પ ના આવે. બાપ જ નોલેજના સાગર, હદ બેહદ થી પાર છે. બધું બેસી સમજાવે છે. તમે સમજો છો બાબા અમને જુએ છે પરંતુ હું તો હદ-બેહદ થી પાર ઉપર જતો રહું છું. હું રહેવાવાળો પણ ત્યાંનો છું. તમે પણ હદ બેહદથી પાર જતા રહો. સંકલ્પ-વિકલ્પ કંઈ પણ ન આવે. આમાં મહેનત જોઈએ. ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા કમળફૂલ સમાન બનવાનું છે. *હથ કાર ડે, દિલ*

ઘાર ડે . ગૃહસ્થી તો બહુ જ છે. ગૃહસ્થી જેટલું ઉઠાવે છે એટલું ઘરમાં રહેવા વાળા બાળકો નહીં. સેન્ટર ચલાવવા વાળા, મુરલી ચલાવવા વાળા પણ નપાસ થઈ જાય છે અને ભણવાવાળા ઊંચા જતા રહે છે. આગળ તમને બધું ખબર પડતું જશે. બાબા બિલ્કુલ ઠીક બતાવે છે. અમને જે ભણાવતા હતા તેમને માયા ખાઈ ગઈ. મહારથીને માયા એકદમ હપ કરી ગઈ. છે નહીં. માયાવી ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જાય છે. વિલાયતમાં પણ ટ્રેટર બને છે ને. ક્યાં-ક્યાં જઈને શરણ લે છે. જે પાવરફૂલ હોય છે તેની તરફ ચાલ્યા જાય છે. આ સમયે તો મૃત્યુ સામે છે ને તો બહુ જ તાકાત વાળા પાસે જશે હવે તમે સમજો છો બાપ જ શક્તિશાળી છે. બાપ છે સર્વશક્તિમાન. આપણને શીખવાડતા-શીખવાડતા આખા વિશ્વના માલિક બનાવી દે છે. ત્યાં બધું જ મળી જાય છે. કોઈ અપ્રાપ્ત વસ્તુ નથી હોતી, જેની પ્રાપ્તિના માટે આપણે પુરુષાર્થ કરીએ. ત્યાં કોઈ એવી ચીજ હોતી નથી જે તમારી પાસે ન હોય. તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર પદ પામે છે. બાપ વગર આવી વાત કોઈ નથી જાણતું. બધા છે પૂજારી. ભલે મોટા-મોટા શંકરાચાર્ય વગેરે છે, બાબા તેમની મહિમા પણ સંભળાવે છે. પહેલા પવિત્રતાની તાકાતથી ભારતને બહુ જ થમાંવવાના નિમિત્ત બને છે. તે પણ જ્યારે સતોપ્રધાન હોય છે. હમણાં તો તમોપ્રધાન છે. તેમનામાં શું તાકાત હોય છે. હમણાં તમે જે પૂજારી હતા જે પછી પૂજ્ય બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં બધું જ્ઞાન છે. બુદ્ધિમાં ધારણા રહે અને તમે સમજાવતા રહો. બાપને પણ યાદ કરો. બાપ જ આખા ઝાડ નું રહસ્ય સમજાવે છે. બાળકોએ મીઠા પણ એવા બનવાનું છે. યુદ્ધ છે ને. માયાના તોફાન પણ બહુજ આવે છે. બધું સહન કરવું પડે છે. બાપની યાદ માં રહેવાથી તોફાન બધા ચાલ્યા જશે. હાતમતાઈ ખેલ બતાવે છે ને. મુહલરો નાખી દે છે, માયા ચાલી જાય છે. મુહલરો કાઢવાથી જ માયા આવી જાય છે. છુઈમુઈ હોય છે ને. હાથ લગાવો તો મુરજાઈ જાય છે. માયા બહુ જ હીણિયાર છે, આટલું ઊંચું ભણતર ભણતા-ભણતા બેઠા-બેઠા નીચે પાડી દે છે એટલે બાપ સમજાવતાં રહે છે પોતાને ભાઈ-ભાઈ સમજો તો પછી હદ બેહદ થી પાર ચાલ્યા જશો. શરીર જ નથી તો પછી દૃષ્ટી ક્યાં જશે. આટલી મહેનત કરવાની છે, સાંભળીને ફાં નથી થઈ જવાનું. કલ્પ-કલ્પ તમારો પુરુષાર્થ ચાલે છે અને તમે પોતાનું ભાગ્ય પામો છો. બાપ કહે છે ભણેલું બધું ભૂલી જાઓ. બાકી જે ક્યારેય નથી ભણ્યા તે સાંભળો અને યાદ કરો. તેને કહેવાય છે ભક્તિમાર્ગ. તમે રાજરૂપિ છો ને. જટાઓ ખુલ્લી હોય અને મુરલી સંભળાવો. સાધુ-સંતો વગેરે જે સંભળાવે છે તે બધી છે મનુષ્યની મુરલી. સતયુગ-ત્રેતામાં તો જ્ઞાનની મુરલીની દરકાર જ નથી. ત્યાં ન જ્ઞાનની, ન ભક્તિ ની દરકાર છે. આ જ્ઞાન તમને મળે છે આ સંગમયુગ પર અને બાપ જ આપવાવાળા છે. અચ્છા !

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) બુદ્ધિ માં જ્ઞાન રત્નોને ધારણ કરી દાન કરવાનું છે. હદ બેહદ થી પાર એવી સ્થિતિમાં રહેવાનું છે જે ક્યારેય પણ ઉલ્ટા-સુલ્ટા સંકલ્પ કે વિકલ્પ ન આવે. આપણે આત્મા ભાઈ-ભાઈ છીએ, આ જ સ્મૃતિ રહે.
- 2) માયાનાં તોફાનોથી બચવા માટે મુખમાં બાપની યાદ નો મુહલરો નાખી દેવાનો છે બધું સહન કરવાનું છે. છુઈમુઈ નથી બનવાનું. માયાથી હાર નથી ખાવાની.

વરદાન :- સર્વ સત્તાઓને સહયોગી બનાવી પ્રત્યક્ષતાનો પડદો ખોલવા વાળા સાચા સેવાધારી ભવ !
પ્રત્યક્ષતાનો પડદો ત્યારે ખુલશે જ્યારે બધી સત્તાવાળા મળીને કહેશે કે શ્રેષ્ઠ સત્તા, ઈશ્વરીય સત્તા, આધ્યાત્મિક સત્તા છે તો આજ એક પરમાત્મ સત્તા છે. બધા એક સ્ટેજ પર ભેગા થઈ એવું સ્નેહ મિલન કરે. આની માટે બધાને સ્નેહ નાં સૂત્રમાં બાંધી સમીપ લાઓ, સહયોગી બનાવો. આ સ્નેહ જ ચુંબક બનશે જેથી બધા એકસાથે સંગઠન રુપ માં બાપની સ્ટેજ પર પહોંચશે. તો હવે અંતિમ પ્રત્યક્ષતાના હીરો પાર્ટ માં નિમિત્ત બનવાની સેવા કરો ત્યારે કહેવાશે સાચા સેવાધારી.

સ્લોગન :- સેવા દ્વારા સર્વ ની દુવાઓ પ્રાપ્ત કરવી - આ આગળ વધવાની લિફ્ટ છે.

“ મીઠા બાળકો - શિવબાબા આવ્યાં છે . તમારાં બધાં ભંડારા ભરપુર કરવા , કહેવાય પણ છે ભંડારા ભરપુર કાળ કંટક દૂર .”

પ્રશ્ન :- જ્ઞાનવાન બાળકોની બુદ્ધિમાં કઈ એક વાત નો પાક્કો નિશ્ચય હશે?

ઉત્તર :- તેમને દ્રઢ નિશ્ચય હશે કે અમારો જે પાર્ટ છે તે ક્યારેય ઘસાતો-ભૂસાતો નથી. મુજ આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલો છે, આજ બુદ્ધિમાં જ્ઞાન છે તો જ્ઞાનવાન છે. નહિ તો બધું જ્ઞાન બુદ્ધિથી ઉડી જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! બાપ આવીને રુહાની બાળકો પ્રતિ શું કહે છે? શું સેવા કરે છે? આ સમયે બાપ રુહાની ભણતર ભણાવવાની સેવા કરે છે. આ પણ તમે જાણો છો. બાપનો પણ પાર્ટ છે, શિક્ષક નો પણ પાર્ટ છે અને ગુરુનો પણ પાર્ટ છે. ત્રણેય પાર્ટ સારા ભજવી રહ્યા છે. તમે જાણો છો તે બાપ પણ છે, સદ્ગતિ આપવાવાળા ગુરુ પણ છે, અને બધાનાં માટે છે. નાનાં, મોટા, ઘરડાં, જુવાન બધાંને માટે એક જ છે. સુપ્રીમ બાપ, સુપ્રીમ શિક્ષક છે. બેહદની શિક્ષા આપે છે. તમે કોન્ફરન્સ માં પણ સમજાવી શકો છો કે અમે બધાંની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને જાણીએ છીએ. પરમપિતા પરમાત્મા શિવબાબા ની જીવન-કહાની ને પણ જાણીએ છીએ. નંબરવાર બધું બુદ્ધિમાં યાદ હોવું જોઈએ. આખું વિરાટરુપ જરૂર બુદ્ધિમાં રહેતું હશે. આપણે હમણાં બ્રાહ્મણ બન્યા છીએ, પછી આપણે દેવતા બનીશું પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર બનશું. આ તો બાળકોને યાદ છે ને. સિવાય આપ બાળકોનાં બીજા કોઈને આ વાતો યાદ નહીં હશે. ઉત્થાન અને પતનનું બધું રહસ્ય બુદ્ધિમાં રહે. આપણે ઉત્થાનમાં હતાં પછી પતનમાં આવ્યા, હમણાં વચ્ચે છીએ. શુદ્ર પણ નથી, પૂરા બ્રાહ્મણ પણ નથી બન્યાં. જો હમણાં પાક્કા બ્રાહ્મણ હોઈએ તો પછી શૂદ્રપણા નું કર્મ ન હોય. બ્રાહ્મણો માં પણ પછી શુદ્રપણુ આવી જાય છે. આ પણ તમે જાણો છો - ક્યારથી પાપ શરૂ કર્યા છે? જ્યારથી કામ ચિતા પર ચઢ્યા છીએ, તો તમારી બુદ્ધિમાં આખું ચક્ર છે. ઉપરમાં છે પરમપિતા પરમાત્મા બાપ, પછી તમે છો આત્માઓ. આ વાતો આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં જરૂર યાદ રહેવી જોઈએ. હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ છીએ, દેવતા બની રહ્યા છીએ પછી પછી વૈશ્ય, શુદ્ર ડિનાયસ્ટી (દૈવી વંશ) માં આવીશું. બાપ આવીને આપણને શુદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવે છે પછી આપણે બ્રાહ્મણ થી દેવતા બનીશું. બ્રાહ્મણ બની કર્માતીત અવસ્થાને પ્રાપ્ત કરી ફરી પાછા જઈશું. તમે બાપને પણ જાણો છો. બાજોલી અથવા ૮૪નાં ચક્રને પણ તમે જાણો છો. બાજોલી થી તમને બહુ સરળ કરી સમજાવે છે. તમને બહુજ હલકા બનાવે છે કારણકે સ્વયંને બિંદી સમજી અને ઝટ ભાગશે. વિદ્યાર્થી ક્લાસમાં બેઠાં રહે છે તો બુદ્ધિમાં ભણતર જ યાદ રહે છે. તમને પણ આ ભણતર યાદ રહેવું જોઈએ. હમણાં આપણે સંગમયુગ પર છીએ ફરી આ ચક્ર લગાવીશું. આ ચક્ર સદેવ બુદ્ધિમાં ફરતું રહેવું જોઈએ. આ ચક્ર વગેરેનું નોલેજ આપ બ્રાહ્મણોની પાસે જ છે, ન કે શુદ્રોની પાસે. દેવતાઓ ની પાસે પણ આ જ્ઞાન નથી. હમણાં તમે સમજો છો ભક્તિમાર્ગમાં જે ચિત્રો બન્યાં છે બધાં ડિક્ટેડ છે. તમારી પાસે છે એક્યુરેટ કારણકે તમે એક્યુરેટ બનો છો. હમણાં તમને જ્ઞાન મળ્યું છે ત્યારે સમજો છો ભક્તિ કોને કહેવાય છે, જ્ઞાન કોને કહેવાય છે? જ્ઞાન આપવા વાળા બાપ જ્ઞાનનાં સાગર હમણાં મળ્યા છે. સ્કુલમાં ભણે છે લક્ષ-હેતુ ની પણ ખબર તો પડે છે ને. ભક્તિમાર્ગમાં તો લક્ષ-હેતુ હોતો નથી. આ થોડી તમને ખબર હતી કે આપણે ઊંચ દેવી-દેવતા હતા પછી નીચે ઉતર્યા છીએ. હમણાં જ્યારે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો ત્યારે ખબર પડી છે. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ જરૂર આગળ પણ બન્યા હતાં. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નું નામ તો પ્રખ્યાત છે. પ્રજાપિતા તો મનુષ્ય છે ને. તેમનાં આટલા બધાં બાળકો છે, જરૂર એડોપ્ટેડ (દત્તક) હોવા જોઈએ. કેટલાય એડોપ્ટેડ છે. આત્મા નાં રુપમાં તો બધાં ભાઈ-ભાઈ છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિ કેટલી દૂર જાય છે. તમે જાણો છો જેમ ઉપર માં તારાઓ સ્થિર છે. દૂરથી કેટલા નાનાં દેખાય છે. તમે પણ બહુજ નાની આત્મા છો. આત્મા ક્યારેય નાંની-મોટી નથી હોતી. હા, તમારું પદ બહુજ ઊંચું છે. તેમને પણ સૂર્ય દેવતા, ચંદ્રમા દેવતા કહેવાય છે. સૂર્ય બાપ, ચંદ્ર માં કહેવાશે. બાકી આત્માઓ બધી છે નક્ષત્ર તારાઓ. તો આત્માઓ બધી એક જેવી નાની છે. અહીંયા આવીને પાર્ટધારી બને છે. દેવતાઓ તો તમે જ બનો છો.

આપણે બહુજ પાવરફુલ બની રહ્યા છીએ. બાપને યાદ કરવાથી આપણે સતોપ્રધાન દેવતા બની જઈશું.

નંબરવાર થોડો-થોડો ફરક તો રહે છે. કોઈ આત્મા પવિત્ર બની સતોપ્રધાન દેવતા બની જાય છે, કોઈ આત્મા પૂરી પવિત્ર નથી બનતી. જ્ઞાનને જરા પણ નથી જાણતી. બાપએ સમજાવ્યું છે બાપનો પરિચય તો જરૂર બધાંને મળવો જોઈએ. અંતમાં બાપને તો જાણશો ને. વિનાશનાં સમય બધાંને ખબર પડે છે બાપ આવેલા છે. હમણાં પણ કોઈ-કોઈ કહે છે ભગવાન જરૂર ક્યાંક આવેલા છે પરંતુ ખબર નથી પડતી. સમજે કોઈપણ રૂપમાં આવી જશે. મનુષ્ય મત તો ઘણી છે ને, તમારી છે એક જ ઈશ્વરીય મત. તમે ઈશ્વરીય મત થી શું બનો છો? એક છે મનુષ્ય મત, બીજું છે ઈશ્વરીય મત અને ત્રીજું છે દેવતા મત. દેવતાઓને પણ મત કોણે આપી બાપ એ. બાપની શ્રીમત છે જ શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળી. શ્રી શ્રી બાપને જ કહેવાશે, ન કે મનુષ્યને. શ્રી શ્રી જ આવીને શ્રી બનાવે છે. દેવતાઓને શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળા બાપ જ છે, એમને શ્રી શ્રી કહેવાશે. બાપ કહે છે હું તમને આવા લાયક બનાવું છું. તે લોકોએ પછી પોતાનાં પર શ્રી શ્રી નું ટાઈટલ રાખી દીધું છે. કોન્ફરન્સ (સભા) માં પણ તમે સમજાવી શકો છો. તમે જ સમજાવવા માટે નિમિત્ત બનેલા છો. શ્રી શ્રી તો છે જ એક શિવબાબા જે આવા શ્રી દેવતા બનાવે છે. તે લોકો શાસ્ત્ર વગેરેનું ભણતર ભણીને ટાઈટલ લઈ આવે છે. તમને તો શ્રી શ્રી બાપ જ શ્રી અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ બનાવી રહ્યા છે. આ છે જ તમોપ્રધાન ભ્રષ્ટાચારી દુનિયા. ભ્રષ્ટાચાર થી જન્મ લે છે. ક્યાં બાપનું ટાઈટલ, ક્યાં આ પતિત મનુષ્ય પોતાનાં પર રાખે છે. સાચી-સાચી શ્રેષ્ઠ મહાન આત્માઓ તો દેવી-દેવતા છે ને. સતોપ્રધાન દુનિયામાં કોઈ પણ તમોપ્રધાન મનુષ્ય હોઈ ન શકે. રજો માં રજો મનુષ્ય જ રહેશે, ન કે તમોગુણી. વર્ણ પણ ગવાય છે ને. હમણાં તમે સમજો છો, પહેલાં તો આપણે કંઈ પણ નહોતા સમજતા. હવે બાપ કેટલા સમજદાર બનાવે છે. તમે કેટલા ધનવાન બનો છો. શિવબાબા નો ભંડારો ભરપૂર છે. શિવબાબા નો ભંડારો કયો છે? (અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનો) શિવબાબા નો ભંડારો ભરપૂર કાળ કંટક દૂર. બાપ આપ બાળકોને જ્ઞાન રત્ન આપે છે. સ્વયં છે સાગર. જ્ઞાનરત્નો નાં સાગર છે. બાળકોની બુદ્ધિ બેહદમાં જવી જોઈએ. આટલી કરોડ આત્માઓ બધી પોત-પોતાનાં શરીરરૂપી તખ્ત પર વિરાજમાન છે. આ બેહદનું નાટક છે. આત્મા આ તખ્ત પર વિરાજમાન થાય છે. તખ્ત એક ન મળે બીજાથી. બધાનાં ફિયર્સ અલગ-અલગ છે, આને કહેવાય છે કુદરત. દરેકનો કેવો અવિનાશી પાર્ટ છે. આટલી નાની આત્મા માં ૮૪નો રેકૉર્ડ ભરેલો હોય છે. અતિસૂક્ષ્મ છે. આનાંથી સૂક્ષ્મ વઝર કોઈ હોઈ ન શકે. આટલી નાની આત્મામાં બધો પાર્ટ ભરેલો છે, જે અહીંયા જ પાર્ટ ભજવે છે. સૂક્ષ્મ વતન માં તો કોઈ પાર્ટ ભજવતી નથી. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. બાપ દ્વારા તમે બધું જાણી જાઓ છો. આ જ નોલેજ છે. એવું નથી કે બધાંનાં મનને જાણવાવાળા છે. આ નોલેજ જાણે છે, જે નોલેજ તમારા માં પણ ઈમર્જ થઈ રહ્યું છે. જે નોલેજ થી જ તમે આટલું ઊંચ પદ પામો છો. આ પણ સમજ રહે છે ને. બાપ છે બીજરૂપ. એમનાં માં ઝાડનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ છે. મનુષ્યએ તો લાખો વર્ષ આયુ આપી દીધી છે, તો જ્ઞાન આવી ન શકે. હમણાં તમને સંગમ પર આ બધું જ્ઞાન મળી રહ્યું છે. બાપ દ્વારા તમે આખા આ ચક્રને જાણી જાઓ છો. આનાં પહેલા તમે કંઈજ નહોતા જાણતા. હમણાં તમે સંગમ પર છો. આ છે તમારો અંત નો જન્મ. પુરુષાર્થ કરતા-કરતા ફરી તમે પુરા બ્રાહ્મણ બની જશો. હમણાં નથી. હમણાં તો સારા-સારા બાળકો પણ બ્રાહ્મણ થી ફરી શૂદ્ર બની જાય છે. આને કહેવાય છે માયાથી હાર ખાવી. બાબાનાં ખોળાથી હારીને રાવણનાં ખોળામાં ચાલ્યા જાય છે. ક્યાં બાપનો શ્રેષ્ઠ બનવાનો ખોળો, ક્યાં ભ્રષ્ટ બનવાનો ખોળો. સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ. સેકન્ડમાં પૂરી દુર્દશા થઈ જાય છે. બ્રાહ્મણ બાળકો સારી રીતે જાણે છે - કેવી દુર્દશા થઈ જાય છે. આજે બાપનાં બને છે, કાલે ફરી માયાનાં પંજા માં આવીને રાવણનાં બની જાય છે. પછી તમે બચાવવાની કોશિશ કરો છો તો કોઈ-કોઈ બચી પણ જાય છે. તમે જુઓ છો ડૂબે છે તો બચાવવાની કોશિશ કરતા રહો. કેટલી ખિટ-પિટ થાય છે.

બાપ બેસીને બાળકોને સમજાવે છે. અહીંયા સ્કૂલમાં તમે ભણો છો ને. તમને ખબર છે કેવી કેવી રીતે આપણે આ ચક્ર લગાવીએ છીએ. આપ બાળકોને શ્રીમત મળે છે આમ-આમ કરો. ભગવાનુવાય તો જરૂર છે. એમની શ્રીમત થઈ ને. હું આપ બાળકોને હવે શુદ્ર થી દેવતા બનાવવા આવ્યો છું. હમણાં કળયુગ માં છે શુદ્ર સંપ્રદાય. તમે જાણો છો કળયુગ પૂરો થઈ રહ્યો છે. તમે સંગમ પર બેઠા છો. આ બાપ દ્વારા તમને નોલેજ મળી છે. શાસ્ત્ર જે પણ બનાવેલા છે તે બધાં માં છે મનુષ્ય મત. ઈશ્વર તો શાસ્ત્ર બનાવતા નથી. એક ગીતા નાં ઉપર જ કેટલા નામ રાખી દીધા છે. ગાંધી ગીતા, ટાગોર ગીતા, વગેરે-વગેરે. ઘણા નામ છે. ગીતા ને મનુષ્ય આટલું કેમ વાંચે છે? સમજતા તો કંઈ પણ નથી. અધ્યાય તેજ ઉઠાવીને અર્થ પોત-પોતાનાં કરતાં રહે છે. તે તો બધાં મનુષ્યનાં બનાવેલા થઈ ગયા ને. તમે કહી શકો છો મનુષ્ય મતની બનાવેલી ગીતા વાંચવાથી આજે આ હાલ થયો છે. ગીતા જ પહેલા નંબર નું શાસ્ત્ર છે ને. તે છે દેવી-દેવતા ધર્મનું શાસ્ત્ર. આ તમારું બ્રાહ્મણ કુળ છે. આ પણ બ્રાહ્મણ ધર્મ છે ને. કેટલા ધર્મ છે, જેણે-જેણે જે ધર્મ રચેલો છે તેમનું તે નામ ચાલે છે. જેની લોકો મહાવીર કહે છે. આપ

બાળકો બધાં મહાવીર-મહાવીરનિયો છો. તમારા મંદિર માં યાદગાર છે. રાજયોગ છે ને. નીચે યોગ તપસ્યામાં બેઠા છો, ઉપર માં રાજાઈ નું ચિત્ર છે. રાજયોગનું એક્યુરેટ મંદિર છે. પછી કોઈએ શું નામ રાખી દીધું છે, કોઈએ શું. યાદગાર છે બિલકુલ એક્યુરેટ, બુદ્ધિથી કામ લઈ ઠીક બનાવ્યું છે પછી જેમણે જે નામ કહ્યું તે રાખી દીધું છે. આ મોડલ રૂપમાં બનાવ્યું છે. સ્વર્ગ અને રાજયોગ સંગમયુગ નું બનાવેલ છે. તમે આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. આદિને પણ તમે જોયું છે. આદિ સંગમયુગ ને કહો કે સતયુગ ને કહો. સંગમયુગ નું દ્રશ્ય નીચે દેખાડે છે પછી રાજાઈ ઉપરમાં દેખાડે છે. તો સતયુગ છે આદિ પછી મધ્ય માં છે દ્વાપર. અંત ને તમે જુઓ જ છો. આ બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. પૂરો યાદગાર બનેલો છે. દેવી-દેવતાઓ જ ફરી વામમાર્ગ માં જાય છે. દ્વાપર માં વામ માર્ગ શરૂ થાય છે. યાદગાર પૂરો એક્યુરેટ છે. યાદગાર માં બહુજ મંદિર બનાવ્યા છે. અહિયાં જ બધી નિશાનીઓ છે. મંદિર પણ અહિયાં જ બને છે. દેવી-દેવતાઓ ભારતવાસી જ રાજ્ય કરીને ગયા છે ને. પછી કેટલા મંદિર બનાવે છે. શીખ લોકો ઘણા હશે તો તેઓ પોતાનાં મંદિર બનાવી દેશે. મિલેટ્રી વાળા પણ પોતાનાં મંદિર બનાવી દે છે. ભારતવાસી પોતાનાં કૃષ્ણ અથવા લક્ષ્મી-નારાયણ નું મંદિર બનાવશે. હનુમાન, ગણેશ નાં બનાવશે. આ આખું સૃષ્ટિ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, કેવી રીતે સ્થાપના, વિનાશ, પાલના થાય છે - આ તમે જ જાણો છો. આને કહેવાય છે અંધારી રાત. બ્રહ્માનો દિવસ અને રાત જ ગવાય છે કારણ કે બ્રહ્મા જ ચક્રમાં આવે છે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ છો ફરી દેવતા બનશો. મુખ્ય તો બ્રહ્મા થયા ને. બ્રહ્મા ને રાખે કે વિષ્ણુને રાખે! બ્રહ્મા છે રાતના અને વિષ્ણુ છે દિવસના. તેઓ જ રાત થી ફરી દિવસમાં આવે છે. દિવસ થી ફરી ૮૪ જન્મોનાં બાદ રાત માં આવે છે. કેટલી સહજ સમજાણી છે. આ પણ પૂરું યાદ નથી કરી શકતા. પૂરી રીતે નથી ભણતા તો નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર પદ પામે છે. જેટલું યાદ કરશો સતોપ્રધાન બનશો. સતોપ્રધાન સો ભારત તમોપ્રધાન. બાળકોમાં કેટલું જ્ઞાન છે. આ નોલેજ સિમરણ કરવાની છે. આ જ્ઞાન છે જ નવી દુનિયાને માટે, જે બેહદનાં બાપ આવીને આપે છે. બધાં મનુષ્ય બેહદનાં બાપને યાદ કરે છે. અંગ્રેજ લોકો પણ કહે છે ઓ ગોડ ફાદર લીબરેટર, ગાઈડ અર્થ તો આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે. બાપ આવીને દુઃખની દુનિયા આચરન એજ થી નિકાળી ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમ યુગ) માં લઈ જાય છે. ગોલ્ડન એજ જરૂર પાસ થઈને ગયો છે ત્યારે તો યાદ કરો છો ને. આપ બાળકોને અંદર માં બહુજ ખુશી રહેવી જોઈએ અને દેવી કર્મ પણ કરવા જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) બાપ થી જે અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનો અખૂટ ખજાનો મળી રહ્યો છે - તેને સ્મૃતિ માં રાખી બુદ્ધિને બેહદ માં લઈ જવાની છે. આ બેહદ નાટકમાં કેવી રીતે આત્માઓ પોત-પોતાનાં તખ્ત પર વિરાજમાન છે - આ કુદરતને સાક્ષી થઈ જોવાનું છે.
- 2) સદા બુદ્ધિમાં યાદ રહે કે આપણે સંગમયુગી બ્રાહ્મણ છીએ, આપણને બાપનો શ્રેષ્ઠ ખોળો મળ્યો છે. આપણે રાવણનાં ખોળામાં જઈ નથી શકતા. આપણું કર્તવ્ય છે - ડૂબવાવાળા ને પણ બચાવવું.

વરદાન :- સેવા - ભાવ થી સેવા કરતા આગળ વધવા અને વધારવા વાળા નિર્વિઘ્ન સેવાધારી ભવ :
સેવા-ભાવ સફળતા અપાવે છે, સેવામાં જો અહમ ભાવ આવી ગયો તો તેને સેવા-ભાવ નહીં કહેવાશે. કોઈ પણ સેવામાં જો અહમ-ભાવ મિક્સ થાય છે તો મહેનત પણ વધારે, સમય પણ વધારે લાગે અને સ્વયંની સંતુષ્ટિ પણ નથી થતી. સેવા-ભાવ વાળા બાળકો સ્વયં પણ આગળ વધે અને બીજાને પણ આગળ વધારે છે. તેઓ સદા ઉડતી કળાનો અનુભવ કરે છે. તેમનો ઉમંગ-ઉત્સાહ સ્વયંને નિર્વિઘ્ન બનાવે અને બીજાઓનું કલ્યાણ કરે છે.

સ્લોગન :- જ્ઞાની તુ આત્મા તે છે જે સુક્ષ્મ અને આકર્ષણ કરવાવાળા દોરાઓ થી પણ મુક્ત છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે આ રાજયોગ નું ભણતર ભણો છો રાજાઈ નાં માટે , આ છે તમારું નવું ભણતર .”

પ્રશ્ન :- આ ભણતરમાં ઘણા બાળકો ચાલતા-ચાલતા નપાસ કેમ થઈ જાય છે?

ઉત્તર :- કારણકે આ ભણતરમાં માયાની સાથે બોક્સિંગ (કુસ્તી) છે. માયાની બોક્સિંગમાં બુદ્ધિને બહુજ માર લાગી જાય છે. માર લાગવાનાં કારણે બાપથી સાચા નથી. સાચા બાળકો સદા સલામત રહે છે.

ઓમ શાંતિ ! આ તો બધા બાળકોને નિશ્ચય હશે કે આપણને આત્માઓને પરમાત્મા બાપ ભણાવે છે. ૫ હજાર વર્ષ પછી એક જ વાર બેહદ નાં બાપ આવીને બેહદ નાં બાળકોને ભણાવે છે. કોઈ નવા માણસ આ વાતો સાંભળે તો સમજી ન શકે. રૂઢાની બાપ, રૂઢાની બાળકો શું હોય છે, આ પણ સમજી નહિ સકે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે બધા બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) છીએ. એ આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સુપ્રીમ ગુરુ પણ છે. આપ બાળકોને આ જરૂર ઓટોમેટિકલી યાદ રહેશે, અહીંયા બેસી સમજતા હશો - બધી આત્માઓના એક જ રૂઢાની બાપ છે. બધી આત્માઓ એમને જ યાદ કરે છે. કોઈ પણ ધર્મના હોય. બધા મનુષ્ય માત્ર યાદ જરૂર કરે છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે આત્મા તો બધામાં છે ને. હવે બાપ કહે છે - દેહના બધા ધર્મ છોડી સ્વયંને આત્મા સમજો. હમણાં તમે આત્મા અહિયાં પાર્ટ ભજવી રહ્યા છો. કેવો પાર્ટ ભજવો છો, તે પણ સમજાવ્યું છે. બાળકો પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જ સમજે છે. તમે રાજયોગી છો ને. ભણવાવાળા બધા યોગી જ હોય છે. ભણવાવાળા શિક્ષકની સાથે યોગ જરૂર રાખવો પડે છે. એમ-ઓબ્જેક્ટ (લક્ષ-હેતુ) ની પણ ખબર હોય છે - આ ભણતરથી અમે ફલાણા બનીશું. આ ભણતર તો એક જ છે, આને કહેવાય છે રાજાઓના રાજા બનવાનું ભણતર. રાજયોગ છે ને. રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવાને માટે બાપથી યોગ. બીજા કોઈ મનુષ્ય આ રાજયોગ ક્યારેય શીખવાડી ન શકે. તમને કોઈ મનુષ્ય નથી શીખવાડતા. પરમાત્મા આપ આત્માઓને શીખવાડે છે. તમે પછી બીજાઓ ને શીખવાડો છો. તમે પણ સ્વયંને આત્મા સમજો. આપણને આત્માઓને બાપ શીખવાડે છે. આ યાદ ન રહેવાથી બળ નથી ભરાતું, એટલે ઘણાની બુદ્ધિમાં નથી બેસતું. તો બાપ હંમેશા કહે છે, યોગયુક્ત થઈ, યાદની યાત્રા માં રહી ને સમજાવો. આપણે ભાઈ-ભાઈ ને શીખવાડીએ છીએ. તમે પણ આત્મા છો, એ બધાનાં બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છે. આત્મા ને જોવાની છે. ભલે ગાયન છે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ પરંતુ આમાં મહેનત ઘણી છે. આત્મ-અભિમાની ન બનવાથી તમારા વચનોમાં તાકાત નથી રહેતી કારણ કે જે પ્રકારે બાપ સમજાવે છે તે રીતે કોઈ સમજાવતા નથી. કોઈ-કોઈ તો બહુજ સારું સમજાવે છે. કોણ કાંટા છે અને કોણ ફૂલ છે - ખબર તો બધી પડે છે, સ્કૂલમાં બાળકો ૫-૬ ધોરણ ભણીને પછી ટ્રાન્સફર થાય છે. સારા-સારા બાળકો જ્યારે ટ્રાન્સફર થાય છે તો બીજા ક્લાસના શિક્ષકને પણ ઝટ ખબર પડે છે. આ બાળકો હોશિયાર પુરુષાર્થી છે, આમણે સારું ભણેલું છે ત્યારે ઊંચ નંબર માં આવ્યાં છે. શિક્ષકતો જરૂર સમજતા હશે ને. તે છે લૌકિક ભણતર, અહીંયા તો તે વાત નથી. આ છે પારલૌકિક ભણતર. અહીંયા તો એવું નહીં કહેશું. આ પહેલા બહુજ સારું ભણી ને આવ્યા છે ત્યારે સારું ભણે છે. નહિ. તે પરીક્ષા માં તો ટ્રાન્સફર થાય છે તો શિક્ષક સમજશે એમને ભણવામાં માં મહેનત કરી છે, ત્યારે આગળ નંબર લીધો છે. અહીંયા તો છે જ નવું ભણતર, જે પહેલાથી કોઈ ભણેલા નથી. નવું ભણતર છે, નવા ભણાવવાવાળા છે. બધા નવાં છે. નવાં ને ભણાવે છે. તેમાં જે સારી રીતે ભણે છે તો કહેશે આ સારા પુરુષાર્થી છે. આ છે નવી દુનિયાને માટે નવું નોલેજ બીજું કોઈ ભણાવવા વાળું તો છે નહીં. જેટલું-જેટલું જે ધ્યાન આપે છે તેટલાં ઊંચ નંબરમાં જાય છે. કોઈ તો બહુજ મીઠા આજ્ઞાકારી હોય છે. જોવાથી જ ખબર પડે છે, આ ભણાવવા વાળા બહુજ સારા છે, આમનાં માં કોઈ અવગુણ નથી. ચલન થી, વાત કરવાથી ખબર પડી જાય છે. બાબા પૂછે પણ બધાને છે - આ કેવું ભણાવે છે, આમનામાં કોઈ ખામી તો નથી. એવા બહુજ કહે છે અમને પૂછ્યા વગર સમાચાર ક્યારે નહીં આપવા. કોઈ સારું ભણાવે છે, કોઈ શુરુડ બુદ્ધિ નથી હોતા. માયા નો વાર ઘણો થાય છે. આ બાપ જાણે છે, માયા તેમને દગો બહુજ આપે છે. ભલે ૧૦ વર્ષ પણ ભણાવ્યું છે પરંતુ માયા એવી જબરદસ્ત છે - દેહ-અહંકાર આવ્યો અને આ ફસાયા. બાપ સમજાવે છે જે પણ પહેલવાન છે, તેમના પર માયા નો માર લાગે છે. માયા પણ બળવાન થી બળવાન થઈને લડે છે. તમે સમજતા હશો બાબાએ જેમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે આ નંબરવન છે. પછી નંબરવાર તો ઘણા છે ને. બાબા મિસાલ એક-બે ની આપે છે. હોય તો નંબરવાર બહુજ છે.

જેમ દિલ્હીમાં ગીતા બાળકી બહુજ હોશિયાર છે. છે બાળકી બહુ મીઠી. બાબા હંમેશા કહે છે ગીતા તો સાચી ગીતા છે. મનુષ્ય તે ગીતા વાંચે છે પરંતુ એ નથી સમજતા કે ભગવાન એ કેવી રીતે રાજ્યોગ શીખવાડીને રાજાઓના રાજા બનાવ્યા હતા. બરોબર સતયુગ હતું તો એક જ ધર્મ હતો, કાલની વાત છે. બાપ કહે છે કાલે તમને આટલા સાહુકાર બનાવીને ગયો. તમે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી હતા, હવે તમે શું બની ગયા છો. તમે અનુભવ કરો છો ને. તે ગીતા સંભળાવવા વાળાથી કોઈને અનુભવ થાય છે શું, જરા પણ નથી સમજતા. ઊંચેથી ઊંચી શ્રીમત ભાગવત ગીતા જ ગવાય છે. તેઓ તો ગીતા પુસ્તક બેસી વાંચે અથવા સંભળાવે છે. બાપ તો પુસ્તક નથી વાંચતા. ફર્ક તો છે ને. તેમની યાદની યાત્રા તો છે જ નહીં. તે તો નીચે ઉતરતા જ રહે છે. સર્વવ્યાપી નાં જ્ઞાન થી બધા જુઓ કેવા બની ગયા છે. તમે જાણો છો કલ્પ-કલ્પ આવું જ થશે. બાપ કહે છે તમને શીખવાડી વિષય સાગરથી પાર કરી દઉં છું. કેટલો ફર્ક છે. શાસ્ત્ર વાંચવું તો ભક્તિમાર્ગ થયો ને. બાપ કહે છે આ વાંચવાથી મારાથી કોઈ નથી મળતું. તેઓ સમજે છે કોઈ પણ તરફ જાઓ પહોંચવાનું તો બધાએ એક જ જગ્યાએ છે. ક્યારેક કહે છે ભગવાન કોઈને કોઈ રૂપમાં આવીને ભણાવશે. જ્યારે બાપને આવીને ભણાવાનું છે તો પછી તમે શું ભણાવો છો? બાપ સમજાવે છે ગીતામાં લોટમાં મીઠા જેટલાં કોઈ સાચાં અક્ષર છે, જેમાં તમે પકડી શકો છો. સતયુગમાં તો કોઈપણ શાસ્ત્ર વગેરે હોતાં જ નથી. આ છે જ ભક્તિમાર્ગના શાસ્ત્ર. એવું નહીં કહેશું કે આ અનાદિ છે. શરૂ થી ચાલતા આવે છે. નહીં. અનાદિ નો અર્થ નથી સમજતા. બાપ સમજાવે છે આ તો ડ્રામા અનાદિ બરાબર છે. તમને બાપ રાજ્યોગ શીખવાડે છે. બાપ કહે છે હમણાં તમને શીખવાડું છું પછી ગુમ થઈ જાઉં છું. તમે કહ્યો અમારું રાજ્ય અનાદિ હતું. રાજ્ય તેજ છે, ફક્ત પાવન થી બદલાઈ પતિત બનવાથી નામ બદલાઈ જાય છે. દેવતા ને બદલે હિંદુ કહેવાય છે. છે તો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં. જેમ બીજા સતોપ્રધાન થી સતો, રજો, તમો માં આવે છે, તમે પણ એવી રીતે ઉતરો છો. રજો માં આવો છો તો અપવિત્રતાને કારણે દેવતા ને બદલે હિંદુ કહેવાય છે. નહીં તો હિન્દુ હિન્દુસ્તાન નું નામ છે. તમે અસલમાં તો દેવી-દેવતા હતા ને. દેવતાઓ સદેવ પાવન હોય છે. હમણાં તો મનુષ્ય પતિત બની ગયા છે. તો નામ પણ હિન્દુ રાખી દીધું છે. પૂછો હિંદુ ધર્મ ક્યારે, કોણે રચ્યો? તો બતાવી નહીં શકે. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો, જેને પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) વગેરે બહુજ સારા-સારા નામ આપે છે. જે વીતી ગયું છે તે ફરી પાછું પુનરાવર્તન થવાનું છે. આ સમયે તમે શરૂ થી લઈને અંત સુધી બધું જાણો છો. જાણતા જશો તો જીવતા રહેશો. ઘણાં તો મરી પણ જાય છે. બાપ ના બને છે તો માયાની યુદ્ધ ચાલે છે. યુદ્ધ થવાથી ટ્રેટર (દગાબાજ) બની જાય છે. રાવણ નાં હતા, રામ નાં બન્યા. ફરી રાવણ, રામ નાં બાળકો પર જીત પહેરી પોતાની તરફ લઈ જાય છે. કોઈ બીમાર થઈ જાય છે. પછી ન ત્યાંનાં રહે, ન અહિંનાં રહે. ન ખુશી છે, ન રંજ. વચમાં પડ્યા રહે છે. તમારી પાસે પણ બહુજ છે જે વચમાં છે. બાપનાં પણ પુરા નથી બનતા, રાવણનાં પણ પુરા નથી બનતા. હમણાં તમે છો પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર. ઉત્તમ પુરુષ બનવાને માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો. આ બહુજ સમજાવવાની વાતો છે. બાબા પૂછે છે હાથ તો ઘણા બાળકો ઉઠાવે છે. પરંતુ સમજાય જાય છે - બુદ્ધિ નથી. ભલે બાબા કહે છે શુભ બોલો. કહે છે તો બધાં છે - અમે નર થી નારાયણ બનીશું. કથા જ નર થી નારાયણ બનવાની છે. અજ્ઞાન કાળ માં પણ સત્ય નારાયણ ની કથા સાંભળે છે ને. ત્યાં તો કોઈ પૂછી ન શકે. આ તો બાપ જ પૂછે છે. તમે શું સમજો છો - આટલી હિંમત છે? તમારે પાવન પણ જરૂર બનવાનું છે. કોઈ આવે છે તો પુછાય કે આ જન્મ માં કોઈ પાપ કર્મ તો નથી કર્યા? જન્મ-જન્માંતરનાં પાપી તો છો જ. આ જન્મનાં પાપ બતાવી દો તો હળવા થઈ જશો. નહીં તો દિલ અંદર ખાતું રહેશે. સાચું બતાવવાથી હળવા થશો. ઘણાં બાળકો સાચું નથી બતાવતા તો માયા એકદમ જોરથી મુક્કો મારી દે છે. તમારી બહુજ આકરી બોક્સિંગ છે. તે બોક્સિંગમાં તો શરીરને માર લાગે છે, આમાં બુદ્ધિને બહુજ માર લાગે છે. આ બાબા પણ જાણે છે. આ બ્રહ્મા કહે છે હું બહુજ જન્મો નાં અંતનો છું. સૌથી પાવન હતો, હમણાં સૌથી પતિત છું. ફરી પાવન બનું છું. એવું તો નથી કહેતા કે હું મહાત્મા છું. બાપ પણ ખાતરી આપે છે, આ સૌથી વધારે પતિત છે. બાપ કહે છે હું પારકા દેશ, પારકા શરીર માં આવું છું. આમનાં બહુજ જન્મો નાં અંતમાં હું આમનાં માં પ્રવેશ કરું છું, જેમણે પુરા ૮૪ જન્મ લીધા છે. હવે આ પણ પાવન બનવાનો પુરુષાર્થ કરે છે, ખબરદાર પણ બહુજ રહેવાનું હોય છે. બાપ તો જાણે છે ને. આ બાબા નો બાળક બહુજ નજીક છે. આ તો બાપ થી છૂટો ક્યારેય થઈ જ ન શકે. ખ્યાલ પણ ન આવી સકે કે છોડીને જાઉં. એકદમ મારા બાજુમાં બેઠો છે. મારા તો બાબા છે ને. મારા ઘરમાં બેઠા છે. બાબા જાણે છે હસી-મજાક પણ કરે છે. બાબા આજે મને સ્નાન તો કરાવો, ભોજન તો ખવડાવો. હું નાનો બાળક છું, અનેક પ્રકારથી બાબા ને યાદ કરું છું. આપ બાળકોને સમજાવું છું - આમ-આમ યાદ કરો. બાબા તમે તો બહું મીઠા છો. એકદમ અમને વિશ્વનાં માલિક બનાવી દો છો. આ વાત બીજા કોઈની બુદ્ધિ માં હોઈ ન શકે. બાપ બધાંને રિક્કેશ કરતા રહે છે. બધાં પુરુષાર્થ તો કરે છે, પરંતુ ચલન પણ એવી હોય ને, ભૂલ થઈ જાય તો

ઝટ લખવું જોઈએ - બાબા અમારાથી આ ભૂલ થઈ જાય છે. કોઈ-કોઈ લખે પણ છે - બાબા અમારાથી આ ભૂલ થઈ માફ કરજો. મારા બાળક બનીને પછી ભૂલ કરવાથી સો ગુણી વૃદ્ધિ થઈ જાય છે. માયા થી હારે છે તો ફરી તેવાં નાં તેવાં બની જાય છે. બહુજ હારે છે. આ મોટી બોક્સિંગ છે. રામ અને રાવણ ની લડાઈ છે. દેખાડે પણ છે વાનરની સેના લીધી. આ બધી બાળકોની રમત બનેલી છે. જેમ નાનાં બાળક બેસમજ હોય છે ને. બાપ પણ કહે છે આ તો તેમની પાછ-પૈસાની બુદ્ધિ છે. કહે છે દરેક ઈશ્વરનું રુપ છે. તો દરેક ઈશ્વર બનીને રચના પણ કરે છે, પાલના કરે છે ફરી વિનાશ પણ કરી દે છે. હવે ઈશ્વર કોઈ નો વિનાશ થોડી કરે છે. આ તો કેટલી અજ્ઞાનતા છે એટલે કહેવાય છે ગુડીયોની પૂજા કરતા રહે છે. વન્ડર છે. મનુષ્યની બુદ્ધિ કેવી થઈ જાય છે. કેટલા ખર્ચા કરે છે. બાબા ફરિયાદ કરે છે - હું તમને આટલા મોટા બનાવીને ગયો, તમે શું કર્યું! તમે પણ જાણો છો આપણે તો દેવતા હતા પછી ચક્ર લગાવીએ છીએ, હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ બન્યા છીએ. ફરી આપણે દેવતા..... બનીશું. આ તો બુદ્ધિમાં બેસેલું છે ને. અહીંયા બેસો છો તો બુદ્ધિમાં આ નોલેજ રહેવું જોઈએ. બાપ પણ નોલેજફૂલ છે ને. રહે ભલે શાંતિધામમાં છે તો પણ તેમને નોલેજફૂલ કહેવાય છે. તમારી પણ આત્મામાં બધું નોલેજ રહે છે ને. કહે છે આ જ્ઞાનથી તો અમારી આંખ ખૂલી ગઈ છે. બાપ તમને જ્ઞાનનાં ચક્ષુ આપે છે. આત્માને સૃષ્ટિનાં આદિ, મધ્ય, અંતની ખબર પડી ગઈ છે. ચક્ર ફરતું રહે છે. બ્રાહ્મણોને જ સ્વદર્શન ચક્ર મળે છે. દેવતાઓને ભણાવવા વાળું કોઈ હોતું નથી. તેમને શિક્ષા ની દરકાર નથી. ભણવાનું તો તમારે છે જે ફરી તમે દેવતા બનો છો. હવે બાપ બેસી આ નવી-નવી વાતો સમજાવે છે. આ નવું ભણતર ભણીને તમે ઊંચા બનો છો. પહેલાં થી છેલ્લાં. છેલ્લાં થી પહેલાં. આ ભણતર છે ને. હમણાં તમે સમજો છો બાબા દરેક કલ્પ આવીને પતિત થી પાવન બનાવે છે, પછી આ નોલેજ ખતમ થઈ જશે. અચ્છ!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) બહું-બહુજ આજ્ઞાકારી, મીઠા થઈને ચાલવાનું છે. દેહ-અહંકાર માં નથી આવવાનું. બાપ નાં બાળક બનીને પછી કોઈ પણ ભૂલ નથી કરવાની. માયા ની બોક્સિંગ માં બહું-બહુજ ખબરદાર રહેવાનું છે.
- 2) સ્વયંનાં વચનો માં તાકાત ભરવા માટે આત્મ-અભિમાની રહેવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. સ્મૃતિ રહે - બાપનું શીખવાડેલું આપણે સંભળાવી રહ્યા છીએ તો તેમાં બળ ભરાશે.

વરદાન :- અપવિત્રતાનો અંશ - આળસ્ય અને અલબેલાપણ નો ત્યાગ કરવાવાળા સંપૂર્ણ નિર્વિકારી ભવ :
દિનચર્યા નાં કોઈ પણ કર્મ માં નીચે ઉપર થવું, આળસ્ય માં આવવું અથવા અલબેલા થવું - આ વિકાર નો અંશ છે, જેનો પ્રભાવ પૂજનીય બનવા પર પડે છે. જો તમે અમૃતવેલા સ્વયં ને જાગૃત સ્થિતિમાં અનુભવ નથી કરતા, મજબૂરીથી અથવા સુસ્તીથી બેસો છો તો પૂજારી પણ મજબૂરી અથવા સુસ્તીથી પૂજા કરશે. તો આળસ્ય અથવા અલબેલાપણ નો પણ ત્યાગ કરી દો ત્યારે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બની શકશો.

સ્લોગન :- સેવા ભલે કરો પરંતુ વ્યર્થ ખર્ચ નહીં કરો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યા છે આપ બાળકોને ભક્તિ તું આત્મા થી જ્ઞાની તું આત્મા બનાવવા , પતિત થી પાવન બનાવવા ”

પ્રશ્ન :- જ્ઞાનવાન બાળકો ક્યાં ચિંતન માં સદા રહે છે?

ઉત્તર :- હું અવિનાશી આત્મા છું, આ શરીર વિનાશી છે. મેં ૮૪ શરીર ધારણ કર્યા છે. હવે આ અંતિમ જન્મ છે. આત્મા ક્યારેય નાની-મોટી નથી થતી. શરીર જ નાનું મોટું થાય છે. આ આંખો શરીરમાં છે પરંતુ આનાથી જોવાવાળી હું આત્મા છું. બાબા આત્માઓ ને જ જ્ઞાનનું ત્રીજું નેત્ર આપે છે. એ પણ જ્યાં સુધી શરીર નો આધાર ન લે ત્યાં સુધી ભણાવી નથી સકતા. આવું ચિંતન જ્ઞાનવાન બાળકો સદા કરે છે.

ઓમ શાંતિ ! આ કોણે કહ્યું? આત્મા એ. અવિનાશી આત્માએ કહ્યું શરીર દ્વારા. શરીર અને આત્મામાં કેટલો ફર્ક છે. શરીર ૫ તત્વનું આટલું મોટું પુતળું બની જાય છે. ભલે નાનું પણ છે તો પણ આત્મા થી તો જરૂર મોટું છે. પહેલા તો એકદમ નાનું પિંડ (શરીર) હોય છે, જ્યારે થોડું મોટું થાય છે ત્યારે આત્મા પ્રવેશ કરે છે. મોટું થતા-થતા પછી આટલું મોટું થઈ જાય છે. આત્મા તો ચૈતન્ય છે ને. જ્યાં સુધી આત્મા પ્રવેશ ન કરે ત્યાં સુધી શરીર કોઈ કામનું નથી રહેતું. કેટલો ફર્ક છે. બોલવા, ચાલવા વાળી પણ આત્મા જ છે. તે આટલી નાનકડી બિન્દી જ છે. તે ક્યારેય નાની-મોટી નથી થતી. વિનાશ ને નથી પામતી. હવે આ પરમ આત્મા બાપએ સમજાવ્યું છે કે હું અવિનાશી છું અને આ શરીર વિનાશી છે. એનામાં હું પ્રવેશ કરી પાર્ટ ભજવું છું. આ વાતો તમે હવે ચિંતનમાં લાવો છો. પહેલા તો ન આત્માને જાણતા હતા, ન પરમાત્મા ને જાણતા હતા ફક્ત કહેવા માત્ર કહેતા હતા હે પરમપિતા પરમાત્મા. આત્મા પણ સમજતા હતા પરંતુ પછી કોઈએ કહ્યું તમે પરમાત્મા છો. આ કોણે બતાવ્યું? આ ભક્તિ માર્ગ નાં ગુરુઓ અને શાસ્ત્રોએ. સતયુગમાં તો કોઈ બતાવશે નહીં. હવે બાપ એ સમજાવ્યું છે તમે મારા બાળકો છો. આત્મા નેચરલ (કુદરતી) છે શરીર અનનેચરલ માટીનું બનેલું છે. જ્યારે આત્મા છે તો બોલે ચાલે છે. હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણને આત્માઓને બાપ આવી ને સમજાવે છે. નિરાકાર શિવબાબા આ સંગમયુગ પર જ આ શરીર દ્વારા આવીને સંભળાવે છે. આ આત્મા તો શરીરમાં રહે જ છે. હવે બાપ જ્ઞાન ચક્ષુ આપે છે. આત્મા માં જ્ઞાન નથી તો અજ્ઞાન ચક્ષુ છે. બાપ આવે છે તો આત્મા ને જ્ઞાન ચક્ષુ મળે છે. આત્મા જ બધું કરે છે. આત્મા કર્મ કરે છે શરીર દ્વારા. હમણાં તમે સમજો છો બાપ એ આ શરીર ધારણ કર્યું છે. પોતાનું પણ રહસ્ય બતાવે છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય પણ બતાવે છે. આખા નાટકનું પણ નોલેજ આપે છે. પહેલા તમને કંઈ પણ ખબર ન હતી. હા, નાટક જરૂર છે. સૃષ્ટિ નું ચક્ર ફરે છે. પરંતુ કેવી રીતે ફરે છે એ કોઈ નથી જાણતું. રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન હમણાં તમને મળે છે. બાકી તો બધી છે ભક્તિ. બાપ જ આવીને તમને જ્ઞાની તું આત્મા બનાવે છે. પહેલા તમે ભક્તિ તું આત્મા હતા. તમે આત્મા ભક્તિ કરતા હતા. હમણાં તમે આત્મા જ્ઞાન સાંભળો છો. ભક્તિ ને કહેવાય છે અંધારું. એવું નહીં કહેશું ભક્તિથી ભગવાન મળે છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે ભક્તિનો પણ પાર્ટ છે, જ્ઞાન નો પણ પાર્ટ છે. તમે જાણો છો આપણે ભક્તિ કરતા હતાં તો કોઈ સુખ નહોતું. ભક્તિ કરતા ધક્કા ખાતા રહેતા હતા. બાપ ને શોધતા હતા. હવે સમજો છો યજ્ઞ, તપ, દાન, પુણ્ય વગેરે જે કંઈ કરતાં હતાં, શોધતા-શોધતા ધક્કા ખાતા-ખાતા હેરાન થઈ જાય છે. તમોપ્રધાન બની જાય છે કારણકે ઉતરવાનું હોય છે ને. ખોટું કામ કરવું છી-છી થવાનું હોય છે. પતિત પણ બની ગયા. એવું નથી કે પાવન થવાને માટે ભક્તિ કરતા હતા. ભગવાન થી પાવન બન્યા વગર આપણે પાવન દુનિયામાં જઈ નહીં શકશું. એવું નથી કે પાવન બન્યા વગર ભગવાન થી નથી મળી સકતા. ભગવાન ને તો કહો છો આવીને પાવન બનાવો. પતિત જ ભગવાન થી મળે છે પાવન બનવાને માટે. પાવન થી તો ભગવાન મળતાં નથી. સતયુગ માં થોડા આ લક્ષ્મી-નારાયણ થી ભગવાન મળે છે. ભગવાન આવીને તમને પતિતો ને પાવન બનાવે છે અને તમે આ શરીર છોડી દો છો. પાવન તો આ તમોપ્રધાન પતિત સૃષ્ટિ માં રહી ન શકે. બાપ તમને પાવન બનાવીને ગુમ થઈ જાય છે, એમનો પાર્ટ જ ડ્રામા માં વન્ડરફુલ છે. જેમ આત્મા જોવામાં આવતી નથી. ભલે સાક્ષાત્કાર થાય છે તો પણ સમજી ન શકે. બીજાને તો બધાને સમજી શકો છો આ ફલાણા છે, આ ફલાણા છે. યાદ કરો છો. ઇચ્છો છો ફલાણાનો ચેતન્ય માં સાક્ષાત્કાર થાય બીજો તો કોઈ મતલબ નથી. અચ્છા, ચેતન્ય માં જુઓ છો પછી શું?

સાક્ષાત્કાર થયા પછી તો ગુમ થઈ જશે. અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર સુખની આશા પૂરી થશે. એને કહેવાય છે અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર સુખ. સાક્ષાત્કાર ની ઇચ્છા હતી એ મળ્યું. બસ અહીંયા તો મૂળ વાત છે પતિત થી પાવન બનવાની. પાવન બનશો તો દેવતા બની જશો અર્થાત સ્વર્ગમાં ચાલ્યા જશો.

શાસ્ત્રો માં તો કલ્પ ની આયુ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. સમજે છે કે કળયુગમાં હજુ ૪૦ હજાર વર્ષ પડ્યા છે. બાબા તો સમજાવે છે આખું કલ્પ ૫ હજાર વર્ષ નું છે. તો મનુષ્ય અંધકારમાં છે ને. એને કહેવાય છે ધોર અંધકાર. જ્ઞાન કોઈ માં છે નહીં. તે બધી છે ભક્તિ. રાવણ જ્યાર થી આવે છે તો ભક્તિ પણ એની સાથે છે અને જ્યારે બાપ આવે છે તો એમની સાથે જ્ઞાન છે. બાપ થી એક જ વાર જ્ઞાનનો વારસો મળે છે. ઘડી-ઘડી નથી મળી શકતો. ત્યાં તો તમે કોઈને જ્ઞાન દેતા નથી. દરકાર જ નથી. જ્ઞાન એમને મળે છે જે અજ્ઞાન માં છે. બાપ ને કોઈ પણ જાણતું જ નથી. બાપ ને ગાળો દીધા વગર કોઈ વાત જ નથી કરતા. આ પણ આપ બાળકો હવે સમજો છો. તમે કહો છો ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી, તે આપણે સૌ આત્માઓના બાપ છે અને તેઓ કહે છે કે ના, પરમાત્મા ઠીક્કર-ભીતર માં છે. આપ બાળકોએ સારી રીતે સમજ્યું છે - ભક્તિ બિલકુલ અલગ ચીજ છે, એમાં જરા પણ જ્ઞાન નથી હોતું. સમય જ આખો બદલાઈ જાય છે. ભગવાન નું પણ નામ બદલાઈ જાય છે પછી મનુષ્યો નું પણ નામ બદલાઈ જાય છે. પહેલા કહેવાય છે દેવતા પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર. તે દેવી ગુણવાળા મનુષ્ય છે અને આ છે આસુરી ગુણો વાળા મનુષ્ય. બિલકુલ છી-છી છે. ગુરૂ નાનકે પણ કહ્યું છે અશંખ ચોર..... મનુષ્ય કોઈ એવું કહે તો એમને ઝટ કહેશું તમે આ શું ગાળ દો છો. પરંતુ બાપ કહે છે આ બધું આસુરી સંપ્રદાય છે. તમને ક્લીયર (સ્પષ્ટ) કરી સમજાવે છે. તે રાવણ સંપ્રદાય, તે રામ સંપ્રદાય. ગાંધીજી પણ કહેતા હતા અમને રામરાજ્ય જોઈએ છે. રામરાજ્ય માં બધા નિર્વિકારી છે, રાવણ રાજ્ય માં છે બધા વિકારી. આનું નામ જ છે વેશ્યાલય. રૌરવ નર્ક છે ને. આ સમય નાં મનુષ્ય વિષય વૈતરણી નદી માં પડ્યા છે. મનુષ્ય, જાનવર વગેરે બધા એક સમાન છે. મનુષ્ય ની કોઈ પણ મહિમા નથી. ૫ વિકારો પર આપ બાળકો જીત પામી મનુષ્ય થી દેવતા પદ પામો છો, બાકી બધાં ખતમ થઈ જાય છે. દેવતાઓ સતયુગમાં રહેતા હતા. હમણા આ કળયુગમાં અસુર રહે છે. અસુરો ની નિશાની કઈ છે? ૫ વિકાર. દેવતાઓ ને કહેવાય છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી અને અસુરો ને કહેવાય છે સંપૂર્ણ વિકારી. તેઓ છે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ અને અહીંયા કળાહીન. બધાની કળા કાયા ચટ થઈ ગઈ છે. હવે આ બાપ બાળકો ને બેસી સમજાવે છે. બાપ આવે પણ છે જૂની આસુરી દુનિયા ને પરિવર્તન કરવા. રાવણ રાજ્ય વેશ્યાલય ને શિવાલય બનાવે છે. તેમને તો અહીંયા જ નામ રાખી દીધું ત્રિમૂર્તિ હાઉસ, ત્રિમૂર્તિ માર્ગ...પહેલા થોડા આ નામ હતાં. હવે હોવું શું જોઈએ? આ આખી દુનિયા કોની છે? પરમાત્મા ની છે ને. પરમાત્મા ની દુનિયા છે જે અડધો કલ્પ પવિત્ર, અડધો કલ્પ અપવિત્ર રહે છે. ક્રિયેટર (રચયિતા) તો બાપ ને કહેવાય છે ને. તો એમની જ આ દુનિયા થઈ ને. બાપ સમજાવે છે હું જ માલિક છું. હું બીજરૂપ, ચૈતન્ય, જ્ઞાન નો સાગર છું. મારા માં બધું જ્ઞાન છે બીજા કોઈ માં નથી. તમે સમજી શકો છો આ સૃષ્ટિ ચક્ર નાં આદિ, મધ્ય, અંત નું નોલેજ બાપ માં જ છે. બાકી તો બધા છે ગપોડા. મુખ્ય ગપોડા બહુ જ ખરાબ છે, જેના માટે બાપ ફરિયાદ કરે છે. તમે મને ઠીક્કર-ભીતર કુતરા બિલાડી માં સમજી બેઠા છો. તમારી શું દુર્દશા થઈ ગઈ છે.

નવી દુનિયાનાં મનુષ્યો અને જૂની દુનિયાનાં મનુષ્યો માં રાત દિવસ નો ફરક છે. અડધા કલ્પ થી લઈને અપવિત્ર મનુષ્ય, પવિત્ર દેવતાઓને ને માથું નમાવે છે. આ પણ બાળકોને સમજાવ્યું છે પહેલા-પહેલા પૂજા થાય છે શિવ બાબા ની. જે શિવબાબા જ તમને પૂજારી થી પૂજ્ય બનાવે છે. રાવણ તમને પૂજ્ય થી પૂજારી બનાવે છે. પછી બાપ ડ્રામા પ્લાન અનુસાર તમને પૂજ્ય બનાવે છે. રાવણ વગેરે આ બધા નામ તો છે ને. દશેરા જ્યારે મનાવે છે તો કેટલા મનુષ્યોને બહાર થી બોલાવે છે. પરંતુ અર્થ કાંઈ નથી સમજતા. દેવતાઓ ની કેટલી નિંદા કરે છે. આવી વાતો તો બિલકુલ છે નહીં. જેમ કહે છે ઈશ્વર નામ-રૂપ થી ન્યારા છે અર્થાત્ નથી. એમ આ જે કાંઈ રમત વગેરે બનાવે છે તે કાંઈ પણ છે નહીં. આ બધી છે મનુષ્યોની બુદ્ધિ. મનુષ્ય મત ને આસુરી મત કહેવાય છે. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા. બધા એવા બની જાય છે. આને કહેવાય જ છે ડેવિલ વર્લ્ડ (આસુરી દુનિયા). બધા એકબીજાને ગાળો આપતા રહે છે. તો બાપ સમજાવે છે - બાળકો, જ્યારે બેસો છો તો સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. તમે અજ્ઞાન માં હતા તો પરમાત્મા ને ઉપર માં સમજતા હતા. હમણાં તો જાણો છો બાપ અહીંયા આવેલાં છે તો તમે ઉપર માં નથી સમજતા તમે બાપ ને અહીંયા બોલાવ્યા છે, આ શરીર માં. તમે જ્યારે પોત-પોતાનાં સેન્ટર પર બેસો છો તો સમજો છો શિવબાબા મધુબન માં તેમના (બ્રહ્મા) તનમાં છે. ભક્તિ માર્ગ માં તો પરમાત્મા ને ઉપર જ માનતા હતા. હે ભગવાન..... હવે તમે બાપ ને ક્યાં યાદ કરો છો? શું

બેસી ને કરો છો? તમે જાણો છો બ્રહ્માનાં તનમાં છે તો જરૂર અહિયાં યાદ કરવા પડશે. ઉપર માં તો છે નહીં. અહીંયા આવેલાં છે - પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર. બાપ કહે છે તમને આટલા ઊંચા બનાવવા હું અહીંયા આવ્યો છું. આપ બાળકો અહીં યાદ કરશો. ભક્ત ઉપર માં યાદ કરશે. તમે ભલે વિદેશ માં હશો તો પણ કહેશો બ્રહ્મા નાં તનમાં શિવાબાબા છે. તન તો જરૂર જોઈએ ને. ક્યાંય પણ તમે બેઠા હશો તો જરૂર અહીંયા યાદ કરશો. બ્રહ્માનાં તનમાં જ યાદ કરવા પડે. ઘણાં બુદ્ધિહીન બ્રહ્મા ને નથી માનતા. બાબા એવું નથી કહેતા બ્રહ્મા ને યાદ ન કરો. બ્રહ્મા વગર શિવબાબા કેવી રીતે યાદ આવશે. બાપ કહે છે હું આ તનમાં છું. આમના માં મને યાદ કરો એટલે તમે બાપ અને દાદા બંને ને યાદ કરો છો. બુદ્ધિ માં આ જ્ઞાન છે, તેમની પોતાની આત્મા છે. શિવબાબા ને તો પોતાનું શરીર નથી. બાપ એ કહ્યું છે હું આ પ્રકૃતિ નો આધાર લઉં છું. બાપ બેસી આખા બ્રહ્માંડ અને સૃષ્ટિ નાં આદિ, મધ્ય, અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે અને બીજું કોઈ બ્રહ્માંડ ને જાણતું જ નથી. બ્રહ્મ જેમાં હું અને તમે રહો છો, સુપ્રીમ બાપ, સુપ્રીમ આત્માઓ રહેવાવાળી તે બ્રહ્મલોક શાંતિધામ ની છે. શાંતિધામ બહુ જ મીઠું નામ છે. આ બધી વાતો તમારી બુદ્ધિ માં છે. આપણે અસલ માં રહેવાવાળા બ્રહ્મ મહત્ત્વ નાં છીએ, જેને નિર્વાણધામ, વાનપ્રસ્થ કહેવાય છે. આ વાતો હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં છે, જ્યારે ભક્તિ છે તો જ્ઞાન નો અક્ષર નથી. આને કહેવાય છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ જ્યારે પરિવર્તન થાય છે. જૂની દુનિયામાં અસુર રહે છે, નવી દુનિયામાં દેવતાઓ રહે છે તો તેમને પરિવર્તન કરવા માટે બાપએ આવવું પડે છે. સતયુગ માં તમને કાંઈ પણ ખબર નહીં રહેશે. હમણાં તમે કળયુગ માં છો તો પણ કાંઈ ખબર નથી. જ્યારે નવી દુનિયામાં હશો તો પણ આ જૂની દુનિયાની કાંઈ પણ ખબર નહીં હશે. હમણાં જૂની દુનિયામાં છો તો નવી ની ખબર નથી. નવી દુનિયા ક્યારેય હતી, ખબર નથી. તેઓ તો લાખો વર્ષ કહી દે છે. આપ બાળકો જાણો છો બાપ આ સંગમયુગ પર જ કલ્પ-કલ્પ આવે છે, આવીને આ વેરાઈટી (વિવિધ) ઝાડ નું રહસ્ય સમજાવે છે અને આ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે તે પણ આપ બાળકો ને સમજાવે છે. તમારો ધંધો જ છે આ સમજાવવાનો. હવે એક-એક ને સમજાવવા માં તો બહુ જ સમય લાગી જાય એટલે હવે તમે અનેકોને સમજાવો છો. ઘણાં સમજે છે. આ મીઠી-મીઠી વાતો પછી અનેકોને સમજાવવાની છે. તમે પ્રદર્શની વગેરે માં સમજાવો છો ને હવે શિવજયંતી પર બહુજ સારી રીતે અનેકોને બોલાવીને સમજાવવાનું છે. રમત (નાટક) ની ડયુરેશન કેટલી છે. તમે તો એક્યુરેટ બતાવશો. આ ટોપિકસ (મુદ્દાઓ) થયા. આપણે પણ આ સમજાવશું. તમને બાપ સમજાવે છે ને - જેનાથી તમે દેવતા બની જાઓ છો. જેમ તમે સમજો ને દેવતા બનો છો તો બીજા ને પણ બનાવો છો. બાપ એ આપણને આ સમજાવ્યું છે. આપણે કોઈને ઝલાનિ વગેરે નથી કરતા. આપણે બતાવીએ છીએ જ્ઞાન ને સદ્ગતિ માર્ગ કહેવાય છે, એક સદ્ગુરુ જ છે પાર કરવા વાળા. આવાં-આવાં મુખ્ય પોઇન્ટ (મુદ્દાઓ) નિકાળીને સમજાવો. આ બધું જ્ઞાન બાપ નાં સિવાય કોઈ આપી નથી શકતું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

- 1) પૂજારી થી પૂજ્ય બનવા ને માટે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બનવાનું છે. જ્ઞાનવાન બની સ્વયં ને સ્વયં જ પરિવર્તન કરવાનું છે. અલ્પકાળ સુખ ની પાછળ નથી જવાનું.
- 2) બાપ અને અને દાદા બંને ને યાદ કરવાનાં છે. બ્રહ્મા વગર શિવબાબા યાદ આવી ન શકે. ભક્તિ માં ઉપર યાદ કર્યા, હમણાં બ્રહ્મા તનમાં આવ્યા છે તો બંને ને યાદ આવવા જોઈએ.

વરદાન :- હદ ની કામનાઓ થી મુક્ત રહી સર્વ પ્રશ્નો થી પાર રહેવાવાળા સદા પ્રસન્ન ચિત્ત ભવ જે બાળકો હદ ની કામનાઓ થી મુક્ત રહે છે એમના ચહેરા પર પ્રસન્નતા ની ઝલક દેખાય છે. પ્રસન્નચિત્ત કોઈ પણ વાતમાં પ્રશ્ન-ચિત્ત નથી થતાં. તેઓ સદા નિઃસ્વાર્થી અને સદા બધાંને નિર્દોષ અનુભવ કરશે, કોઈ બીજા નાં ઉપર દોષ નહીં રાખશે. ભલે કોઈ પણ પરિસ્થિતિ આવી જાય, ભલે કોઈ આત્મા હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાવાળી સામનો કરવા આવતી રહે, ભલે શરીર નો કર્મભોગ સામનો કરવા આવતો રહે પરંતુ સંતુષ્ટતા નાં કારણે તેઓ સદા પ્રસન્નચિત્ત રહેશે.

સ્લોગન :- વ્યર્થની તપાસ અટેન્શન થી કરો, અલબેલા રૂપ માં નહીં.